UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45295

Visual Library

Th. 2569.

K
1
17

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ANNI CISTERCIENSIS.

E. Eug: Speth. del: PARS I.

ANNUS CISTERCIENSIS:

In quo

PIA, ET BREVI APOSTROPHE

proponuntur

Veneranda, & Imitanda

Gesta præcipua, & eximiæ Virtutes

Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs

Ejusdem Sacri,

ET AB ORIGINE SUA EXEMPTI

ORDINIS:

Quos STYLI ac PRÆLI labore

in lucem publicam produxit

RELIGIOSUS CISTERCIENSIS

in Monasterio B. V. MARIÆ

DE MARIS-STELLA

Vulgò Wettingen

Prope BADENAM Helvetiorum

PAGUS.

ANNO MDCLXXXII.

Soc^tis Jesv

EPISTOLA NUNCUPATORIA.

ILLUSTRISSIMO,
ET REVERENDISSIMO
DOMINO, D.

JOANNI PETIT,

ABBATI CISTERCII:

CHRISTIANISSIMI REGIS
à Sanctioribus Consiliÿs:
ET IN SUPREMO DUCATUS
Burgundiæ Senatu
CONSILIARIO PRIMO NATO:
Universi
Cistercienſis Ordinis
CAPITI,
AC SUPREMO GENERALI,
DOMINO MEO GRATIOSISSIMO.

EPISTOLA NUNCUPAT.

EORTUNATISSIMI semper Ominis Cistercio ab ipsis jam inde cunis fuit Clarissimi Stemmatis Tui nomen PETIT, Latinâ linguâ PARVUS Illustrissime & Reverendissime DOMINE. Id primùm Divo Stephano, Abbati tertio Cistercij per Oraculum cœleste monstratum est, quando de Filijs ejus quidam ex mortali hâc vitâ migraturus, illi de futurâ Ordinis propagatione solicito narravit: Vidisse se lucidissimum fontem juxta Oratorium, in quo multitudo innumera vestes mundaverit. Ea est autem Fontium natura, ut in sua scaturigine modici, quò longiùs progrediuntur, eò magìs increscant, navésque ad maris invidiam grandes suspendant. Sic celebris ille Rhenus in Rhætia rivulus est, in Belgio vix non Oceanus. Danubius in Helvetiæ nostræ vicinia exortus pueri saltu superatur, in Hannonia Classium patiens. Hinc Stephanus latissimo prævidit augurio, quanta olim terrarum

rarum ſpatia Fons ille cœleſtis ſit inundaturus. Hujus oſtenti minimè ignarus Chriſtiani Orbis Princeps Clemens IV. ſub hoc ipſo Fontis ſymbolo Ciſtercienſem Ordinem eminentiſſimis elogÿs extollit: [*FONS, ait, PARVUS, qui crevit in Fluvium, & in lucem ſolémque converſus, in aquas plurimas redundavit, Ciſtercienſis eſt Ordo prælucidus, qui à ſui ortus exordio parvus & humilis abjectione habitûs, tenuitate ſubſtantiæ, humilitatis profeſſione, & numero profeſſorum, ſub Fontis metaphora non indignè deſcribitur: cui diverſarum illi proprietatum conformitate conformis non immeritò comparatur.*] *Hujus Fontis effigiem adumbrare levi penicillo conatus ſum in libelli fronte: cujus anguſtia non tulit alia nomina, niſi quatuor mundi plagarum. In promptu enim fuiſſet ampliorem chartam implere infinitis regnorum & regionum nominibus, per quæ Fons Parvus ſua brachia extendit. Recenſenda fuiſſent præter ampliſſimam Galliæ Monarchiam Regnum Hiſpaniæ, Caſtellæ Aragoniæ, Navarræ, Gallecieæ, Luſitaniæ: ſcribi debuiſſet Anglia, Hyber-*

nia, Scotia, Dania, Suecia, Norvvegia: in censum venisset Hungaria, Austria, Styria, Tyrolis, Carinthia, Polonia, Prussia, Livonia: adducenda fuisset cum suis partibus Germania per tractum Colonienſem, Trevirenſem, Moguntinum : per Vasconiam, Saxoniam, Lusatiam, Pomeraniam, Bohemiam, Moraviam, Silesiam: accessisset Sicilia, Italia, Sardinia, Sabaudia, Insulæ Rugiæ & Cypri regnum: agmen denique clausisset Addictissima Illustrissimo Nomini tuo Congregatio per Franconiam, Sueviam, Bavariam, Tyrolim, Alsatiam, Brisgojam & Helvetiam. In his aliisque Provincijs per prima duo ab ortu secula Fons iste parturijt Virorum monasteria (quantum ex monumentis constare potest ac Tabulis) septingenta septuaginta: ut silentio præteream cœnobia Virginum ; quorum numerus si non major, sanè parum fuit inferior: ut nullam quoque faciam mentionem Ordinum Equestrium de Calatrava, Alcantara, Avisio, Montesia, Christo, S. Mauritij, nobilissimorum Fontis Parvi propaginum. Adeò nulla fuit gens tam remota ac dissita,

ac dissita, nulla tam fera barbaries, nulla natio tam rudis & inhumana, quò Fluvius iste non pervaserit. Jam verò si illius splendorem considerare libeat (nam Lucidissimus apparebat) non Ganges aliquis Tagúsve tantam genuit gemmarum copiam, quantam per per quinque seculorum decursum Fons iste produxit. Micant hinc Tiaræ Pontificum, Regum corona, Ducum Diademata, Præsulum Insignia: illinc virtutum summarum decora, prodigiorum stupenda lumina, omnis sanctimoniæ ornamenta. Harum gemmarum septingentas septuaginta septem in hunc fasciculum ex veterum recentiorúmque monumentis collegi, partim ut incomparabilis hæc Cistercij gloria ad plurium perveniat notitiam, qui grandioribus destituti voluminibus tam inclytas sacri Instituti divitias ignorant: partim ut refricata veterum gestorum memoria præsentem ætatem ad pios æmulationis conatus excitet. Semper enim, inquit Mellifluus Doctor, operæ pretium fuit sanctorum describere vitas, ut sint in speculum & exemplum ac quoddam veluti condimentum vitæ hominum super-

num ſuper terram. Per hoc enim quodammodò apud nos poſt mortem vivunt, multóſq; ex his, qui viventes mortui ſunt, ad veram provocant, & revocant vitam. [*in præf. ad vitam S. Malachiæ.*] *Producuntur in hanc ſcenam Pontifices ſummi, 3. Cardinales 9. Archiepiſcopi 17. Epiſcopi 55. Generales Ordinis. 22. Abbates, 161. Reges ac Duces, 7. Reginæ, 5. Abbatiſſæ, 15. Monachi deinde cum Converſis ac ſacris Virginibus ſunt aſſignati numeri totius complementum. Patere, Illuſtriſſime Domine, ut libellum hunc derivatam ex Parvo Fonte venam appellem (ſi tamen mihi liceat vel hoc tenui vocabulo illum dignari) quæ ut ad ſuam pro fluminum genio recurrat originem, non potuit non properare Ciſtercium, parvulus ad* PARVUM. *Sed Tu quidem Parvus es, Præſul Illuſtriſſime, ſolo Gentilitio Nomine; è contrario lucubratiuncula hæc mea, quam ad Gratioſiſſimos pedes Tuos tantâ, quâ poſſum animi corporiſq; demiſſione ac reverentiâ depono, mole & arte non parva tantùm ſed minima, ab una Magnitudine*

tudine Tua pretium emendicat. Magnus es enim, quia ampliſſimi Corporis Ciſtercienſis Venerabile Caput, quod utique proportione congrua cum reliquis membris condecoratur. Sed & Magnum Te fecit nuper Rex Chriſtianiſſimus, Ludovicus ille Magnus, qui per ſapientiam verè Regiam quatuor penè ſeculorum lite decisâ, Caput Ordinis in ſuprema illimitatæ poteſtatis arce cum filiorum amantium lætiſſima gratulatione ſtabilivit. Magnum Te prætereà deprædicat humaniſſima illa Manſuetudo Tua, quâ totius Ordinis alumnos Paterno amore complecteris. Aſſerit Magnum Prudentia ſingularis, qua conſiliorum oracula per univerſum orbem diſpenſas. Efficit Magnificè Parvum demiſſio, quâ ſummum honoris verticem tam benigna propenſione ad minimum quemque inclinas. Unde & ego ſumpſi animum Illuſtriſſimo Nomini Tuo exiguum hunc ſtyli mei prælique laborem conſecrandi. Leges in his pagellis non tam priſcorum Patrum quàm Tuas virtutes, Tuóque favore animum huic, licèt indignæ manui meæ addes ad ulteriores conatus. Suſcipe i-

gitur Illustrissime Domine quantulumcunq; munus à minima filiarum Tuarum Marisstellæ ad Te profectum: nam & Numinibus vilia quandoque pauperum donaria legimus non displicuisse. Unico hoc voto epistolam concludo: ut nimirum post diuturnum felixq; Regimen tandem meritorum tuorum dignam recepturus mercedem, æternùm exultes sub umbra Pallij Virginei Reginæ Cœlitum, specialis Patronæ nostræ MARIÆ, augeásq; felices illos Cistercienses, quos Conversus ille pius in cæleſti gloriâ spectavit: Cujus ostenti effigiem frons hujuslibri repræsentat, & ego ex Cæsario nostro breviter ad diem 15. Augusti recensui. Deus Clementissimus exaudiat hoc votum meum, ac Te, Illustrissime Domine, in plurimos porrò annos ad sacri Ordinis splendorem, & filiorum solatium, sospitem, atq; omni ex parte beatissimum conservet. Ex Typographeo Marisstellano Calendis Octobris 1682. dedit

Illustrissimæ, & Reverendissimæ
Dominationis Tuæ
filius indignus
Religiosus Maristellanus.

FACULTAS ORDINARII.

NOS F. NICOLAUS, Monasterii B. Mariæ de Maristella, Sacri & Exempti Ordinis Cistercienſis intrà Diæceſim Conſtantienſem, Abbas, nec non ejuſdem S. Ordinis in Congregatione S. P. N. Bernardi ſuperioris Germaniæ per Helvetiam, Alſatiam & Briſgojam Vicarius Generalis: præſentium tenore facultatem concedimus, ut liber, cui titulus eſt, *Annus Ciſtercienſis*, ab eodem Dilecto Conventuali noſtro, qui illum ſtylo ſuo concinnavit, prælo ſubjici, & publicæ luci exponi poſſit, cùm à duobus Monaſterii noſtri SS. Theologiæ Profeſſoribus de commiſſione & mandato Noſtro lectus fuerit, & approbatus,

FACULTAS.

ſerviátque non parum ad S. Ordinis noſtri notitiam & honorem. Actum in præfato Monaſterio noſtro Maris-ſtellano ſub impreſſione ſigilli noſtri Abbatialis ac propriæ manus ſubſcriptione. Calendis Octobribus. 1680.

F. Nicolaus Abbas Mariſt.
Vicarius Generalis.

CENSURA.

EGo infrà ſcriptus Sacras Ephemerides *ANNI CISTERCIENSIS*, ſive Sanctorum ac Beatorum ejuſdem Ordinis, eleganti ſimul ac pio compendio à Monaſterii Maris-ſtellani *Religioſo* religiosè conſcriptas, de gratioſo Reverendiſſimi Domini mei Abbatis mandato perlegi. Et quia in hoc opere non tantùm nihil deprehendi Saniori Doctrinæ, vel bonis moribus repugnans: ſed potiùs ſaluberrima ad pietatem (quæ, juxta Sapientis oraculum, ad omnia utilis eſt) tam Monaſticam quàm Chriſtianam incitamenta: imò & Verbi Divini in ſacro ſuggeſtu Expoſitoribus copioſum exemplorum ac Sententiarum apparatum: laudabilem

dabilem denique conatum producendi in apertum orbis theatrum sacri Instituti nostri glorioſa sanctimoniæ ornamenta, hactenus in majoribus solummodò voluminibus deliteſcentia: meritò dignissimum Censeo, ut eâdem manu, quæ stylum duxit, novâ dexteritatis industriâ, prælo subdatur, & tum ad animarum salutem, cùm Cistercienſis nominis honorem, in publicam lucem prodeat.

Fr. Victor Osvvald
Prior Marisstellæ, SS. Theol. Profess. Ord.

APPROBATIO.

ANNUM CISTERCIENSEM ab aliquo Cœtûs Marisstellani Religioso compositum, jussu Superiorum meorum debita cum diligentia perlegi. In quo nedum nihil Orthodoxæ Fidei, aut bonis moribus contrarium inveni, verùm acta Sanctorum ac Beatorum sacri Ordinis Cistercienſis eâ methodo proposita, quatenus cuilibet religioſæ menti ex historia *Disciplinam*; *Bonitatem* ab Affectibus; ex Melliflua S. P. N. BERNARDI doctrina, *Scientiæ* salutaris eruere succum liceat. Dignum itaque publica luce censeo.

F. Bernardus Sury,
SS. Theol. Prof. Not. Apost.

PROTESTATIO
SCRIPTORIS

COram te, qui scrutaris corda & renes, Deus, hâc pagellâ protestor; me huic exili labori meo ante omnia hunc præfixisse scopum, ut quantulumcumque est in me vitium, id ad Honorem tuum impenderem, quem utique promoturum me rectè existimavi, si Amicos tuos, à te nimis honoratos, plurium oculis exhiberem, qui Te in ipsis venerarentur, & ex pia lectione accenderentur ad imitationem virtutum, quibus Tuo munere excelluerunt Cistercienses. Si quid verò in hoc Scripto continetur huic meo proposito contrarium, si quid Fidei dogmatis non conforme, aut dissonum à veritate, subreptitium humanæ miseriæ vitium est, non meæ voluntatis arbitrium: si quid, inquam, tale diligentiam meam effugerit, nunc recantatum & revocatum esse volo, omnia Judicio & correctioni S. M. Ecclesiæ ac Superiorum Ordinis humillimè subjiciens.

PRÆFATIO

PRÆFATIO
AD LECTOREM.

NEceſſarium omnino eſt, ut te, quiſquis hanc lucubrationem legere dignaberis, in veſtibulo paucis alloquar, tibíque candidâ mentis ſinceritate aperiam, inprimis quænam ſeſe mihi obtulerit ad hoc præſens ſcriptum

OCCASIO.

Hanc præbuere pia ſimul ac doctiſſima opuſcula P. Joannis Nadaſi è Societate Jeſu: cujus *Annus Cœleſtis* cùm multis meritò placeret, non defuere, qui me hortarentur, ut ex domeſtica S. Ordinis, utique ſuffectura, ſuppellectile ſacrum ejuſmodi Annum concinnarem. Alacriter ergò laborem aggreſſus, Menologium Ciſtercienſe Chryſoſtomi Henriquei in eandem cum Nadaſo formam cœpi traducere; quem etiam preſſo fuiſſem ſecutus veſtigio, niſi recèns edita *Series Sanctorum ac Beatorum Ciſtercienſium* D. Abbatis Claudii Chalemot tunc in manus meas deveniſſet

veniſſet. Quem cùm viderem non ſolùm ab Henriqueo paſſim diſſentire, ſed & non paucos illius errores doctè ſatis gravitérq; perſtringere: conſilii ambiguus aliquamdiu hærebam, cuinam vento vela committenda forent, ut fluctuans inter ſpem proventuri aliquando fructûs, & metum nimis prolixi laboris cymba, abſque veritatis naufragio ad optatum portum propelleretur. Poſtquam enim Sanctorum ac Beatorum numerum revocavi ad calculos, pro ſingulis anni diebus geminos, ac ſubinde etiam ternos; ſuppetere deprehendi. At verò ſi in ea ſtatione, quam in Menologio vel Serie obtinebant, fuiſſent relinquendi, magna dierum pars omnino vacua remanſiſſet. Neceſſarium proinde fuit, ut præ omnibus alia, ac prorſus nova à me inſtitueretur

METHODUS.

Quam hac ratione diſpoſui. Illis primùm, quorum dies obitûs certò conſtabat, debitum aſſignavi locum. Ad replendos deinde dies vacuos modò Henriqueus, modò Chalemotus, ſubminiſtravere materiam, quam in ſuas claſſes ordine, quantùm licebat, non nimis immutato collocavi; neutri adhærens ex integro, neutrum per totum deſerens. Cum neutro tamen Feſta Dedicationum Eccleſiæ huc inſerui; quòd inſtituto meo minimè deſervirent, in id principaliter intento, ut ſub habilis

habilis formæ libello comprehenderem gesta celebriora Divorum, ex quorum lectione non tam satiaretur curiositas, quàm pietas ad æmulationem accenderetur. Unde quamlibet enarrationem aliquo epiphonemate, per modum devoti gemitûs, propositi, vel tesseræ ad excitandos in perfectionis amorem animos concluſi. Hi duo, de quibus hactenus loquebar, Scriptores primi mihi fuere duces, sed quibus ad scopum meum consequendum addendi erant necessariò alii

AUTHORES.

Inter quos jure meritissimo exceptione omni majorem fidem merentur scriptores sanctimoniâ nominatissimi *Exordij Magni*: quem librum, Henriqueus, (quam ob causam, ignoro,) jam adducit sub hoc ipso nomine: alibi vocat Collationes Patrum Cisterciensium; iterum alio loco, Librum de initio vel de viris illustribus Ordinis &c. cùm tamen excitatis ab eo ubicunque verbis manifestum sit, unum esse eundémque librum. Huic succedunt *Dialogi miraculorum*, quos Cæsarius Prior Heisterbacensis compilavit, & nuper editæ Cistercienſium Patrum Bibliothecæ inseruit, notísque eruditis illustravit, D. Bertrandus Tissier, Doctor Theol. & Prior Boni-Fontis in Therascia. Non minoris authoritatis habentur Scriptores Vitæ Melliflui Pat. noſtri BERNARDI, Gaufridus monachus primùm

primùm, deinde Abbas IV. Claræ-vallis: Philippus itidem ex Claravalle: Guilielmus denique ex Abbate S. Theoderici Rhemensis Signiaci monachus. Ex recentioribus, præter supradictos unus mihi pro mille aliis fuit mirificus ille splendor Hispaniæ *ANGELUS MANRIQUEUS* (hoc illi elogium donat continuator Francisci Bivarii, l. 1. de veteri monachatu) emeritus Reformator Generalis celeberrimæ Congregationis Hispanicæ, Primariæ Cathedræ in Universitate Salmanticensi Moderator, ac Scientiarum omnium Princeps, Philippo IV. Monarchæ Hispaniarum à Concionibus, tandémque Episcopus (vel, ut de seipso vir undequaque maximus) humilis minister Ecclesiæ Pacis Augustæ. Indulgeat Lector benevolus paucarum linearum moram amori meo in hunc virum, æternâ memoriâ dignum, patiatúrque, ut unum alterúmve ejus præconium hîc breviter attingam. Is post multa præclarissima opera in lucem edita, post expositam Salmanticæ per annos 30 Theolog. sexagenarius conscripsit Ordinis Cisterciensis Annalium quatuor tomos; historiam contexens ab anno reparatæ salutis humanæ 1098. usq; ad annum 1236. De quo Opere ita scribit Alphonsus Perezius in eadem Congregatione Definitor: *Theologum undequaque perfectum in Authore mirabar: nunc autem dum Historiographi munus suscipit, mihi pro Oraculo est.* Addam ab exteris

exteris duos, ut in ore trium (nam plures in promptu forent) firma stet veritas. Alter est de Canonicorum Salmanticensium Collegio Joannes Eschalaz, qui ita disserit: *Mirentur hæc* (Scientiarum omnium peritiam) *reliqui in unum collecta virum, quæ & dispersa in plures jure mirarentur: nos, qui Angelum nostrum novimus, ipsum ultra mortalitatis metas præcellentem, ut par est, suspicientes, perfruamur, seposito omnis admirationis affectu, hisce venerandæ antiquitatis monumentis. & documentis posteritatis præclaris.* Tertius ex D. Dominici sacra familia Martinus Lopezius sic de dictis Annalibus loquitur: *Eos*, inquiens, *tam exacta & fideli narratione, támque recto judicio, & speciosa scribendi genere collegit: ut meritò dicas, Angelum nostrum numero & re primum in Historia.* Neque his encomiis obstat Eminent. Cardinalis Bona de hoc Auctore judicium, dum *tr. de Psalmod. div. f. 5.* ait: eum multarum rerum notitiâ fuisse destitutum. Id ipsemet Angelus non rarò in Annalium decursu queritur. Sed quod iste præ cæteris veritati scripserit conformiùs, inficiabitur nemo, qui illum non oscitanter pervolvere voluerit. Hic itaque mihi pro face & duce fuit, utpote tam veterum quàm recentiorum, si quæ in lucem publicam emersere, monumenta non complectens duntaxat, sed & prudentissimè discutiens. Tali proinde nixus authoritate confido, me nemini fore suspectum, quin

quin ubique propinetur à me Lectori sincera

HISTORIÆ VERITAS.

Et ea quidem, quæ pio laboris mei fini congruit perquammaximè. Cœlitum ubique patrocinium efflagito, in quo dicendi genere primaria basis est fides. Dubios námque, id est, non satis certos sanctimoniæ, non meo, sed aliorum Auctorum judicio, omisi: in omnibus per summam diligentiam exploratæ veritati intentus. In quo Deum & conscientiam pro teste sisto, me nihil de meo addidisse, præter stylum, quem ne cum Lectoris eruditi tædio rudem, incomptum barbarúmque ducerem, saltem conatus sum, si non assecutus. Unà cum veritate etiam varietatem solent amare lectores, quam sanè ex Menologio haurire non licuit, in quo sæpe nihil aliud occurrit, quàm trita illa phrasis: *In magna sanctitatis opinione diem clausit extremum*: in Notis verò: *De hoc Calendarium vel Missale antiquum, &c.* Quibus ut aliquid gratius supponerem, non sinè defatigatione quatuor Annalium tomos, Opera deinde ejusdem Henriquei, quæ ad manum erant, Cæsarium denique aliósque Auctores diligenter pervolvi, indéque fideliter decerpsi, quæ proposito meo erant accommoda. Hîc ad adstruendam scriptis meis fidem paucos Henriquei errores recensebo, qui me coegerunt, in multis locis ab eo dissentire. Ac inprimis duos omisi Summos Pontifices,

Alexan-

Alexandrum III. & Urbanum IV. Priorem nunquam Ciſtercienſem, ſed Ordinis ſummum fautorem fuiſſe; demonſtrat Angelus in Annalibus ad an. 1159. c. 6. n. 14. In altero deceptus fuiſſe videtur Henriqueus ex eo, quod fuerit familiaris B. Evæ Ciſtercienſi Recluſæ, dum agebat Archidiaconum Trecenſem, cui poſtmodum promotus in ſummum orbis Chriſtiani faſtigium per ſpeciales literas gratulatus eſt laborem non irritum in promovenda Inſtitutione Feſti Corporis Chriſti, quem unà cum S. Juliana ſuſceperat. Omnes autem Scriptores in ejus recenſendis dignitatum gradibus conſentiunt, inter quos nulla fit ullibi mentio de Monachatu. In horum locum ſubſtitui omiſſum ab Henriqueo Gregorium VIII. cujus ſummas laudes narrat Angelus ad ann. 1187. convincítque fuiſſe Ciſterienſem, & obiiſſe 16. Decembris, cùm ſediſſet menſem 1. dies 27. Henricum Epiſcopum Wintonienſem ponit Henr. 11. Octobr. de quo Angelus ad ann. 1171. c. 5. n. 11. ait: *Henricus, ne lector erret, nec Ciſtercienſis reverà, nec ſanctus fuit .... Ergò Henricus deleatur ex Menologio, &, ſi licuerit, pro eo ſubſtituatur Gualterus Daniel, &c.* & hunc eodem loco inſerui. Ex Walleno Abbate facit Henriq. duos: quinto enim nonas Martii vocat Walterum referens ea omnia, quæ de Walleno dicit quinto idus Auguſti: ideóque à me omiſſus, & ejus loco poſitus Walterus Converſus, quem egregiè laudat

Angelus

Angelus ad ann. 1160. c. 4. n. 9. & 10. Guilielmo de monte Pessulano tribuit Henriq. piam illam ignorantiam, & miraculum post obitum de Lilio ex ejus ore prodeunte. Quam historiam ut fide minùs dignam cum Angelus ad ann. 1174. c. 18. n. 12. rejiciat, etiam ego prætermisi. Quod de Beatrice moniali ex Cæsario narrat Henriq. illam abjecta veste religiosa diu à Cœnobio abfuisse, & beatam Virginem ejus personam intereà egisse: ut fabulosum rejicit præter Angelum suprà laudatus Bertrandus Tissier, qui ex Dialogis Cæsarii in Bono-Fonte editis, hanc fabulam expunxit. Guilielmum Episcopum Catalaunensem, dictum de Campellis Henriq. die sexto Julii asserit fuisse Cistercienſem monachum: quod negat & probat Angelus ad ann. 1119. c. 1. ubi & alium ejusdem errorem producit n. 6. Theobaldus Comes Campaniæ, quód monachus Claræ vallis non fuerit, neque ibidem sepultus sit, ut scribit Henriq. sed Pontiniaci, demonstrat Angelus ad ann. 1151. c. 6. n. 11. Cistercii Abbates duos Guidones in unum confundit Henriq. quos ego duce Angelo distinxi, priorem ponendo ad diem 20. Maji, alterum 30. Junii. Vide Angelum ad ann. 1206. c. 4. Hæc pauca sufficiant ex quamplurimis aliis, quæ potuissem adducere, si non magis Ascetæ, quàm historiographi munus in me recepissem. Unum denique moneri debes, Lector, de numeris annorum in margine positis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

sitis, quibus quemque Sanctorum ac Beatorum significo vel excessisse è vita vel saltem in vivis extitisse. Quò circa observandum est, in illis assignandis triplicem me viam ingressum: quarum prima fuit, quando apertè affirmavi annum per illas voculas *Obijt* vel *Floruit* &c. ubi te certum securúmque facio, me omnem adhibuisse diligentiam, ut ex fide dignis auctoribus hanc Chronologiæ facem tibi præferrem. Deinde quando videbis adjectam particulam *Circa*, noveris vel ita loqui auctores meos, vel me ex conjecturis non adeò dubiis apposuisse. Tertium genus est, dum ne seculum quidem, quo vixerint, certò mihi constare potuit post omnem adhibitam industriam: malui tamen opinionem meam cum hac ipsa cautela ac præmonitione, licèt omnino ambiguam, adjungere, quàm pauculos aliquot sinè hoc marginis ornamento relinquere: horum classem deprehendes, ubi verbum illud *Videtur*, &c. in margine legeris. Pari solicitudine & cura excerptæ à me sunt, & singulis anni diebus accommodatæ

SENTENTIÆ S. P. N. BERNARDI.

In quibus conquirendis, antequam enarrationi reliquæ me immergerem, eos Tractatus per ordinem evolvi, quos clarissimus, & de Ordine nostro meritissimus Merlo Horstius ut genuinos fœtus melliflui Doctoris agnoscit.

Quod

PRÆFATIO AD LECT.

Quod autem recentior ejus operum evulgator iterum quaſdam, eóſque modicæ magnitudinis, tractatus exauctoraverit, nihil officit vel mihi, vel tibi, Pie Lector: ſi enim tam bona fide illas memoriæ tuæ impreſſeris, qua ego illas ſcripſi: crede, Bernardum non offendes, etſi eum tibi loqui arbitraberis. Reſtat, ut tibi breviter exponam, qualis mihi videatur, imo quiſnam præſtitutus à me ſit hujus opuſculi

USUS.

Hunc tibi ipſa ſcriptionis forma demonſtrat, quæ meditationi quotidianæ materiam ſuggerit, præſertim pro iis, quibus officiorum negotia ſubinde majorem partem huic pietati deſtinatam adimunt. Brevitatem materiæ in quibuſdam diebus reſarciet, aliorum prolixitas. Bene vale, & bene vive.

ANNI

ANNI CISTERCIENSIS JANUARIUS.

1 *Januarij. Calendæ.*

BEATE BERNARDE; primùm Fōtanēti Abbas; dein totius sacri Ordinis Cisterciensis Caput, ac Prę́sul pijssime: qui fragrantissimū virtutum tuarum odorem per omnem latè Galliam Italiámq; diffudisti; dum Romam difficili labore profectus, cursum errorum, quorum reus agebatur magni cæteroquin nominis, Joachim Abbas Curatij, tua auctoritate & doctrina gloriosè stitisti. Breve tandem mortale regimen, ut longiùs produceres, regno ęterno, pijs operibus plenus permutasti: eundem sepulchri honorem cum primis Cistercij Patribus, Stephano & Alberico nactus, quòd illis te non imparem fecerit vitę sanctitas,

Generalis XII.

Obijt anno 1184.

& patrata miracula. *Ora pro me, & impetra mihi à dulcissimo JESU auspicatum hujus anni principium; ut sicut ille hac die pro me misero peccatore effudit sacratissimas Sanguinis sui primitias; ita ego non solùm hujus anni, sed omnium dierum meorum primas cogitationes, & affectus cordis, illi unicè consecrem: atque in hoc pio proposito usque ad finem vitæ perseverem.*

Felix anni initium.

B. ULRICE, ex Valcellensi Cœnobio assumpte Antistes Villarij: qui ætate, & vivendi austeritate fractus corpore, at non animo, prædecessorum propagaturus ad posteros exemplum; Liâ negotiosâ relictâ, in sacræ solitudinis quiete, id est, inter cœlestis Rachelis amplexus claram sanctitatis opinione mortem oppetijsti. *Doce me Liam, id est, malè oculatas hujus mundi vanitates ita aversari; ut Rachelem, pulcherrima cœligaudia, hîc devotis desiderijs concupiscam & post mortem æternâ possessione amplectar.*

Floruit circa annum 1185.

Desiderium cœli.

B. JOANNES Cornelienſis cœnobij Prior, qui pias illius Parthenonis, noviter tunc conditi, Virgines, candida animi simplicitate inter multas tribulationes rexisti: ac S. Julianæ orationibus adjutus, multa præclarè de sanctissimo Evchariſtiæ Sacramento scripsisti: & denique eâdam præsagiente, vitæ

Vixit anno 1230.

vitæ hujus miſerias pretioſæ mortis tranſitu terminâſti. *Roga DEUM, ut accendat frigidiſſimum cor meum amore pretioſiſſimi Myſterij: præſertim, ut peregrinationis meæ finem, ad animæ meæ ſolatium & in futuræ beatitudinis pignus, Angelico hoc Viatico clementer præmuniat.* Evchariſtia.

B. PETRE de Armentera Abbas, ſingularis MARIÆ Deiparæ cultor; quam uſq; ad decrepitam ſenectutem omni devotionis genere honoràſti; conſtructâ etiam ſanctiſſimo ejus nomini eleganti Baſilicâ. *Exora Amabiliſſimam pietatis Matrem ut dignetur hunc noviter exorientem annum mecum candidis ominibus auſpicari. Ipſa lucidiſſima* MARIS-STELLA *regat proſperè hunc duodecim menſium curſum. Ipſa ſit cogitationum mearum frequens materia; omnium actionum præſes, & Cynoſura. Ipſa me deducat ad felicem anni, aut ſi ſic Deo placuerit, vitæ finem.* *Obiit anno* 1167. Maria anni Cynoſura.

S. BERNARDUS, ſer. 3. de Circumc.

Hoc eſt nempe ſalvationis noſtræ principium; *cùm incipimus reſpuere, quę diligebamus; dolere, unde lętabamur amplecti, quod timebamus; ſequi, quod fugiebamus; optare, quod contemnebamus.* Signa converſionis.

2 Januarij. 4 Nonas.

Obijt anno 1216.

B. HENRICE, qui jam in ætate infima pietatis ſummæ ſpecimina, exinde autem inſoliti fervoris tyro in Claravalle, ea virtutum inſignia oſtendiſti, ut juvenis Altæ Cumbæ Abbas deſignatus, poſt pijſſimum illius monaſterij regimen, Claramvallem acceperis gubernandam. Supremam porrò Ordinis, ac Toloſanæ Eccleſiæ cathedram conſcendere juſſus, utramq; verę humilitatis ſectator abnuiſti. Fugiſti honores, non effugiſti. Quantumcunque enim invitus Cardinalis Epiſcopus Albanenſis creatus, Crucis vexillum contra Chriſtiani nominis hoſtes circumtuliſti. In Petri denique Sede collocandus, pari demiſſione & ſublimitate animi conſentire noluiſti: graviſſimos interea labores pro Eccleſiæ communi bono, in Fidei & Pacis hoſtes per varias Legationes ſuſcipiens. In quibus Atrebati coram Ara D. Andreæ orans, pijſſimè obdormiviſti. *O magnanime, & peritiſſime humilitatis magiſter! in eamdem me duc ſcholam, & doce me id amare, quod, ut Deo placerem, ſponte elegi; nimirum abjectus eſſe in Domo Domini.*

Honor contemptus ſequitur contemptorem.

Humilitas.

B. ALAR-

B. ALARDE, ſtrenue quondam miles in ſæculo; quo ſpreto, in Luka monachum induens, diuturnum, & graviſſimum morbum in ſumma mentis tranquillitate toleraſti; ita ut vermes ex ulceribus tuis ſcaturientes pro delicijs haberes. Et delicias etiam ſuas fuiſſe patientiam tuam, oſtendit ſummus patientiæ doctor & remunerator Chriſtus; qui & de inſtante mortis hora te edocuit; & ſplendido comitatu cœli civium ſtipatus, animam tuam ad ſidera deduxit: mutato quammox fœtore ulcerum in odores longè amęniſſimos. *Inſtrue meum pati refugientem animum, & quam tu tot annis inter cruciatus continuos poſſediſti patientiam, mihi vel in levibus moleſtijs (quę nunquam deſunt) perferendis impetra. Eundem ora; ut gratiam mihi concedat, qua exulceratæ conſcientæ vermem raſtro pœnitentiæ exturbem: idque ante fatalem illam horam, qua periculoſiſſimè cor emoriens lacerare ſolent.*

Obijt anno 1216.

Patiẽtia in morbis.

Patientia,

S. BERNARDUS, *ſer. 1. de Circũcis.*

A planta pedis uſq; ad verticem non eſt in nobis ſanitas: nec eſt aliqua pars, quæ non ſit tabida hoc veneno. Propterea ſicut parvulus adhuc in fide & di-

Circũcisio duplex.

lectione, congruum sibi mandatũ exiguæ circumcisionis accepit: sic ubi crevit in virum perfectiorem, toto jubetur corpore baptizari; quæ est totius hominis circumcisio.

(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)

3 *Januarij.* 3 *Nonas.*

Floruit anno 1300.

B. HOSTRADE, simplicitate animi, & quæ illam comitari solet, vitæ innocentiâ admirande: qui à teneris spreta mundi vanitate, inter Cœnobitas Cistercienses degebas. Pater monasterio præpositus, in id potissimas curas intendisti; ut filios haberes tui similimos, id est pios ac sanctos. Jámque emeritum Cœli Regina suaviter à frugali mensa ad æternas epulas invitavit; gestatum brachijs puerum JESUM tibi amplectendum tradens. Cui cùm de pauperculis cibis quidpiam offerres, aliud ille convivium in *domo Patris sui* tibi intrà triduum promisit. *Inter illas epulas jam felix, mei tanquam famelici mendici memor, de dvite gratiarum cælestium mensa micas aliquas mihi largire. Nosti extremam egestatem animæ meæ: ad quam si Divinus ille hospes tuus diverteret, nihil de virtutum penu haberet in promptu, quod dilecto apponeret.*

Felix cõviva.

Paupertas animæ.

B. Go-

B. GODEFRIDE à S. Mauro, sacri Ordinis Cisterciensis in Congregatione Fuliensi monache: qui tenerum corpus diris verberibus discerpendo sępe totus sanguine madebas. Nunquam ad sacrosanctum Missæ Sacrificium accedebas; nisi priùs per solidæ horæ spatium Dominicæ Passionis mysteria inter lachrymarum imbres fuisses contemplatus. Ægrotis, præsertim morti proximis, indefessa charitate, per suavia, & amore Divino inflammata alloquia, subvenire gaudebas. Denique hujusmodi laborum, & aliorum cruciatuum asperitas infirmi corporis vincula dissolvit; à quibus anima libera, ad libertatem æternam evolavit. *Ah quoties aridus & siccus accedo ad SS. Mysteria! Tu, quaso, ex lachrymarum illarum, quæ olim ex oculis tuis manarunt, felicissimo flumine, guttam in saxeum cor meum immitte.: emolliet illud & purgabit, ut dignius deinceps receptaculum tam immensi thesauri fiat.*

Obiit anno 1611.

Pia prę paratio ad Missam.

Eucharistiæ digna sūptio.

B. OZILIA, S Julianæ Cornelienfis individua comes: cum qua diuturnas persecutiones, longúmque exilium perpessa; invicto animo perseverans; geminum tandem exilium feliciore patriâ permutasti. *Utinam & ego hujus terreni exilij brevitatem sæpe & seriò cum*

Vixit circ. añ. 1240.

Vita brevis, æternitas longa.

cœlestis patriæ infinita æternitate conferrem! & exinde discerem hujus vitæ momentaneas miserias forti hilarique animo perferre: utpote quas exceptura sunt ea gaudia, digna, pro quibus mille mundi, cum suis vanitatibus contemnantur.

S. BERNARDUS, serm. 1. de divers.

Momentaneum hoc, & leve tribulationis nostræ: &c. [2. Corint. 4.] *Perge ergo murmurare, & dicere: Longum est, grave est; non possum tam immania, & diuturna portare. Apostolus momentaneum & leve perhibet esse, quod tolerat. Et certè necdum à Judæis quinquies quadragenas unâ minus accepisti; necdum nocte ac die in profundo maris fuisti; necdum plus omnibus laborasti: postremò necdum usque ad sanguinem recepisti. Vide ergo, quàm non sint condigna ad gloriam passiones.*

Adhortatio ad patientiam.

4 Januarÿ. Pridie Nonas.

B. GUILIELME Walchæe, à prima juventute sub Cistercienſium disciplina fideliter educate, & ob insignes virtutes ad Episcopatum Midensem promote. In quo cùm orthodoxæ Fidei veritatem contra novatores strenuè propugnares; jussu impiæ reginæ Elisabethæ in tetrum carcerem detrusus; tredecim annorũ ærumnas patientiâ planè invictâ superasti. Deniq; publicâ sententiâ proscriptus, sed ob devoratos carceris squalores nunquam non languidus, Compluti in Hispania miserijs & vitæ metam posuisti, non sinè celebri sanctitatis fama: cujus testem habuisti virum doctrinâ & pietate clarissimum, quo ad postremam exomologesin utebaris. Is enim constanter de te asseveravit; nullam letalem noxam toto vitæ tempore à te fuisse commissam. *O immensum cum tali conscientia morientis solatium! Ora, ut Clementissimus Deus delicta juventutis meæ post tergum suum proiiciat: ego autem ab hac hora usque ad vitæ finem nunquam deliberatè in peccatum consentiam.*

Obiit anno 1577.

Longũ martyrium.

Innocẽtia rara.

Læta morscũ cõsciẽti a pura.

B. CISINANDE, Melliflui BERNARDI alumne; & illi ob vitæ puri-

Vixit circa ã.

1160. tatem singulariter dilecte. A quo in Hispanias missus, multum laboris & sudoris in exstructione monasterij S. Joannis de Tarouca pertulisti: nec ab indefesso studio amplificandi Ordinis cessasti; donec te beata mors de labore ad requiem evocaverit. *Non possum Deo non placere, si Bernardo placuero. Tu igitur impetra mihi à Deo virtutes illas, quas melleus amator adeo tenerè in te dilexit. Scis, illa charismata non esse meanrum virium, sed Divinæ clementiæ dona; certiùs non impetranda, quàm amicorum Dei suffragijs.*

Virtutes sunt dona DEI,

Obijt anno 1560. B. ELISABETH, sanctimonialis Vallis-Rosarum, animi demissione, & patiendi ardore celeberrima: quę scommata & dicteria promptiori ac pacatiori animo non solùm excepisti, sed & expetijsti, quàm alij laudes. Vilissima etiam exercitia studiosè ambiebas: noctu enim ancillarum munia occupans, vasa & supellectilem monasterij mundabas, ut interdiu sinè interruptione Divinis rebus vacares. Sícque prudens virgo, bonorum operum lampade ornata; & oleo gratiarum abundans, ad cœlestes amati Sponsi nuptias es admissa: Angelis ad exequias lætum tibi epithalamium accinentibus. *Deprecare pro me Electum ex millibus Sponsum tuum*

Studiũ humilitatis.

um, ut animam meam, quam arrhâ pretiosissimi Sanguinis sui sibi copulavit in sponsam, servet à nævis, qui purissimis ejus oculis displicent, immaculatam.

S. BERNARDUS, serm. 7. in Cant.

Anima, quæ diligit Deum, sponsa vocatur: hæc enim duo nomina sponsa & sponsus, maximè indicant internos affectus: his enim omnia communia sunt: una hereditas, una domus, una mensa, unus lectus, una caro. O quanta amoris vis, quanta in spiritu libertatis fiducia!

Anima amans sponsa Christi

(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)

5 Januarij. Nonis.

BIDA, Argensolij Abbatissa: quæ pijssimè tum à parentibus, cùm à sanctimonialibus Ordinis S. Benedicti educata, sacras ædes jam infans avidè frequentabas. teneri corpusculi membra ictibus flagelli, vix obtentis per ætatem ad talia viribus, lacerare; per hiemem humo affixa, noctes orando traducere; plurimos dies pane & aqua victitare solebas. Cùm autem hic vitæ rigor graves tibi morbos generaret, eos, ut gratissima patientiæ exercita-

Floruit circa annum 1224.

Matura ante ætatem virtus.

mēta, invictâ ſpiritûs fortitudine tolerabas. Altioris perfectionis avida ex educationis tuæ monaſterio ad Ciſtercienſes tranſijſti: ubi diuturna paralyſi decumbens, prodigio ſubitaneo, dum feſtivus D. Leonardo dies ageretur, integrè convaluiſti. Alijs deinde morbis, ad meriti augmentum, bis térq; afflicta, multos per id tempus cœli favores experiebaris: divina luce ita mentem tuam accendente, ut nullius te cordis arcana laterent. Ex cujus ſcientiæ fonte quibuſdam ſolatia, alijs objurgationes diſtribuebas. Neq; pietatem tuam intrà hujus orbis terminos concludebas; quin & animas in flammis piacularibus gementes juvares: quas tuis orationibus in libertatem aſſertas, frequenter tibi gratias agentes aſpexiſti: utì etiam cœleſtes Genios, pulcherrima ſpecie tibi apparentes. Dum Chriſti Servatoris arma, Paſſionem ejus repræſentantia, contemplatione penitiore revolvebas, tota in lachrymas ſolvebaris. Unde majeſtati Divinæ tam eras accepta; ut nullius unquam petitionis repulſam tuleris. Venerabatur ſanctimoniam tuam prę cęteris Comitiſſa Campaniæ Blancha: quamobrem cœnobium ex Voto à ſe conſtructum in tui favorem Ciſtercienſibus aſſignavit

In morbis, cœleſti favore recreatur

animas in purgatorio juvat.

vit, & tuæ prudentiæ regendum commisit: magno quidem suo emolumento; utpote ab hoste infensissimo statim libera, ac per te à repentina morte servata. Cùm enim aliquando consuetæ per noctem orationi invigilares, Angelum vidisti Comitissæ cervici ferali ictu gladij minitantem: tu verò te mediam statuens, lahrymis impetrasti, ut illi furor Domini parceret, darétque pœnitentiæ locum; & strictum ferrum in te converteret: gaudentem; quòd animam tuam pro Benefactrice ponendo, summum Christianæ charitatis fastigium attingeres; simúlque impleretur ardens desiderium, cupientis dissolvi, & esse cum Christo. Cæterùm durante regimine cùm dæmon quadam nocte subditas tibi virgines tam profundo somno mersisset, ut præter te solam nulla ad cantandas matutinas DEO laudes compareret: insultantem, sedéq; cachinnantem malignum coëgisti; ut ijsdem gestibus omnium se oculis conspicuum exhiberet. Quo injucundo spectaculo, facile est cogitare, quàm vigiles deinceps effeceris. *Non cessat etiamnum vaferrimus hostis laudes Divinas suis fraudibus impedire. Tu excita me, & juva; ut ejus technas alacri vigilantiâ & devotione ad nihilum redigam.*

mortem sustinet pro benefactrice.

dęmonẽ cogit, ut se vidẽdũ prębeat.

Vigilãtia in Dei laude

Obijt anno 1240.

B. ALACHRINE, in Casæmario disciplinis monasticis imbute: qui pietate & scientiâ adeo nominatus eras; ut te Christi Vicarius Romam accersitum, hæresi tunc nascenti publica auctoritate opposuerit. Tu verò spiritu Apostolico igneus, velut alter Elias, in ore gladij, quod est Verbum DEI, non sinè magno Catholicæ veritatis incremento heterodoxos oppressisti. Ad solium Episcopale evectus, missúsque Apostolici Legati titulo in Teutoniam; Bononiæ magnum sui Ordinis Patriarcham Dominicum invisisti. Ubi jucundum mutuæ humilitatis certamen spectari poterat: dum uterq; in alterius sanctitate cum admiratione defixus, DEI in se dona, ipsa occultatione manifestabat. Peractis feliciter Nunciaturæ negotijs, post viginti annorum in Pontificia sede regimen, ad beatorum in cœlo sedes conscendisti. *Doce me vocationi meæ ita respondere, ut præter id, quod sacra disponit obedientia, nihil quæram, nihil admittam, certus, me feliciore sub umbra nō victurum, quàm obedientiæ.*

Hæreses oppugnat.

Obedientia.

S. BERNARDUS, ser. 3. de Circumc.

Non dedignandum est servo, quod præcessit in Domino: siquidem non est servus

ſervus major Domino ſuo. Ille enim cùm jam creviſſet ætate, ſapientiâ, & gratiâ apud Deum & homines: cùm jam duodecim annorum eſſet, & remanſiſſet in Jeruſalem, inventus à B. Virgine & Joſeph, cujûs filius putabatur, in medio Doctorum... Tamen deſcendit cum illis, & erat ſubditus illis. Et tu ergo ſubditus eſto propter illum.

Obedientiam ſuo exẽplo docet Salvator.

6 *Januarij.* 8 *Idus*

S. EDILWALDE Epiſcope: qui Ciſtercij legibus in Meilroſa collum ſubjiciens, tantum profeciſti; ut tuis meritis ita exigentibus, ad Inſulas Lindisfarniæ ſublimari merueris. Ubi populum tibi commiſſum exemplo, & doctrina fideliter inſtruxiſti. *Fac, ut & ego fideliter agam in ijs, quæ ſunt ſtatûs mei: atque ut mihi creditum Vocationis talentum Domino cum lucro meritorum reſtituam.*

Floruit Circa annum 1300.

B. DIDACE, Oxomenſis Epiſcope: qui ſecretioris & ſanctioris vitæ inſtituendæ deſiderio, unà cum D. Dominico Romam petijſti, ut honoris ſarcinam

Obijt anno 1207.

nam deponeres: sed voti non factus compos, in Archicœnobio Cistercienſi habitu ſacri Ordinis aſſumpto, per aſpera viarum pedibus nudis iter faciens, te totum animarum lucro contra Albigenſium errores impendiſti. Ad ſolium ſolúmque proprium reverſus; Ciſtercienſem monachum tam humiliter, quàm laudabiliter populi Paſtorem egiſti. Sanctimoniam tuam tam in vita; quàm poſt obitum miracula comprobarunt. *Dona me ſancto illo tuo fervore, promovendæ tam meæ animæ ſalutis, quàm proximi: ut illi prodeſſe ſtudeam bono exemplo: mihi verò exſtirpatione vitiorum, per ſeriam pœnitentiam; & per diſciplinæ regularis amorem, plantatione virtutum.*

Hæreticos convertit.

Cura ſalutis propriæ & proximi.

Vixit circa annum 1187.

B. JACOBE, Vallis S. Lamberti monache: qui adoleſcens obſervantiæ monaſticæ addictus, in magna puritate clauſtri latebras coluiſti; omnes delicias in ſola orationis devotione quærere ſolitus: nec aliter vitam, quàm ut pijſſimè peracta eſt, ita feliciſſimè clauſiſti. *Eſt utique hujus miſeræ vitæ ingens ſolatium devota oratio: felix contra ſatanæ inſidias munimentum, & vulnerum animæ efficax medela. Cujus tamen velut me vacuum eſſe doleo; ita te rogo; ut veræ devotionis gratiam mihi à Deo impetres.*

Devota oratio.

S. BER-

S. BERNARDUS, ser. 3. de Circumc.

Roga tibi dari devotionis lumen; diem sereniſſimam; & ſabbatum mentis: in quo tanquam emeritus miles in laboribus univerſis vivas abſq; labore; dilatato nimirum corde currens viam mandatorum Dei. Ut quod priùs cum amaritudine, & coactione ſpiritûs tui faciebas; de cętero jam ſumma dulcedine peragas, & delectatione.

Devotio eſt requies animæ.

7 Januarÿ. 7 Idus.

VEnerabilis Virgo Vidua, ELISABETHA de Wans, ex nobili Eburonum ſtemmate oriunda: quæ ætatis tuæ primitias in Aquirienſi monaſterio inter ſacras Virgines Ciſtercienſes DEO conſecraſti; Velum jam tum ſuſceptura; niſi parentes cæco amore propaginis invitam militi copulaviſſent. Qui tamen, ut erat probitatis eximiæ, Chriſti ſponſam temerare non præſumens, integro anno ejuſdem thori ſocietate tecum ita uſus eſt; ut prorſus intactam ad monaſterium remiſerit. Nec amiſiſſe te, ſed feliciter mutaviſſe ſponſum, ſtatim fuiſti experta; dum

Vixit anno 1224.

Conjugium virgineum.

Spon-

Christus in Cruce pendēs ei apparet.

Sponsus castarum animarum Christus sub forma in Cruce pendentis, toto triennio, diu noctúque tibi spectabilis adfuit: cúmque mundanæ cogitationis aliquid in cor tuum ascenderet, illico solutam à ligno manum ori tuo imposuit, donec flammâ Divini amoris tota arderes. Sponso succesêre cœlestes ephebi: quibúscum aut familiaria miscebas colloquia de beatorum felicitate; aut ijs deducentibus in intima cœli arcana penetrabas: ubi non tantùm sanctos, jam ibidem regnantes, sed & alios ad vitam immortalem vocandos, tam perspicaci oculorum acumine conspiciebas; ut eosdem postmodùm, licèt aliunde ignotos, ex facie agnoscceres. Hos inter nobilis quædam virgo fuerat quam cùm mundo muliebri superbè comptam, cerneres eo ornatu futuri conjugis amores venari; eidem vaticinata es; non in alio, quàm virginali statu morituram: eventûs veritatem nemine non admirante; cùm & ipsius, & parentum vota longè aliò propendere, palam foret. S. Lutgardi perquàm familiaris eras: cujus sanctæ morti assistere, & ab eadem jam gloriosa ad nuptias cœlestes invitari meruisti. *Ora Divinissimum Amatorem tuum; ut non subtrahat mihi (licèt id peccata mea mere-*

& Angeli.

Mira secretorum cognitio

Vaticinia.

mereantur) oleum gratiæ & misericordiæ suæ: sed ex illo inexhausto fonte meritorum, amarissimæ Passionis & mortis suæ impinguet animam meam; quo ditata, tanquam prudens virgo, introire mereatur ad nuptias sponsi. Oleum gratiæ DEI.

S. BERNARDUS, serm. 7. in Cant.

Sponsa dicitur illa, quæ amat: amat autem, quæ osculum petit. Non petit libertatem, non mercedem, non hereditatem; sed osculum: more planè castissimæ sponsæ, ac sacrum spirantis amorem; nec omnino flammam dissimulare valentis, quam patitur. Vera sponsa quæ?

8 Januarij. 6 Idus.

B. TORPHIME, à puero illustris famâ sanctimoniæ, ac eruditionis: quæ etiam te ex umbra claustrali productum, in aperto Episcopatûs Humarienſis theatro collocavit. Ex quo nunc publicis, nunc privatis congressibus hæreticorum errores confutasti. Quorum invidiâ expulsus in exilium; velut antea egregij Pastoris personam strenuè implevisti; ita in naufragio, egesta- *Obijt anno 1244.* *Hæreticos confutat.*

gestate, ac morbis, invictum patientię pugilem te præstitisti. Quas tuas insignes victorias, æterni triumphi laureâ in cœlo esse coronatas, indicavit suavissimus odor, qui è sepulchro tuo se effudit; dum sacræ corporis tui exuvię ex humili fossa ad publicam lucem ac venerationem fuerunt eductæ. *Aspira mihi odorem tuarum virtutum. Impetra mihi immobilem in bono perseverantiam, ut inhærens petræ cœlestis gratiæ anima mea nunquam patiatur peccati naufragium: sed de portu innoxiæ conscientiæ transeat ad æternæ salutis felicem portum.*

Odor suavis ex tumulo

Perseverantia.

Circa ã. 1300.

Apostata conversus.

B. BERNARDE: qui laudabile vitæ religiosæ principium, suadente maligno deserens, atq; ad pestifera mundi flagitia festinans, à Christo Servatore per visum increpitus, ad asceterium redijsti: ibíque non solùm admirandæ severitatis pœnalia opera, sed & sanctitatis signa edidisti: prodigijs etiam post mortem prodentibus; quem fructum ex gloriosa pœnitentia reportaveris. *Amaram quidem videtur habere radicem pœnitentiæ arbor: sed tu experimento tuo docuisti, quàm amabiles fructus proferat, si patientia constans ad maturitatem perduret. Excita ergo me, ut te sequar: nõ attendens ad laborem brevissimi temporis, sed mercedem præmij sempiterni.*

Pœnitentia.

S. BER-

S. BERNARDUS, ser. 1. de diversis.

Quòd si usqueadeo regnat in te peccatum: imò usqueadeo delectat te servire peccato; ut doleas, tibi modicum tempus esse, quo servias ei: sed eousq; latam diligis viam; ut omnimodis optes, si possis, eam facere longam: velis nolis, non longè est finis ejus: sed tu, fateor, longè es à regno Dei; & firmissimum pepigisse videris cum morte fœdus, pactum cum inferno.

Peccatoris impœnitentis periculum.

9 Januarij. 5 Idus.

B. PETRE, Caduini monasterij in Aquitania monache, omnibus singulariter chare & venerabilis. Cùm enim in te esses rigidissimus; in cæteros lenitatis & mansuetudinis (velut sol quidam terrestris) amabiles radios effundebas. In choro pietatem; in mensa sobrietatem; silentium ubique; nullibi non animi demissionem colebas.

Floruit circa annum 1218.

Icon veri Religiosi.

Ejusdem Caduini Religiose, B. RADOLPHE, postmodùm Godonij Abbas, itidem multis virtutibus clare. *Juvate uterque infirmitatem meam vestra inter-*

interpellatione: docete me sobriè justè & piè vivere in hoc sæculo, ut merear in altero vivere vobiscum beatè.

Obijt anno 1231.

B. JOANNES, è Villario ad monasterium Grandipratense destinate Abbas: qui cùm te ad debellandam tua eruditione, & sanctimonia Albigensium hæreticorum insaniam accingeres, in ipso pijssimi conatûs initio triumphantem animam cœlo asseruisti. *Adesto mihi contra caput rebellium, & omnium errorum principem decertanti: nec patere, ut meipsum damnabili in peccatum consensu sponte nequissimo hosti dedam. Non sum de corona dubius, si pugnantem me mors invenerit.*

Certandum

Vixit circa annum 1230.

B. URRACA, fundatrix monasterij Barrensis, & ibidem à mariti obitu humilis monialis. Quæ licèt esses regio stemmate clara; te tamen non aliter, quàm vilissimam haberi voluisti. Atq; ita mutato vanitatis transitorio cultu, in nobilissima animę ornamenta, sanctarum mulierum in cœlo numerum auxisti. *Instrue me utilissima hac, & ad salutem utriusque vitæ consequendam necessaria scientia; quia verè agnoscam hujus vitæ vanitatem; reputémque, juxta Apostoli monitum, omnia mundana ut stercora, quò Christum lucrifaciam.*

Mundi contemptus.

B. SALOMON: qui primùm Divi Bene-

Benedicti; dein Præmonstratensium Instituti desertis temerariè signis; demum pœnitentiâ ductus, sub vexillo Cistercienſi in Hemmenrode per sex menses tanto fervore militasti: ut nihil rigoris, nihil austeritatis intermitteres: non lachrymis, non gemitibus modum dares. Ita consummatus in brevi, expleviſti tempora multa: utì testabantur viri graviſſimi; qui animam tuam, luce splendidiſſima cinctam, in cœlos evolantem conſpexêre. *Ah etiam mihi facilem redde pœnitentiæ laborem; qua utique post tot commissa peccata summopere indigeo. Peccasse, fragilitatis humanæ fuit: sit nunc Divinæ gratiæ, à te mihi impetrandæ, dignos facere pœnitentiæ fructus.*

Circa annum 1212.

Desertor verè resipiscens.

Pœnitentia.

S. BERNARDUS, serm. 1. de diver.

Quid in incertum dies & annos numeras? Transit hora, transit & pœna; nec accedunt sibi, sed cedunt potiùs, & succedunt. Non sic gloria, non sic remuneratio, non sic merces ipsa laboris: nescit vicissitudinem, nescit finem; manet tota simul, & manet in æternum.

Pœnitentiæ condimentũ.

10 *Januarij.* 4. *Idus.*

Obijt anno 1209.

S. GUILIELME, clarissimâ oriunde prosapiâ; utpote à regum cunis deductâ. Quam tamen generis sublimitatem claritudine sanctitatis longè transscendisti. Adhuc prætextatum, curæ Avunculi tui, Suessionensis Archidiaconi, tradidit parentum solicitudo: ubi cùm & morum ingenua suavitas, & facile capiendis artibus ingenium te passim commendarent: non alio quàm virtutum ambitu, Suessionensi ac Parisiensi Canonicatu donatus es. At illud ipsum donum; quia mundi periculis nimiùm videbatur expositum, animo generoso respuens, in eremo Grandimontensi Religiosæ vitæ fundamenta jecisti. Ad majorem deinde vitæ austeritatem aspirans, ad Pontigniacense monasterium transijsti: in quo Prioris primùm officio, inde Abbatis in Fonte Joañis; rursus Caroli loci prope Silvanectum, ubique in celebri sanctimonia es perfunctus. Demum famâ pietatis ac virtutum in dies excrescente; in Primatem Bituricensis Ecclesiæ fuisti electus. In cujus dignitatis fastigio collocatus; victus rigore, animi demissione, & orationum instantiâ monachum: in juvandis egenis

Canonicatus dimittit.

Egregia vir-

nis, & afflictis communem omnibus te patrem: in sustinendis contradictionibus, & persecutionibus, novum quendam primitivæ Ecclesię athletam exhibebas. Hanc tuam sanctissimam vitam copiosa prodigia comitabantur. Nam cuidam nobili fœminæ tuis precibus fœcunditatem; Presbytero sanitatem manûs aridæ contulisti. Cùm deniq; jussu Innocentij III contra Albigenses gladio Verbi DEI, & militaribus armis ad sacrum te bellum accingeres; ante hostes ad singulare certamen te provocavit vitæ mortalis prædo: & is quidem classicum cecinit, dum tu in suggestu illa Apostoli verba exponeres: *Hora est jam nos de somno surgere.* Nec imparatum te deprehendit: sed statim ad necessaria huic pugnæ arma convolans, primùm decretorio conflictui SS. Ecclesiæ Sacramentis prælusisti: dein post decantatas coram te matutinales preces, proprio nisu te humi prosternens, in cinere & cilicio placidè exspirasti; pulchriore vultu, quàm vivi fuerat, conspicuus. Illa verò nocte, qua decesseras, globus igneus supra Basilicam, tibi ad sepulchrum destinatam, visus, manifestum obtentæ gloriæ cęlestis signum fuit; veluti & innumera miracula, quæ ad solum contactum

tutum conjunctio.

prodigijs lucet.

bellum in hæreticos parat.

sancta mors.

signa post obitum.

tui corporis, triduo publicè expositi, Biturica obstupuit. *Imprime firmiter animo meo serium illud Gentium Doctoris monitum:* Hora est &c. *Surgendum mihi nempe de gravi veterno, in quo sepulta stertit vigilantia & cura æternæ salutis. Ah quot sanctæ & pretiosæ horæ dilabuntur sub hoc somno, tot sanguineis olim lachrymarum gutiis deflendæ, quot continent momenta!*

Vigilãs cura salutis.

Obijt anno 1293.

B. THEOBALDE: qui postquam in Claravalle Priorem; & inde Gratiæ Dei Abbatem eximia laude egisses: totius Ordinis Superior Generalis, ordine 27 electus; non tam dignitate muneris, quàm excellentiâ virtutum eminebas: præsertim firmitate animi in adversis; quæ tunc S. Ordinem graviter affligebant. *Jam dudum sapientissimus mortalium mortales omnes monuit: nihil esse in mundo, quàm vanitatem, & afflictionem spiritûs. Feram igitur forti animo communem omnibus sortem; & tanto alacriùs aspirem ad felicem vitam illam, in qua nulla afflictio; sed pax & gaudium spiritûs florebit in perpetuas æternitates.*

Quærẽda vita felicior

Obijt anno 1620.

B. JOANNES à S. Hieronymo: qui cùm esses secundus Fuliensium Generalis; primęvum Cistercij Patrum rigorem strictè, tam à te quam tuis exigens, Romæ sancto fine quievisti: prę-

clara

clara tua merita prodigijs ad tumulum indicantibus. *Arctam quidem elegisti ad cælum viam; sed cujus asperitatem mitigavit amor amplissimæ retributionis: qui utinam & meum occuparet animum! non utique differrem per tua te vestigia sequi.* Spes præmij excitat

S. BERNARDUS, ser. 1. de divers.

Habentes ergo promissionem, charissimi, non deficiamus, aut fatigemur aliquando; nec grave causemur onus Christi, quod teste ipso leve est, vel jugum, quod revera suave est: sed omne, quod videmur portare onus diei, æternum gloriæ pondus cogitemus. ad laborem

11 Januarij. 3 Idus.

B. GUILIELME: qui ab ineunte ætate in Cistercio educatus, ex Abbate Firmitatis Antistes X Archi-cœnobij adoptatus, totum S. Ordinem luce virtutum tuarum exornasti: maximè dum sæva per Galliam fame grassante, famam verè benigni sanctique Præsulis tua in pauperes liberalitate reportasti. *Pasce animam meam pane cœlestis gratiæ, quo tu nunc Angelorum conviva sempiternus abundas. Egeo pane vi-* *Obijt anno 1179.* Panis gratiæ.

tæ & intellectûs: à quo & lumen accipiam ad cognoscendam, & vires ad exequendam Dei voluntatem.

Floruit circa annum 1222.

B. PETRE de Confluentia: qui in primo ætatis flore S. Cistercienſe Inſtitutum amplexus es in Hemmenrode: ubi te ob ſingularem modeſtiam Abbas Carolus; ob vitæ puritatem ac innocentiam, cœlum intimè amavit. Adhibebat ille te ad miniſterium Altaris: in quo dum aliquando poſt ſolito more dictam Confeſſionem, pronunciandam ab illo Abſolutionem præſtolareris; è cœlo delapſa vox, ejus verba prævenit; quæ te à peccatis immunem & abſolutum aſſeruit. Haud rarò etiam dum eidem ſacrificanti aſſiſteres, audiſti Angelos ſuaviſſimè accinentes. Seponebas quotidie certum tempus, contemplationi de JESU Patiente impendendum. Et quanquam initia piiſſimæ exercitationis arida, & fructu caritura videbãtur: tua tamen perſeverantia effecit, ut nunquam ſinè optato divini amoris incendio ab illo ſeceſſu redires. Quin ipſum denique Servatorem exoraſti; ut ad firmandam in animo tuo dolorum ipſius memoriam, ſe tibi Sanguine ſuo ſacratiſſimo rubentem, obtulerit ſpectandum. Neque hic ſtetit Divina miſeratio. Nam cùm ardenter

Voce cœleſti à peccatis abſolvitur.

meditatio quotidiana

ſpectat Chriſtũ Patientem.

denter desiderares, non mentem solummodò, sed & corpus ab omni labe purissimum conservare: ídque coram Christi in Cruce pendentis imagine gemitibus & lachrymis magis quàm verbis à DEO postulares; Puritatis amator solutis de ligno brachijs te amplexatus, omnem sensum extinxit, quo desiderata munditia lędi potuisset. Liquefecit tanta amoris inundatio cor tuum: unde mirum non fuit, vix unquam posthac siccos à fletu te oculos habuisse. Sed & alios lachrymarum fontes inveniebas: quorum alterum aperiebat memoria peccatorum, quibus impij DEUM offendunt: alterum recordatio Bonitatis immensæ, quam Divinus amor in omnes, etiam sceleratissimos non cessat effundere. Ad quos de criminum barathro educendos, Apostolico spiritu succensus, Theoderico Livonię Episcopo te socium adjunxisti: ac postquam per plures annos barbaris illis gentibus Legis Christianę præcepta tradidisti; inter ipsos sanctos labores vitam posuisti. *Ora Deum, tibi adeo propitium, ut & meum cor liquefaciat atque emolliat: quódque hactenus ad ejus toties repetitam vocem durum fuit, nunc tandem liquescat, & se in ejus amorem, totum quantum est, transfundat.*

qui illi amplexu confert donum puritatis.

Causæ lachrymarū.

Apostolus Livoniæ.

Cor liquidū.

S. BERNARDUS, serm. 5. de divers.

Vox divina nunc amabilis pòst formidabilis.

Hodie si vocem ejus audieritis: &c. [*psal.* 54.] *Utilius namq;, & multo salubrius est, hodie eum audire consulentem, consolantem, admonentem, docentem, & ut multum, arguẽtem, increpantem, corripientem: quàm in die illa tam amara, tam lugubri, tam tenebrosa, audire illum judicantem, indignantem, ulciscentem, sævientem, condemnantem.*

(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)

12 *Januarij. Pridie Idus.*

Obijt anno 1166.

SAILREDE: quem nobilitas generis, & pręclara indoles Davidi Scotorum Regi cumprimis gratum fecit: ita ut adhuc juveni summam regię domûs præfecturam demandaverit. His tamen amoribus spretis, pro luxu jejunia, pro fastu paupertatem in Rievalle quæsivisti, totâ stupente Insulâ, quòd ætatis floridæ delicias, & fortunæ arridentis favores tanta mentis generositate contemneres. In Abbatem successu temporis electus vix persuaderi poteras ad acceptandam dignitatem; licèt esses dignissimus: sicut & alios honores à Rege oblatos constanter recusasti

cusasti. A negotiorum æstu libero gratius non fuit refrigerium, quàm sacra solitudo; in qua plusquam quadraginta libros, cęlesti potiùs, quàm humana eruditione refertos elucubrasti. Quod deniq; omnium laudum tuarum compendium est; alterum te BERNARDUM communis per orbem fama deprædicabat. Ei te similem fecerunt spretę Insulæ; contempta mundi gloria, & contemptorem sequens: quæsita quies; sed sæpiùs charitate ad publica regni negotia vocante interrupta. Tum zelus Justitię: morum & eloquij mellita suavitas. Et demum scientia infusa, quæ solum DEUM agnoscceret magistrum. *Exora mihi à Deo spiritum, quo aurea illa soliloquia eructabas. Ut eodem fervore tecum sæpe suspirem, dicámque: [Quæsivi requiem infelici animæ meæ: sed ubiq; labor & gemitus... Clamasti, Domine, clamasti, vocasti, terruisti, rupisti surditatem meam. Audivi, sed heu serò clamantem... Itaq; intendi in meipsum, quid essem, ubi essem, qualis essem. Exhorrui & expavi, Domine, propriam effigiem meam: terruit me tetra imago infelicis animæ meæ... Cœpi ergo conjicere, quantum inexpertus potui; imò quantum tu dedisti; quanta in tua dilectione jucunditas; quanta cum jucunditate tranquillitas; quanta cum trãquillitate securitas &c.*

Clarus scribẽdi copia, et nitore.

S. Bernardo similis.

Speculi chatit. lib. 1. cap. 28.

Consideratio suiipsius.

Floruit anno 1140.

B. GUILIELME, S. Theoderici in Ordine D. Benedicti quondam Abbas; ac eo tempore Mellifluo BERNARDO intimè familiaris. Quem cùm in

S. Bernardo intimè familiaris;

suo tugurio sub rusticani stentoris cura laborantem inviseres, summè admiratus es beatissimi Patris serenam animi tranquillitatem, in vexatione tam dira & prorsus inhumana. Tu interim febri correptus, ab eo sic afflicto altera vice restitutus es sospitati. Accendebat, non satiabat amorem tuum paucis subinde diebus gaudere amici præsentiâ. Ut igitur te illi indissolubili vinculo adstringeres, optabas, relictâ Abbatiâ in Claravalle monachum induere: sed nullis precibus à BERNARDO impetrasti, ut consentiret. At verò

Abdicatâ dignitate monachum induit.

moræ impatiens, illo nequicquam obstante, in monasterio Signiacensi pullam vestem in candidam permutasti. Hîc non soli tibi, sed & posteris denuo inveniſti BERNARDUM: cujus effigiem in tuis de ejus vita commentarijs stylo

scribit vitam S. Bern.

suavissimo expressisti. Tandem ætate & laboribus confectus, ad dilectum tuum, non ampliùs in Claramvallem, sed paradisi delicias emigrasti. *Inflamma me ardenti illo amore, quo tu dulcissimum amicum tuum complectebaris. Fac, ut illum ubiq; oculis memoriæ, velut præ-*

sentem

sentem, & actiones meas moderantem, intuear. Illum in mellifluis scriptis suis studium perfectionis tam suaviter instillantem, quàm seriò inculcantem pro viribus sequar. Ille vicissim mihi succurrat in necessitatibus meis: adjuvet pugnantem in tentationibus: donet industriam in laboribus: adsit unà tecum mihi in postremis vitæ angustijs: jungat denique me sibi tibiq; in illa felicitate, ad quam suspiravit, cùm scripsit:

Amor, veneratio, patrocinium S. Bernardi.

S. BERNARDUS, serm. 2. de diver.

Quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Quando cessabunt hæc omnia; & jam non erit amplius neq; luctus, neq; clamor, sed nec ullus dolor? Quando inebriabit animam ubertas domûs Dei, & torrens ille indeficiens Voluptatis Divinæ? Quando totam sibi eam sereniſſimi contemplatio luminis vendicabit? Filioli, concupiscamus in atria Domini; crebrò suspiremus illuc.

Gemitus animæ suspirantis in cœlum.

13 *Januarij. Idibus.*

Obijt hac die anno 1227.

BIVETA: quæ à nobilibus, & ſucceſſionis nimis avidis parentibus anno ætatis decimo tertio ad matrimonium coacta, animum tam averſum ab ejus uſu gerebas; ut primis ſtatim diebus apertè fueris proteſtata: ſi ante contracta vincula tibi conſtitiſſet, ſubeũdum tam neceſſariò in illo ſtatu pudoris naufragium; nullo parentum imperio, nulla vi ad nuptias adigendam fuiſſe. Ex ea tamen animi tortura te mariti mors intrà quinquennium exemit. Poſt quam cùm & forma & opes multis procis eſſet illicio, ut te ad ſecundas nuptias expeterent; pertinaciter omnes rejeciſti. Verùm qui ſub honeſtatis ſpecie mentis conſtantiam labefactare non poterat; ſolita larvarum ſuarum machinamenta adhibuit pudicitiæ hoſtis: ea tum maximè objiciens, dum ante auroram ad Eccleſiam properabas. Et concutiebant haud immeritò te fœda inferni monſtra: ijs autem Divina illuſtratione agnitis, imperterrita, emiſſo Crucis ſigno fugam imperaſti. Majoris periculi pugnam ciebat adoleſcens; qui affinitatis jure liberiùs ædes tuas frequentans, cùm verborum

Amãs pudoris ſecũdas nuptias renuit.

damones ſigno Crucis fugat.

borum telenocinia nihil moverent, vim meditabatur; ſolam furtivo noctis conticinio oppreſſurus, niſi pro te cœlum ſtetiſſet. Jam enim peſſulum oſtij removerat; pedem mox & injuriam illaturus. Cùm inter eas anguſtias alterius auxilij ignara, afflictorum ſolatium MARIAM implorans, illico hac Stella lucente ſecuritatis portum tenuiſti. Nam ipſa cęleſti lumine radians, cubile ingreſſa, adeo tenebrionem percelluit; ut jam de fuga magis, quàm de ſcelere ſolicitus, tremens viam ad ſtratum ſuum relegerit. Non placuit ultrà cum his periculis luctari. Quare ut eorum anſam è medio tolleres; filijs, quos geminos genueras, avo cum bonorum parte commiſſis, leproſorum te famulatui addixiſti: inter quorum fœtores ac ſordes ea verſabaris animi hilaritate, ac ſi cum roſis luderes: admirante totâ viciniâ, & ad rei novitatem ſpectandam accurrente. Angebat interea te cura de ſalute parentis, mundi negotijs nimis impliciti: cui à DEO precibus tuis impetraſti; ut ſæculo valedicens, Villarij Ciſtercienſibus ſe monachis adſcripſerit. Ad idem Inſtitutum in Aurea Valle ſuſcipiendum inductus eſt à te filius natu major: à cujus loci Abbate & tu Ciſtercienſem a-

Mariæ præſens in neceſſitate auxilium.

leproſis ſervit.

parenti converſionem impetrat;

& filio.

mictum legésque accepisti, ad quas in solitaria cellula vitæ reliquum transigeres. Restabat curarum suprema, junior filius. Is per abrupta vitiorum ruens, paternæ hereditatis assem adeo brevi temporis intervallo decoxit; ut ad incidas redactus, jamjam desperationis abysso videretur absorbendus: eum tamen facultatibus primùm, inde orationibus ita juvisti; ut ejuratâ pessimâ vivendi ratione,& ipse Cistercio se in monasterio Trium Fontium addixerit. Fortunæ bonis sic per alienam prodigalitatem exuta,masculo nihilominus animo fundamenta, condendo Parthenoni jaciebas. Cúmque te multi temeritatis arguerent, tu cœlitùs edocta, eam vaticinata es loci amplitudinem; quam tunc nemo credebat fore possibilem; omnes post paucorum annorum curriculum admirabantur. Adoptaveras in solitudinis tuæ tutelam Misericordiæ Matrem; ex præstito olim subsidio, sed & aliàs per mirabile ostentum de illius in te propensione secura. Videbaris enim tibi aliquando, te DEO Judici sisti ream; ferríque in te damnationis sententiam, ob inultum hactenus crimen; quod cõtraxisse insimulabaris;quando continentię desiderio, ausa fueris innoxij cętera mariti

Alterũ item filium reducit ad frugem.

futura prædicit.

Occulti criminis per visum arguitur.

titi præmaturam mortem optare: mutatum verò repentè Judicis animum, ubi reorum Advocata, Virgo Mater, pro te ad Filium peroraverit: & id quidem tanta eloquentiæ vi; ut in iræ locum succedente amore, te Judex ad osculum admissam, dulcissimæ Matri suæ ut singulare depositum, suo tempore ab illa reposcendum, commendaverit. Patebat exinde liber tibi in cœli arcana ingressus: dum frequentissimè rapta, talem ibi rerum scientiam hausisti; quæ veluti vires humanas superabat; ita multis peperit salutem. Nam fœminam quandam graviter lapsam ad pœnitentiam persuasisti; & ejusdem complici pavendam mortem prædixisti, qui tua monita aspernabatur. Illud profectò stupendum; quòd virginem tibi pro innocentia sua dilectam, perversus quidam clericus, sub pietatis velamine, ad aliam provinciam abduxit; ut eam aut vi, aut blandimentis ad scelus haberet obnoxiam: quam tamen precum tuarum scuto ita protexisti; ut columbam è milvi unguibus ereptam, illæsam receperis. Innumera hujusmodi divinitùs cognita operabaris: ita ut quisquis animi ægritudine aliqua premeretur, certum apud te remedium inveniret. Appetebat denique tempus,

absolvitur;

& novo favore donatur.

cordis secreta cognoscit.

virginẽ à vi prodigiosè servat.

quo solutis corpusculi vinculis anima ad notas sibi beatorum sedes se reciperet. Quod felix momentum integro anno priùs, quàm instaret, cognovisti à D. Maria Magdalena; quæ te per visum ad Christum Servatorem deduxit: cujus pedes cùm Sanctę illius exemplo multis lachrymis irrigares; optatissimam illam sententiam audire meruisti: *Dimissa sunt tibi peccata tua, quia dilexisti multùm.* Die igitur desideratissima illucescente; postquam Sacramenta ad illud tempus spectantia devotè susceperas; adfuit spectabilis Angelorum Domina: quæ animam tuam, velut depositum suæ olim fidei creditum Filio suo consignavit. Optaveras, ut filius tuus, Aureæ Vallis Abbas, ultima monita tua præsens auscultaret; quibus illum ad regiminis abdicationem inducere parabas. At tunc negotijs impeditus, à te mortua inde didicit, fecítque, quod à vivente audire superfederat. Ejus interea vices supplevit Abbas Floreffiensis; cui etiam conscientiæ tuæ arcana detexisti, futuro tuæ sanctimoniæ testi & præconi: dictorum ipsius fidem firmantibus prodigijs, quæ frequentissima sepulchri tui gloriam celebrabant. *Non permittit lux illa Deitatis immensa, mortalibus in-*

Prę̃monetur de hora mortis.

audit, dimissa sibi peccata.

Maria adest moriẽti

acceſſi-

accessibilis, sed beatis omnibus plenè communis, ut ignores gemitus meos & sussiria, curas & angustias cordis mei, quibus à Divina misericordia impetrare contendo pauca illa, sed supra omnes thesauros expetenda verba: Dimissa sunt tibi peccata tua: *Quæ ut saltem tunc audiam, cùm anima Tribunali divino sistetur; impetra mihi nunc gratiam diligendi multùm, ut consequar multam misericordiam, heu nimis bene conscius, quàm peccaverim multũ.* Solicitudo de obtinẽda peccatorũ remissione.

B. HENRICE, olim S. Cuniberti in Colonia Agrippina Canonice: qui cùm in eo statu salutis tuæ curam negligentiùs ageres; Beatissimam tamen DEI Matrem quotidianis precibus venerareris: ejus instinctu & ope cœnobium Veteris Montis adisti. In quo post non minùs fervidum, quàm diuturnum in obsequio Divino laborem, clarus virtutibus obijsti. *Circa annum* 1220.

B. item HENRICE: qui monasterium in Suevia, cui Anguli nomen, ædificasti, idémque Angelica vivendi ratione tam celebre feciſti; ut fama per omnem Germaniam ex angulo illo diffusa, glorioſum tibi nomen in benedictione reliquerit. *Orate pro me ambo, & docete me imitari sanctum illum angulorum amatorem, qui dicere solebat: In omnibus requiem quæsivi, & non inveni, nisi in angellis & libellis.* *Circa annum* 1190.

S. BER-

S. BERNARDUS, ser. 1. de divers.

Elevatio mētis ad superna

Studeamus etiam furari aliquando nosmetipsos, & à pessimis occupationibus istis surripere vel ad horam; jaculari animos, vibrare corda in id, quod sursum est, & quod quanto naturalius est, tanto suavius est.

14 Januarij. 19 Cal. Febr.

Obijt anno 1144.

B. AMADÆE: in quem Mundus maximos, quos suis amatoribus propinat, favores effudit. Stemma, Romanorum Imperatori proximum. Opes generi pares: formæ decus excellens: bellica fortitudo, ad æmulorum invidiam magnanima. Utcunque autem tibi applauserit fortuna; tanto clariùs vanissima illius ludibria deprehendebas, quo altiùs ijsdem eras immersus. Transactis igitur aliquot in matrimonio annis, & jam prole auctus; primùm te, dein sedecim è prima nobilitate commilitones, ad mundi contemptum, & capessendum vitæ Religiosæ statum persuasisti: quos ad Cistercienſe Bonæ Vallis monasterium deduxisti; ijsdem juncturus filium, nisi infirmior

Plures secum ducit ad religionem.

ætas

ætas eum tunc prohibuiſſet. Hîc, ut principia maximè fervere ſolent, tanta contentione ad apicem monaſticæ perfectionis properabas; ut penè mortalem exuiſſe videreris; niſi te hominem paulò liberalior in filium affectus oſtendiſſet. Nam cùm is non pro voto tuo, ſed pro religioſa modeſtia, literis profanis imbueretur: illum ex Bona Valle Cluniacum tranſtuliſti; ignarus, quòd illo itinere teipſum ſeduceres. Ibi enim ſummo honore exceptus; atq; in ſede poſt Abbatem prima collocatus, cepiſti primò inter ſe conferre utriuſq; Inſtituti formam; laudare dein Cluniacenſium; denique etiam, quia mitiùs, Ciſtercio præferre: & ne ab animo diſcreparet veſtis, dimiſsâ cucullâ candidâ, nigram induere. Verùm amoto viſûs interioris obice (filio ad aulam avi Imperatoris dimiſſo) tibi redditus, immensùm doluiſti: quòd qui olim nobiliſſimæ cohortis dux ad religioſam militiam, nunc primus & ſolus deſertor audires. Itaq; facultate obtenta à Pontio Abbate, Bonam Vallem repetijſti. Ubi extra portam multis diebus hærens, téque coram ſingulis prætereuntibus, inter lachrymas, & gemitus proſternens, verè pœnitentis animi imaginem repræſentaſti: totidem menſes ibidem

filius ſit illi petra ſcãdali

tranſit ad Cluniacenſes:

mox dolet, & redit.

pœnitẽtiam agit.

ibidem demorari paratus, quot Cluniaci transegeras. Sed sancti Abbatis humilitas tuam denique pervicit; dum ipsemet integro die in exercitij pœnalis consortio tecum perseverans, pudore, quod verbis non poterat, persuasit, ut communi fratrum cœtui te jungeres. Locum, non animum mutabas: nullum enim tam vile & abjectum fuit laboris genus, quod tibi non vendicares: importunis precibus accepta potestate; ut calceos inungendi negotium (imò & loca sordida repurgandi) uni tibi relinqueretur. Aucta interim incolis supra vires Bona Vallis, exonerare se emissâ coloniâ quærebat. Cui ut locum conquireres, ab Abbate destinatus, paucorum mensium intervallo, cœnobium fabricasti in Mansiade: pari felicitate tertium exinde usus in aliorum monasteriorum constructione: nec admisisses quietem; nisi ab invito senectus extorsisset. Quæ quidem non exiguum tibi solatium attulit; dum filium Amadæum ex monacho Claræ-vallis vidisti Abbatem Altæ Cumbæ, & Lausannæ Episcopum. Sed longiùs duraturam quietem indulsit denique beata mors; quam inter Ecclesiæ Sacramenta suaviter oppetijsti. *Quamdiu spirat humanum cor, tam diu amat: sed tunc*

mira humilitas.

Quatuor cœnobia construit.

tunc peſſimè, cùm ſeipſum. Tu in hac ſchola exercitate pugil, doce me bene dignoſcere cordis affectus, quò ferantur; illoſque eliminare; ſi ad aliud, quàm ſummum Bonum reſpiciant. Amor ſanctus.

B. HEILIGA, S. Ordinis Ciſtercienſis Recluſa: quæ ſolis fidelium eleemoſynis vitam ſuſtentans, intrà limites cellulæ tuæ de totius mundi contemptu, vera paupertatis alumna triumphaſti. Nomen tibi congenitum, quod humilitas tua, neſciri cupiens, ſuppreſſit; Germaniæ ſimplex devotio ſubſtituit. Ut, quamvis plurimæ revelationes cœleſtes te DEO gratiſſimam eſſe non comprobaſſent; vel inde pateat, te meritò ut ſanctam coli; quam communis acclamatio populi jam vivam retulit inter ſanctitatis titulo dignos. *Vivam & ego ſanctè. Sanctum ſit cor; non niſi ſanctum Dei & Sanctorum ejus amorem admittens. Sit lingua ſancta; ne Sancto Sanctorum ſe indignè in culcitram ſubſternat. Sint & manus ſanctæ; memores, ſe contrectare illud myſterium, quo ſanctius nec cœlum habet, nedum mortales &c.* *Vixit circa annum* 1202. Vita ſancta.

B. BERNARDE, innocentiæ Salſinienſium Virginum cuſtos, & conſcientiarum director fideliſſime: qui in pijs illis laboribus uſq; ad ſenium ſanctè *Floruit circa annum* 1484.

ctè perseverans, meritis & annis plenus migrasti ad Dominum. *Doce me ita studere puritati conscientiæ, ut extrema omnia pati eligam; quàm peccare vel semel: exteriorem verò hominem ita ordinare; ut promptior semper inveniar ad perferendas, quàm inferendas molestias.*

Puritas conscię tiæ.

S. BERNARDUS, *serm. 4. de divers.*

Beatus homo, & abundanti spiritûs influens majestate; qui suavis & unctus portat omnes, & neminem onerat ipse: qui terribilius & horribilius ipsâ gehennâ judicat, in re vel levissima vultum Omnipotentis scienter offendere.

Horror peccati

15 Januarij. 18 Cal. Febr.

B. CUNANE, Abbas Marganensis cœnobij, simúlque pauperum illius regionis communis parens: quos multiplicatâ sæpe divinitùs annonâ liberaliter alebas. Imò eorundem gratiâ à DEO impetrasti; ut fruges agri integro mense ante consuetum tempus matureſcerent: horribili vindicta cœlitùs in eos sæviente; qui in bona à te pau-

Vixit circa annum 1147.

pauperibus destinata, erant injurij. *Expectat jam diu Dei Bonitas, ut jacta in cor meum salubrium inspirationum semina matureſcant ad bonorum operum fructus: sed heu pretiosum hoc semen cecidit in terram aridam. Tu gratiæ cœlestis imbres imple: ut desinentibus miserrimę sterilitatis annis, succedat læta virtutum fœcunditas.* Fructus bonorũ operum.

B. PLACIDE à S. Mauro, in Congregatione Fulienſi famule infirmotum impigerrime. Qui postquam in charitate, humilitate, & mansuetudine admiranda, per multos annos munere tuo perfunctus es: prædictâ à te mortis horâ inter preces geniculans, & oculis in cœlum (haud dubiè jam patens) erectis, purissimam animam efflasti. *Erige oculos mentis meæ ad pervigil illud lumen Divinæ præsentiæ, omnes conscientiæ angulos, omnes cordis & renum motus scrutantis. Ac licèt in sede majestatis suæ lucem habitet inaccessibilem; quæri tamen desiderat: & ne inventu sit difficilis; ultrò se nobis insinuat, sibi nos intimè per Conservationem conjungit. Ut proinde meritò cum viro secundùm cor Dei erigendi sint oculi mei semper ad Dominum.* *Obijt anno 1610.* Præsentia Dei.

S. BERNARDUS, ser. 4. de diversis.

Hinc probate vos, fratres, si in via

estis

estis, si non exorbitatis. Lætetur, *inquit,* cor quærentium Dominum. [*psal.* 104.] *Si gaudetis ad labores; si inoffenso, si indefesso pede curritis viam mandatorum Dei: si quotidie utriusque hominis status recentior est ad proficiendum, & perficiendum, quàm ad incipiendum; profectò quæritis faciem ejus semper.*

Quis quærat faciem Dñi.

16 *Januarij.* 17 *Cal. Febr.*

Floruit circa annum 1170.

S. ROLANDE, Cœnobiarcha Chesseriaci in Sabaudia; qui doctrinam virtutibus, & has prodigijs illustrans, adhuc mortalis, consueta illis temporibus apotheosi, per vulgi acclamationem colebaris. Nec exspiravit cum vita miraculorum potestas; quam feliciter experti sunt; quoscunque ad tumulum tuum piè precantes inveniebas. Porrò ad confirmandam augendámque plebis devotionem, suos quoque thesauros adjunxit cœlica in terris potestas: ut seu corpore seu animo ægri accurrerent, optatum utrique beneficium auferrent. *Unam hanc à te gratiam efflagito; ut te juvante discam sacros Indul-*

dulgentiarũ theſauros mihi diligenti ſtudio colligere. O quàm optabo in illo exitûs mei, id eſt totius æternitatis articulo; ut ingentem cumulum ejuſmodi gratiarum mihi comparaſſem; quo me nempe à piacularibus flammis redimerem! Indulgentiæ.

B. GODEFRIDE de Perona: qui mellifluis BERNARDI concionibus ad Claramvallem attractus, adeo ſub ſanctiſſimi Magiſtri diſciplina profeciſti; ut poſtquam Prioris officio diu functus eras, tam ipſo, quàm Eugenio Pontifice ſuffraganre, ad Nannetis & Tornaci Epiſcopales cathedras vocatus fueris. Sed tantis licèt precibus humilitas tua expugnari non valuit, nec adduci ad conſenſum. Æqualem huic mentis demiſſioni cõſtantiam exhibuiſti in obſervantia regulari: in qua velut officio, ita continua in teipſum ſeveritate reliquis longè præibas: nullius unquam remiſſionis patiens, uſque ad beatam mortem, quam ſuaviter cantans, ac inter inſolita piæ lætitiæ ſigna obijſti. Cùm verò non deeſſent, qui de ſalute tua dubitarent, ob nimiam in recuſandis Epiſcopatibus pertinaciam: cuidam ex illis per viſum te in luce cãdidiſſima oſtendiſti; cum dicto: te ex illo honorum contemptu meriti augmentum reportaſſe perquam maximum

Obijt anno 1146.

honores recuſat

ſibi rigidus.

Canens moritur.

mum: quin, addidisti, futurum fuisse, ut æternùm damnareris, si acceptasses. *Cygnorum est, mortem cantando excipere. Cygnum nempe te probavit non tam vestium quàm animi candor. Fac, ut & ego colore cygneo, id est mentis candida puritate resplendeam: & ne in illa flebili mortis hora nimis serò lugeam, doce me nunc, dum gratiæ tempus est, peccata mea deflere.*

Fletus in vita, cantus in morte

S. BERNARDUS, ser. 11. de divers.

Studeamus, dilectissimi, immaculatos nos ab hoc sæculo custodire, scientes, quoniam Religio munda & immaculata coram Deo hæc est. Caveamus autem à propria voluntate, tanquam à vipera pessima & nequissima, & quæ sola deinceps damnare possit animas nostras.

Cavendum à sæculo, & propria voluntate.

17 *Januarij.* 16 *Cal. Febr.*

B. ALGOTE: qui sub institutione suavissima BERNARDI eruditus, ejusdem suffragijs, virtutes tuas pro merito æstimantibus, Episcopus Curię creatus; munia pastoris optimi, cum observantia monachali conjungens; *Marthæ* simul, & *Mariæ* partes fuisti assecutus. Multa monasteria aut noviter erexisti, aut instauraſti collapsa. Egenos innumerabiles è suis miserijs sublevasti. Felicem Rhetiam, si hac nostra ætate illam Fidei orthodoxæ puritatem non odisset, quam à te ante quinque sæcula, vitæ sanctimoniâ, & prodigijs confirmatam accepit. *Sed & me felicem, si quam tu inter publicas negotiorum turbas servasti religiosam vitæ modestiam, morúmque decentiam, ego ubiq; imitari studuero. Tu orbitâ timoris Dei me circumda, quam nullibi transgrediar.* *Electus anno 1147.* Morum decẽtia

Sancti, ac Beati Monachi, & Conversi VILLARIENSES: quorum relictæ in hac terra Exuviæ, ante 79 annos ab hoc præsenti, hac ipsa die per solennem pompam Translata, & pretiosè exornata sunt. *Transferte & me, atque elevate à terra, à concupiscen-* *Anno 1599.*

tijs terrenis, ad pia desideria cœli: ita ut veraciter cum illo tertij cœli spectatore dicam: Nostra conversatio in cœlis est.

Circa annum 1250.

B. THEOBALDE, ex divite Castellano pauper & humilis in Villario monache: qui in genuina cordis simplicitate, & indefessò fervore, ad æternæ gloriæ bravium cucurristi. *Impetra mihi cor simplex, & rectum; quod recto semper cursu feratur in simplicissimum illud, & immutabile Bonum, ah non uno tantùm ac simplici corde, sed totis mille cordium affectibus amandum!*

Obijt anno 1623.

B. GUILIELME à S. Alexio, quem inter primos celeberrimi sui Instituti alumnos numerat S. Congregatio Fuliensis. In qua quamdiu vixisti, veluti suprema virtutum, ita sectabaris extrema paupertatis & spontanei cruciatûs. Solam nudámq; humum quieti per noctem modicæ substernebas.

Vitæ magna austeritas.

Victum intrà limites herbarum & leguminum tenuisti. Sub Psalmodia ad exhibendam corpore, quam mente gerebas, reverentiam erga Divinæ majestatis præsentiam, caput nunquam tegebas. Vigilandi continuam legem sola te opprimens necessitas solvebat; cùm aliàs in oratione noctes ducere insomnes tibi esset perquàm familiare. Et harum virtutum sinceritatem probavit

bavit perseverantia; quam ad ultimum usque vitæ spiramen, sub sacra Unctione emissum, in eodem nusquam exerrante tenore conservasti. *Quàm diversam invenio vitæ rationem, si meam cum tua comparare voluero! Tu excita me, ut jugum Domini suave, licèt carni & sanguini grave esse videatur, virili animo tollam. Non denegabit suæ gratiæ subsidia, qui debiles humanæ miseriæ vires non ignorat.*

Jugum Christi viriliter tollendum

S. BERNARDUS, serm. 5. de divers.

In duobus tota spiritualis conversationis summa versatur: ut in nostra consideratione turbemur, & contristemur ad salutem; in Divina respiremus. Atq; hinc timorem & humilitatem; inde verò spem concipiamus, & charitatem.

In Deî bonitate respirandū.

18 *Januarij.* 15 *Cal. Febr.*

SANCTISSIME Theodidacte, Doctor Melliflue BERNARDE, eminentissimæ *sanctitatis* universale speculum; Sol *sanctimoniæ*. Cujus *sanctissimam* Innocentiam nulla, nisi *sanctissima* lingua tua, pro dignitate eloquetur

quetur: cujus *sanctissima* gesta nullus, nisi cœlestis ille stylus tuus pro merito exornabit. Qui hodierna die ante annos quingentos & quatuor: post obitum *sanctissimum*, anno Undecimo, ab ALEXANDRO PP. III. per exquisitum Diploma *Sanctis* adnumeratus, ac totius orbis publicæ veneration proposítus, Clarissimam tuorum prodigiorum splendore Vallem, hujus accessione novi luminis effecisti quoque *sanctissimam*. Solem te appellavi: & talem te hæc ipsa demonstravit aurora. Nam cùm Alexander post Concilium Turonense publicationem istius Decreti, præter expectationem suspendisset; dilationis causam in datis ad Claravallenses literis disertè aperuit. Quòd nimirum plures ipsi fuerint simul exhibiti, quos rogabatur Divorum Albo adscribere: quam petitionem ideo fuisse prorogandam; *ut ceteris opportuniùs denegaret.* Sidera erant illa sanctimoniæ; quorum lumen evanuit, dum tu, velut Luminare majus, mundo exoriebaris. *Respice, Pater* sanctissime, *de gloriæ tuæ* sanctuario *in nos filios tuos, & tuæ* sanctitatis *luce ita animos nostros perfunde; ut* sanctissimarum *virtutum tuarum impigri æmulatores, firmâ semper revolvamus memoriâ, quàm*

Anno 1174.

Solus ex pluribus Canoni sanctorum inseritur.

Tanti Patris filios decet nonesse

quàm sancti Parentis filios nos esse gloriemur: ac proinde quanto studio allaborandum sit, ne inveniamur esse degeneres. degeneres.

B. EBERHARDE, Villarij monache; Taciturni cognomen à strictissima silentij regularis observatione adepte. Cujus leges ut aliquando transgredereris; te in via publica verberibus & contumelijs milites cogere tentaverunt: sed irrito conatu: dum tu ad injurias immobilis, ne quidem edito offensi animi signo præstitutum iter fuisti prosecutus. Eo autem tempore, quo loquendi copiam sacra Regula facit, tantæ virtutis verba emittebas; ut ad eorum sonum feræ mansuescerent. *Injice etiam meæ, ad vana proclivi, & tardè ad Divina, linguæ frenum silentij: ut nihil proferat, quo Deus aut proximus offendatur: fac, ut de me cum veritate dici possit, quod de Humberto suo quondam scripsit* *Circa annum 1300.* Custodia linguæ.

S. BERNARDUS, ser. in obitu B. Hüb.

Quis unquam ex ore ejus sonum detractionis, verbum scurrilitatis, sermonem gloriæ, invidiæ vocem audivit? Quis eum vel alios judicantem, vel judicanti consentientem aliquando deprehendit? Nimirum solicitè Sermo inculpabilis.

custodiebat vias suas, ut non delinqueret in lingua sua; sciens, quia qui in verbo non offendit, hic perfectus est vir.

19 *Januarij.* 14 *Cal. Febr.*

Cõversus añ 1146.

B. HENRICE, Monache Claravallis: qui à corporis in arctum quoddam compendium coacti specie, nomen *contracti* fortitus es. Animum tamen amplissimum in te aut invenit, aut fecit BERNARDUS. Cùm enim Nuncij Apostolici munere fungens, Constantiæ pro suggestu diceret; tu inter primos Divini eloquij vim sensisti: móxque Pijssimum Patrem accedens, in ejus in Claravalle filium susci pi humiliter postulasti: sed ea conditione, ne pro more tibi minimè probato Ordinis, in ultimas ignotásque terras emittereris. Et ille quidem licèt Obedientiam nullas pati conditiones assereret, bono interim animo esse jussit; securum te faciens, non alibi, quàm in Claravalle moriturum. Quo accepto promisso sinè cunctatione in illud iter te cum eo conjecisti, gratissimus comes; quòd illi ob utriusque linguæ peritiam pro interprete per Germaniam servi-

servires. Verterat in furorem hęc tua pietas quendam è tuo famulitio: ac ut discessum tuum impediret, arrepto telo jamjam sternebat BERNARDUM: cùm subitò ultione Divina præventus, in terram supinus corruit. Quem ubi tam miserè extinctum, & verè perditum vidisti, tactus commiserationis affectu, ad sancti Abbatis pedes te abjiciens, supplex obtinuisti; ut magnus Thavmaturgus servo vitam, eúmque dein sacræ militiæ redderet. Quàm porrò dignum te tanti Patris filium præstiteris; experta est ultra sexaginta annos Claravallis: quam tua sanctimonia, spiritu prophetico, aliísque divinæ gratiæ donis illustravisti. *Perorantem in Theodidactis libris & ego frequenter audio magnum Doctorem: cui utinam tam faciles ad obsequendum aures, ceu tu feciſti, præberem! Aufer à me cor contractum, durum, & aridum: vicissim impetra mihi cor dilatatum, apertum, & docile: ut aurea illa, & super mel dulcia monita nunquam sinè profectu legam.*

Mortuus suscitatur.

Legas, ut agas.

B. GALTERI, doctrina & pietate insigne S. Ordinis Caput. Qui de Abbatia Longi-Pontis ad supremam Præfecturam evectus, tanta florebas existimatione nominis; ut Honorius III. jam Pontificiâ tiarâ sublimis,

Obiit hac die anno 1223.

opus Sermonum, à se elaboratum, tibi dicaverit: dixerítque non semel Legatum ad Galliæ & Angliæ Reges. In qua functione gravissimas controversias feliciter prudentia tua discussit.

Apostoli ex Cistercio.

Ejusdem Honorij jussu, barbaris Livoniæ & Licaoniæ populis, præclaros ex Ordine Apostolos elegisti. Tandem deficientibus præsenio viribus, piè in tuo Cistercio diem ultimum clausisti.

Advocatus apud Deum.

Esto tu inter me, heu multarum noxarum gravissimè reum: ac inter Deum tremendum Judicem Legatus pacis; illúmque mihi tua eloquenti interpellatione ad pacem, id est, ad parcendum, & misericorditer ignoscendum inflecte.

Vixit circa annum 1216.

B. BEATRIX, Spinosi Loci fundatrix. Quæ mundi delicias forti supra sexum animo calcans, Sponso Virginum te unà cum amplissima dote ita addixisti; ut & ille se, dotémque regni sui in jus tuum transscriberet. Nec tardior ille fuit in redamando; dum te in ipso ætatis flore in optatam hæreditatem introduxit. *Felix permutatio, ubi pro perituris immortalia; pro momentaneis bonis æterna comparantur. Fac, ut & ego animum meum plenè avertam ab hujus exilij verè exilibus, & evanidis consolatiunculis, & toto mentis affectu quæram solida patriæ felicioris gaudia.*

Mens à vanis aversa.

S. BER-

S. BERNARDUS, serm. 5. de diversis.

Exeamus de terra nostra; ut non comprehendat nos cogitatio spectans ad voluptatem carnis. Exeamus & de cognatione nostra, id est à cogitationibus curiositatis: quæ nimirum cùm in sensibus corporeis habitet; carnali utiq; cognata est voluptati.

Abnegatio sui.

20 *Januarij.* 13 *Cal. Febr.*

B. THEODARDE, humilitate, atq; puritate tam mentis quàm corporis incorrupta à DEO dotate: multis etiam è cœlo revelationibus illustrate. Quas inter & illa fuit; dum aliquando ad mensam repentè in fletum, statímque in risum solutus, utriusque causam dæmones fuisse retulisti: quos in raptu videris ad moribundum fratrem ingenti numero fremebundos accurrere: ideóque te lachrymatum: at pulsatâ in signum orandi tabulâ, cùm deformes illas belluas conspexeris in fugam præcipites ruere; ita ut se invicem in januæ angustijs, porcorum instar grunnientes opprimerent; risum te continere non valuisse. Sed & vitæ tuæ innocentia tibi pro scuto fuit, ne

Vixit circa annum 1200.

Dæmones ad moribũ dũ accurrũt:

fugiũt.

ex belluis illis tartareis ulla tibi morienti molesta esse præsumeret. *Fuga nunc tuis pro me orationibus canes illos, qui tanquam leones circumeunt, quærentes, quem devorent. Si enim in quotidiano nunc cum illis certamine frequentes victorias reportavero; spero, nec in ultima lucta prævalituros.*

Nunc pugnãdum.

B. Pater MICHAEL Triquier, magne Doctor, & disciplinæ regularis restaurator zelosissime. Qui Parisijs laurea Doctoris coronatus; ac postmodum ad varia in S. Ordine munia adhibitus, strenuè & sanctè omnia administrasti. Denique in monasterio Fontis-Danielis, tuæ stabilitatis loco, stabile, & in perpetua apud posteros memoria duraturum sanctimoniæ tuæ monumentum posuisti: præcipuè in afflictationum sponte quæsitarum tolerantia: dum totum corpus veste aculeis ferratis aspera cinxisti, & ne pars aliqua dolore vacaret, sub capitis tegumento spinas; ad imitationem JESU Patientis, continuato dies noctésque cruciatu gestabas. *Infige etiã meo capiti spinarum aculeos, qui rebelles propriæ voluntatis affectus compungant & conterant. Doce me in amaritudine animæ meæ recogitare peccata mea; quæ nimirum acerbiùs afflixerunt sacratissimum Servatoris mei*

Floruit circa annum 1610.

Gestat spineã coronã.

Peccata spinæ.

mei verticem, quàm ſpinis horrida corona.

S. BERNARDUS, ſerm. de S. Andrea.

Crux pretioſa eſt; & Crux amari poteſt; & Crux habet exultationem: ſi fuerit, qui colligat ſemper lignum Crucis, vitam germinat, fructificat jucunditatem, oleum lætitiæ ſtillat, balſamum ſudat temporalium chariſmatum. Non eſt arbor ſylveſtris; lignum vitæ eſt apprehendentibus eã. Crux amãda.

21 *Januarij.* 12 *Cal. Febr.*

B. BOSO, primis filijs, quos Chriſto beatiſſimus Parens BERNARDUS genuit, feliciter annumerate. Verè filius pacis, & indolis mitiſſimæ: adeo ut te motum aut turbatum nemo viderit unquam: ſed eras ut inter proſpera ſic adverſa tui ubique ſimilis. Otij perſecutor acerrimus: in quod aſſiduo vel labore vel prece pugnabas. Morientis facies tanto fulgore ſplendebat; ut aſtantibus evidenter conſtaret; quam lucẽ inhabitaret ſpiritus, cujus communione jam corpus gauderet. *Dei oraculum eſt: beatos eſſe pacificos* *Ordinẽ ingreſſ⁹ anno* 1124. *mortu⁹ ſplẽdet.*

ficos, quoniam filij Dei vocabuntur. Tu ora; ut qui Bernardum agnoſco Patrem; & inter filios Dei me adſcribendum ſpero; utriuſque nominis veritatem factis implere ſtudeam.

Vixit anno 1240.

B. AGNES, Sanctæ Julianæ Cornelienſis germana: quam veluti preſſis veſtigijs in virtutum paleſtra ſequebaris; omnium ejus ærumnarum & laborum in exilio particeps: ita eidem juncta es in gloria cœleſti. *Junge cum ſorore tua ſanctiſſima preces pro me, illis calamitatibus digno peccatore, quas vos in Angelica veſtra innocentia pertuliſtis. Rogate Patrem miſericordiarum; ut pœnas peccatis meis debitas, dignetur in hac vita infligere manu paternæ clementiæ; & ne reſervet mala mea in horribilem illum diem tremendi Judicij.*

O Deus hîc ure! &c.

S. BERNARDUS, ſer. 12. de divers.

Miſericordia Dei multiplex.

Miſericordiæ Domini multæ. Quãdoq; enim ei, qui peccato quovis obligatus tenetur, piè immittit Dominus amaritudines quaſdã, quæ mẽtem occupant hominis, & expellunt perniciosam delectationem peccati. Quandoq; ſubtrahit opportunitatem, neq;

neq; tentari patitur infirmitatem. Quandoq; virtutem donat resistendi, quod majus est; ut scilicet tentationem sentiens, viriliter agat; & non consentiat.

22 *Januarÿ.* II *Cal. Febr.*

B. HENRICE, qui seriò perpendens; quòd in mundo dominari, nihil aliud sit, quàm splendida servitus; écontra servire DEO, idem sit, ac cum illo regnare: relicto amplissimo dominio de Berny, Conversorum habitum in Villario suscepisti; & humili obedientia, laborúmq; assiduitate meruisti inter clara sanctę illius Eremi luminaria recenseri. *Utinam & ego duram servitutem, quam sub propriæ voluntatis tyrannide patior tandem aliquando plenè abjicerem! Tu Dominum majestatis exora; ut regnum, quod sibi in anima mea constituit, solò occupet, & ab omni alio dominatu misericorditer educat.*

Vixit circ. añ. 1200.

Deus cordis domin⁹

B. GUALTERE de Birbach, monache Hemmenrodensis. Qui ab incunabulis singulari amoris ardore Matrem Deiparam colebas. Ac licèt te juvenilium annorum illecebræ, ad sectandam ex militari robore gloriam

Floruit anno 1260.

Pietas singularis erga Mariã,

violenter attraherent; nunquam tamen exspirabat illa pietas; quin quotidie Sacro in MARIÆ honorem assisteres; illius Festa jejunio prævenires; largam stipem in egenos effunderes. Properabas aliquando cum socijs ad consuetos bellicæ artis ludos: At cùm sese obtulisset occasio audiendi Sacri; relictis comitibus, tuæ devotioni indulgebas: Angelo intereà personam tuam inter commilitones agente. Ut autem te sibi Clementiæ Mater arctiùs devinciret, Crucem auream per Sacerdotem, cujus sacrificio intereras, transmisit.

& SS. Missæ sacrificium.

Aliàs cùm in ejus Festi pervigilio juxta consuetudinem pane solo & aqua victitares, allatam à famulo aquam bis in vinum convertit. Tot favoribus provocatum vehemens urgebat desiderium, te totum ejus obsequio mancipandi. Quod ut securiùs assequereris; audito, sacrum Ordinem Cisterciensem eidem sacratissimæ Virgini specialiter esse addictum, contemptis terrenis omnibus, cucullam monasticam in Hemmenrode induisti. Ubi cùm plurima in te virtutum ornamenta relucerent; primas tulit innata pietas & veneratio MARIÆ: in qua alijs semper atque alijs modis colenda totus eras; & à qua nihil non impetrabas: præsertim

Aqua in vinũ mutatur.

tim in dæmones imperium; quos fusa ad illam oratione, ab obsessis profligasti sępissimè. Insidebat animo tuo mira charitas in sublevandis aliorum internis cordium morbis: quos ubi cęlitùs cognovisti, ejusmodi languentes familiariter convenire solebas; & tanquam tu illos conflictus patereris, humiliter ab eis remedia petere; atque ita consilia salubria ingerere citra ruborem (qui plerunque saluti viā obstruit) ægrotantis. Rogatus à Priore, quibúsnam cogitationibus mentem occupares refectionis tempore; cùm latinæ linguę rudis, mensę lectionem non intelligeres: cui respondisti: versari tunc ob oculos tuos librum quendam præstantissimum; ejus paginis inscripta esse Divinæ Incarnationis & Passionis mysteria: has te percurrere in dies, necdum tamen totum absolvisse. Et haud exiguo pietatis sensu legisse te ostēdebant lachrymæ, quibus frequēnter ad mensam madebas. Has denique absterśura Misericordiæ Mater, te per sanctum quendam senem de mortis vicinia præmonuit. Ac paucis inde elapsis diebus, tibi ex morbo decumbēti spectabilis adfuit; animámque egredientem ab exilio ad patriam deduxit. Sanctimoniæ tuę famam perennē fecerunt

Mira dexteritas in curandis animorum morbis.

Legit sub mēsa sinè libro.

Adest moribū do Maria.

runt etiam vestimenta, quę in morborum remedium adhibita, præsentissimam multis salutem attulerunt. *Non me latere potest, quot nominibus Magnæ cœlitum Reginæ sim obstrictus: hinc frigidissima mea erga illam obsequia erubesco. Tu tenuem, quam habeo, ameris venerabundi scintillam in magnum, & tanta Virgine dignum incendium suscita. O felices flammas, si inter illas emori contingat!*

Amor erga Deiparam.

S. BERNARDUS, hom. 2. sup. Miss.

In periculis, in angustijs, in rebus dubijs; Mariam invoca, Mariam cogita. Ipsam sequens, non devias; ipsam rogans, non desperas; ipsam cogitans, non erras; ipsa tenente, non corruis; ipsa protegente, non metuis; ipsa duce, non fatigaris; ipsa propitia pervenis.

Fiducia in Patrocinio Mariæ.

(✠)(❧)(✠)(❧)(✠)(❧)(✠)

23 *Januarij.* 10 *Cal. Febr.*

Floruit anno 1260.

B. BERNARDE, Comes Lippiensis. Qui educatis pijssimè in conjugio filijs, jugum Cistercienſe, illo priore suavius, susceptisti in Campo MARIÆ: ibíque Abbas electus, tam vehementi zelo animarum, ad Christi ovile

ovile adducendarum exarsisti: ut in ultimam usque Livoniam periculis & laboribus plenum iter susceperis. Ubi adeo fœcunda spargebas Verbi divini semina; ut brevi numerus fidelium cōdendo Episcopatui sufficerit. Apostolica igitur auctoritate confirmatus, à proprio filio Othone, tunc Trajectensium Pastore, in Episcopum Lealhensem es inauguratus. Alium deinde filium Gerardum ambo vos, parens & frater, in Archiepiscopum Bremensem (raro, & vix à sæculis pari felicitatis exemplo) consecrastis. *O pie, & admirabilis Præsul! Esto mihi Bernardus; id est mellifluus patronus. Sim & ego unus ex filijs tuis. Consecra omnes actus meos, ut placeant Deo. Erudi me, ceu Livones tuos in sacrosanctis Fidei mysterijs: & gratiam impetra, sanctè in illorum confessione moriendi.*

Apostolus Livoniæ.

A filio parens cōsecratur Episcopus.

Fides.

Venerabilis GUIDO: qui ob probatissimam in Ordinis observantia vitam, Floridi-Campi Prior, indéq; Abbas electus; virtutes tuas magis, quàm te, altiùs esse evectas, opere demonstrasti. Illa verò promotio tua, quàm sibi grata, atque à se præordinata sit, cuidam sanctæ fœminæ revelavit DEUS: qui etiam te denique electione feliciori Electis suis in cœlo adscripsit.

Floruit circa annum 1191.

Exora

Exora Divinam misericordiam, ut & me numerare dignetur inter Electos. Et quãquam reprobis me adjudicent peccata mea, me tamen in spem erigunt suavissima illa Christi verba; quibus in mundum se venisse dicit, non ut justos, sed peccatores vocaret.

Prædestinatio

S. BERNARDUS, ser. 1. in Septuag.

Nescit homo, si sit dignus amore, an odio. [*Eccl.* 9.] *Certitudinem utiq; non habemus: sed spei fiducia consolatur nos, ne dubitationis hujus anxietate penitus cruciemur... Itaq; qui stat, videat, ne cadat: & in ea forma, quæ salutis indicium est, & argumentum prædestinationis, perseveret, atq; proficiat.*

Fiducia de prædestinatione

(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)

24 *Januarij.* 9 *Cal. Febr.*

Obijt anno 1172.

B. FELIX Odulane, Geripontis in Hybernia monache: qui cælestium rerum contemplationi tam feliciter eras addictus; ut orationi imperturbata & immobili attentione vacares. Passionum porrò inquietos motus ita castigationum severitate edomuisti; ut vix senti-

sentires. Ad Episcopalem cathedrã vocatus, nõ modò de consueta austeritate nihil relaxasti; sed eandem cum annorum simul & sanctimoniæ incremento auxisti. Ceterùm fidelem te ovium tuarum pastorem fuisse, vel mortuus ostendisti: dum illas nec tum deserens, prodigijs ad sepulchrum tuum juvisti. *Impetra tuis jam nulli mentis evagationi obnoxijs orationibus hoc mihi nobilissimum à Deo donum, vivæ attentionis inter precandum: comprime turbulentas passionũ molestias, distractionum origines: ut (quod Regius Psaltes optavit) dirigatur ad Deum sicut incensum oratio mea.*

Devota Oratio.

B. THEOBALDE, Cœnobij Eberbacensis Abbas; Qui ut eras pietatis fama clarus in paucis; ita abstinentiâ prorsus admirabilis. Nauseabat nimirum anima, desiderio cœlestium epularum ebria, terrestres cibos; mox cum corpore in vermium nutrimentum transituros. *Excita & in me famem cibi, quo anima saginatur. Cibum suum ajebat Servator meus, esse, ut faciat voluntatem Patris sui: ita & mihi fac sapere cibum, quantumvis subinde minùs sapidũ, quem sacra Obedientia, quem pœnitentia, dignos à me identidem fructus exigens, apponit.*

Electꝰ anno 1201.

Cibus animæ.

S. BER-

S. BERNARDUS, *serm. 71. in Cant.*

Puritas actionū

Verbum Divinum indicat, suum cibum esse, factum bonum; si tamen invenerit inter lilia; id est inter virtutes. Alioqui si extra repererit, & bonus (quod in se est) videtur cibus: non tanget illum, qui pascitur inter lilia.

25 Januarij. 8 Cal. Febr.

Circa annum 1217.

B. JOANNES de Jardin: qui in Eremo Villariensi præter alias virtutes magno studio rigidam corporis castigationem sectabaris. Altera tuæ pietatis occupatio fuit cultus Augustissimæ cœlitum Reginæ; cum qua familiariter colloqui sæpe auditus es: sed tunc fiducialissimè, cùm egressuram de corpore animam illius clementiæ commendasti. *Ab eadem pijssima Matre mihi impetra sanctum illud odium, quo teipsum, & amorem sanctissimum, quo Mariam prosequebaris. Contraria sunt; sed in corde salutem suã amante, optimè conjungũtur.*

Odium sui, & Amor Mariæ.

circa ã- 1200.

B. CATHARINA, DEO singulariter devota sanctimonialis in Germa-

nia

nia: Magnes Divini amoris: utpote quæ Sponſum cœleſtem, quotieſcunq; volebas, in terras traxiſti. Reciproco autem amoris æſtu, te ille ſæpe per diem ſepties extra te ad ſe rapiebat: quin aliquando viginti continuis diebus in extaſi te detinuit: corpus interea, ne deficeret, paſcens divinâ ambroſiâ; animum verò cœleſtium gaudiorum præguſtu. Porrò inter Angelorum agmina tam frequens verſari viſa es; ut dubitarent homines: túne in cœlis, an tecum cœli habitarent in terris. Tandem hoc illis dubium beata morte ſolviſti. *Septies in die ad ſui amplexum te admiſit Amor Divinus. Magna dignatio. Sed heu quàm diſſimilis tibi fuit hactenus anima mea! Quam utinam ſepties tantùm ad ſe rapuiſſet vanitatum peſtiferus amor! Ah quàm erubeſco nunc inſipientiam meã! qua relicto & contempto Creatore, auſus ſum adhærere creaturæ! Tu fac, ut vel nunc tandem ſeriò ad Deum revertar: & omnia deſideria mea circumſcribat verſiculus ille Pſalmi: Mihi adhærere Deo bonum eſt, ponere in Domino Deo ſpem meam.*

Raptus frequẽtes.

Dolor de ſpreto amore DEI.

S. BERNARDUS, ſer. 11. de diverſis.

Veni, Domine Jeſu, etiam nunc: Jeſu bone

Jugum peccati deploratur.

ſu bone, ejice iterum fortiter, quem nos inſipienter admiſimus: tunc enim verè liberi erimus; ſi nos liberaveris. Irritum fecimus fœdus primũ; tibi peccavimus, Domine: ſatanæ & operibus ejus denuo obligantes noſmetipſos: jugo iniquitatis colla ultrò ſubmittentes, & ſubjicientes nos miſeræ ſervituti.

(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)

26 Januarij. 7 Cal. Febr.

Obijt anno 1109.

S. ALBERICE: qui ex eremita pijſſimo, factus S. P. Roberti diſcipulus, Moliſmenſe cœnobium unà cum alijs viris ſanctis conſtruere cœpiſti: ibíque Prior conſtitutus, cùm impellente zelo divini honoris, laxiùs viventes duriùs pro merito increpuiſſes; verbera, carceres, & opprobria patientiſſimè toleraſti. At cùm omnẽ conatum in reſtauranda diſciplina videres eſſe fruſtraneum; Moliſmo de licentia ſancti Abbatis diſcedens, in ſylva Ciſtercienſi tugurium ex arborum ramis juxta ſacram quandam ædiculam fabricaſti: adhibitis in alimentum obvijs, & ibidem ſponte naſcentibus herbis. Sed hæc frugalis menſa tam vehe-

Patientia in opprobrijs.

vehementem peperit orexim S. Roberto; ut & ipse relicto Molismo, adjunctis sibi paris desiderij socijs, ad te convolaverit. Hic iterū novæ, sed sanctiori congregationi Prior præpositus; ac Roberto per Mandatum Sedis Apostolicæ Molismum reverso, in Abbatem electus; glorioſum nomen, Conditoris Cistercij, si non primum, certè primarium meruisti Promovebant regēdi felicitatem præter gratiæ supernę affluentiam, idonea tanto molimini, naturæ munera. Eras enim ingenio mitis; eloquio dulcis; discretus zelo; aspectu venerabilis; in carnem tuam sanctè sævus; in alios mirè benignus. Eminebat tamen inter virtutum tuarum insignia ardens in MARIAM DEI Parentem amoris affectus: quem à teneris unguiculis in pectore tuo alebas. Nec voluit illa Mater pulchrę dilectionis, se gratis amari. Cùm enim consuetas quadam nocte psalmodiæ laudes devotiùs cantares: adfuit illa in clarissima luce spectabilis: & candidam, quam manibus gestabat, Cucullam tuis humeris injecit: in eundem colorem ex nigro mutatis omnium in choro psallentium cucullis. Non suppetebat, quod tanto favori in gratiarum actionem rependeres; quàm ut pijssimi in

Roberto succedit

Cultor eximi' Mariæ.

Albam ab ea Cucullam accipit.

eandem

Ordo Cisterciensis mancipatur Mariæ.

eandem Roberti Patris exemplo, noviter in flores suos exurgentem Sacri Ordinis Plantam illi in mancipatum perpetuum consecrares. Nec respuit illa donum: sed omnes Ordinis, per totum brevi terrarum orbem dilatandi, alumnos in specialem clientelam accepturam se, iisq; patrocinio suo adfuturam promisit. Hæc inter solatia, viribus sub annorum laborúmq; onere deficientibus: dum illa Litaniarum verba proferres: *S. Maria ora pro me:* facie instar solis fulgente, animam Virgineis MARIÆ manibus tradidisti.

Mariæ patrocinium.

Si adhuc inter nos peccatores viveres mortalis, non dubitarem te rogare, ut me Angelorum Reginæ, tantâ benevolentiâ tibi addictæ, commendares. At nunc in cœlo beatum majori fiducia accedo, orans, ut tuis pro me ad illam precibus impetres; ne suo me miserum patrocinio, in ultima præsertim cum morte lucta, destituat.

Passæ circa annum 1260.

Sanctæ Virgines VITAVIENSES, à Paganis in Suecia, pro Fidei & Castitatis servandæ constantia, crudeliter trucidatæ. *Excitate vestris me vulneribus ad patientiæ amorem. Monstrate mihi frequenter speculum summæ Patientiæ, Jesum suis Vulneribus cruentum. Infligite cordi (quæ corpus horret) vulnera: elicite pro sanguine saltem lachrymas.*

B. ULL-

B. ULBOLDE, Veteris Monasterij Conversę: qui divitiarum à majoribus acceptarum unum scripturus hęredem DEUM, magna earum parte egenos locupletasti. Ex altera constructo Parthenone, tot filias nactus es, quot sacratas DEO Virgines ibidem Cistercium educavit. Ultimam deniq; partem tecum ad cœnobium traduxisti. In quo avaritiâ meliùs tempori, quàm nummis impensâ, nihil magis dolebas; quàm jacturam vel levis momenti, quod absque utili labore, aut pia oratione transisset. *Æternitati nimirum te, tuáque omnia sacraveras: cujus memoria utinam me in omni actione nunquam desereret! Ad hanc enim metam si cogitatio mea collimet, vix fieri poterit, ut hoc brevissimum vitæ mortalis tempus non salubriter impendam.*

Circa annum 1233.

Æternitas.

S. BERNARDUS, serm. ad schol.

Hoc tempus ad agendam pœnitentiam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miseratio Cōditoris indulget: quo Divinam debemus propitiare pietatem, & properare ad Angelicam societatem; suspirare ad amissam hæreditatem, excitare

Temp° hujus vitæ ut impendendū?

citare remissam voluntatem, flere admissam iniquitatem.

27 *Januarij. 6 Cal. Febr.*

Obijt anno 1227.

B. BRUNO, Monialium Parisiensium ad S. Antonium Confessarie: qui illarum spiritualem profectum omni diligentia promovisti, tum pietatem excitantibus monitis, tum virtutum variarum exemplis. Plures enim noctes in oratione, & rerum cœlestium contemplatione, quàm somno transigebas. Præter hæc, stupenda, & humanis viribus intolerabili inedia; nec minùs acerbis flagellorum ac cilicij cruciatibus carnem affligebas. Jámque penè decrepitus, à Superioribus facultatē obtinuisti, in Palęstinam iter instituendi: in quo perlustratis magno pietatis fervore locis, quæ Christi pretiosissimus Sanguis, ac pedum vestigia nobilitaverunt; contracto ex viarum incommodis morbo, post susceptа ibidem devotissimè Sacramenta, è terrena ad cœlestem Jerosolymam ascendisti. *Doce etiam me habitare in Jerusalem, quæ est visio pacis. Videam in victoria tentationum, pacem Conscientiæ: per charitatem, cum proximo: per humilem Obedientiam, cum Superioribus.*

Pax interna.

B. DO-

B. DOMINICE, cognomine Martinez: qui cùm in magnificentissimo illo Alcobatiæ monasterio per ætatem sapientia & gratia, apud DEUM & homines mirè profeciſſes; in Abbatem assumptus, numerosam illam congregationem tam piè prudentérque gubernasti; ut post mortem, tanquam indubiè sanctus, Officio Ecclesiastico coli merueris: venerationis ac laudis materiam præbentibus, non ijs solùm; quæ in vivis sanctè gesseras; sed etiam quæ ad sepulchrum contigêre prodigijs. *Ingentis præconij est, vel paucis sinè querela præesse. Quæ igitur tua laus, qui cœtui nongentorum Monachorum in sumã perfectione imperasti? Et quæ inertia mea, qui unum me tam malè rego, qui dum negotia regni cœlestis, id est salutem animæ summo studio promovere deberem, cum ineptissimo illo Imperatore muscis inutiliũ cogitationum capiendis, nobile tempus consumo?*

Floruit anno 1253.

Negotium regni cœlestis.

S. BERNARDUS, ser. 10. de diversis

Magna est, dico vobis, charissimi, & nimium inexcusabilis negligentia nostra, qui cogitationibus otiosis vacantes, tempus amittimus: quibus nimirum nec penetrandæ nubes, nec maria

Cogitationib⁹ otiosis substi-

tuendæ salubres. *maria transfretanda, ut salubres inveniamus cogitationes: sed prope est (ut ait Moyses, Deut. 30.) Verbum in ore nostro, & in corde nostro; & infinitas in nobismetipsis utilium cogitationum occasiones & seminaria possumus invenire.*

28 *Januarij.* 5 *Cal. Febr.*

Cessit anno 1211. B. CAROLE: qui non minùs avidè stemmatis & opum splendorem, jam suprá ætatem maturus adolescens contempsisti, quàm alij ijsdem vanitatibus inhiant: id unum pro votorum meta constituens; ut in umbra Villarienſis Asceterij latêres. Sed ad publicam famam te statim initia produxêre; miræ pulchritudinis columbâ capiti tuo insidere visâ, dum sacro Ordinis habitu induebaris. Præsignabat nimirum columbinam animi puritatem, mentémque DEO plenam; quam deinceps non solum Villarium, sed & Magnates terræ non vulgariter venerabantur. Unde ibidem pro merito in Abbatem electus, non nisi cogente per Obedientiam Capitulo Generali assensum præbuisti. Ita tamen in ea dignitate

Columba insidet capiti tyronis.

tate præcellebas; ut cœnobium sub tuo regimine tam morum, quàm murorum decore, non exigua acceperit incrementa. Vir eras in diebus tuis potens opere & sermone: Principibus charus & honorabilis: inter quos sæpe aureâ tuâ facundiâ desperatam pacem sanxisti. Tam liberalis in pauperes, quàm parcus & durus tibi. Audiebas passim orphanorum Pater,& omnium afflictorum asylus. Impetratâ tandem multis precibus potestate, onus honoris,antecessorum pio more, deposuisti, ut tanto expeditiùs evolares in cælum. *Etiam ego miser ingemisco sub gravi onere, à quo utinam me misericors Deus ante vitæ terminum exsolvat! Pondus est, heu non dignitatis, quale tu sternendæ ad cælum viæ abjeciſti: sed indigna lucis opera tenebrarum: digna tenebris æternis peccata mea. Adjuva me, ut illa abjiciam; & discussâ cæcitatis meæ nocte, in serena vitæ melioris die, cursum meæ peregrinationis absolvam.*

Onus peccatorum abjiciendũ ante mortẽ.

B. RICHARDE: qui suave BERNARDI magisterium omnibus mundi delicijs anteferens, consuetos in illa virtutum palęstra sanctimoniæ gradus tam prosperè ęs assecutus: ut cùm ille virtutes suas in moribus tuis expressas conspiceret, celebri monasterio Val-

Obijt anno 1163.

cellensi Abbatem dederit. In quo munere talenta tibi à DEO commissa fideliter impendens; velut servus fidelis, & villicus utilis, introisti in gaudium Domini tui. *Deprecare pro me Magnum illum Patremfamilias; ut si quæ talenta mihi crederè dignetur, donet simul gratiã, qua vivo semper proficiendi ardore in eis operer: non alium finem, quàm ejus gloriam; non aliud lucrum quærens, quàm sanctissimæ voluntatis ejus in me adimpletionem.*

Operãdum in talẽtis.

S. BERNARDUS, ep. 253.

Nunquam Justus arbitrabitur, se comprehendisse: nunquam dicit, satis est: sempérq; esurit sitítq; justitiam. Ita ut si semper viveret; semper, quantum in se est, justior esse contenderet; semper de bono in melius proficere, totis viribus conaretur.

Proficiendum semper.

(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)(❧)

29 *Januarij.* 4 *Cal. Febr.*

Circa annum 1250.

B. REMBERTE: qui cùm militiæ stipendia, quæ merebas, cum illis conferres, quæ sub Christi vexillo in virtutum arena certantibus promittuntur: atque illinc post laboriosas miserias, finem tristissimum: hinc post facilem

facilem pugnam, ęternę felicitatis palmas provideres: contemptâ, in qua maximè florebas, gloriâ mundíque fastu, humilem Conversum in monasterio Villarienſi induisti. Atq; ut in ista adhuc vita spem tuam non fore confundendam scires: aliquot ante obitum diebus, ipsemet sacræ militiæ dux humani generis Servator, unà cum cęlorum Imperatrice Virgine Matre, paratam tibi inter Beatos gloriæ sedem præostendit. *Ad militiam vocatur, quisquis ad vitam: nec cessat pugnandi necessitas, donec mors canat receptui. Te, ô beate, in hujus belli Socium invoco. Nosti fraudes & arma hostium: nosti & vires meas; utùque succubituras, nisi alieno subsidio roborentur.*

Ostenditur morituro cœlestis gloria.

Auxiliũ in bello spirituali.

B. HIMMANA: quæ animum nobilissimo generi non imparem nacta, calcatis ab infantia mundi vanitatibus in monasterio Salsinienſi te inter Cistercienses Virgines Altissimo in humilem ancillam, castámque sponsam obtulisti. Crevere cum annis heroicæ virtutes: unde in Matrem electa, charitate indefessa, prudentia admirabili, & solicitudine in singulas æquali, fortunatum regimen effeciſti. Inter alia tuæ pietatis argumenta non ultimum fuit, amor & cultus erga Sanctorum

Floruit anno 1260.

Cultus SS. Reliquiarum.

Reliquias: quas cùm pro voto à germano fratre Conrado Archiepiscopo Colonienſi acciperes; in diverſa illius viciniæ loca multam devotionem induxiſti. Ut autem te Chriſti non glorioſi duntaxat, ſed & patientis ſponſam agnoſceres, ingens ærumnarum procella in te repente fuit effuſa. Cùm enim Juſtitiæ zelo ducta ex urbe Namurcenſi, ope illius Comitiſſę, infamis vitæ fæcem hominum proſcripſiſſes; à furioſis civibus è monaſterio ejecta, in diuturni exilij moleſtijs uberem inveniſti meſſem; ex qua dilecto tuo faſciculum myrrhæ componeres. Portum denique ex hoc naufragio dedit monaſterium Flinenſe: cui poſtquam aliquot annis præfuiſti: ibidem ſancto fine quieviſti. *Scio, ſpinoſam hanc patientiæ ſylvam mihi non tam pro communi generis humani ſorte, ſed maximè in peccatorum meorum ſupplicium, aut in hoc, aut in altero ſæculo penetrandam. Tu ora, ut Deus corripiat me in hoc gratiarum & miſerationum ſuarum tempore: útque in diem illam tremendam nihil differat, niſi quod in miſericordia coronet.*

Patientia in adverſis.

Hîc pati, leviꝰ eſt, quàm Ibi.

S. BERNARDUS, *ſerm. 17. in pſalm. XC.*

Non contemnamus, fratres, tribulatio-

lationem: ſemen modicum eſt, magnus exinde fructus exurgit. Fortè inſipidum eſt, fortè acerbum, fortè granum ſinapis. Non conſideremus, quæ inveniuntur, ſed quæ non inveniuntur in eo: quæ enim inveniuntur, temporalia ſunt; quæ non inveniuntur, æterna.

Tribulatio quo animo ferenda.

(ɔ)(ɔ)(ɔ)(ɔ)(ɔ)(ɔ)(ɔ)

30 *Januarij.* 3 *Cal. Febr.*

B. ÆGIDI, cognomento Amice; Abbas monaſterij de Baudeloo. Qui in vaſtiſſima illa tunc temporis eremo Angelicam vitam ducens, ignotus eſſe mundo, tibique mundum cupiebas. At ſanctitatis tuæ fama, quaſi ſonora quædam, & denſi illius Luci (id enim ſonat Baudeloo) fragore aucta vox, ita per Belgium increbuit: ut catervatim accurrentibus virtutum tuarum æmulatoribus, Cœnobium in maximam amplitudinem excreverit. Quæ quidem ultra tria ſæcula immobilis ſtetit: donec furibunda hæreſis veneranda illa antiquę pietatis monumenta funditùs evertit. Sed Phœnicem nimirum genueras, qui è ſuis cineribus redivivus, hac ætate in civitate

Floruit circa annum 1230.

Gandavensi novo splendore, tam disciplinæ regularis quàm ædificiorum alas explicat. *Habitem & ego in solitudine cordis mei, procul à rebus omnibus, quæ sunt mundi: cum mundus, si verè consideretur, nihil sit aliud: quàm malorum sentina, animarum naufragium, viciorum schola, & præceps ad interitum via: viceversa, beata solitudo (ut cuidam sancto placuit) sit sola beatitudo.*

Beata solitudo.

S. BERNARDUS, serm. 40. in Cant.

Solitudo ubique invenitur

De cetero sola indicitur tibi mentis, & spiritûs solitudo. Solus es, si non communia cogites; si non affectes præsentia; si despicias, quod multi suspiciunt; si fastidias, quod multi desiderant.

(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)(✠)

31 *Januarij. Pridie Cal. Febr.*

Vixit anno 1529.

B. MARIA à Matre DEI: quæ Velum Cistercienſe in Jepensi monasterio susceptum, velut aurum suum, quo includitur, gemma, tuis virtutibus exornasti. Unde majoribus curis idonea, ad construendum novum monasterium in villa de Pinto prope Madritum emissa; illud glorioso titulo Imma-

Immaculatæ Conceptionis MARIÆ dedicasti; & pluribus annis sanctissimè rexisti. Corpus tuum inviolatæ innocentiæ tenax, adhuc hodie in Jepensi Cœnobio servatur integrum sinè ullo corruptionis indicio; sed nō sinè admiratione, & multiplici fructu ad tanti prodigij venerationem accedentis populi. *Corpus meum multa peccatorum tabe corruptum ad ista solius Innocentiæ præmia non aspirat: sed tu pretiosum aroma veræ Contritionis, ac amoris Dei mihi compara: quo melior illa pars, anima, acceptam ab origine sua incorruptionem recuperet.*

Corpus incorruptū manet.

Anima incorrupta optatur

B. PETRE, Villariensis cœnobij Converse. Qui cùm adhuc in sæculo morareris; levia quædam delicta juventutis tuæ in tanta amaritudine animæ deflebas; ut ad misericordiam quoque superabundantem flexa Divina Bonitas; voce de cœlo emissa, ponere mœrorem jusserit; quandoquidem remissa tibi sint omnia peccata tua. De ulteriore porrò hujus favoris certitudine solicitum, ac supplicem; Misericordiæ Mater per visum ad cœlestem Curiam deduxit: ubi post peractas cęremonias, quas salutari lavacro tingendis infantibus adhibet Ecclesiæ pia consuetudo: te iterum ab ulteriore planctu

Floruit circa ā. 1200.

Baptismum alterū in cœlo per vi-

sum recipit. planctu dehortata est, & gratulata; quòd eandem Innocentiæ vestem receperis, quam tibi olim recens nato, verus ille Baptismus contulisset. Eâdem suadente, ut ad summum virtutis apicem pertingeres; Cistercienſe Institutum in Villario es amplexus: ubi cùm prima illa lugendi materia deesset, novam suggessit fastidium miseri exilij, & desiderium patriæ felicis. No-

à Christoiterũ roboratur. vo languori novum remedium præbuit inexhausta pietas Servatoris: qui te clara voce sic alloqui dignatus est. *Cur ploras, dilecte mi? Noli deficere, noli diffidere, noli metuere. Servi fideliter, profice jugiter, persevera fortiter: Ego adimplebo omnia vota cordis tui.* Innumeris ejusmodi gratiæ Divinę donis confirmatus, totum te immersisti pelago

sui patienti cupit conformari. supremi amoris; id est contemplationi & imitationi Dominicæ Passionis. Cui ut corpus tuum, quantum permittunt humanæ vires, conforme redderes; nulla doloris instrumenta intentata reliquisti. Cilicia, vepres, flagella,

dirè se cruciat ut nimis vulgaria, pro ludo erant: uncis ferreis, veste ex erinacei pellibus texta, quadraginta dierum inediâ, non tam cruciare quàm laniare te; patiendi sitim aliquatenus restinguebant; at minimè satiabant: donec clavis trabalibus

balibus manus ac pedes; ignitóque ferro latus perfoderis. Hîc denuo divinus amor fervori tuo, supra seipsum pene eluctanti; metam posuit, sanatis non sine prodigio celerrimè plagis, vix relicta ad solam doloris memoriam cicatrice: apertum tamen usque ad vitæ finem conservasti pectoris vulnus. Grandi nimirum animæ spiraculum cordi vicinius atque patentius opus erat: per cujus hiatum ex carnis ergastulo elaberetur ad cœlum. Certè ne coalesceret, illud fune ex setis equinis contorto tam diu obligasti: dum subtilissimo Divini amoris igne eliquatus spiritus, spirare desineret in corpore, fierétque unus cum DEO in æternitate. Quàm verò excelsum gloriæ cœlestis gradum fueris assecutus, ex eo licet conjicere: quòd cùm Angelorum Regina te in quodã raptu admonuisset; ut diem Immaculatæ suæ Conceptioni sacram, etsi in Ordine nondum receptam, summa devotione obires: idque te, quoad vixeris, facturum promisisses: ipsa novo vinculo spiritualis conjugij te sibi devinxit: nec dedignata est Sponsa Spiritûs sancti, se quoque tuam, licèt humilis Conversi, Sponsam appellari. *Resume ferrum illud igneum; transverbera hoc durum cor meum:*

Quinq; Vulnera sibi infligit.

Vulneri cordis funem immittit.

Festum Imaculatę Cõcept. jubetur celebrare.

ut vel sic sentiat amarissimos dolores, quos Unigenitus Dei Filius pro me ingratissimo peccatore sustinuit. Per illum te amorem precor, qui pectori tuo insedit, ne patere, ut ultrà tanto amori vivam ingratus. Si saxum est cor meum: stylo ferreo inscribe sacra Dominicæ Passionis mysteria, ne oblite-

Meditatio Passionis Dominicæ

rentur. Si glacies est: igne tuo totum in aquam resolve, ut illud per oculorum meatus effundam. Fac ut residuum annorum meorum sit jugis meditatio Dolentis & Amantis Jesu: nec priùs dolere & amare desinam, quàm vivere.

S. BERNARDUS, serm. 43. in Cant.

assidua.

Tu quoq; si sapis, imitaberis sponsæ prudentiam; atq; hunc myrrhæ tam charum fasciculum de principali tui pectoris nec ad horam patieris avelli: amara illa omnia, quæ pro te pertulit, semper in memoria retinens, & assidua meditatione revolvens; quo possis dicere & tu: Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

ANNI CISTERCIENSIS FEBRUARIUS.

I. *Februarij Calendæ.*

SANCTE JOANNES: sanctissimi BERNARDI discipule: cui propter futurę sãctitatis specimina, dignus es visus, quem in Britanniam mitteret, ad construenda & gubernãda plura monasteria. At cùm post paucorum annorum præfecturam, negotiorum tædio, & vitæ arctioris desiderio eremum petijsses; ab eodem longa epistola reductus, tuísque restitutus es. Idem verò fuisse de te Divinæ Providentiæ, & BERNARDI judicium: ut nempe alijs præesses, ac prodesses: ex eo patuit, quòd non longè à reditu ad Episcopatum Alethensem fueris promotus. Hìc depravatos cleri, populíque mores ad meliorem *Floruit anno* 1130.

orem normam revocare allaboranti, graves obstitere difficultates: quas tamen infracto animo, & ubere tandem fructu perrumpens, laboriosam vitam in mortis beatæ requiem transmutasti. Cujus Corpus post aliquot ab obitu annos, ob prodigiorum frequentiam ex umbra tumuli ad lucem honoratioris loci sublevatum; & plebis venerationi intrà *craticulas*, seu cancellos Templi expositum, celebre nomen tibi sancti Joannis *de Craticula* peperit. *Feliciores nunc prospicis per cancellos in has terras, patriæ immortalis æternus civis. En ego extra illos positus, & admitti sperans ac suspirans tuam opem imploro. Esto mihi Joannes; id est juxta dulce nominis etymon, gratiosus, pius, misericors: & fac, ut mihi morienti pateant illi (ô felices!) cœlorum cancelli.*

S. Joãnes cur dictus de Craticula?

Joañis etymō.

B. ELA, Comitissa Sarisburiensis in Anglia: Quæ in cultum Virginis Matris à matris ubere propensa, totum hoc Universum optabas converti in linguas, ejusdem Augustæ præconia sinè intermissione celebraturas. Ad quas quodammodo coëmendas, mox ut per ætatem licuit, omnem dotem liberaliter impendisti, constructo Lacokensi monasterio, traditóque Cisterciensis Instituti (MARIÆ ab origine

Circa annum 1300.

Pius in B. V. amor.

gine ſua mancipati) Virginibus; votũ tuum per diuturnam devotionem, donec infanda hæreſis imponat ſilentium, impleturis. Ac ne Virginem omni laude digniſſimam alienis ſolummodò labijs honorares, te ſacro illi choro adjunxiſti. Ubi quanquam genus, Fundationis immortale beneficium, & ornamenta virtutum, tibi principem locum offerrent; vix tamen aliud & munus & nomen, quàm humilis ancillæ admiſiſti: non ignara; tunc ſummum nobilitatis obtineri faſtigiũ, cùm virtus ad imam humilitatis radicem deſcenderit. *Quidquid in univerſa rerum natura ſummum eſt; incitamentum eſt ad amplectendam animi demiſſionem. Exemplum, Sapientia DEI Incarnata. quid ſublimius? Præmium, cœlum; quid altius? ejus poſſeſſio, æternitas; quid majus? patientia (ſi quã continet) momentum: quid brevius? Doce me ſeriò iſta perpendere, & quòd non otioſè illa legerim, opere demonſtrare.*

Animi demiſſio

Humilitatis incitamẽta.

S. BERNARDUS, ſerm. 47 in Cant.

Quis juſtus, niſi humilis? Nam cùm ſe manibus Baptiſtæ ſervi Dominus inclinaret, & ille expaveſceret majeſtatem: Sine, *inquit:* ſic enim decet

Juſtitię perfecti o eſt humilitas.

cet nos implere omnem justitiã: *consummationem profectò justitiæ in humilitatis perfectione constituens.*

)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)

2 *Februarij.* 4 *Nonas.*

Passi circa annum 1480.

SAncti Martyres NOVÆ-VALLIS in Suecia; quos ipso Purificationis Marianæ Festo, post Missarum solennia, Christiernus, impius Danorum Rex comprehensos, diverso supplicio-rum genere, in odium Fidei Catholicę affecit: quibusdam in præterlabentem fluvium projectis: alijs ferro crudeliter enecatis. Cúmque Abbas ex aquis natando evasisset; à superveniente eorundem carnificum turma multis vulneribus confossus, atque in flumen præcipitatus, glorioſam Martyrij palmam unà cum filijs reportavit. *In vestra est potestate, vestros nunc in cælo triumphos novis augere victorijs: si nimirum mihi (quod supplex rogo) in prælijs contra humanæ salutis hostem vestrorum meritorum subsidia præbeatis. Immanis bellua est ille hostis antiquus: fugatur, licèt erubescere nesciat, sanguine Martyrũ.*

Victoria de hoste.

Floruit anno 1586.

B. IGNATI; monache Morerolæ in Hispania: cujus sanctimonia ad emeritam usque senectutem soli DEO

cogni-

cognita, tandem in mortis janua per geminum prodigium orbi innotuit. Cùm enim placidè piéque exſpiraſſes; jámque feretro impoſitus tumulum expectares; ſubitò ad vitam revocatus, in hæc ferè verba ad circumſtantes, rei novitate attonitos, prorupiſti. O quàm nobilem, inquiebas, quàm pulchram, fratres, hodie inſpexi ſcenam! Ne tædeat vos laboris, quem toleratis, momentanei, quo tam longam, tam immenſæ dulcedinis requiem comparatis. O quàm gaudebunt oculi veſtri de præteritis aliquãdo vigilijs, cùm incomparabilem illam Divinæ majeſtatis, & Electorum gloriam intuebuntur! Ne ſint gravia vobis modò jejunia; manet vos menſa, ô quantis delicijs affluens! Durate, pręſtò eſt vobis potentiſſima MARIÆ, Patronæ noſtræ manus. Hujus ſuaviſſimam vocem audire merui; ſecurè promittentis; vos omnes, & quotquot Ciſtercienſis monachi nomen non nimis indignè ferant, ſibi eidem curæ futuros, cui ſit matri tenerrimè amanti unicus filius. Hæc pauca vobis nunciare juſſus ſum: valete. Quibus dictis denuo clauſiſti oculos mundo, ut cœlo aperires. Hoc è cœlo prodigium: alterum terra dedit: quæ quaſi puriſſimæ corporis tui glebæ

Mortuus redit ad vitam:

mira refert.

glebæ sibi conjungendæ avida, procul à sepulchro, quod fratres effoderant, se sponte ponè templi parietem aperuit: seu fortè id obsequij cœlestes Genij, tanquam suo jam civi, præstitêre. *Revoca ad vitam heu sæpe in peccatis emortuam animam meam: effice me solicitum de illa tam gravis momenti hora. Doce me vigilare semper, ne ulla hora me imparatum inveniat.*

S. BERNARDUS, ser. 28. de divers.

Præparatio ad regnum DEI.

Dignum valde est, & omnino exigit ratio æquitatis: ut quibus à constitutione mundi regnum paratur, ipsi etiam regno parare se non negligant: ne parato regno inveniantur forsitan, qui regnaturi erant, imparati.

(❁)(❁)(❁)(❁)(❁)(❁)(❁)(

3 Februarij. 3 Nonas.

Obijt anno 1223.

B. HELINANDE: qui unà cum literis imbibito vanitatis amore, aliquamdiu publicum histrionem egisti. Mundum nempe ludebas: qui ne tibi pro more suo tandem irreparabili damno illuderet; in monasterio Frigidi Montis mimicam cucullam in monachalem convertisti: tragœdias deinceps pro cothurno daturus, sed quibus cœli-

cœlites applaudant. Sanè quàm dextrè olim in theatro Roſcij, tam ſcitè in clauſtro Religioſi perſonam ſuſtinebas. Et rem ſeriò agi, indicabant perennes lachrymæ, & cruda ſemper à flagris vulnera. Gemitus interpolabat lectio vel commētatio ſacra: cujus inſigne monumentum poſteris præter alia reliquiſti, Hiſtoriam à condito mundo ad tua uſque tempora deductam. Hinc ſummorum virorum gratia florebas: ſed apud DEUM majore; qui te ſignis prodigioſis ac ſanctitatis fama celebrem ad cœlos evocavit. *Etiam in libro memoriæ meæ hiſtoriam ſcribe; non jam de rebus præteritis, ſed noviſſimis. Legam & relegam, imminentem in ſingula momenta mortem: aſpiciam tremendum Judicem, de quolibet verbo otioſo ratiocinia expoſcentem &c. Docebit utique liber iſte præ cunctis alijs, hiſtoriæ ſcopum, qui eſt: rectè vivere.*

Scriptis claret.

Utilis hiſtoria de 4 Noviſſimis

B. PETRE: qui in monaſterio Dunenſi Prior conſtitutus tuæ curæ commiſſos exemplo & adhortatione ad magnam perfectionem deduxiſti: id inter præcipuas curas ponens, ut inſtillares omnibus dignum ſuo Inſtituto amoris affectum erga Virginem Matrem. Cujus favores ut non rarò per vitam, ita vel maximè circa finem expertus

Obiit anno 1465.

Moribŭdum Maria cŏsolatur.

pertus es; ab ea de migrationis hora præmonitus, & in ipsa lucta per ejus præsentiam recreatus. Et erat verè migrationis, non mortis illa species; dum sensus, ut erant ad despoticum Rationis imperium assueti, non priùs officium deseruêre, quàm missione à te pro arbitratu accepta. Extrema enim illa hora appetente, totam Congregationem convocasti; suavi oratione datis olim monitis epilogum imponens. Ac dum illi inceptam à te Antiphonam, *O Intemerata*, cantando prosequebantur, exultantem spiritum emisisti. *Actum est de mea salute, si spes, & fiducia mea in Refugium peccatorum Mariam me destituat. Quod ut fieri non posse securè credam, confirmant me innumera, quæ ab omnibus retro sæculis erexit, Misericordiæ suæ trophæa. Sed ut ad ea fortaße non respiciam, fiduciam excitabit vel unus*

Cantăs moritur

Spes salutis Maria.

S. BERNARDUS, ser. 2. de Pentec.

Totius Universi salus Maria.

Ad Mariam, sicut ad medium, sicut ad Arcam Dei, sicut ad rerum causam, sicut ad negotium sæculorum, respiciunt, & qui in cœlo habitant, & qui in inferno, & qui nos præceßerunt, & nos, qui sumus, & qui sequentur

quentur, & nati natorum, & qui nascentur ab ipsis. Illi qui sunt in cœlo, ut resarciantur; & qui in inferno, ut eripiantur: qui præcesserunt, ut prophetæ fideles inveniantur: qui sequuntur, ut glorificentur.

)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)

4 Februarij. Pridie Nonas.

Obijt anno 1201.

B CHRISTIANE: qui ut lubricæ juventutis tuæ delicta seriò deplorares; celebri pœnitentium palæstræ, monasterio Heisterbacensi te incluſisti. Ubi corporis vires fervori spiritûs longè impares te mox destituissent, nisi suppetias cœlum tulisset, & cum doloribus alternasset solatia. Consueta orationis protelatione lassatum caput aliquando in Ecclesia super altaris pedem reclinans obdormieras; cum adfuit illico Salus infirmorum Maria, & unà cum dolore somnum discussit. Subtractū per aliquod tempus donum lachrymarum cùm multis precibus à DEO frustra repeteres; devoto tandem S. Crucis osculo recuperasti. Quando te corporis debilitas à consortio Psallentium excludebat; spiritu tamen ijsdem

ægrum sanat B. Virgo.

donum lachrymarum recipit.

videt in choro Angelos:

dem junctus multoties Angelos, & ipsum Angelorum Regem Christum in Oratorio præsentes observasti. Miræ

odorem myrrhę manus spargũt

præter hæc suavitatis odor te ad patientiam indefessam excitabat, quem manus tuæ exhalabant, balsamo myrrhæ permixto non absimilem: cùm alioquin diu decumbentibus fœtor ex pigro aëre, & corruptis humoribus ortus, non modicum utique gravamen afferre soleat. Morborum denique perpetua conflictatione quassatus, cùm non siccis à DEO suspirijs peteres exsolvi de hujus exilij vinculis: Diva Agatha te per visum ad perseverantiam cohortata, promisit intrà sexaginta dies libertatem; nec sine ingenti merito transigendos: utpote illorum quolibet ad integri anni meritum computando: quorum ex condicto ultimus fuit ejusdem Sanctæ pervigilium, in quo piè obdormisti; diem festivum, eúmq; æternum in altero orbe celebraturus.

60 dies, pro 60 annis cõputãtur.

Ingens lucrum ex Patientia.

Immensum est nempe lucrum Patientiæ; ubi momentum transvolans compensatur pondere totius æternitatis; punctum subitò evanescentis horulæ, circumferentiâ tam amplâ, quæ ne ipsum incomprehensibilem Deum excludit. Doce me hæc duo opposita (ut juxta se posita, magis eluceścãt) ad Rationis trutinam sæpiùs revocare: ut si cen-

si centum alia motiva mihi patientiæ amorem non pariant, id præstet lucri tam luculenti cupido.

Alter B. CHRISTIANE: cujus in pueritia simplicitas, veluti ætati illi congrua virtus; ita secuturę sanctimoniæ quidam phosphorus fuit, deinceps miras actiones tuas illustraturus. Radiorum primitias vibrasti in tenebrarum principem; qui cùm tibi jam adolescenti, nudæ mulieris, in tergum tuum insilientis phantasmate illuderet; simplicis patientiæ umbone, validum licèt impetum elusisti. In sacerdotum numerum relatus, dum ad Ecclesiam properares, ut Sacrum in D. Magdalenæ honorem faceres; viam verò intermedius torrens, præter morem aquis tumidus, occluderet; Sancta illa te unà cum equo ad alterum litus transportavit; ac spectari se voluit sacrificio tuo præsentem: ædituo rem insolitam inter pium tremorem obstupescente. Utcunque autem simplex tibi animus fuerit; eò tamen sese porrexit; ut videres, in mundi procellis salutem tuam periclitari. Illam proinde claustro Hemmenrodensi texisti. Ubi ille, cujus sermocinatio cum simplicibus, multâ te gratiâ fuit dignatus; per varia ostenta tibi manifestans; quem locum obtine-

Floruit circa annum 1218.

à dæmone infestatur:

Divinitùs torrentem superat

rent apud DEUM vel tua, vel aliorum merita. Quotidianum orationis ſtatutæ penſum intenſiſſima devotione perſolvere ſolebas: cùmque te ultima fatalis infirmitas à pia conſuetudine quadam die impediviſſet; & intermiſſa ſub crepuſculum reſarcire tentares: ſe tibi ſociam adjunxit Virgo Mater, cucullâ monachali veſtita, ac alternatim pſalmorum verſiculos reddendo, preces tecum ad finem uſque deduxit: ſubſtitutura mox cœleſtes choraulas; quibuſcum inter ſidera feliciorem pſalmodiam æternùm pangeres. *Quàm devota, quàm amore Divino ignea fuerit illa oratio tua in tali conſortio! Ora amabiliſſimam Virginem; ut & me orantem, maximè in precibus ad ejus cultum ſpectãtibus juvet. Doceat illa me orare, prout novit; Deo ſibique placere, & expedire ſaluti animæ meæ.*

B. Virgo cum eo pſallit.

Oratio.

S. BERNARDUS, ſerm. 86. in Cant.

Non rectè oras, ſi orando, præter Verbum aliquid quæras; quoniam in ipſo ſunt omnia. Ibi remedium vulnerum; ibi ſubſidia neceſſitatum: ibi denique, quidquid accipere, vel habere hominibus expedit, quidquid decet, quidquid oportet.

Oranti quid ſit quærendum.

5 Fe-

5 *Februarij. Nonis.*

B. ALEXANDER: qui ut te conformares sapientissimo consilio S. Legislatoris Benedicti, censentis, inter monachorum genera fortissimum esse Cœnobiticum; diu habitatam in summo rigore eremum ejusdem Patriarchę Legibus sub Reformatione Cisterciensi subjeciisti. Convocatis itaque solitudinis tuæ consortibus ad Belli locum, Abbatiali solicitudine aliquamdiu sanctissimè præfuisti: sed pristini secessûs amore; ac parando expeditiori ad cœlum tramiti, præfecturam; nec multo pòst vitam exuisti. *Longum illud iter æternitatis ingressuro quàm onerosi sint peccatorum compedes, non ignoras, ô beate. Tu illos nunc tuis precibus dissolve: ne me tunc premant, cùm vinculum corporis, & animæ mors dissolvet.* *Floruit anno 1137.* Peccati vincula

B. ALEIDIS, morum sanctitate, & prudentiæ laude clarissima: dulciter à DEO in benedictionibus præventa: cujus amore mundum cum suis ineptijs contemnens, tyrocinium virtutum subijsti apud Cisterciensis virgines in Westphalia. Ubi pari progressu annis, sanctimonia, dignitate, ac cœlestibus *Circa annum 1190.*

Eucharistiæ amorosa susceptio.

donis crevisti. In susceptione Sacrosancti Corporis Dominici, inexplicabilis te inundabat dulcedo: ita ut plerunque extra sensus corporeos abducta; & vultu quidpiam supra humanam sortem spirante hilaris; sacros divini Sponsi amplexus intrà cordis penetralia experireris: ad quos tandem post multa patrata miracula migrasti.

SS. Eucharistiæ sūptio:

Precare amantissimum Sponsum tuum; ut quotiescunque ad sacrosanctam ejus mensam accedo, Divina sua me gratia præveniat; cor meum emundet; ac illis charismatibus repleat, quorum inexhaustum fontem esse voluit hunc cibum Angelicum.

S. BERNARDUS, ser. 1. in Cœna Do.

Ejusdē effectus

Confidite; quia & in hoc gratia subvenit: & ut securi sitis; Sacramenti Dominici Corporis & Sanguinis pretiosi investituram habetis. Duo enim illud Sacramentum operatur in nobis: ut videlicet & sensum minuat in minimis; & in gravioribus peccatis tollat omnino consensum.

6 Febru-

6 *Februarij.* 8 *Idus.*

B. GUARINE: qui à juventute pericula mundi fugiens, inter alpes militiæ Benedictinæ nomen dedisti. in qua tam strenuè progressus es; ut cùm præter eruditionem summæ in te virtutes eluceſcerent, è gregario milite in Ducem cooptatus fueris. Crevit cum honore insatiabilis ardor, semper in melius proficiendi; quem postquam tui quoque ex te hausêre: communi S. Regulæ observantia non contentus; urgente desiderio altioris in perfectione gradûs, Cœnobium tuum sacræ Congregationi Cistercienſi, sub cura, & directione Melliflui P. BERNARDI, inseruisti. Quod tuum laudabile factum sanctus Doctor, inter alia tua encomia, his verbis deprædicat. [Unde, inquit, tantus ardor renovandi Ordinis; nisi ex renovatione mentis? Sic bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona: sic arbor bona bonos fructus facit. Primi, & puriſſimi fructus tui. Sed quęnam arbor hos protulit, nisi puritas cordis?... Jam seni requies, jam corona debebatur emerito. Et ecce, tanquam novus Christi miles,

Electus anno 1138.

Cisterciensibus se aggregat.

à S. Bernardo laudatur.

nova iterum tibi excitas bella: provocas adversarium, & rem fortium præsumis, fessus senex. Vincit annos animus; & frigente jam corpore, fervet sanctum in córde desiderium. &c.] Nec solum habuisti BERNARDUM tuæ sanctimonię admiratorem. Nam paucis post susceptum Cistercium annis te Sedunensis Ecclesia ad suam cathedrã rapuit. Quam dignitatem veluti ad solum BERNARDI imperium admisisti: ita per ea virtutum ornamenta administrasti, quæ Præsulem omnibus numeris absolutum condecorant. In apice tandem ætatis & meritorum assumptus es ad recipiendam Bono Pastori debitam in cœlis mercedem.

Ovis audiat vocem pastoris.

Errantem me, sicut ovis quæ periit, rogo ad virtutum pascua reduc: fac, ut vocem Pastoris Boni Jesu mei audiens, per omnia sequar: ne me errantem deprehendat lupus infernalis: sed tandem inter oves electas audiam suavissimam Pastoris vocem. Venite Benedicti &c.

S. BERNARDUS, serm. de trip. jud.

Providentes bona, non tantùm coram Deo, sed etiam coram hominibus. Tribus siquidem modis bona providemus coram hominibus: id est habitu, actione

one, sermone. Habitu, ne sit notabilis; actione, ne sit reprehensibilis; sermone, ne sit contemptibilis.

7 *Februarij.* 7 *Idus.*

B. NIVARDE, Magni Patriarchæ BERNARDI frater sanguine, Religione fili: qui à sancta parente tua in ipso vitæ exordio Divinæ tutelæ donatus & consecratus, innocentissimè primos pueritię años percurristi. Cùm reliqui fratres tui BERNARDO duce Cistercium properantes, tibi uni paternæ hereditatis bona se relinquere dicerent; minimè pueriliter ijsdem respondisti: Non ex æquo dividi assem; dum illi cœlum raperent, te terræ scriberent heredem. Quare hac sorte nequaquam contentus, mox ut per ætatem licuit, fratres secutus, eos sublimis sanctimoniæ spiritus à BERNARDO imbibisti; qui deinde totam Hispaniam implevérunt. Æterna virtutum tuarum monumenta istis adhuc temporibus splendescunt: præsertim in augustissimo de Spina monasterio: in quo, juxta sanctissimi germani vaticinium, corporis mortalis sarcinam deposuisti. *Tangatur*

Floruit anno 1160.

sapiens pueri dictum

cor tuum piissimum fraterno commiseratio-
Heredi- *nis affectu, erga me indignissimum licèt*
tas cœli. *fratrem tuum, & filium Bernardi: & qui*
jam securè gaudes ea, quam elegisti, here-
ditate; me virtute ex alto confortа: ut ad
eandem per tua vestigia pertingam.

Circà annum 1200. B. REYNERI: qui susceptis aliquot ex sancto matrimonio liberis, decedente uxore, Villarij inter humiles conversos nulla non austeritate & cruciatu carnem spiritui subjugabas. Quæ pietas, quàm accepta DEO fuerit, uni ex filijs tuis cœlesti oracculo fuit manifestatum. Quòd nimirum lachrymis tuis animam ad tam nitidum candorem emundaveris; ut absq; ullo flammarum piacularium impedimento, recto ad cœlum itinere sis perrecturus.

Lachrymarum efficacia.

Aperi hunc in me saluberrimum lachry-
Lachry- *marum fontem: fluat perenniter hoc neces-*
marum *sarium conscientiæ meæ, sordibus plenæ,*
lavacrū *lavacrum: nec permitte, ut ultrà commit-*
tam aliquid lachrymis dignum.

S. BERNARDUS, *ser. 45. de divers.*

Conscientia bona. *Conscientiam bonam faciunt duo: Pœnitentia, & Continentia. Quando scilicet per pœnitentiam peccata commissa punimus; & per continentiam deinceps punienda non committimus.*

8 Febru-

8 *Februarij. 6 Idus.*

B. VINCENTI, Archiepiscope Cracovienſis; ſinè adulationis periculo honorande titulo Illuſtriſſimi. Eras enim largus in pauperes, quibus per modum patrimonij in uſum cedebant Cathedræ tuæ proventus: pius in DEUM; cujus Aras & templa ſumptuoſiſſimè exornaſti: ſolicitus de ſubditorum ſalute; quos ad ſectandam juſtitiam Chriſtianam, verbo, & exemplo excitaſti. Peracto decennio, ſæcularium negotiorum ſatur, abdicata dignitate, emeritum vitę clariſſimæ curſum in Cœnobio Andreovienſi, Ciſtercienſes inter monachos conſummare decreviſti. Ubi tui abnegatione, atque alijs heroicarum virtutum actibus perfectiſſimum quemque ſuperans; non ſolùm in vivis multa edidiſti miracula: ſed hiſce adhuc temporibus ſepulchrum tuum efficis glorioſum prodigijs. Ita ut in dies Curiæ Romanæ expectetur Decretum, quo ſolenni ritu Sanctorum Albo inſeraris. *Effice tuis pro me precibus, ut nomen meũ albo electorum maneat inſcriptum: & quamvis illud peccata mea fortè expunxerint; exorabi-*

Obijt anno 1206.

Pietas illuſtris.

Epiſcopum exuit, ac monachum induit.

lis tamen est illa Curia cœlestis, ut si suspiria pœnitentis promoveat deprecatio Justi, me in gradum pristinum benignè restituat.

Vixit circa ã. 1208.

B. PAVO: qui in ætate puerili solum paternum relinquens, conversorum habitum (etsi te generis non vilis origo ad altiora vocaret) in Cisterciensi monasterio de Luka in Saxonia suscepisti. Ubi cùm nulla re magis delectareris, quàm statui illi congruis, demissionē nempe & contemptum parientibus laboribus; insignem humilitatis & obedientiæ thesaurum collegisti: quo dives; & gratia præveniente de conscientiæ puritate securus, hilari ac subridente vultu, præsente cœlitum non parvo numero, cum morte congressus es. *Innocentiæ tuæ beneficium fuit mors tam læta & felix. Excidi ego, heu! miser de hac felicitate. In cujus tamen vicem quia naufrago mihi tabulam pœnitentiæ offert Divina Bonitas; fac, ut illam modò, dum tempus est miserendi, forti animo apprehendam.*

Mors læta.

Tabula pœnitentiæ.

S. BERNARDUS, serm. 40. de divers.

Spes salutis ab innocētia, & pœnitentia.

Scimus, Domine Jesu, non privabis bonis eos, qui ambulant in innocentia: sed nec illos, qui ambulant in pœnitentia. Quia enim peccatum non fecit

fecit nisi unus; beatus vir tamen, cui non imputavit Dominus peccatum. Omne, quod ipse mihi non imputare decreverit, fit, quasi non fuerit.

(✲)(✲)(✲)S(✲)(✲)(✲)(✲)

9 *Februarij.* 5 *Idus.*

S. GILBERTE, qui sanctimonię semina à magno Magistro BERNARDO accepta, in Angliam tuam transportans, ad tam uberes fructus produxisti: ut humanæ sortis communes metas transgressus, proximè ad Angelicam vivendi normam accesseris. Præter herbas enim, eásque vix nisi insulsas, nullum aliud ciborum genus admittebas. Ut corpus se ad laborem, non ad quietem natum agnosceret; illud continua gestatione cilicij admonebas vigilantiæ; quam ab eo etiam nocturnæ quietis tempore exigebas; solitus noctes totas precando consumere: aut si aliud imperasset legis impatiens naturæ necessitas, stando, sedendóve somnum libare potiùs, ac pati, quàm capere. Morbis interea, ventis, & igni pro arbitratu leges dicebas: at non persecutionum procellis, in te non semel cum impetu irruenti-

Obiit anno 1190.

Admirabilis potiùs quàm imitabilis vitæ rigor.

Adversitatũ tolerantia.

bus. Sed eas instar carbasorum amplo patientiæ sinu excipiebas; non ut navim magnanimæ mentis everterent; sed ipsa agitatione altiùs in via perfectionis proveherent. Tandem ætate ultra centum annos producta, modo lampadis, oleo deficiente, exspirantis, vivere desijsti: Instituti tui æmulatoribus plusquàm septingentis, & de altero sexu non minus mille, sub Gilbertinorum appellatione relictis. *Utinam de ardente fervore tuo flammam vel modicam conciperet animus meus, quæ meam in prosequendo perfectionis itinere desidiam excitaret! Ecce! aptam amori tuo, quo omnes juvabas, materiam. Trado tibi cor meum: tu illud in eam formam transfunde, quam scis Deo quammaximè placere.*

Ordo Gilbertinorũ.

Fervor in via perfectionis.

Passi anno 1417.

Sancti Martyres, qui in cœnobio CELLÆ MARIÆ in Germania ab Hussitis in odium Religionis atrociter manibus pedibúsque truncati, victoriosas animas, inter acerbissimos dolores transmisistis in cœlum. *Induite me invicto robore vestro; ut sicut vos de Fidei hostibus triumphastis; ita ego de salutis meæ inimicis, mundo, carne, & dæmone; tot numerem victorias, quot illi pugnas cient. Docete me in illos stringere fortissima pœnitentiæ arma: eodem ictu illos stravero, quo ego pœnitentiæ victima cadam.*

Hostes animæ.

S. BER-

S. BERNARDUS, *ser. 5. de divers.*

Ecce! quid loquitur Deus? Agite, inquit, pœnitentiã. Et dissimulant multi, & continent aures suas, & dicunt: Durus est hic sermo. Non sic, impij, non sic dissimulare poteritis; cùm sonabit asperum illud verbum, & auditio mala: Ite maledicti in ignem æternum.

Pœnitentia non est dissimulanda.

(✲)(✲(✲)(✲)S(✲)(✲)(✲)

10 *Februarij.* 4 *Idus.*

S. GUILIELME, nobile triumphorum BERNARDI, Libertatis Ecclesiasticæ Vindicis, trophæum: qui postquam te Ducem Aquitania, non tam prefecturę quàm scelerum potentiâ eminentem aspexit; & in schismate Petri Antipapæ Ecclesia persecutorem, diu ad omnia monita obstinatum: tandem melliflua Apis nostra, ipso DEO armata, tam valido ictu superbiam tuam prostravit; ut tuo casu totam Aquitaniam ad Innocentij Pontificis veneratiónem érexeris. Exinde spreta mundi vanitate, varias peregrinationes ad Limina Apostolorum ac Palęstinam suscepisti. Atque ut anteactæ

Conversus anno 1135.

vitæ infamiam publicâ pœnitentiâ redimeres; loricâ & catenis ferro gravibus nudum corpus constrinxisti: ijsdem scilicet armis castigans flagitia, quibus illa quondam propugnabas. Quod vivendi genus, licèt asperrimũ, non defuere, qui æmularentur. His leges ad normam Cistercienſium condidisti; ac denique in summo sanctimoniæ & ætatis apice, post edita plura miracula, sancto fine quievisti. *Utinam & ego, ceu tu factitare solebas, interiores mentis oculos sæpiùs immitterem in formidabilem illam æternitatis abyssum; & contemplarer horrenda flammarum infernaliũ tormenta, vel uni letali noxæ in pœnã ardentia! Tam avidè procul dubio tuam loricam sibi indueret petulans caro, quàm trepidè nunc horret spinosum (at olim quàm optabile!) pœnitentiæ nomen.*

Loricâ se vestit

Ordin ẽ instituit.

Inferni memoria excitat ad pœnitentiã.

B. ROGERI: quem ex Anglia in Galliam perduxit celeberrima sanctitatis fama, quo tunc S. Stephanus Abbas Cistercij florebat. Sub cujus instructione brevi ex tyrone formatus in magistrum, ad Loci-Regij condendam Abbatiam missus es. Ubi sanctitate tua latiùs innotescente, novæ coloniæ Esslantium emissæ præfectus, non virtutum duntaxat, sed etiam prodigiorum copiâ inclaruisti. Solo enim faustæ

Floruit circa annum 1148.

pre-

precationis munere, & aquæ saporem vini, & homini moribundo sospitatem donasti. Aliquando in fluvium delapsus, sicco vestigio exivisti incolumis: librum itidem undis hausturn, eduxisti illæsum. Infirmus piscem ex fontis labro, aliàs piscibus vacuo deprompsisti, quo te reficeres. Annulum cujusdam digito ita inhærentem, ut sinè incisione periculosa abstrahi non valeret, tu absque doloris ullo sensu amovisti. Sed quas ab alijs prohibuisti ærumnas, in teipsum devolvens; egestatem, frigus, nuditatem, famem, & alias id genus afflictiones, eo mentis gaudio excipiebas, quo alij oppositis cruciatibus quærunt carnis fomenta. Supervixit morti salutis ferax illa manus; etiam ex tumulo febri laborantibus frequens auxilium porrigere solita. *Depelle ex corde meo febrim malignam frigidi torporis, qui Divini amoris ignem suo gelu suffocat. Redde animæ meæ hunc verè vitalem calorem: ita ut spirare, cogitare, loqui, & agere meum, sit continuum amare Deum super omnia.*

Miraculapatrat.

Patienter tolerat afflictiones.

Amor DEI.

B. GUILIELME, Olivetani monasterij fundator: qui cœlesti inspiratione admonitus, adolescens eremum petijsti: ubi frequenter à Christo, ejúsque glorioſa Matre visitatus, vitam ut

Obijt anno 1240.

ab

ab hominum consortio remotam; ita Angelis vicinam duxisti. Media hieme rigescente cœlo, collo tenus te per aliquot horas stagno immergebas; calorem non aliunde quærens, quo vestes siccarentur, quàm ex oratione; cui post balneum illud incumbebas. Paris inclementiæ labor fuit; quo grandia saxorum pondera ad monasterij structuram comportabas: ex quo licèt corporis artus adeò attriveris; ut instar quadrupedis humi repere cogereris: mente tamen erecta stantem dæmones experiebantur; quos precibus tuis, velut fulmine proturbabas. Ad optatum finem perducto monasterij ædificio; te Instituto Cistercienſi mancipasti; introductis in tuos labores Virginibus, qui sub ijsdem legibus Domino famularentur. *Doce me etiam fortiter uti orationis clypeo contra dæmonum infestationes. Adde tepidis meis precibus devotionis tuæ fulmina, quibus in fugam perpetuam actus infernalis inimicus ad me, præsertim in hora mortis, non præsumat accedere.*

Dirè se affligit.

dæmoni formidabilis

Oratio.

S. BERNARDUS, serm. 5. in Quadr.

Quid in oratione petẽdum

Pro necessitatibus animæ orandum est nobis frequentiùs & ferventiùs; id est, pro obtinẽda gratia Dei, animæq; virtutibus

tutibus. Sic & pro vita æterna tota pietate, & toto nobis orandum est desiderio; ubi nimirum corporis & animæ plena & perfecta sit beatitudo.

(❁)(❁)(❁)(❁)S(❁)(❁)(❁)

II *Februarij. 3 Idus.*

B NICOLAE; Igniacensis cœnobij monache, multis virtutibus, ac cęli favoribus clare. Qui incredibili parcitate cibi ac somni, alijsque carnis macerationibus securam, quamvis spinosam, tibi ad astra viam stravisti. *Sis & mihi dux vitæ per illam angustam viam ad cœlum: maximè verò tunc manum porrige, cùm præcipitia, id est peccandi occasiones occurrunt.* *Floruit anno 1161.*

B. HENRICE, monasterij, quod Vitæ Schola nuncupatur, Abbas, illuc ex sanctissima vitæ Religiosæ schola à Gymnasiarcha BERNARDO destinate: nec sinè vaticinio. Nam cùm tibi in Claravalle tyroni inter nonaginta sodales primo, dulcissima sua manu, frustum casei pro refectione apponeret; his verbis te suaviter affatus est: *Comede*, inquiens, *frater; grandis enim tibi restat via.* Cui oraculo fidem fecisti, quando in ultimam usque Daciam Cisterci- *Præfectus ann. 1158.* *Vaticinium S. Bernardi.*

stercienſe Inſtitutum intuliſti, ubi vix aliqua Chriſtiani nominis notitia inveniebatur. *Etiam mihi grandis reſtat via, ad regionem longinquam immenſæ æternitatis: in qua vel in uno ultimo vitæ puncto, error eſt nunquam emendabilis. Tam immane periculum ut ſecurè ſuperem; erudi me in vitæ ſchola: doce me ſcientiam ſanctorum, quæ in hoc uno conſiſtit, ut diſcam piè vivere, & ſanctè mori.*

Scientia ſanctorum

S. BERNARDUS, ſer. 42. de divers.

Felicitas patriæ cęleſtis

O regio ſublimis, plena divitiarum! De valle lachrymarum ſuſpiramus ad te: ubi ſapientia ſinè ignorantia: memoria ſinè oblivione: intellectus ſinè errore: ratio ſinè obſcuritate ſplendebit.

(✲)(✲)(✲)(✲)§(✲)(✲)(✲)

12 *Februarij. Pridie Idus.*

Circa annum 1220.

B. NICOLAE, qui in Gemblacenſi aſceterio ſub D. Benedicti Regula nigri coloris habitum, ſed cor virtutũ nitore candidum geſtabas. Deſiderio autem perfectiſſimi utrimque candoris, albam cucullam in Villario induens, novum amictús decorem, novo ſanctitatis augmento exornaſti. *Doce*

me

me relicto malarum consuetudinum tetro habitu induere quotidie novum, & Cistercio congenitum, morum candorem: atque ita exuto veteri homine ex misero exule fiam candidatus cœli. Candor vitæ.

Venerabilis Mater GILDA, Priorissa de Pennebeke: quæ per multos labores & adversitates ad culmen perfectionis provecta, monasterium tuum Cisterciensium ritibus informatum, in magna sanctitate gubernasti; non quidem ut Abbatissa; hunc enim titulum humilis ancilla Christi recusabas; sed instar Marthæ solicita, tuis sororibus necessaria providebas; ut illæ tantò expeditiùs Divino obsequio insisterent. Hac tamen denique curâ in B. Gertrudem translatâ, te ad nuptias Sponsi, jam soli tibi vacans, præparasti. *Iter cœli, quamvis uno momento mors absolvat, longum tamen est; & ad metam pertingere impossibile, nisi semper progredienti. Fac, ut æternæ felicitatis bravium ob oculos ponens, me identidem ad laborem exhorter Apostolico illo stimulo: Sic currite, ut comprehendatis.* *Obiit anno 1202.* Progrediendū in via salutis.

S. BERNARDUS, *epist. 253.*

Indefessum proficiendi studium, & jugis conatus ad perfectionem, perfectio repu-

reputatur. Quòd si ſtudere perfectioni, eſſe perfectum eſt; profectò nolle proficere, deficere eſt.

(✿)(✿)§(✿)§(✿)§(✿)(✿)

13 *Februarij. Idibus.*

Obijt anno 1144.

B. STEPHANE, illuſtris gloria, inprimis patriæ tuæ Catalauni; à quo nobiliſſimi ſtemmatis ortum traxiſti: Inde Claræ vallis; ubi magnas excelſi animi tui dotes ſanctus Parens BERNARDUS, pro ſuo more, produxit ad faſtigium perfectionis: Deniq; urbis Prænestinæ; cui te Epiſcopum Cardinalem dedit Innocentius II. Cæterùm tanta florebas apud eundem Pontificem, & geminos ſucceſſores gratia; ut ipſemet Pontificum Regúmq; Magiſter, plures cauſas prudentiæ tuæ commiſerit, apud Chriſti Vicarium tua commendatione promovendas. Verùm in tanto honorum ſplendore, triumphum duxit una paupertas, nihil penès te divitiarum inveniens, præter virtutes: quas veluti Roma in te cum admiratione venerabatur; ita cœlum ſua tandem felicioris gloriæ Purpura donavit. *Indue me ſancti pudoris purpura: qua erubeſcam vel levi cogitatione admittere*

Cardinalis renuncia tur.

pauper tatem colit.

mittere aliquid, de quo coram oculis Divinæ maiestatis mihi sit erubescendum.

B. BERNARDE de Escobar, Abbas monasterij Montis Sion in Hispania: qui Dono linguarum, præcipuè autem Hebrææ & Græcæ, aliarúmque scientiarum peritiâ clarus; sed Religione & morum honestate clarior; Visionibus etiam cœlestibus illustratus, quàm felici fine decesseris, cuidam sodali tuo in vivis intimè amato notum feciſti; dum eundem ad beatitudinis tuæ consortium, lætissimo utrimque nuncio, paucis post obitum tuum mensibus vocasti. *Geminum linguæ donum à te mihi cœlitùs impetrari obsecro: alterum, quo illa semper in oratione cum corde & pijs cogitationibus consentiat: alterum, quo à vero, honesto, & utili nunquam dissenti. at. Digna erit, quæ tecum in cœlo Deum æternùm laudet, si his donis ornetur.*

Obijt anno 1606.

Clarus linguarũ dono

Visus à morte gloriosus.

Duo dona linguæ.

B. FRANCISCA: quæ in Vilerien. monasterio tanta excelluisti in juvenilibus adhuc annis cęlestis prudentiæ abundantia; ut in Coadjutricem Abbatissæ assumpta, sanctissimæ aliquando gubernationis spem feceris. Sed non exspectata regiminis successione, plena virtutum omnium decoramentis, ad regnum cœlorum properasti; sanctitatis tuæ testimonium inscriben-

Obijt anno 1622.

ſcribentibus ſepulchro tuo prodigijs. *Tu ad nuptias Agni Immaculati ingreſſura, nec inornata, nec vacua, verè prudens virgo comparuiſti. Utrimque egenum me, ô felix Chriſti ſponſa, utrimque adjuva. Quanti periculi ſit, ſinè veſte nuptiali ambire conſeſſum in illa beatitudinis æternæ cœna; exemplo ſatis terribili eſt miſer ille Evangelicus conviva, licèt compulſus intrare, ejectus tamen in tenebras extremas.*

Veſtis nuptialis.

S. BERNARDUS, ſer. 28. de divers.

Quis ille pudor erit, quæve confuſio, poſt tanta beneficia tam tepidos, tam imperfectos, tam vacuos apparere ante faciem Dei noſtri? Fugiebat Adam, ut abſconderetur ab eo, poſt unius utiq; pomi vetiti guſtum. Quid nos poſt tanta flagitia, poſt tanta facinora præſumemus?

Pudenda res, tepor in via perfectionis.

(✲)(✲)§(✲)§(✲)§(✲)(✲)

14. *Februarij.* 16 *Cal. Martij.*

Circa annum 1300.

B. VITALIS, cœnobii ad S. Sulpitium in Sabaudia Converſe devotionis ferventiſſimæ: in quo humilitas, charitas, & pietas tam ſuavi lumine refulgebant; ut earundem virtutum exem-

exemplar, quasi specialiter à D[illegible]-lectum, ac hominibus ad imitationem propositum esse videreris. Mortuus denique in senectute summa, crebris ad tumulum miraculis innotuit, quem gloriæ gradum fueris apud superos consecutus. *Impetra mihi à Deo, qui est vita corporis & animæ meæ, spiritum verè vitalem: ut in hac miseriis & mortibus plena lachrymarum valle vivam absque morte peccati; mors verò corporis sit mihi ingressus ad vitam beatam.* Spiritus vitalis.

B. WULFRIDE: qui in ipso juventutis flore candidis Cistercij floribus in Strata Florida insertus, sanctimoniæ odorem spirabas, quem non homines tantùm, sed vel maximè Angeli amabant; quos sæpe purissimi oculi tui merebantur conspicere. Attrahebas præterea cœlestes illos spiritus tuarum precum magnete: cujus tanta vis erat; ut sub publica Psalmodia Seraphinus ad te in splendore lùcis amplissimę descenderit,& carbonem candentem ex allato thuribulo in os tuum immiserit. Cujus calorem subsequens triduum manifestavit; quo extra mortales sensus abreptus,continua felicitate cœli delicijs jacebas immersus. At veluti cœli gaudium eras; ita terror dæmonum:quorum occulta erga alios ma- *Vixit circa annum 1180.* *Angelis familiaris:*

machinamenta divinitùs cognoscens, salubris consilij & orationum armis enervabas. *Cæca præsumptio est, sinè orationis clypeo polliceri sibi de hoste maligno victoriam. Sed eum ferreum esse oportet; id est perseverantem: & prætereà igneum amore Divino, ac devotionis fervore. Hunc tu clypeum, quo tot hostium cuneos penetrasti securus, infere brachio meo; tum maximè, cùm decretoriè illâ postremâ horâ erit pugnandum.*

Orationis clypeus.

S. BERNARDUS, *serm. 9. in Cant.*

Quibus studium est, orare frequenter; experti sunt, quod dico. Sæpe corde tepido & arido accedimus, ad altare orationi incumbimus. Persistentibus autem repentè infunditur gratia; pinguescit pectus; replet viscera inundatio pietatis.

Orandum perseveranter.

(✲)(✲)§(✲) § (✲)§(✲)(✲)

15 *Februarij.* 15 *Cal. Martij.*

Vixit circa annum 1203.

B. BERTRADIS: quæ sacro virginitatis velo secundùm ritus Cisterciensis ornata, angustis parietibus inclusisti innocentiam, sed non famam, quæ virtutum tuarum meritas laudes pet

per Westphaliam dilatavit. Cùm tamen circa vitæ sanctioris initia, nondum satìs radicata virtus, incautiùs ageret; insidijs maligni spiritûs se exposuit; qui se in Angelum lucis transformans, diu tibi illusit; solitus in mentito splendore per apertam fenestram cellulæ tuæ illabi, ac de futuris rerum eventibus edocere. Non latuerunt hæ præstigiæ sanctum quendam eremi incolam: is tibi nunciavit; ut fenestræ illi ceram, sacerdotis verbis sacratam, in formam crucis affigeres: quo experimento te fore erudiendam, quali vate hactenus usa fueris. Nec successu caruit consilium: consueto enim lumenis ludibrio advolans veterator, extra fores hæsit, minaciter imperans, ut ceram amoveres: sed tu rectiùs illum ad suas Orci tenebras abire jussisti. Hac discussa caligine sincera succedens lux, frequenter cellam in cœlum mutavit; dum tota beatarum mentium agmina ad te penè quotidie descenderunt: à quibus tandem ex solitudinis tuæ angustijs ad amplissimas siderum mansiones fuisti evocata. *Non habitat in solitudine, cujus cor perpetuâ Dei præsentiâ fruitur; è cujus memoria nunquam discedit Angelus Tutelaris, nullo momento cli-entem suum solum relinquens. Alia est*

Dæmon induit angelũ lucis:

deprehensus explodi-tur, & fugatur.

Sol' nõ est, qui cum Deo est.

ſolitudo, quam tuis precibus mihi à Deo poſtulo impetrari: ut nimirum nullæ mihi obſtrepant turbæ vanarum, inutilium, & cælo inndignarum cogitationum, quæ ſuo tumultu pia deſideria perturbant.

S. BERNARDUS, ſer. 1. de diverſis.

Solitudo ſuperborum

Erraverunt in ſolitudine. [*pſal.* 106.] *Solitudo hæc ſuperborum eſt; quia ſolos ſe reputant, ſolos appetunt reputari. Literatus eſt; odit ſocium. Astutus in negotijs ſæcularibus: neminem vellet ſibi ſimilem inveniri. Pecunioſus eſt: ſi diteſcere viderit alterum, cruciatur. Fortis, aut formoſus: da ei parem, & tabeſcet. Errat in ſolitudine ſua.*

16 *Februarij*, 14 *Cal. Mart.*

Floruit circa annum 1209.

B. SIFFRIDE, Heiſterbacenſis monache: qui tam celebris fuiſti prophetiæ ſpiritu, ut vix te alio nomine vulgus appellaret, quàm Prophetæ. Ut Deipara Mater tuæ erga ſe pietati reſponderet, ac flammas amoris augeret, ſe tibi non rarò ſpectandam dedit. Ordinibus initiatus, inter Miſſæ celebrati-

brationem in cœlum raptus, ea vidisti, quæ effari te humanâ linguâ non posse, fatebaris. Tandem in venerabili senectute migrâsti ad illa gaudia, quorum notitiam ex frequenti præguſtu hauseras. *Commenda me miserum peccatorem Refugio miserorum omnium Mariæ: ut quamvis oculi mei, vitijs corrupti, non sint digni, illam in hac lachrymarum valle spectare: illius tamẽ auxilio perpurgati, non excludantur à conspectu ejus in cœlo gloriæ.* Mariæ patrociniũ.

B JOANNES: de cujus satis amplum præconium est, dicere, te ex alveario BERNARDI prodijsse: præsertim cùm ille te arctissimo dilectionis vinculo sibi constrinxerit. Ab eodem præpositus monasterio Casæmarij, opere & verbo demonstravisti, à quo acceperis regendi præcepta. Cùmque totum te tuorum commodis impendere videreris; vix tamen unquam à cœlestium speculatione separabaris; divino lumine multa arcana tibi manifestante. Ex quorũ numero fuit illa epistola consolatoria; quam à te mellifluus parens accepit; dum per omnem Europam, sinistri successûs ergo in expeditione Jerosolymitana, ab imperitis innocentissima ejus fama proscinderetur. Ibi sub filiali confidentia eidem *Floruit circa annum* 1149. *E cœlo arcana cognoscit.*

dem aperuisti: quòd instruentibus te per visum; Ecclesię Tutelaribus Patronis, Petro & Paulo, certum esse cognoveris: militarem contra infideles apparatum, ex insperata tot copiarum internecione, infelicem appellari judicio quidem humano, at non Divino: cęli militiam augente magna illa multitudine; è qua pars pleraque perijsset, nisi per calamitatum viam, in conatu & causa summæ pietatis, cœlestis Jerosolymæ muros, loco Palæstinæ, occupavissent. *Superna illa Civitas etiam mihi expugnanda proponitur. Sacramentum dixi supremo Duci Christo vixdum natus miles. Renovata est inde fides solennibus in Religione Votis. Tu munus in te recipe vigiliarum præfecti; nec permitte, ut remisse, aut somnolenter obeam stationes, à quarum vigilantia tota pendet, seu felix, seu dolenda æternitas.*

Judicia Divina, ab humanis longè diversa.

Vigilē esse decet militem.

S. BERNARDUS, ser. 6. de divers.

Si quando fortè per incuriam, & negligentiam nostram, transierit cogitatio inutilis etiam in affectum cordis: scientes, quoniam non macula est jam, sed plaga; tota festinatione ad auxilium spiritûs, qui adjuvat infirmitatem

Dei auxilium implorandū in tentatione

tem noſtram, recurramus; clamantes illud de pſalmo [40.] *Domine miſerere; ſana animam meam, quia peccavi tibi. Humanæ enim ſunt tentationes iſtæ; nec ex toto caveri poſſunt, quamdiu in hoc corpore mortis peregrinamur à Domino.*

(✲)(✲)(✲)(✲)S(✲)(✲)(✲)

17 *Februarij.* 13 *Cal. Martij.*

B. GALDERICE, ſanctiſſimi Patris BERNARDI Avuncule, in Chriſto fili; rurſúmque auctoritate & ætate pater. Cùm enim illius, juvenis adhuc Abbatis, miracula patrandi poteſtas, tibi videretur aliquid ſapere præſumptionis; fidenter à te increpitus, filium ſe exhibuit animi demiſſione. Sed eadem nocte (quaſi reciprocus utriuſque amor, filij patríſque vices alternatim obeundas partiretur) illius non paternam ſolùm, ſed & medicam manum implorare coactus es, ad abſtergendos acutiſſimos capitis dolores. Et ille quidem, poſtquam ſuavi joco pridiani prodigiorum interdicti mentionem fecit, non minore promptitudine opem, quàm priùs verba increpationis

Obijt anno 1124.

Bernardo interdicit prodigia:

quæ mox ab eo petit.

tionis tulit. Tu verò inter dura illa fundandæ Claræ vallis primordia, & deinceps incrementa, in laboribus impiger; egestatis extremæ patientissimus; omnísque perfectionis monasticæ studiosissimus fueras. Ac tandem cum Nepotis, Filij, Confratris, Patrísque dilectissimi dulcissima Benedictione, felicem agonem consummâsti: veri amoris genio etiam post fata superstite, qui te glorioſum frequenter ad BERNARDUM tuum è cœlis evocavit; eidem vel futuræ felicitatis prodromum; vel in afflictionibus consolatorem. *Increpa & me, licèt immensa dissimilitudine increpationibus indigentem: me scilicet tepidum, pigrum, ac mille imperfectionibus obsitum. Stimula me ad viam perfectionis non ociosè currendam: ut tandem merear in vitæ meæ termino, qualem tibi impertivit, dulcissimæ illius manûs Benedictionem.*

Dura Claravallis initia.

S. Bernardo apparet glorioſus.

Obijt anno 1165.

B. FROWINE: qui cùm primus Abbas ad condendum monasterium B. MARIÆ de Salem, Regio posthac titulo decorandum, mittereris ex Lucella: maximarum virtutum splendore excrevisti in lucem amplissimam: adeò ut tota superior Germania, præsertim Præsules & Magnates summate in veneratione habuerint. Cúmque

octo

octo supra viginti annos in laude dignissima præfectura, vir verè Apostolicus, transegisses; meritis & sanctitatis opinione clarissimus, ex corruptibili ad immortalem Jerusalem ascendisti. *Fac, pissime Præsul, ut in corde meo ædificentur muri Jerusalem; faciántque templum, in quo habitare non dedigneur ille, cuius deliciæ sunt, esse cum filijs hominum. Nulla dies abeat, quin ad hanc structuram aliquid boni operis adjiciam. Et ne demoliatur labores meos superbus ille Civitatis supernæ desertor; tu eos glutino Divini amoris compagina.*

Cor sit tem plũ S. Spiritus.

B. MENEGOLDE, S. Georgij in Germaniæ partibus Abbas: qui cùm intrepida zeli firmitate pro cõservãda Regulari observantia, & immunitate Ecclesiastica stares; à sceleratis impijssimè trucidatus, gloriosam Martyrij coronam obtinuisti. *Impetra mihi à Deo fervorem observandæ regularis disciplinę. Trucida in animo meo latentes, necdum satis mortificatos salutis meæ geminos hostes: Voluntatem propriam, & in Divinis torporem.*

Passus anno 1110.

S. BERNARDUS, *serm. 3. de Resur.*

Cesset voluntas propria, & infernus non erit... Grande malum voluntas

propria, quæ facit, ut bona tua, bona non sint.

18 *Februarij.* 12 *Cal. Mart.*

Obijt anno 1153.

B. ODO, BERNARDI inspiritu sobo-les: qui virtutum illius vestigijs tam feliciter inhæsisti; ut te in partem curarum assumptum, Subprioris officio fungi voluerit. Ad Sacerdotale ministerium promotus, quàm excelsa mentis puritate sacrificio assistere consueveris; ipsemet speciosus formâ præ filijs hominum ostendit; dum se specie pueruli brachijs tuis, tanquam alterius Simeonis, implicuit; & sublimi amoris privilegio admisit ad oscula oris sui Divini. Cùm autem amantissimi Parentis tui obitū imminere animadverteres; & anxia solicitudine illius præsentiam in extremæ luctæ præsidium optares: à DEO impetravisti, ut paucis ante illius decessum hebdomadis te febris occuparet; haberésque tuæ trepidationis consolatorem, imò & æternæ salutis vadem BERNARDUM. *Si tu tantæ innocentiæ, ac tantarum virtutum meritis dives, adeò potuisti in morte metuere; quid me misero fiet, tot criminum reo, tam*

Sacrificanti apparet Christus.

Salutis vadem habet S. Bernardum.

tam nudo & inani operibus pietatis? Nunc igitur te per illum charissimum tuum Patronum oro, obtestorque: ne deseras me, cùm anima mea in limine æternitatis trepidabit. Vadem habebo cœli Bernardum, si te exorante habuero illum in morte patronum.

S. Bernardi patrocinium

S. SYLVANE: qui vel ex solo in Matrē Virginem amore prodebas, te genuinum esse BERNARDI fœtum. Sed & ipsa pietatem tuam suis erga te favoribus accendit. Cùm enim gravi pectoris & capitis languore decumberes; Salus infirmorum sacratissimæ sue manus contactu te ab utroque dolore liberavit: clara voce (quam etiam vicini audierant) te adhortans; ut gratiam acceptam obsequiorum sedulitate studeas compensare. Inde totus in ejus venerationem effusus, dicere solebas: fieri omnino non posse; ut MARIÆ memoria ex corde, ac ore tuo vel unquam excideret. Nec te JESUM alibi dulciùs cogitare, quàm in MARIA. Quippe in seipso inaccessum præ reverentia: in Cruce miserandum; in Judicio formidandum repræsentari: at in sinu Matris diligendum; parvulum nempe dulcem, amabilem. Contigit, ut noctu ardentem cereum manu portans, coram ejusdem Pijssimæ Virgi-

Floruit anno 1154.

Sanatur à B. V.

amorē Jesu & Mariæ conjungit.

nis effigie brevem orationem persolvere proponeres: at amoris vehementia absorptus, tamdiu in contemplatione profunda hæsisti; donec omnem ceram absumpserit ignis; depasturus utique mollis candelabri materiam, nisi sacri amoris flamma te progigiosè servaviſſet illæsum. Erupit ex te cœlestis ille calor in alia quoq; prodigia. Nam jussus aliquando puerum, membris omnibus captum; è via publica sustollere, atque ad vicinas ædes portare: mox eundem habuisti exultantem in eundo comitem, cum lætissima receptæ sospitatis gratulatione. *Jaceo & ego in via perfectionis languidus. Tu gratiæ Divinæ brachijs me in pedes erige: fove membra semimortua peccatricis animæ meæ: adde illis vividam alacritatem; quæ me usque ad vitæ finem nunquam stare in currenda via mandatorum Dei, multo minùs retrocedere permittat.*

Cereus in illæsâ orãtis manu consumitur.

puerũ solo attactu sanat.

Alacritas in via Dei.

Passi anno 1195.

Sancti bis mille Martyres, Strenuissimi Milites de CALATRAVA: qui à Mahumetanis per insidias capti; & in teterrimos carceres detrusi; denique ob infractam in fide orthodoxa constantiam, diversis supplicijs interempti, Martyrij laureolam consecuti estis. *Transivistis per ignem & aquam; feliciter educti in refrigerium; in quo momentane-*

am pœnam coronat lætitia, totam singulis momentis æternitatem complectens. O si & ego æterna illa gaudia in animum meum modò frequenter admitterem: quàm facile, quàm jucundum foret, mercari tam levibus malis tanta bona! Memoria cęli.

S. BERNARDUS, *ser. 1. de divers.*

Guttatim pœna bibitur; liquando sumitur; per minutias transit. Nam in remuneratione torrens est voluptatis, & fluminis impetus; torrens inundans lætitiæ; flumen gloriæ, & flumen pacis. Brevis pœna, longũ gaudiũ.

(☼)(☼)(☼)(☼)§(☼)(☼)(☼)

19 *Februarij.* 11 *Cal. Mart,*

S. BONIFACI, Episcope Lausanensis: qui in mortalem hanc lucẽ, more magnis luminaribus consueto, non sine Vaticinij prodromo, Bruxellis in Brabantia, prodijsti: dum Matri tuæ de imminente partu solicitæ, viri speciem, Angelico vultu venerabilis oblata, prædixit: enixuram filium, cujus eruditio & sanctitas, multis admirationi futura sit, & saluti. Adhuc inter fascias adeò jam flosculo puritatis ca- *Obijt circa annum* 1260. *Vaticinio prę-vio nascitur.*

vebas; ut ne matris quidem, aut nutricis basia patienter ferres: quin illa mox velut toxicum, manu abstergeres. Annos pueriles inter literarum elemẽta tam innocenter, quàm feliciter percurristi: affabilitate morum, ingenij promptitudine, sed maximè pietatis studio, sodales tuos longè antegressus. Pari celeritate per gradus altiorum disciplinarum pervolans, Lauream, & publicum docendi munus acceptare, quantumcunque renitens, coactus es. Fluebant ab ore tuo scientię tanta suavitate sermonis; ut & Parisijs, & Coloniæ in admiratione esses & amore: donec te ad altiorem cathedram Ecclesia Lausannensis (licèt nihil minus cogitantem) vocaverit. E studiorum nempe palæstra migrabas, ad Patientiæ gymnasium. Cujus uberem sementem præbuit Teutonicus ille Nero, Fridericus Imperator: à cujus immani tyrannide cùm oves tuas, tanquam Pastor bonus, imperterrito zelo defensares; totam furibundæ tempestatis procellam in te concita visti. Nam sævissimus ille tortor te undique conquiri, & per extrema supplicia mandavit interimi. Jámque per insidias comprehensum ducebant ducenti milites; cùm subitò terrore cœlitùs siderati, absq; prædà

Mira futuræ puritatis indicia.

Doctoris laurea invitus coronatur: utì & Infulâ.

Capitur ab hæreticis, sed prodigiosè evadit.

dâ, cui inhiabāt, per fugā dilapsi sunt. Cùm verò corruptam Clericorum, in omnia vitiorum genera sinè pudore ruentium, vitam publica libertate coargueres: rursus illorum manus, jam-jam necem illaturas, per prodigium effugisti; arrepto itinere ad commune Orbis asylum, Christi in terris Vicarium. A quo multis lacrymis missionem impetrâsti. Unum supererat: qua ratione reliquum vitæ transigeres. Id postquam Bonitati Divinæ anxiè commēdaveras; denique in patriam reverso, quædam notæ sanctimoniæ virgo, de monasterio Cameræ B. MARIÆ exposuit: se cœlitùs edoctam; quòd DEO rem gratissimam sis facturus, si Cisterciensem Ordinem ibidem profitereris. Cui oraculo sinè mora obsecutus; licèt ætas in senium vergeret, fervore tamē pietatis, & virtutum exercitio, perfectissimum quemque superabas. Vestis (quali à puero assueveras) erat setis equinis nodísque aspera. Cibus, qui vix mortem, nedum famem, arceret: corporis enim loco pascebas animum assidua oratione, & meditatione rerum cœlestium. Adurebant circa vitæ epilogum, membra validi æstus febriles; at animum vehementiùs desideria inuendi summum illud, & incompre-

Prodigiosè servatur in mortis periculis.

Cœlitùs jubetur amplecti Cisterciū.

Fervor eiusdē in senio.

hensibile Bonum. Cùm subito lumine triclinium refulsit, quod de se spargebat Virgo sole splendidior, gestans in Materno gremio ipsius solis Conditorem. In cujus amabilissimo vultu cùm aliquamdiu obstupefactus hæsisses; exclamâsti: *Si nihil amplius esset in Paradiso, nisi Facies ista benedicta; dignum esset, pati omnes tribulationes; ut possemus videre faciem tam gloriosam.* Crescens interea morbus, etiam usum membrorũ, paralysi succedente ademit: quibus tamen suus redibat vigor; dum quotidie sacrosanctum DEO sacrificium litabas. Quo tempore cernebantur Angeli tibi frequentes astare; & brachijs tuis manus supponere, quoties vel elevanda erant, vel extendenda. Vitæ scena ultima fuit spectanda denuo Glorioſa Virgo Deipara: quę post suavissima colloquia librum tibi porrexit legendum. In cujus paginis cùm nec vestigium alicujus scripturę te diceres invenire; subjunxit illa: Similem esse huic codici animam tuam: quorum ille velut à literis vacuus; sic ista sit ab omni peccati sorde omnino mundissima. Post hæc Evangelicam S. Joannis Historiam coram te statuens: *Hæc*, ajebas, *didici, & docui: in his vixi: in his credo, & spero: & desidero mori.* Mortem illustravere totidem

B. V. ægrum solatur

ei ostendit Filium.

Sacrificanti assistũt Angeli

Felix mortis prodromus.

tidem prodigia, quotquot ijs patrandis occasionem afflicti supplices dabãt. Quin etiam post multa tempora, cùm per bellorum injurias vix templi ruinæ supereſſent, corpus integrum indicio miraculorum inventum, in hodiernã usque diem in summa veneratione habetur. Unde ad mausoleum tuum hæ precum formulæ (quibus & ego nunc te veneror) visuntur. *Supplex te rogo, O Beate Bonifaci, & obtestor: digneris ante conspectum Domini, mei miserrimi peccatoris recordari: ut tuis meritis, & precationibus, ab omnibus tum corporis tum animæ malis defendar & conservers; & in omni virtute & opere bono proficiam. In hora verò exitûs mei, adversùs inimicorum insidias velis mihi fideliter subvenire, & animam meam ad cœlestis Paradisi gaudia perducere.* *Mira- culis à morte clarus*

B. UDALRICE, Prime Cœnobiarcha insignis Monasterij Cæsarienſis: qui novellam plantationem illam clariſſimâ vitæ, ad omnium stuporem rigidæ innocentiâ, & sanctitate per totam Germaniam nota, ad Religionis, & rerum temporalium copiam provexisti: ac meritis plenus, post plusquam viginti præfecturæ annos, evolâsti ad sidera. *Mos est Divinæ Clementiæ, toties suam in nobis augere Gratiam, quoties* *Obiit anno 1154.*

eidem

Augmentũ gratiæ DEI.

eidem strenuè cooperamur. Tu igitur, qui à principijs exiguis, laboriosa sedulitate, ad gradus summos perveniſti: doce me necessaria Divinæ gratiæ augmenta ex geminis illis fontibus haurire: qui non sunt alij, quàm gratiarum actio, & operatio boni assidua.

S. BERNARDUS, serm. 27. de divers.

Gratiarum actio meretur Gratiam.

Felix, qui ad singula dona gratiæ, redit ad eum, in quo est plenitudo gratiarum: cui dum nos pro acceptis non ingratos exhibemus, locum in nobis facimus gratiæ, ut majora adhuc accipere mereamur.

(✲)(✲)(✲)(✲)S(✲)(✲)(✲)

20 *Februarij.* 10 *Cal. Mart.*

Obijt anno 1179.

Puritati studet.

B. ISEMBARDE, Monache Hemmenrodensis: qui ut cœlestem illam, DEO & Angelis gratam, animi corporísque puritatem, in eo candore conservares, quem à Baptismo recepisti; gemino te præsidio contra hostium insultus armásti; sensuum nempe exteriorum diligenti custodiâ; & vigilantiâ in oratione. Et illam quidem juvabat Divinæ majestatis, memoriam tuam nuspiam deserens, præsentia: hanc

verò ejusdem Summi Boni intensissimus amor, qui preces tuas Seraphico quodam igne inflammabat. Dum sacræsupellectilis curam gerebas; ipsæ Aræ, Templi parietes, & ornamenta ad cultum Divinum spectantia, animi tui munditiem ob oculos ponebant. Sed & Horologij (cujus directio tuum, velut Sacristæ, erat officium) horarius index, per tuam solicitudinem, non minùs cum solis cursu, quàm cor tuũ cum Divinæ Voluntatis amussi, perpetuò conveniebat. Tandem senio, gravíque morbo, vitæ mortalis filum abrumpente, postrema nocte quater in extasim raptus, ac denuo tibi ad multorum solatium restitutus, admiranda quædam de Beatorum in cœlo felicitate referebas: maximè de splendore cucullæ pauperculæ, qua ibi Cistercienses, præ alijs sanctis, fulgeant.: quàm deinde sublimi solio honoretur humilitas: quàm porrò ineffabili luminis superni gloria emineat purus à mundi vanitate animus. Atque ut dictis fidem astrueres; plura præsentibus arcana detexisti, plura, suos eventus à Providentia DEI in futurum exspectantia. Finem sermoni fecit exoptata mors: quæ te instar placidi soporis occupans, illorum fortunatissimo cœtui

Diligẽtia in officio Sacristæ.

In extasim rapitur & mira refert.

te

te conjunxit, quem in ſpiritu paulò antè ſalutaveras. *Impertire mihi nunc tuam in rebus ſacris diligentiam: quæ me ſemper admoneat: Sancta eſſe ſanctè tractanda: neque ad illa unquam accedam; niſi puris manibus, mũdo corde, & fervida devotione.*

Diligẽtia in rebus ſacris.

Circa annum 1200.

B. ULRICE: qui Heſelbergæ in Anglia parvæ cellæ, templo vicinę, incluſus, præſcriptam Ciſtercienſibus vivendi normam ad unguem obſervâſti; latere quidem. & omninò ignorari cupiens: at ex humilitatis umbra clariùs emicans ſanctimoniæ tuæ lux, per revelationes & miracula, te in hominũ notitiam, ac poſt fata in publicam venerationem produxit. *Impetra mihi vanæ gloriæ contemptum: ut humana de me judicia, qualiacunque demum illa ſint, nec quærens, nec formidans, actiones & intentiones meas, ad unum arbitrum, & cordis inſpectorem Deum referam.*

Uni ut placeas Deo curandũ.

Circa annum 1170.

B. JOANNES, Converſe Villarienſis: in cujus vita, velut quædam maiores ſtellæ, ſpectabiles erant inprimis humilitas, qùa te minus nihilo reputabas: inde abnegatio tui ipſius, qua in te rigidus: charitas denique, qua erga omnes mitis & obſequioſus eras. *Orna etiam me hac pulchra trinitate virtutum, erit animæ meæ ornamentũ, quia trinum, ideo perfectum.* S. Ber-

S. BERNARDUS, *lib. 3. de Consid.*

Spiritualis homo omne opus suum trina consideratione præveniat. Primò an liceat: deinde an deceat: postremò an expediat. Actionū regula.

(✲)(✲)S(✲)S(✲)S(✲)(✲)

21 *Februarij.* 9 *Cal. Mart.*

B. PETRE cognomento Tolosane; Claræ vallis monache: qui postquam aliquot annis vitam solitariam pane duntaxat de furfure aut siliquis cocto, crudísque herbis sustentâsses: amore in Mellifluum BERNARDUM, relictâ eremo, ad cœnobium te recepisti. Nec sinè cœlesti monitu. Videbaris enim tibi, subitò vocari ad DEI Judicis tribunal: coram quo cùm supplex te prostravisses; vocem sciscitantis audivisti, quid peteres? Nihil verò aliud, quàm æternam salutem petenti, responsum est, & mandatum: ut te ad Claramvallem conferas: ibi te id, quod postulaveras, certò obtenturum. Militiæ nimirum socijs egebas; ne te solum impetuosa maligni bella deprehenderent. Is quippe videns, animi tui firmitatem monstrosis larvarum terroribus expugnari

Floruit anno 1163.

Cœlius ad Ordinem vocatur.

Tentatur à dæmone horribiliter:

gnari nequaquam posse; spurcissimos suos ignes tam vehementi in te suscitavit incendio; ut jamjam ferrum conquireres, quo mali radicem, etiam cum manifesto vitæ periculo, succinderes; cùm hactenus nec extremâ inedia, nec repetita in singulas propè horas flagella, tollendæ molestię prævalerent. Sed hanc in te tyrannidem mitiore remedio cœlum prævertit; misso per visum Angelo sub medici personâ: qui imaginario quidem, non tamen doloris inani vulnere, totam pestem illam sanavit. Succesſere huic favori in dies alij: per quos ea, quæ in locis longè dissitis contigere, velut in cœlesti rerum futurarum diario legens, præsentibus narrabas. His, & suo pretio, & frequentiâ potius erat quotidianum prodigium; quo Sacrificans, post verba Consecrationis, nihil de Panis externa specie cernebas; nihil manus sibi contrectare videbantur, nisi ipsum DEUM, in forma blandientis puelli apparentem. Quem denique sinè specie intermedia intuiturus, in magna pietatis dulcedine purissimum spiritū emisisti. *Infinitis fraudibus ad perniciem nostram utitur serpens antiquus: quibus humana infirmitas succumbet millies, absque submisso de cælis robore. Atque hoc*

Sed ope cœlesti liberatur.

videt absẽtia

& Christum in Missa.

Cœli auxiliū pugnā-

ipsum

ipsum est, quod per te à Deo, in opportunitatibus, in tribulatione, impetrari mihi, supplex efflagito. ti necessarium.

B. AGNES, Ordinis Cistercienſis Virgo Germana: cujus animam in magna gloria, & suavissima Angelorum musica, ad cœlos deferri, Beata soror tua Hildegundis conspexit. *Aperi in me interiorem Fidei oculum: ut sicut tu infinita Dei pulchritudine nunc beata æternùm frueris: ita ego per illuminati amoris flammas, animum meum à terrenis attollam ad cœlestia.* *Obijt anno* 1186. Fidei oculo Deus quęrēd.

S. BERNARDUS, serm. 11. in Cant. DEUS animā satiat.

Ille, qui replet in bonis desiderium animæ; ipse rationi futurus est plenitudo lucis: ipse voluntati multitudo pacis: ipse memoriæ continuatio æternitatis. O veritas, charitas, æternitas!

(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)

22 Februarij. 8 Cal. Mart.

S. EDMUNDE: qui hodierna die cuidam monacho Pontiniacensi glorioſus apparuisti. Cúmque ille non sinè tristi querela scisciteretur: quanam ex causa tantus olim, in vita & morte, mira- *Anno* 1250.

miraculorum patrator, nunc cessante illa gratia, Pontiniacum tuum deseruceris. Cu manus tu s terrá oppletas ostendens, satìs clarè significásti; qua ratione prodigiorum obex sit amovendus. Mox igitur effosso tumulo, corpus tuum ab omni corruptione illæsum repertum est: in qua gloriosa specie nostra hac ætate, inter plurima signa, perseverat. *Accurro & ego ad te; non pedum gressibus ad tumulum tuum, sed mentis affectu, votis & gemitu, ad cumulum meritorum tuorum. Non est abbreviata manus tua. Jam enim à terra omnino libera, extendi Divinæ virtute potest in omnem latè terrarum orbem. Illam opitulatricem invoco: tum maximè, cùm in extrema vitæ hora, ad subeundam frigidæ terræ foveam, gemens ac tremens urgebor.*

Ejus Corpus deceñio post obitu reperitur incorruptũ.

Patrociniũ in morte.

Floruit anno 1147.

B. QUADRATE, Abbas Bonævallis: vir admodùm pręclarę & admirandæ virtutis: qui revelationibus & signis illustris, feliciter migrâsti è sæculo. *Impetra mihi a Deo Quaternas, salutis meæ necessarias virtutes: prudentiam in eligendo: justitiam in agendo: temperantiam in victu: fortitudinem in patiendo. Quas quintus indubiè favor excipiet, pietas in moriendo.*

Virtutes cardinales.

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 18. de divers.

Studeamus itaq; fratres mei, & humiles ad satisfaciendum his, qui habent aliquid adversùm nos; & ad remittendum his, qui offenderunt nos, faciles inveniri: quia non solùm mutua inter nos pacis conservatio constat in his duobus; sed ne ipsa quoq; Divina sinè his propitiatio poterit obtineri.

Duo pacis conservandæ remedia.

(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)

23 Februarij. 7 Cal. Mart.

B. CÆSARI, Prior Villarienſis: vir adeò indefeſſi in obſequio Divino, & regulari diſciplina fervoris: ut ad canos uſque nulla te infirmitas (quas tamen haud infrequētes afferebat victûs auſteritas) ad leviſſimam relaxationē permoveret. Frontis, mutari neſcia, ſerenitas, veluti erat innocentis, ita in DEO ſemper jubilantis animi indicium. Teſtabatur id denique ipſa mors; dum inter hæc lætiſſima verba vivere deſijſti: *Cantabo cum cantantibus, pſallā cum pſallentibus: laudabo eum, qui creavit me: dulcedo ex ore ejus mel & lac.* Ac ut

Vixit circa annum 1190.

Hilaris vivit, & moritur.

ut lætitiæ tuæ consortes etiam in terra haberes; cuidam Monacho per visum vel solo apparatu amictûs ostendisti, quàm nihil triste in altero orbe experiaris. *Doce me nunc in hac terra, à veris, solidisque gaudijs heu! nimis aliena, attentè, hilariter, & devotè cantare canticũ Deo Creatori meo; eúmque die & nocte ex totis viribus laudare: ut non solùm moriens, sed deinceps verè vivere incipiens, psallam cum psallentibus sanctorum jubilantium choris.*

Desiderium laudãdi Deum.

Circa annum 1300.

B. ELEONORA, monasterij de Castris in Hispania DEO sacrata virgo: quæ præter alia complura virtutum insignia, erga SS. Evchariſtiæ Sacramentum ardentissimo amore flagrabas. Cùmque de hoc mundo migratura, ob gutturis tumorem amissâ loquelâ, sacrosanctum Viaticum recipere non valeres: ad DEUM tota mentis devotione conversa; & loquendi facultatem recuperâsti, & vivifico Angelorum cibo refecta, in sanctarum Virginum spectabili è cœlo præsentia, ad Sponsi Divini thalamum conscendisti. Ad demortuæ porrò corpus vigilias egisse cœlum, cerei demonstraverunt: qui integro die ibidem ardentes, non tantùm nihil decreverunt; sed quinta ponderis parte aucti esse reperti sunt.

Colit eximiè SS. Evchariſtiam.

Mirum post mortem prodigium.

Da, ut hoc immensi pretij mysterium, eo amoris affectu venerer, quo dignum est. In fine autem exilij mei, amove ab anima & corpore meo morbos, quibus impediri possē à digna susceptione cœlestis pabuli.

SS. Viaticum.

S. BERNARDUS, *Tr. de dilig. Deo.*

Amans Deum anima, aliud præter Deum, sui amoris præmium non admittit. Aut si aliud requirit: illud, non Deum, diligit.

Amor DEI.

(☼)(☼)(☼)(☼)o(☼)(☼)(☼)

24 *Februarij.* 6 *Cal. Mart.*

Circa annum 1129.

B. DESIDERI, Claræ vallis Conversę: qui in illo summæ pietatis gymnasio, sub mellifluo BERNARDI magisterio, præcipuè ab eo amorem in Deiparentem, velut lac, suxisti: cui licèt quotidie cultum pro viribus ferventissimum exhiberes; acuebant tament præ alijs devotionem tuam dies, eidem solenni ritu festivi. Contigit verò aliquando, ut per obedientiam non intra Ecclesiæ parietes, sed in agro apud ovium greges, ipso Virginis ad sidera Assumptæ pervigilio, morari cogereris. Audito igitur campanarum signo, quo Monachi ad psallendum

In Mariam devotus.

convocabantur, oculis, animóque in cœlum elevatis: consuetum primò orationum pensum persolvisti: inde ne reliquum noctis exercitio pietatis careret; cùm nihil precum tua tibi simplicitas suggereret aliud, præter salutationem Angelicam; eandem toties novo semper devotionis conatu repetebas, donec aurora illuxerit. Finitis in Claravalle rebus divinis, cùm sanctissimus Abbas BERNARDUS more solito in Conventu peroraret; disertis verbis testatus est, te (cujus devotionem in spiritu cognoverat) simplicissima tua pietate plus coram DEO consecutum esse meriti, quàm omnes reliqui, quantumcunque sublimi contemplatione. Hoc porrò amoris in Virginem Deiparam affectu obtinuisti, ut tibi morituro, unà cum dilecto suo BERNARDO, assistens, viam ad cœlos egredienti animæ præiverit. *Ora Cœlitum Reginam; ut cùm ipsa unica possis Jesum mea spes sit, & ara salutis; terribilem illam mortis horā, per gratiæ suæ præsentiam, reddat mihi facilem, & felicem.*

Devotio in B. V. simplex,

sed magni apud Deum meriti,

& ingens in morte solatiū.

Mariæ patrocinium in morte

B. ARNOLDE, humilis Conversus Strombergensis cœnobij: qui ut beneficia à sancto Hero tuo Waltero de Birbach accepta, grato animo pro viribus compensares; tam in sæculo degens

Circa annum 1216.

sum-

summa fide serviebas, quàm in mundi contemptu, & susceptione habitûs monastici adhæsisti: magnarum denique ejus virtutum æmulator, nec in orbe altero ab illo separatus es. *Non postulat à nobis, liberalissimus Universi Dominus, pro infinita beneficiorum in nos effusorum copia, nisi rem sanè facillimam, gratiarum actionem: quam insuper remuneraturum se præmijs in cœlo æternis promittit. Discam igitur tuo exemplo semper esse gratus tanto benefactori, ac sinè intermissione cum Psalte dicere: Semper laus ejus in ore meo.*

Gratiarum actio.

S. BERNARDUS, serm. 27. de divers.

Omnino sola nos à profectu conversationis impedit ingratitudo nostra: dum quodammodo amissum reputans dator, quod ingratus accepit; cavet sibi de cætero; ne tanto plus amitteret, quanto plura tribuat ingrato.

Ingratitudo.

(❁)(❁)(❁)(❁)(❁)(❁)(❁)

25 Februarij. 5 Cal. Mart.

B. BARTHOLOMÆE Conillæe, in Hispania Populetani Monasterij Abbas: qui cùm in aula Regis Hispaniarum

Obijt anno 1458.

arum Alphonsi floreres inter paucos; utpote ob præstantissimam eruditionem, Medici Regij titulo clarus. Mundi tamen fastum generoso pede conculcans, monachum in Populeto induisti. Atque ut opere demonstrares, te non impetu, sed altiori consilio abjecisse, quidquid animi demissioni non serviret; cùm te communia tuorum suffragia; quin & Regis, Reginæque voluntas, ad clavum monasterij vocarent, minimè consensisti; donec ad eorundem petitionem Eugenius IV. te sua authoritate compulerit. Orandi studio ita eras addictus, ut quotidie extra consuetas S. Ordinis preces, Psalmos Davidis omnes ex integro recitares. Cæterùm te Medicum cuidam mortuo, non ex Hyppocratis, sed ex Christi schola, exhibuisti; cui vitam solo precum remedio reddidisti. Authoritas denique tanti ponderis fuit; ut de regni statu nulla consilia Rex probaret, quæ tu non dictâsses, aut firmâsse consensu. Nec quidquam magis doluit, quàm cùm sui maximam partem te ad superos rapto, se amisisse queratur est. *Doce me omnia consilia, cogitationes & desideria mea, ad trutinam prudentiæ revocare; & conferre illa cum Divina Voluntate, cum Vocationis, & statûs mei ratione*

Mundi favores contemnit:

& honores.

Mortuum suscitat.

Ponderatio consiliorum

tione. Ac ſi ex omni parte bona invenero, viriliter exequi: ſin minùs: magnanimiter rejicere.

B. MECHTHILDIS, Abbatiſſa monaſterij Fueſenik in Germaniæ partibus: quam cùm parentes opulenti ad matrimonium deſtinâſſent; eámque ob cauſam mundo muliebri, adhuc parvulam, pretiosè ornâſſent: tu matri non infantiliter dicere ſolebas: etſi te totam auro obduceret, non tamen à Chriſto, quem unum in ſponſum elegeris, averſuram. Importunis tandem precibus poteſtatem extorſiſti, ad monaſterium tranſeundi: ubi tam induſtriam te moniales, non minùs in via perfectionis, quàm gerendis rebus externis, invenerunt: ut paucis poſt emiſſa vota annis, te in Matrem coopta-verint: magno quidem & ſuo & aliorum fructu; quos virtutum tuarum admirabili fragrantiâ, ad vitæ religioſæ amorem traxiſti. Ita aucto inſigniter virginum DEO ſacratarum numero, famâ ſanctitatis & prudentiæ celeberrima migrâſti ad cœleſtis Sponſi thalamum. *Copula animam meam Dilecto Sponſo tuo, indiſſolubili veri amoris connubio: nec permitte me alienis amoribus implicari. Illi ſoli me totum impendam: illi ſoli adhæream: illi uniar æternùm.*

Vixit circa annum 1207.

Jam infans Chriſto ſe deſponſat.

Plures è ſeculo trahit.

Chriſto ſoli adhærendum.

S. BERNARDUS, Tr. de vita solit.

Unio nostræ Voluntatis cũ Deo, ex homine Deum facit.

Unitas spiritûs cum Deo, hominis, cor sursum habentis, proficientis in Deum Voluntatis est perfectio: cùm jam non solùm vult, quæ Deus vult; sed etiam non possit velle, nisi quæ Deus vult. Velle autem, quæ Deus vult: hoc jam est esse, quod Deus est: cui jam velle, & esse, id ipsum est.... Sic modo ineffabili, inexcogitabiliq; fieri meretur homo Dei, non Deus; sed tamen quod Deus est ex natura, homo per gratiam.

(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)

26 Februarij. 4 Cal. Mart.

Cõversus año 1154.

Precũ piarum efficacia.

B ANDREA, Claræ vallis monache: qui cùm adhuc Eccleſiæ Virdunenſis Archidiaconus, ſanctum Claræ vallis cœtum inviſeres, te illorum precibus commendâſti. Quarum vim adeò celeriter perſenſiſti: ut ſtatim mutatus in alium, humiliter in eorundem conſortium adſcribi petieris. Obtentum verò religionis habitum cùm tibi, ſæculi teneritatibus aſſueto, ſupra mo-

modum deprehenderes gravem: jamjámque perseverandi animum deponderes; hortatu B. Roberti Abbatis triduo retentus, apposita ad mensam pisa, quæ nunquàm sinè nausea sumere valebas, cœlesti sapore condita invenisti. Quo prodigio confirmatus, alacriter cœptum perfectionis iter prosecutus es. Eandem tibi dulcedinem exinde spirabant cruciatus spontanei, quibus carnem spiritui subigebas: sed multo magis oratio; à qua, tanquam à summis delicijs, ægerrimè avellebaris. Quin denique non aliter, quàm orantem mors ad æternas delicias transmisit. *Consperge jejunia mea gustu spiritualis dulcedinis. Doce me magis esse solicitum de ciborum delectu ad impinguandam animam, quàm ad corporis saginam. Quo spero futurum, ut tandem admittar ad cœnam magnam mensæ divinæ, in qua tu modò sinè satietate lætaris.*

In cibo male ē saporē sentit.

Cura de cibo animæ.

B. THEODERICE, in Novo Castro eximiæ sanctitatis monache: qui vocantem DEUM prompto animo secutus, ac vocationi tuæ per egregia pietatis opera respondens, post mortem Gunthero, amico tuo, adeptæ in cœlo gloriæ splendorem ostendisti. *Fac, ut vocem Dei, maximè ad amorem sui me tam suaviter invitantis non auribus*

Floruit circa annum 1200.

Obedientia.

surdis audiam, sed promptè sequar. Superioribus deinde meis, velut vocis divinæ vicem agentibus, humiliter & sincerè obediam: atque ita merear in hora mortis vocari à Deo ad præmia obedientibus promissa.

S. BERNARDUS, ser. 3. de Circumc.

Qualis debeat esse Obedientia.

Si tibi in ipsa obedientiæ via, aliqua fortassis dura & aspera occurrere possunt, accipias interdum præcepta nonnulla; quæ, licèt salubria sint, minùs tamen suavia videantur. Hæc si molestè incipias sustinere, si dijudicare Prælatum, si murmurare in corde: etiamsi exteriùs impleas, quod jubetur: non est hæc virtus Obedientiæ, sed velamentum malitiæ.

27 Februarij. 3 Cal. Mart.

Floruit anno 1192.

B. EMMANUEL, monasterij ad S. BERNARDUM in Frisia monache: qui adhuc juvenis in mundo famâ sanctitatis clarebas: quam suscepto Cistercienſi habitu, multo effeciſti clariorem: præsertim quando miracula

cum

cum virtutibus tuis, & numero, & celebritate certabant. Unde ad sedem Episcopalem urbis Cremonensis evectus, pietate domestica monachum, publica Pontificem, quem etiam improbi venerabantur, egisti. Undequaque tandem clarissimus, ad recipiendam pro laboribus mercedem ex hac luce migrásti. *Cum ipso propemodum vitę exordio in vinea Domini fidelem operam navâsti: hinc meritò tam in hac, quàm in altera vita, plenam recepisti mercedem. Utinam ego vel nunc tandem ad laborem manus exsererem; & præteriti temporis, heu quàm malè impensi, jacturam resarcirem!*

Post laborem merces.

B. ROBERTE, Prior Archicœnobij Cisterciensis. qui ad S. Ordinem divina inspiratione vocatus, inter primos sacræ illius Eremi cultores honoraris: cùm æternam tui apud posteros memoriam conservent, tum candida vitæ innocentia, tum tolerantia durissimi laboris; tum denique sepulchri locus, inter glorioso scineres primorum Patrum conspicuus. *Ora Deum, ut mihi & omnibus alijs Cistercij filijs, largiatur affluentiam heroici illius spiritûs, quo tu unà cum sanctis collaboratoribus, in sudore vultûs tui, ædificium Cistercienſe, id est Arcem sanctitatis, Castrum inocentiæ, &*

Obijt anno 1104.

Unus ex fundatoribus Cistercij.

SS. Patrum spiritus primævus.

virtutum palæstram, erexisti. Ut nos, qui superædificati sumus, per sanctæ charitatis compagem, & disciplinæ custodiam, structuræ nobilissimæ culmen ad sidera usque sustollamus.

S. BERNARDUS, *serm. 32. de divers.*

Index hominis interioris est exterior.

Minister Christi sic debet conversari; ut ex moribus exterioris hominis, qui videtur; existimetur compositio interioris animi, qui non videtur.

(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)

28 *Februarij. Pridie Cal. Mart.*

Vixit circ. ann. 1188.

B. HERBERTE: qui in Claravalle sacræ religionis imbutus rudimentis, ob singularis prudentiæ donum B. Henrico Abbati charus, Sacellani domestici honorem apud eundem habuisti. Eo autem ad sacram Purpuram promoto, tu Abbatiæ de Moris præfectus, tanta sagacitate, simul ac sanctitate, pauperem, ea tempestate, domum rexisti; ut inventum verè super pauca fidelem, te Clerus populúsque Sardiniæ in Episcopum elegerit. Atq; ibidem post plurima sanctitatis signa edita, finem vitæ mortalis, & æternæ initium fecisti. *Summum prudentiæ,*

&

& felicitatis humanæ fastigium tenet, qui novit, omnes actiones ad Voluntatis Divinæ beneplacitum disponere. Hac laude cùm tu mirè excelluerisi effice, ut nusquam alia vitæ meæ regula locum inveniat. Vitę felicitas.

B. STEPHANE, Alvastræ in Suecia monache: qui ad petitionem Stenchilli Regis, & mandatum Agedarij Episcopi Bremensis, te in mediam Idololatræ gentis silvam magnanimiter immisisti. & post tolerata verbera, aliáque cruciamenta; post superata vitæ pericula; post patrata denique innumera miracula potiorē Suecię partem ab errore ad Christianam veritatem adduxisti. Acin glorioſi laboris trophæum, Upsalæ (ubi primarium Dij Fanum habuerant) sedem Archiepiscopalem fixisti. *Toties idola mihi fabrico, quoties à Deo aversus in peccatum consentio. Averte à me hanc pestem, & maledictam impudentiam: & fac, ut exhorrescam, magis placere dæmoni, quàm Deo.* *Obijt anno 1185.* *Apostolus Sueciæ.*

S. BERNARDUS, ser. de S. Bened.

Sicut caro porcina, cùm comeditur, ita adhæret carni, ut jam sit una caro: sic transgressor præcepti Dominici, spurcos sibi sociat spiritus; & adhærendo eis, unus cum eis efficitur dæmon. Peccator fit unus cũ dæmone dæmon.

ANNI CISTERCIENSIS MARTIUS.

1 *Martij. Calendæ.*

Floruit Circa annum 1151.

BEATE HUGO de Monte-felici: qui ſub Paterna Melliflui BERNARDI inſtitutione, puritatis, qualem Angelicus Magiſter amabat, innocentiſſimæ tyro, numeraris inter præcipuos, qui tanto Doctore dignos ſe diſcipulos probavere. Nullius, qui in Claravalle vitam monaſticam ſunt amplexi, non ardentiſſimum votum fuit, in dulciſſima BERNARDI præſentia luctari cum morte: cùm nemo de ſalute æterna dubitaret, ſi illius patrocinio munitus decederet. Eadem tibi felicitas obtigit; dum te ad cœlum, tanquam ſui adventûs nuncium, præmiſit. *Trade, ac imprime memoriæ meæ aur a ſanctioris vitæ documenta, quæ tibi os illud divinum inſtillavit. Ad-*

de

de Rationi meæ lumen, ut illa bene percipiam: Voluntati promptitudinem, ut illa fidelissimè observando, te sequar, quò tu me felicissimè præcessisti.

B. SIMPLICI: qui in Bona Valle juvenilibus humeris suave Christi jugum suscipiens, compendiosum ad cęlos iter in primo ætatis flore invenisti. Cùmq; de præmatura morte tua mater: apud Hugonem Abbatem quereretur; nec ad ejus consolationem acquiesceret, licèt affirmantis, quòd inter cœlestes choros te in magna gloria jubilantem viderit: tu fletum illum cantu detersisti: dum illa sub media monachorum psalmodia vocem tuam præ cæteris suaviùs, & clariùs resonantem audivit. *Doce me puras in oratione manus in cœlum levare: & Angelicum illud munus, devoto cantu laudandi Deum, cum debita reverentia & attentione implere. Id enim nihil aliud est, quàm agere in mortali corpore vitam cœlestem.*

Obiit anno 1182.

Ejus vox post mortem in choro audi tur.

DEUM cantando laudare, est

S. BERNARDUS, serm. 11. in Cant.

Nihil ita propriè quendam terris repræsentat cœlestis habitationis statum, sicut alacritas laudantium Deum.

Vita cęlestis.

2. *Martij.* 6 *Nonas.*

Obijt circa annum 1105.

B. ANDREA: qui in Rivo-ſicco Hiſpaniæ monaſterio, cum religioſo Ciſtercienſium veſtimento ſanctimoniam induens, eandem multis virtutibus decoráſti. Ex quibus non ultima fuit, fervens ſtudium colendi ſacratiſſimam Matrem Pietatis. Ejus enim

Devotus in B. V.

Horarias preces non ſolùm devotè in choro; ſed extra eundem non minore diligentia repetere ſolebas, è ſingulis voculis ſenſum aliquem myſticum eliciens; quò magis in ejus amorem accendereris. Septemdecim annis in hac pietate peractis, morbus te lectulo affixit: ad quem accedens Conſolatrix

à qua æger oſculum accipit.

afflictorum, ſuo te oſculo recreavit; & multa ſecreta, poſt mortem tuam eventura, aperuit: nec multò poſt horâ à te prædictâ, felicem animam ſecum ad cœlos deduxit. *Artificium velut utiliſſimum, ita difficillimum eſt, Orare: quod homines magnæ ſanctitatis conqueri ſolent. Cujus cùm tu peritiſſimus fueris, juva me orantem, inflamma, & eleva cor meum, maximè cùm Cœli Reginam his verbis alloquor: Ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in illa periculoſa hora mortis noſtræ.*

Ars bene orãdi.

B.

B. FRANCISCE à S. Maria Magdalena: qui susceptis in sæculo sacris Ordinibus; ut te in requisita ad tàm excelsum Officium puritate conservares, quàm fieri potest, integerrimum, laudatissimę Fuliensium familię te adscripsisti: in qua tuæ te virtutes statim ad publicas curas vocavere. Nam Superioris Provincialis munere, per viginti quinque annos, tantâ prudentiâ functus es, ut nemini non jucundissimum esset, tuam intueri præsentiam, gravitate morum, & hilaritatem piam spirante modestiâ, decoram. Morbos à rigido vivendi modo contractos, etiamsi peracuti essent, sinè ulla remissione consuetę austeritatis, quasi non sentiens, perferebas. Sacræ Scripturæ libros non nisi capite detecto legere, in officio divino primus comparere, negotijs quibuscunque occurrentibus, solebas: támque insatiabilis in te fuerat orandi amor; ut semper majorem noctis partem, etiam gelidissima hieme, sibi preces vendicarent. *Plura, saluberrimè imitanda, mihi in vitæ tuæ speculo proponũtur: nihil tamen est, quod à Deo per te mihi impetrari, magis exoptem, quàm tuam animi, semper in Deo quiescentis, tranquillitatem. Quæ veluti est efficax ad ej⁹ amorẽ, ita ad virtutes stimulus.*

Obijt anno 1624

Jucundus simul ac gravis morum decor.

Orandi studium.

Animi tranquillitas.

S. Ber-

S. BERNARDUS, *ſerm.* 11. *in Cant.*

In Dei bonitate ſubinde reſpirandum.

Suadeo vobis, amicis meis, reflectere interdum pedem à moleſta, & anxia recordatione viarum veſtrarum, & evadere in itinera planiora, ſerenioris memoriæ beneficiorum Dei: ut qui in vobis confundimini, ipſius intuitu reſpiretis.

3: *Martij.* 5. *Nonas.*

Obijt anno 1210.

B. BONE, re, & nomine bone: qui poſtquam in Lycæo Toloſano ſcientiarum divinarum curſum, cum celebri eruditionis laude abſolviſti; Theologiæ myſticæ deinceps operam daturus, magiſtros elegiſti Ciſtercienſis Inſtituti, in monaſterio Cuſtodię DEI. In quorum diſciplina adeò profeciſti: ut qui te diſcipulum ſuſcepere magiſtri, mox ſibi cum ſummo imperio prę-eſſe voluerint. Maxima laus ſcholæ, ubi magiſterio digni ſunt, qui docent, & qui docentur. Hinc cùm ultrà tuo pedo ad ductum non egerent ſubditi, illud in Albigenſes, velut canes, Eccleſiæ oblatrantes, ſtrinxiſti: quorum mul-

Hæreticos Al-

multitudinem copiosam, authoritate Innocentij II. partim Verbo DEI convictam, partim mansuetudine persuasam, ad Christi Ovile, ac tandem post labores gravissimos, tecum ad vitam immortalem deduxisti. *Nemo est, qui non cupiat videri bonus. Fac tu, ut opera mea ostendant, me verè & non fictè bonum. Terreat me gravis illa comminatio Christi, infœcundam arborem, quæ non facit fructus bonos, reprobantis, & ad flammas æternùm arsuras condemnantis.*

bigerses oppugnas

Oportet esse, non fingi bonum.

B. ELISABETH, cœnobij de Castris in Lusitania sanctimonialis: quæ ab infantilibus annis adeò in amore Divino animum tuum solidásti; ut illius robur nulli dolores, ex continua morborum serie subnascentes labefactaverint. Quàm verò pretiosas tibi ex Patientia coronas contexueris, per visum tibi ostenderunt Divi Patriarchę S. Ordinis, Benedictus & Bernardus: qui postquam te jucundo spectaculo, manentium te in cœlo gaudiorum, ad perseverantiam cohortati sunt, paucis inde elapsis diebus, ad suum te contortium evocarunt. *O si & ego immensam hanc felicitatem á Deo obtinere merear! ut hos sanctissimos habeam in morte Patronos. Tu me nunc ita doce vivere, ut tam optabili gratia me non reddam indignum.*

Circa annum 1300.

Dolores patienter fert.

visione roboratur.

B.

Passus circa annum 1500.

B. Martyr Anglicane, Abbas monasterij Saulienſis: qui ab hæreticis in vincula raptus, & poſt multa opprobria, contumelias, ac tormenta, poſt ipſam denique crucem, membratim diſcerptus, de turpiſſima tyrannide, pulcherrimum duxiſti triumphum. *De tua illa Cruce partem, veluti virtutum tuarum reliquias, in theca cordis mei repone: ut in hoc ſigno vincam omnes maligni infeſtationes. Hic unicus ſalutis meæ clypeus nunquam recedat à corde meo, ſit ſpes mea, refugium, ac æterna ſalus mea.*

Crux Chriſti.

S. BERNARDUS, *ſer.* 11. *in Cant.*

Redẽptionis opus ſemper recolẽdum.

Bona, quæ largiri mortalibus non ceſſat miſerator & miſericors Dominus, recolere, & recolligere omnia, omni homini impoſſibile eſt. Id ſaltem, quod præcipuum eſt, & maximum, opus videlicet noſtræ Redemptionis, à memoria redemptorum aliqualiter non recedat.

4. *Martij.* 4. *Nonas.*

B. HERMANNE: Aquirienſis monaſterij Converſe: qui inter acerrimos membrorū dolores, & ſerviētium probra patientiſſimus, poſt diuturnam cum afflictionibus luctam, victricem animam ex hac miſeriarum caligine ad lucem immarceſſibilem emiſiſti. *Quotieſcunque peccatorum meorum, ac ſimul afflictionum, à ſanctis toleratarum, recordor, toties conſternato animo cogor exclamare cum Præſule Hypponenſi; O Deus! hic ure, hic ſeca, modò in æternum parcas. Exora tu mecum Divinam clementiam, ut corripiat me nunc in miſericordia ſua. En! paratum cor meum.*

Vixit circa annum 1225.

Dei miſericordia.

B. THOMA: qui per aliquot annos ſub Regula Benedictina Cantuariæ vivens, impigrum te in ſacra illa obſervantia præſtitiſti. Sed augendorum meritorum cupidus, ad Ciſtercienſes tranſijſti. Cujus Inſtituti rigore minimè ſatiatus proficiendi ardor, te ad ſingulare cum inviſibili hoſte certamen in vaſtam ſolitudinem eduxit. In qua reſiduos vitæ dies in maxima ſanctitate tranſegiſti. *Experientia docet, quotidie ſubeundum eſſe cum maligno ſingula-*

Floruit anno 1207.

Eremū petit.

Victoria sui, vincit dæmonem.

gulare certamen. Apta ad pugnam manus meas: fac me apprehendere fortissima mortificationis arma: certus semper erit de hoste triumphus, quem mei victoria anteceſſerit.

S. BERNARDUS, ser. 1. de S. Andr.

Cruce fugatur hostis.

Si saperet nobis tribulatio, sic victus esset omnino diabolus. Nihil enim proficit inimicus in eo, quem Crux Christi delectat.

5. *Martij.* 3, *Nonas.*

Obijt circa annum 1135.

B. GERARDE, Pijssimi Parentis BERNARDI alumne: qui innocenter consummato militiæ religiosæ stadio, morbo correptus, tridui intervallo per spiritum in altero orbe versabaris. Inde verò ad te reversus, lætissimo vultu, in hæc verba prorupisti.

Ejus verba post triduanã extasin.

[*BONA EST OBEDIENTIA.* Ad tribunal Christi ductus fui; ipsúmque facie ad faciem Regem Angelorum conspexi, dicentem mihi: Ecce! locus tuus inter fratres tuos. Nullus tui Ordinis peribit; si Ordinem amaverit. Aut enim ante mortem purgabitur; aut brevì post mortem purgatorium ignem evadet

det.] Quibus dictis, inter exultantium & psallentium confratrum lacrymas animam ad jam notas in patria feliciore sedes en isisti. *Digniſſima ſunt, quæ marmori, utì dicimus, inſcribantur hæc verba: Bona eſt Obedientia. Exhibeo en! tibi marmoream cordis mei tabulam: quæ cùm ſit reliquis virtutibus inanis & vacua; fac ſaltem, ut aurea hac inſcriptione ornata coram Judice ſuo appareat.* Bona eſt obedientia

B. RADULPHE: qui ex Signiacenſi ad Claravallenſem Abbatiam aſſumptus, regiminis tui memoriam variis, tum ſanctorum Martyrum, cum aliàs magnæ ſanctitatis aut dignitatis virorum ſepulchris, ad poſteros extendiſti: vix tandem ſepulchri locum inter tot charos tuos nactus; niſi poſt Epiſcopatum Agenenſem, & Archiepiſcopatum Lugdunenſem, cum ſumma laude adminiſtratum, cineres tuos in Claramvallem filiorum amor adduxiſſet. Sepulchralem tamen lapidem nullis honorum titulis ornari præcepiſti: ut animi demiſſionem, quam præ cęteris virtutibus ſemper colueras; etiam mortuus doceres. *Nulla virtus humilitate eſt altior: nulla Deo, Angelis, & hominibus acceptior: nulla exemplis il luſtrior. Tu ora, ut illam mihi donet, qui dixit: Diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde.* *Obiit anno* 1236.

Humilitas.

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 26. de divers.

Humilitas. *O mira vanitas, ô mira fatuitas cordis nostri! cujus elationem perfectè reprimere, cujus cervicosos motus omnino domare: humilitatis materia tanta non sufficit, quin superbiat adhuc terra & cinis.*

6. Martij. Pridie Nonas.

Obijt anno 1276. 6. Non. Mart.

B. ARNULPHE; qui in Villario Cisterciensibus adscriptus, pro virtutum merito, tanquam sedulus disciplinæ monasticæ observator, Abbas S. BERNARDI in Brabantia constitutus es. Sed gubernandi felicitas, & vitæ sanctimonia effecit, ut vacante in Villario Abbatiali sede, communibus votis revocatus, & in Patremfamilias electus fueris. Non frangebant etiam senem labores: sed in ijs usque ad extrema perseverans, nomen sancti meruisti apud posteros; & apud superos gloriæ coronam. *Impetra mihi sanctam in bono perseverantiam. Hanc enim si possedero, non possum de præmio ambigere: cùm illa, veluti sola, ita certò coronetur.*

Perseverantia.

Ve-

Venerabilis Mater ANNA, Ponduni Abbatissa: quæ nobilitatem generis famulatui divino postponens, uni Christo amores tuos addixisti. Cui ut velut gratissima sponsa placeres, duorum præcipuè monilium ornatu te induisti: demissione nimirum & puritate animi. In qua tam sublimem perfectionis gradum assecuta es; ut ne à longè quidem aliqua mundum (multò minùs immunditiam) redolens cogitatio te pulsaret. *Magna fuit hæc, & raris concessa gratia. Sed ab illius datore & amatore Deo, haud dubiè per tuas preces impetranda: quas ut pro me fundas, supplex te invoco.*

Obiit anno 1244.

Puritas insignis.

S. BERNARDUS, ser. 31. de diversis.

Cogitationum genus immundum nimis, ac fœtidum, nec admittere quidem ulla ratione debemus: sed à longè præsentire fœtorem, & tota virtute repellere, toto animo propulsare: & converti statim ad gemitus, lacrymis ac suspiriis invocantes spiritum, qui adjuvat infirmitatem nostram.

Principijs obsta. &c.

7. Martij. Nonis.

Floruit anno 1222.

B. GODESCHALCHE: qui in vernante ætate te abstrahens à vanitatum mundanarum aspectu (ne scilicet aspectus transiret in affectum) in Valle S. Petri cuculla Cistercienſi caput obvelâsti. Succeſſu verò temporis factus Sacerdos, Virginis Filium ad puriſſimas manus tuas, ſupra communem alijs poteſtatem, attraxiſti: ita ut ad oſtendendum ſuũ in te amorem, in ſacra Natalis ſui nocte, non aliter ſub actu Conſecrationis viſibilis vagiret in tuis brachijs, quàm in Bethlehemitis cunis. Nec tu ſegniùs in amplexus & oſcula ruiſti, quàm tunc cum caſtiſſimo Sponſo ſuo Virginea Mater. Hujus autem immenſi gaudij dulcedo, tantum faſtidium terrenæ habitationis in animum tuum induxit; ut ex ſola impatientis deſiderij magnitudine anima vitæ mortalis vincula rupiſſe credatur. *O beatam mortem, ubi Amor Divinus agit non fictam Parcæ, filum vitæ abrumpentis perſonam! Tu fac ut ſuaviſſimus ille amor mecum nunc omni momẽto vivat: non deſtituet utique, quia mortis æternæ victor eſt, me morientem.*

Celebrans videt, & amplexatur Jeſum.

Felix mors, amore mori.

B.

B. PETRE: qui à matrimonij vinculo liber, libertatem ſpiritûs ſub ſuavi jugo Ciſtercienſis Ordinis, in Bonavalle ſuſcipiens, unà cum liberis tuis (inter quos fuit magnus ille Petrus Epiſcopus Tarantaſiæ) terrenum amorem in divinum permutâſti. Quàm verè autem nihil de mundi concupiſcentijs tibi inhæſerit; luculenter patuit ex fervore ſpiritûs: qui ad inſtar ignis nunquam quieſcens, te nunc ad labores manuum, nunc ad preces, nunc ad rigidam corporis caſtigationem, aliáq; pietatis opera, uſque ad felicem mortem, exſtimulabat. *Dei, an mundi filij ſimus, Doctor Gentium decidit: ex ſpiritu animi rum, quo quis agitur. Periculosè agitur, qui inter mundi procellas alio, quàm Dei ſpiritu ducitur. Tu averte à me ſpiritum hujus ſæculi nequam; & deduc vitæ meæ naviculam, afflatu divini ſpiritûs, ad portum æternæ ſalutis.*

Circa annum 1122.

Cum tota familia Ciſtercio adhæret.

Dei ſpiritu aguntur filij Dei

S. BERNARDUS, ſer. 11. de divers.

Hæc eſt libertas, qua Chriſtus nos liberavit; ut nulla penitùs creatura avellere nos, aut vim facere poſſit. Soli id deſerere poſſumus propria voluntate abſtracti, & illecti à propria

Voluntas propria ſeparat à DEO.

concupiſcentia. Præter hanc enim nihil eſt, quod timeamus.

8. *Martij.* 8. *Idus.*

Floruit circa annum 1280.

B. HENRICE de Marilis: qui cùm in opulentiſſima paterna domo videres, quantùm ſuperbia Mundi, cum ſuis concupiſcentijs, à recta ad cælum via aberret: ſancto horrore triſtiſſimæ æternitatis (quæ gaudiorum, vel potiùs inſaniarum, mundi finis eſt) concuſſus; cum Rege Pſalmographo ſtatuiſti, abjectus eſſe in domo DEI, magis, quàm habitare in tabernaculis peccatorum. Quamobrem, pueritiæ annos non multum prætergreſſus, ad Villarium, ſolo DEO duce, confugiſti. Tu quidem teipſum abjeceras: ſed lucernam te eſſe, prælucere dignam, Villarienſes æſtimaverunt: qui per annos quinquaginta, ſub quibus diu Priorem agebas, ſanctimoniæ lumen venerabantur. Et veram fuiſſe illorum de te opinionem, DEUS per revelationem teſtari voluit. Ex religioſis enim cuidam probatæ virtutis ſeni, quoties occurrebas, toties videbaris geſtare intrà viſcera lucidiſſimam lampa-

Fugit ex paterna domo:

agit 50. annos in S. Ordine.

In ejus pectore apparet lumen.

dem

dem, radios de se diu noctúque emittentem. *O ardeat hæc lampas in corde meo, quæ alio igne in te non alebatur, nisi divini amoris! Quàm suavis foret, quàm felix hic sol, qui longam, & molestissimã hiemem, clariore tandem lumine serenaret.* Ignis amoris Divini.

B. NICOLAE Fagan: qui cùm atra nubes hæreseos inciperet Insulas Britannicas funestare; in Hispanias transfretásti; sub Angelico candore nitentibus velis, feliciùs, quàm Anglicanis, ad portum vitæ immortalis provehendus. Inde tamen ad novos denuo labores in patriam, jam Abbas, mox Episcopus Watterfordiensis, evocatus, zelo Apostolico te furori heterodoxorum objecisti: nec te à fervore lucrandi Christo animas absterruere lapidum, ac fustium grandines, quibus in te sæpe, non sinè multo sanguine, rabidi veritatis osores, debacchabantur. Post superatas tandem tot turbas te placida mors, cum ingenti Catholicorum luctu, manibus impiorum in cœlum subduxit. *Spem vitæ æternæ abjicit, qui patientiam. Ipsemet Dei Filius non per aliam viam rediit in regnum suum: non aliam stravit eò illum sequi cupientibus. Sit ista frequens mea, non solùm meditatio, sed etiam exercitatio: ac denique via ad vitã, ubi nulla est patientia, nisi coronata.* *Obiit anno 1617.* *Ab hæreticis multa sustinet.* Patientia.

Floruit anno 1240.

B. BERENGARIA, Regis Legionensis filia: quæ in monasterio Holgensi, sub Cistercij legibus, per dignas regio sanguine virtutes, ad regnum felicius conscendisti. *Inter prima ad perfectionis studium subsidia numeratur, prudens æstimatio, & exinde sequi solitus rerum terrenarum contemptus. Sed quis illas tecum non flocci habeat, cùm earum solus, quasi per somnium aspectus, nobis in hoc exilio concedatur?*

Rerum terrenarum contẽptus.

S. BERNARDUS, ser. 24. in Cant.

Est ergo hoc habitaculum corporis nostri, non civis mansio, aut domus indigenæ; sed aut tabernaculum militantis, aut stabulum viatoris.

Non habemꝰ hic permanẽtem civitatẽ.

9. Martij. 7. Idus.

Obijt anno 1130.

B. HENRICE, magni Othonis, Burgundionum Ducis, ac liberalissimi Fundatoris Archicœnobij Cisterciensis, magna quoque ac digna proles: qui difficilia illa recèns instituti Ordinis principia minimè horrens, sed mundi delicijs præferens, te humiliter magisterio Divorum Alberici & Stephani submisisti. Sic Paupertatis titulo & ju-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

re duplicem hereditatem adijsti: paternam (olim in Cisterciũ ab eo transscriptam) in terris: & alteram in cœlis; juxta Codicis Divini Textum clarissimum, affirmantem: Pauperum esse regnum cœlorum. *Utique Angelica Patrum Cisterciensium sanctimonia generosissimum animum tuum movit; ut gloriosum titulum de toto mundo triumphantis, in aspera illa solitudine sectareris: facilius nempe, ac certius obtinendum ducatu humilis obedientiæ, quàm omni fastu in te heredem respicientis Ducatûs Burgundiæ. Impetra mihi à cordis mei primo mobili ac motore Deo mentem generosam, qua nequissimum vitæ hactenus meæ ducem, propriam voluntatem, non solùm contemnam; sed è finibus regni animæ meæ prorsus expellam.* Odio hostili persequenda propria volũtas

B. MARIA, sanctimonialis cœnobij Dunemarchensis: quę nobilibus parentibus orta, cùm esses pulchritudine corporis nulli fœminarum ea tempestate secunda; ne nuberes impari, litésq; importunas procorum uno ictu præcideres: nullius sponsi thalamum te dignum censuisti; nisi in quo illum solum amplectereris, cujus pulchritudinem sol & luna mirantur. Nec defuit castissimo hymenæo sua pompa solennis; dum Virginum Regina susci- *Vixit circa annum* 1191. *Christũ eligit in sponsũ.*

Mariâ illam desponsante.

cipiens Pronubæ personam, te Unigenito suo, arrhâ coronæ, ex liliis & rosis contextâ, desponsavit. Unde quærens per noctes, quem unicè diligebat anima tua, tenebris usa es ad fugam, quâ clam parentibus ad sacrum Parthenonem te proripuisti. Ibi Dilectum pervigili virtutum studio investigare non cessâsti; donec eum inveneris in vitæ immortalis aurora. *In gravioris momenti causis benevolum nanciscî judicem, magna est felicitas. Quid ergo moror, quin totis viribus contendam, in negotio æternæ salutis, Judicem mihi conciliare amantissimum sponsum, solo nunc amorîs, quo nihil facilius, pretio, emendum?*

Judicis quærēda benevolētia.

S. BERNARDUS, ser. 56. in Can.

Compunctio duplex.

Duo sunt genera Compunctionis: unũ in mœrore pro nostris excessibus; alterum in exultatione pro divinis muneribus: quoties sanè eam, quæ sinè angustia cordis minimè fit, peccatorum scilicet meorum facio confessionem, videor mihi cancellum, id est, angustiorem aperire fenestr am. Nec dubium, quin libenter per istam respiciat is, qui stat post parietem pius explorator: quia cor contritum Deus non despiciet.

10. Mariæ

10. *Martij.* 6. *Idus.*

B. JOANNES Paſsley, Abbas monaſterij Wallenſis in Anglia: qui Neronianis illius Inſulæ furoribus agitatus; tam in diuturna carcerum carnificina, quàm inter ſubdola blandientium lenocinia, ac deniq; inter manus tortorum, te in quatuor partes diſcerpentium, conſtantiſſimus Fidei aſſertor, candidum militiæ Ciſtercienſis vexillum, ſanguinis tui gloriosá purpurâ pinxiſti. *Pudore me ſuffundit tua in tam gravibus tormentis infracta conſtantia. Non cruces & ferrum ſuperanda mihi objicit tyrannus infernalis; ſed carnis blandimenta: rem nimirum, ſicut mollem, ſic vinci facilem. Ah quoties tamen turpiter victus è prælio diſceſſi! Id ne deinceps fiat, tu juva pugnantem.* *Paſſus anno* 1536. Victoria contra malignum

B. CHRISTIANA, monaſterij Nazarethani in Belgio ſanctimonialis, cœleſti quadam eloquentiâ à DEO donata: qua ſcilicet præter innumeros alios, utrumque parentem, cum tota familia, è ſæculo ad Chriſti imitationem traxiſti. Unà cum quibus & piorum in terris cœtum, & in cœlis beatarum mentium numerum auxiſti. *Uiere & nunc* *Circa annum* 1235.

nunc illâ potentissimâ suadâ: loquere ad cor meum; & vel hoc unum mihi idem, per omnes rhetoricæ sacræ figuras inculca: Imminere singulis momentis mortem: eámque futuram vitæ conformem, inexplicabili terrore horrificam, si de præparatione incurius, metûs expertem, si piè vitam duxero &c.

Necessitas præparationis ad mortē.

Obijt anno 1570.

B GELASI: qui in Hibernia tua, in qua longo tempore sanctum Abbatem egisti, occasui proximum fidei solem radijs miraculorum, ac virtutum diu sustentâsti. At ubi tetra hæresis caligo orthodoxam lucem penitùs oppressit; tu quoque oculos clausisti, ne fędas errorum tenebras cogereris aspicere. *Ora, ut in vitæ meæ occasu lux lucis, & fons luminis, benignissimus Jesus, illuminet oculos meos; ne tunc obdormiam in morte, sed in vitam, quæ nescit occasum.*

S. BERNARDUS, ser. 27. in Cant.

Anima est cœlum.

Ego puto, omnem animam non modò cœlestem esse, propter originem; sed & ipsum cœlum posse non immeritò appellari: habens solem, intellectum: lunam, fidem: astra, virtutes.

II *Martij.* 5. *Idus.*

S. MAMERTE, monasterij ad S. Petrum in Hispanijs Abbas; Divi Dominici, Prædicatorum Antesignani (veluti cōstans traditio convincit) frater germane, ejúsque magnarum virtutum æmulator studiosissime: qui rigida carnis maceratione, & spiritûs exercitatione longum in hac vita duxisti martyrium; breve tamen, si conferas cum ea, quam tibi comparásti, gloriæ corona. Sanctitatis tuæ famam cum prodigia diserte per multa tempora deprædicarent: sacra ossa, jubente Apostolica Sede, è tumulo elevata sunt: quæ pio cultu, magnóque suo solatio, plebs veneratur. *Stultitia mundo, & carni insania videtur illa, qua se homo de futuris solicitus, sponte cruciat, afflictio. Tu fac, ne cum mundo insanire, sed tuum, & innumera sanctorum exempla sequi eligam.* *Circa annum* 1221. *Corporis sui castigator rigidus.* Mortificatio.

B. JULIANE: qui postquam pluribus annis sub magni Ecclesiæ Doctoris Augustini legibus vixisses perquam sanctè: sanctior futurus, sanctæ congregationi Claravallensi te associásti; & tandem non minùs excelsarum vir- *Floruit circa annum* 1288.

tutum, quàm doctrinæ famâ inclytus, ad sanctorum in cœlo consortium assumptus es. *Sonet ex ore tuo in auribus meis vox illa cœlestis, quæ primo Legislatori tuo fuit conversionis initium & stimulus:* Tolle, lege. *Legam nimirum cum profectûs maiore in dies incremento, sanctorum Historias: neque alio fine, quàm ut ex ijs legam, eligam, imò sternam mihi viam ad eorundem beatitudinem.*

Lectio sacra.

S. BERNARDUS, ser. 22. in Cant.

Historiam ad hortum, puto, non immeritò deputavi: quòd in ea inveniantur viri virtutum, tanquam ligna fructifera in horto Sponsi, & in paradiso Dei: de quorum bonis actibus ac moribus, quot sumis exempla, tot carpis poma.

Historiæ sunt hortus.

12. *Martij.* 4. *Idus.*

B. BERNARDE, monache Archicœnobij Cistercienſis: quod multis annis tuorum operum sanctitate, & strictissimâ traditionum paternarum observantiâ, ut primævo spiritu

Obijt circa annum 1380.

ritu ardens lucerna, illustrâsti. Nec ardere simul ac lucere desijsti; donec austeritas, absumpto vitali calore, vitæ mortalis lampadem extinxerit. *Studeam & ego esse lucerna: ab iciam opera te nebrarum, & induam arma lucis. Sint cogitationes & opera mea ubique talia, ut ea in publicum produci non formidem: memor illius magnæ diei, qua coram Judice Deo intima cordis arcana proferentur in luecm.*

Opera lucem non timeant.

B. GREGORI: qui in Asceterio Villariensi tantopere solitudinem amabas; ut ne oculos quidem extra mœnia emitteres: multo minùs cum homine sæculari colloquereris: ipsas deniq; cogitationes ita circumscripsisti, ut rebus transitorijs nunquam occuparentur. Prioris officio fungens, solo exemplo usus es ad persuadendam tibi commissis virtutem. Letali tandem morbo correptus, in ipso agone lætabundus exclamâsti: *Video salutem meam!* Quæ verba fuere præsentis vitæ felicissimus finis, & initium futuræ. *Utinam cor meum, & caro mea exultent in Deum vivum! Tu, ô beate, averte oculos meos, ne videant vanitatem: sed videam tantummodo salutem meam, id est, salvatorem meum: hunc solum intuear, & per ejus sanctissima vestigia sequar.*

Floruit Circa annum 1271.

Mors læta.

Christus solus præ oculis habēd⁹.

S. BERNARDUS, ser. 21. in Cant.

Compatiendum est conregnare volēti.

Quàm pauci post te, Domine Jesu, ire volunt! cùm tamen ad te pervenire, nemo sit, qui nolit. Hoc scientibus cunctis: quia delectationes in dextera tua usq; in finem. Et propterea volunt omnes te frui, at non imitari: conregnare cupiunt, sed non compati.

13. Martij. 3. Idus.

Passus anno 1536.

B GUILIELME Hadoc, monasterij Wallensis in Anglia virtuose asceta: qui verè expertus es, Insulam illam in ferocissimo fluctuare oceano: dum ab hæreticis comprehensus, primò Syrenum, te lenocinijs pervertere conantium cantus, inde tormentorum charybdes, fortissimè superâsti. Vices columnarum Herculis, Crux implevit: in qua suspensus, & dilaniatus, ostendisti, plus ultra tyrannidis sævitiam habere roboris, Patientiam Christianam. *Sunt & mihi positæ duæ formidabiles Herculis columnæ: Mors, & Judicium: ab ora, ne ibi naufragium patiar.*

B.

B. SANCTIA, Lusitanorum Regis filia: quæ divinis Christi amoribus ab incunabulis saucia, omnem alium aversata es amorem. Cùm enim Ferdinandus Castellæ Rex te in conjugem expeteret; animo plusquam fœmineo respondisti: si fornax valido igne succensa, ac juxtà thalamus sponsi terrestris offerrentur, te sinè horrore flammarum, illam præ hoc intraturam. Et ne de hoc animi tui decreto dubitarent mortales proci; monasterium Cellense à fundamentis erexisti. Cujus ædificijs ad cacumen perductis; sacrum Cistercienſe velum solennissimâ pompâ ibidem suscepisti. Exinde purpuram dabant flagella; monilium vicem subibant cilicia, & paleæ, quibus pro lectulo utebaris: mensam instruebant panis cibarius & aqua: quibus tamen parcissimè sumptis, miraculum erat vitam sustentari. Mirum in modum ornabat hęc virtutum tuarum decora demissio animi, ex fastigio regiæ stirpis illustriùs promicans. Crescebat interea in immensum cœlestis sponsi amor; qui caducam hanc vitam etiam violenter, si liceret, cupiebat abrumpere. Nec dubitavere medici; quin ille fervor, depasto naturali calore, breviorem effecerit vitæ periodum. Antequam verò

Obijt anno 1229.

Masculus in regia virgine animus

& vitæ tenor rigidus

humilitas.

amor Dei.

hanc plorationum vallem desereres, per plura prodigia sanctimoniam tuam feciſti manifestam. Nam cùm febri fatali decumberes; atque ex monialibus quædam, cancro laborans, te inviseret; eam à morbo liberam dimisisti. Alia simul à te oſculum, simul amissam audiendi facultatem recepit: vix ulla sinè aliquo beneficio receſſit. Tandem propinquare cernens diu expetitam mortis horam, Psalmos, qui pœnitentiales dicuntur, aliásque preces, coram te decantari jussisti. Ac dum illa verba pronunciarentur: Omnes sancti intercedite pro ea: purissimum spiritum placidè emisisti. Regium funus comitabatur, præter alia miracula, insolitus splendor, qui feretrum, donec terræ mandatum fuit, cum summa admiratione spectantium, ambiebat. *Quis de cætero desponde at animum, ad heroicos virtutum actus aspirandi; postquam regium in te sanguinem tam profundè demissum, tenerrimum corpusculum, par tantis afflictationibus, consideraverit? Tu infirmam in prompta voluntate carnem adjuva; & gratiam impetra, ad te animosè imitandum.*

ejus in fine vitæ prodigia,

& post mortem

Voluntas prōpta, caro infirma.

Conversus año 1196.

B. EUSTACHI: qui post transactam in dissoluta morum levitate juventam, precibus sanctæ matris tuæ l-

ve-

vetæ, ac terrifica visione, subitò fuisti conversus. Cùm enim salutis tuæ curâ susque deque habitâ, præcipiti cursu in vitia prolabereris; ad iratum Judicis Christi tribunal trahi, & æternis tormentis addici: inde tamen in libertatem, ut pœniteres, restitui, tibi visus es. Quo terrore concussus, sinè ulla cunctatione ad monasterium Trium-Fontium, præteritæ vitæ sordes abluturus, properásti. Tres maximè fontes in salutis recuperandæ stimulos adhibuisti: nempe jam per visum notam justissimi Judicis severitatem, quæ ob oculos oberrabat: dein Divinam bonitatem, nunc ad misericordiam tam facilè, at deinceps nullo remedio inflectendam: denique inæstimabile discrimen inter damnatorum, & electorum, utrobique æterna, vel supplicia, vel gaudia. Hi excitavere in te tam uberem lacrymarum fluvium: ut eo nitidissimè ab omni macula detersus, securè frontem jam benigni Judicis aspexeris. *Eundem salutiferum mihi terrorem incute, qui ex inferno eduxit animam tuam. Sonet semper in auribus meis tuba terribilis: Moriendum est. Deo est reddenda ratio: quam in momento sequetur sententia felix aut tristis, æternùm non revocanda. &c.*

Lul ricè vivit

visione terretur,

stimuli ad pœnitentiam.

Novissimorum memoria.

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 12. de divers.

Fili, memorare novissima tua.

Considerat. 4. novissimorum

[*Eccl. 7.*] *Recole primordia; attende media; memorare novissima tua. Hæc pudorem adducunt, ista dolorem ingerunt, illa metum incutiunt. Cogita, unde veneris: & erubesce: ubi sis; & ingemisce: quo vadas; & contremisce.*

14. *Martij. Pridie Idus.*

Passus anno 1208.

S. PETRE de Castro novo: qui in monasterio Fontis-Frigidi adolescens cuculla Cistercienſi amictus, morum integritate, & eruditionis claritate, eam adeptus es nominis celebritatem: ut Innocentius II. novũ hæreticæ pravitati castrum oppositurus, super te, velut petram solidissimam, PRIMA Sacræ Inquisitionis fundamenta posuerit. Cujus authoritate per Vasconiam, & Narbonensem provinciam reos ad publicè erectum Tribunal intrepida potestate compellens, aut Justitiæ severo, aut mansuetudinis clementi remedio, à pestifera lue magnã illi-

Primus hæreticæ pravitatis Inquisitor.

illius regionis partem repurgâsti. Ut verò tanto amplior accresceret in cęlo laborum merces; Apostolici muneris dignitatem martyrij palmâ cumulâsti. Ab impijs enim hostibus in odium Fidei lanceâ transfossus, promptè animam tuam pro inimicis ponens, pro ijsdem quoque DEUM orâsti: dum nefario percussori hæc ultima verba dedisti: *Indulgeat tibi Deus, frater, nam & ego tibi indulgeo.* Corpus tuum cùm post aliquot annos in aliud templum transferretur, repertum est incorruptum, ac miræ suavitatis odorem de se spargens, multis prodigijs coruscavit. *Doce me nullas sentire injurias; nec pro injuria quidpiam accipere. Sed si quid forte obtingat adversi, illud agnoscere ut debitam peccatis meis pœnam, quibus heu! quoties in Deum, summum benefactorem meum, injurius fui.*

Martyrio afficitur.

Deum pro percussore orat.

Injuriæ condonandæ.

B. PETRE, Abbas monasterij S. BERNARDI Sineronensis: qui post sanctissimum, ac propè sæculare regimen, emeritam ad cœlos animam emisisti. *Ora pro me, ut hoc brevissimum iter vitæ meæ, demeritorum onera cautè vitando, multa autem merita solicitè colligendo, feliciter percurram.*

Floruit circ. an. 1200.

B. CAROLE à S. BERNARDO, monache Cistercienſis ex sacra Congre-

Obiit a. 1621.

gregatione Fulienſium, vir Angelicæ puritatis, & fundator nobiliſſimi monaſterij Fontanenſis, quod de liberalitate Regis Chriſtianiſſimi, Fontanis, natali Caſtro S. P. BERNARDI, ampliſſimè conſtruxiſti. Cæterùm quamvis laborum aſſiduitas, & tenerrima corporis conſtitutio, graves tibi morbos afferebant: ij tamen te nec à vitæ rigore, & orandi ſtudio retardare, nec ullum doloris indicium à te exprimere valebant. Vitæ innocentia, quàm fuerit incorrupta, in ultima exomologeſi medicus ſpiritualis invenit, teſtatus, nullius gravioris noxæ ream à cunis fuiſſe conſcientiam tuam. *Exora mihi Agnum immaculatum, qui tollit peccata mundi, ut pro ſua in graviſſimos etiam peccatores clementia, projiciat poſt tergum ſuum omnia delicta juventutis meæ. Auferat deinde à me cor perverſum, & creet in me cor mundum, cor, in quo non inveniant puriſſimi ejus oculi, quod reprehendant.*

Domus natalis S. Bernardi traſtu in monaſterium anno 1616.

Cor mundum.

S. BERNARDUS, ſerm. 31. de divers.

Oportet ergo, ſi mundas conſervare volumus animas noſtras, adhuc longè abſentibus cogitationibus hujuſmodi magna indignatione occurrere, &

Excludendæ cogitationes malæ,

ex-

exsufflare à nobis, ut nullus eis detur accessus.

15. *Martij. Idibus.*

S RAYMUNDE, Abbas Fiterij: qui peractis inter literas juvenilibus annis, Canonicis in urbe Turasionensi adscriptus; ut vitæ innocentiam sub tutiore scuto servares, sub umbra claustrali Ordinis Cistercienſis in monaſterio Scalæ Dei latere, & orbi ignotus esse voluisti. At alia sunt hominum, ac Dei judicia. Non potuit diu delitescere fulmen, quo ferocissima Maurorum gens aliquando ex Hispanijs erat profliganda. Contigit ergo, ut Abbas pro Ordinis consuetudine, tunc admodùm frequenti, novas sedes emittendis in regnum Castellæ monachis quæreret. Huic operi tu unà cum Durando designatus, primò pedem in monte Yerga fixisti. Cùm verò locus propter adeundi difficultatem monasterio non satìs foret idoneus; post annuam moram ad vallem, cui Nienzabas nomen, inde Fiterium migrâsti: ditionis illius domino monasterium protinus ad votum construente; dotémque addente

Obijt anno 1163.

Ex Canonico fit monachus

Emittitur in regnũ Castellę

Fiteriũ condit.

Al-

Alphonso rege. Quo fatis rapto, successoris Sanctij juventutem despicientes barbari, ingenti exercitu Calatravę imminebant: ita ut illam, etsi munitissimam, propugnatores, Templarij milites, nondum conspecto hoste, deseruerint. Tu intereà Durando Abbati succedens, ac negotiorum causâ Toletum delatus, Calatravæ defensionem, annuente & gratulante rege, in te recepisti. Suaserat id maximè Didacus Velasquez; strenuus quondam regis Alphonsi miles, & tunc Fiterij monachus. Igitur scripta, vel (ut plerique arbitrabantur) divino potiùs ductu coalescente, valida manu, non solùm Calatravam tenuisti innoxiam: sed insuper barbaros, nec obsidionem, nec pugnam ausos, insectatus, victricia per totum regnum arma circumferens, hostium vires adeò attrivisti: ut plurimas magni nominis urbes arcésque in tuam potestatem redegeris. Admirante Hispania, quòd, rebus planè desperatis, pauperculi monachi, in munimentum non tam sui regni, quàm orbis Christiani, repentè assurrexissent. Ne autem tam nobile genus militiæ cum tempore dissolveretur: leges, quibus parêrent, eà prudentiâ moderatus es; ut cucullati milites, & contra principem

Mauri Calatravæ imminent:

quos fugat,

& captarum urbiũ spolia reportat.

Leges militiæ condit.

pem tenebrarum oratione ac ſpiritu, & contra concolorem dæmonibus gentem ferro præliarentur. Et hæc eſt origo Militiæ ſacræ Equitum de Calatrava: quæ innumeris de Mauro hoſte victorijs inclyta, glorioſam nominis ſui famam ad hanc uſque noſtram ætatem propagavit. Rebus denique per omnia ſaluberrimè conſtitutis, ſubrogatóque alio, quem venerarentur, duce, tu vitæ annos reſiduos ſolitariæ pietati impendiſti: qua tibi viam ad æternos victoriarum triumphos aperires. Quorum appendix quædam fuere prodigia; quæ obitum tuum, velut de ſubacta etiam morte manubiæ, ſequebantur. Excepit eadem pompa ſacri corporis translationem: quam hac die factam eſſe, fide majorum ſatis compertum eſt. *Vulgare proverbium eſt: Ne Hercules quidem contra duos. At tu illo major, de duobus infenſiſſimis ac fortiſſimis hoſtibus erexiſti trophæa. Sufficiet mihi ſi, te mecum pugnante, inviſibilem inimicum ita perdomuero; ut mors mea ſit de illo ſubacto triumphus.*

Origo Militaris Ordinis Equitũ de Calatrava.

Miracula poſt mortem

Victoria de hoſte inviſibili.

B. JOANNES: qui hanc miſerijs, & malis ſcatentem mundi vallem deſerturus, prudens arripuiſti conſilium, dum ad Bonam Vallem, Ciſtercienſis Inſtituti monaſterium, deſcendiſti: ubi ſan-

Floruit anno 1139.

sancti Hugonis Abbatis paterna institutione, docilem ad omnes disciplinas animum tam feliciter excoluisti: ut e-

Tyronũ insignis magister.

rudiendis tyronibus præfectus, tot ferè post te reliqueris magistros, quot discipulos acceperas. Nec opere segniùs quàm verbo docebas. Cura prima erat, corpus severa castigatione ad fundum suæ vilitatis ac servitutis deprimere: ut ab illo pondere sublevatus spiritus, nativa libertate ad suum principium elevaretur. Atque ex hac po-

Præscit mortis horam.

tissimùm scientia didicisti feliciter instantem tuæ, & confratris Mauritij (nam simul obijstis) mortis horam. *O scientiam supra omnes alias fortunatissimam! quam etiamsi assecuturum me, non ausim sperare: hoc tamen obnixè rogo, ut doceas me per singula momenta sic vivere, quasi proximo quoque moriturum.*

Præparatio ad mortẽ.

S. BERNARDUS, *ser. 20. in Cant.*

Gemitus animi pœtentis.

Inclina tibi, Deus, modicum, quod in me dignatus es esse: atq; de mea misera vita suscipe, obsecro, residuum annorum meorum. Pro his verò, quos vivendo perdidi, quia perditè vixi, cor contritum, & humiliatum, Deus, non despicies.

16. *Martij.* 17. *Cal. April.*

B HUGO Abbas Bonæ-Vallis: qui ex nobili familia de Castro novo genus ducens, stadium literarium Lugduni absolvisti. Cùm autem aliquando liberioris auræ gratiâ in campos egressus, in vicinia monasterij de Miratorio, in Conversum greges pascentem fortuitò incidisses; & is de rebus cœlestibus, earúmque æternitate piè differeret: illum mox ad cœnobium secutus, simpliciſſimi illius præconis verba tam alte animo impressisti; ut virtutum tuarum famâ motus mellifluus P. BERNARDUS, non supersederit, te suavissima epistola commendare, & in proposito confirmare. Ex qua quos fructus decerpseris, non Miratorium duntaxat tuum, sed & Leoncellium suspexit, quòd te in Abbatem adoptavit: munus Benedictionis solennis impertiente tibi Alexandro III. ipsomet, qui tunc in Monte Pessulano morabatur. Sed invidit alijs gloriam suam Miratorium. Quamobrem te revocatum habenas propriæ domûs jussit capessere. Mirè celebria fecit, illustre aliàs, & propè divinum regendi donum, prodigi-

Obijt anno 1183.

Ex pio Cõversi colloquio ad Ordinem trahitur.

Abbatem consecrat S. Pont.

Miracula innumera patrat:

digiorum innumerabilis multitudo. Nam quidquid tui corporis cõtactus sa craverat, erat contra morbos antidotum: ita ut nec saliva careret hac mirabili virtute: qua alius inteſtinorum rupturam, alij alias ægritudines depellebant. Quæ procul fiebant, tibi erant non minùs perſpecta, quàm ſi coram te præſente accidiſſent. Id inter alios ſuo bono expertus quidam moribundus, qui jamjam victas maligno manus dabat; niſi tu, relicta mensâ, tempeſtivè accurrens, periclitanti opem tuliſſes. Serviebat tibi hæc rerum abſentium notitia haud parum ad conſervationem diſciplinæ: dum ex ſeria correptione fraudulenter negligentiũ, ac divina ultione obmurmurantibus inflicta, palam fuit, nihil, te ignorante, mali committi poſſe. Jam te gravis ætas vicinæ mortis admonebat: cùm ingens in corde tuo duellum exortum eſt: filiorum charitate, quaſi injectis compedibus, diſceſſum morante: & è contrario cœli amore omnem dilationem averſante. Utriuſque deſideria tamen Divina bonitas ad tempus implevit: quæ te per raptus introduxit in atria Domini; donec cæleſtis de terreno amore triumphans, tibi viam in intima gaudiorum æternorum adyta ſe-

abſentiũ rerum notitiã habet diviniùs.

Cæli, & filiorũ amor inter ſe certãt.

feliciter aperuit. *Cælestis illa scientia, qua secretas tuorum actiones inspiciebas, utiliter illos pio metu intrà limites religiosæ probitatis continebat. At ego, licèt Deum, de qualibet cogitatione rationem exacturum, sciam mihi ubique esse præsentem, quàm parum hactenus reveritus sum! ah! ora, ne id ultrà fiat.* Timor DEI.

B. GUMARE: qui post explora- *Floruit circa annum* tam vitæ sanctimoniam, in Villario non fucatè exercitam, sanctimonialibus Cameræ B. MARIÆ in conscien- 1249. tiæ arbitrum datus; easdem pijssimis monitis ad sectandam perfectionem instruxisti. B. Aleidi fueras præ cæteris familiaris & notus: quæ tuis pietate & prudentia plenis consilijs plurimùm se profeciſſe testabatur. *Impetra mihi spiritum genuinæ Contritionis: ut semper ante obeundam peccatorum confessionem, non metu pœnarum; sed puro dolore ob offensum Summum Bonum, detester peccata mea: sitque hæc ipsa ex filiali amore nata cogitatio felix vitæ meæ clausula.* Spiritu compunctionis.

B. CONSTANTI: qui animi le- *Obijt* vitate, & fraudibus maligni seductus, *anno* tertiò suave jugum sacri Ordinis abje- 1129. cisti. Ad meliorem denique mentem te melliflua BERNARDI bonitas reduxit: quam corde verè compuncto amplexus, vitam suprà, quàm credi po-

Seria pœnitẽtia apostatæ.

test, rigidam instituisti. Acuebant dolores sponte accersitos morbi: qui te non affligere, sed solummodo alere & augere patientiam videbantur: adeò promptus ad omnia perferenda animus, in ipso etiam ultimo agone immobilis stetit; imò & hilaris: nam luce cœlesti tunc subitò interiora tua illuminante, dulciter cantans, homo canendi omnino imperitus, animam efflâsti. Hujus tuæ felicitatis panegyristen habuisti, ipsum quoq; lætissimum, BERNARDUM, qui te velut speculum omnibus pœnitentiâ indigentibus proposuit. *Obversetur & meis oculis hoc speculum. Ubi se multæ rebellionis ream intuebitur propria voluntas: excussa Voluntatis Divinæ suavissimo jugo, milliet abdicatam libertatem, per summum sacrilegium sibi peccando arrogans: & discet utique, tantum nefas dignis, tum animi, tum corporis doloribus vindicare.*

Cantãs moritur.

Pœnitentia.

S. BERNARDUS, *ser. 38. de divers.*

Sensus peccati aufert sensum doloris externi

Quisquis perfectè senserit onus peccati, & animæ læsionem; exteriorem utiq; aut parum sentiet, aut ex toto non sentiet corporis pœnam: nec reputabit laborem, quo peccata noverit deleri præterita, futura caveri.

17, *Martÿ.* 16. *Cal. April.*

B. GERTRUDIS: quæ regio Trebiniaci monaſterio, à ſancta matre tua Hedwige conſtructo, præfecta, deliciarum ſummam in humilibus & deſpicatiſſimis functionibus poſuiſti: quibus fatigata, non aliam tibi requiem indulſiſti, quàm in contemplatione rerum cœleſtium. Cui mentis elevationi, ad ſublimia identidem evolanti, felix è ſideribus echo miraculorum, & revelationum divinarum, continuò reſpondit. Quarum ultima, ſimúlque fortunatiſſima fuit, qua te Virginum ſponſus, viſibili forma apparens, introduxit ad nuptias. *Animi demiſſionem omnes in ſanctis laudamus & veneramur, imitamur pauciſſimi. Tu preces admove; ut per ejus gratiam mereamur eſſe, quod optamus, qui ſolus eſt dator talium donorum.* *Vixit circa annum* 1230. Humilitas.

B. CONRADE: qui cucullam religioſam in Claravalle, dignius tuo capite diadema exiſtimans, quàm Ducatûs Bavariæ: per egregiarum virtutum gradus ad perfectam cum vita Servatoris conformitatem anhelâſti. Quam ut per ſenſus quoque externos *Obÿt anno* 1525.

Palæstinam visitat.

proveheres altiùs, impressa Terræ sanctæ Christi vestigia venerari cupiens, illuc iter suscepisti. Ex quo reversus, ut peregrinus & exul obires, Barris defunctus es; inquilini saltem juribus per sepulturam vendicatis apud amantissimos cives Claræ vallis. *Omnibus Christianis proposita est ad imitationem sanctissima Christi Domini vita: ipso nos dulciter promissione æternæ retributionis invitante ad se unicè sequendum: maximè verò religiosis hæc incumbit cura: in quorum moribus vivam Servatoris imaginem intueri se vulgus arbitratur. Tu me pigritantem excita: ut tandem aliquando non solùm, ut hactenus, frigidè velim, sed fervidè faciam.*

Imitatio Christi.

S. BERNARDUS, ser. 14. in Cant.

Quid facit oleum in vasis, si non sentias & in membris? Quid tibi prodest, pium Salvatoris nomen lectitare in libris, nec habere pietatem in moribus?

Legendum, ut imitemur.

18. *Martij.* 15. *Cal. April.*

B. CHRISTIANE, sanctissimorum Patrum BERNARDI, & Malachiæ alumne. A quorum posteriore in Claramvallem deductus, & ab illo ad omnem pietatem informatus es. Inde in Hyberniam tuam remissus, & ad regimen monasterij Melli-fontis admotus, utriusque magistri mores in vita tua ad vivum expressisti. Quam tuam sanctimoniam consecuta est incredibilis abūdantia filiorum, numero, eruditione, & pietate clarissimorum. A quibus abstractus, & throno Episcopali impositus, utriusque gregis curas maxima cum laude in ultimam senectutem sustinuisti. *Communis opinio est, ignavos esse discipulos, qui sub magni nominis magistris parum proficiant. Tu me docilem redde; ne mihi, qui ijsdem magistris me subesse glorior, inertia ac stupiditas exprobrari aliquando possit.* *Floruit anno* 1138. Docilitas in discendo.

Venerabilis Mater CATHARINA Paez, cœnobij S. Spiritûs de Olmedo Abbatissa, raræ sanctitatis fœmina: quæ hoc mortalitatis exilium relictura, in ipso ad patriam transitu, unam filiarum, quam Christo in S. Ordine *Circa annum* 1570.

E purgatorio animã liberat.

genueras, è purgantibus flammis ereptam, tecum in cœlum duxisti. *Occurre & mihi in vitæ meæ januis, tuísque me meritis protege, ne in manus infernalium tortorum incidam. Fac, ut non tantùm studeam effugere æterna damnatorum incendia; sed etiam è petra contriti cordis perennes elicere lacrymas; quibus piaculares flammæ, sinon extinguantur, saltem mitigentur.*

S. BERNARDUS, ser. 28. de divers.

Ignes purgatorij.

lacrymis nunc redimendi.

Quidquid nunc parvipendendo transimus, palpando tegimus, dissimulando negligimus; quanto illic cruciatu vindex flamma consumet! Utinam magis nunc daret quis capiti meo aquas, & oculis meis fontem lacrymarum! Fortè enim non reperiret ignis exurens, quod interim fluens lacryma diluisset.

19. *Martij.* 14. *Cal. April.*

Anno 1250.

B. ALEIDIS, dulcissima genitrix mellifluí Patris BERNARDI: cujus ossa hac die ex Æde Divi Benigni Di-

Divionensis, ubi per 145. annos quieverant, in Clarāvallem translata, sanctissimę familię adjūcta sunt. *Cōmenda me dilecto filio tuo Bernardo, eundémque ora; ut pro sua, plusquam humana in formandos potestate, dignetur talem animo meo formam inducere, quæ illi conformis sit, quam ille àte acceptam. toti terrarum orbi tradidit imitandam.* Animi reformatio.

S. ABUNDE, verè secundùm nominis etymon, abundans benedictionibus dulcedinis, quibus te DEI bonitas prævenit. Vix enim duodecim ætatis annos impleveras; cùm jam duodennis JESU imitator innocentissimus, parentum imperio ad nutum obsequi, & nullibi frequentiùs, quàm in domo Domini morari, gaudebas. Ibi coram sacris imaginibus geniculans, totas horas immobilis in oratione hærebas. Corpus & suapte natura, & annorum imbecillitate tenerum, pro nocturna quiete, non in plumas, sed super rude saxum projiciebas. Cùm sodales tui puerilibus crepundijs tempus tererent; tu seriò in sacris ædibus JESU in Cruce pendentis clavos, & vulnerum cicatrices amplectens, hauriebas in gaudio delicias tuas de fontibus Salvatoris. Hæc erant tibi parvulo magnarum virtutum præludia. At ubi

Floruit circa annum 1228.

Adultæ in puero virtutes.

Crepūdiarū loco, amat arma patientis Christi.

venit plenitudo ætatis, tuíque ex parentum consensu potestas; florentem tunc sanctitatis hortum, Villariense cœnobium, petijsti: locum scilicet aptissimum, cui innocentiæ tuæ lilium insereres. Cujus odore acciti cœlestes spiritus, elegantissima corporum specie vestiti, tam familiariter tecum agere conspiciebantur; ut jam in ipso tyrocinio Angelus terrestris audires. Nec minùs hunc florem deperibat Fons puritatis MARIA; quæ te per quotidianos raptus ad suæ pulchritudinis contemplationem admittebat. In cujus admiratione aliquando inter psallendum defixus, cùm Antiphonam à te ex ordine modulandam omitteres; ipsamet Diva Tympanistria vices tuas supplens, in habitu Cisterciensi spectabilis, id, quod tibi præscriptum erat, tua voce decantavit. Obsignavit deinde suam in te benevolentiam tali amoris sigillo, quo majus expetere ausus non fuisses: dum te post impressum dulcissimè osculum, ad se quoque dissuaviandam invitavit. Post quem favorem obstupescendâ deinceps confidentiâ in MARIAM usus, quidquid optaveras, ab illa accepisti: sed, quod penè fidem superat, vel tunc humilitatis magistra, quasi non sua tibi

Angelis utitur familiarissimè.

Ejus vices agit in choro; recipit ab illo osculũ: multis favoribus eũ donat.

tibi dona largiretur, omnia tuis precibus à DEO volebat impetrari. Si animæ fuerant è ſupplicijs piacularibus eximendæ; ipſa te docuit, quas celeriùs per tua ſuffragia decreviſſet juvandas. Si è ſuis ſordibus ſcelerati erant extrahendi; rurſum illa te inſtruxit, quinam in altiori periculo fluctuarent. Id ſuo bono expertus eſt è cõſanguineis tuis: qui tam morti, quàm æternæ damnationi ex deſperationis quadam amentia proximus, tibi debuit, quòd meliori mente receptâ, & purgatâ confeſſionis remedio conſcientiâ, feliciter deceſſerit. Parem huic ſalutis ſuæ debitorem habuiſti quendam novitium: cui quammox ad vomitum redituro, pœnitentiam ſimul ac perſeverantiam cœlitùs attuliſti: gratulante identidem Virgine Matre efficaciam tuarum precum, Divinæ majeſtati tàm acceptarum. Ex qua cùm quæreres, quiſnam ipſi modus orandi præ cæteris placeret: varias tibi formulas dictavit, quas ſtatutis temporibus eam veneraturus recitares. In his primariò tibi commendavit encomia, quæ illam titulo Deiparentis honorarent. Non potuerunt non accendere invidiam averni tot effuſa in te ſiderum chariſmata, quin ſua in te arma expediret, quibus

Animas ex Purgatorio liberat.

Deſperatis ſuccurrit.

Maria illi formulas orandi dictat.

Bellum illi movet in-

fernalis inimicus: expugnandam candidæ mentis puritatem credebat. Verùm in pectus adamantinum sua tela vibravit turpissimus lanista: quæ tu cum ipsius (si tamen erubescere nôsset) pudore tanto impetu detorsisti; ut te multis victorijs inclytum porrò lacessere desierit. Pæana cœlum accinuit: atque in fortitudinis præmium tibi supra Seraphinos rapto, altissimum SS. Trinitatis mysterium, submotâ ab oculis tuis omni humanæ infirmitatis caligine, concessit intuendum. Rara felicitas: quòd mortalis aut videre DEUM merueris; aut aliquid sanè, in quo ipsum vidisse dicereris. A tam nobili spectaculo reducem tam vehemens invasit terræ fastidium; ut nullam ultrà consolationem inveneris, nisi in lacrymis, & suspirijs, ad gustata gaudia anhelantibus. Inter quos gemitus, non alio morbo, quàm amore divino languidus, suaviter exspirâsti. *O si & ego discere ex te mererer, dignis precibus venerari Matrem Dei immaculatam! Imitabor saltem, quanta potero devotione, in repetendo frequenter hos brevi illius elogio, quod hisce verbis è sacratissimo illius ore accepisti.* [*Ave Maria gratiâ plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Jesus Christus: & omnia mem-*

quem heroicè vincit.

Raptus sublimis.

Modus salutãdi Mariam, quem ipsa dictavit.

bra

bra tua benedicta. O pulcherrima inter mulieres! Spiritus sanctus supervenit in te, & virtus Altissimi obumbravit tibi: ideóque, quod natum est ex te sanctum, vocatum est Filius Dei. Beatus venter, qui te portavit, Jesum: & beata ubera, quæ lactaverunt Dominũ, & Salvatorẽ mũdi.]

Circa annum 1190.

B. EMEBERTE: qui ad Claramvallem juvenis deductus; quàm sanctum locum incoleres; pietate morum & vitæ innocentiâ ostendisti. Gravis ac diuturnę ægritudinis molestias tanta æquitate pertulisti; ut tibi compatiens Christus visibilis apparere, tuos lenire dolores, & tandem de labore ad requiem dulcissimis verbis vocare dignatus fuerit. *Decipit seipsum, qui sinè labore & molestijs putat, patere ad cælos viam. Qui ipsos solo Verbo condidit, per idem Verbum demonstravit; spinis constitam esse, non rosis, nisi quæ sanguine viatoris ruberent. Hæc veluti non ignoro: ita deinceps gaudebo; cùm patiendi materiam, id est infallibilem salutis tramitem videro pedibus meis substerni.*

Christus ægrum solatur

Spinosa est via ad cœlum.

S. BERNARDUS, *ser.* 11. *in Cant.*

Memento, te etsi de nihilo factum' non tamen de nihilo redemptum. Sex diebus condidit omnia, & te inter

Discrimen redēptionis, &

creationis. *omnia. At verò per totos triginta annos operatus est salutem tuam in medio terræ.*

20. *Martij.* 13. *Cal. April.*

Floruit anno 1171. B. HUGO, Abbas Nucariæ in Sicilia: ad quod monasterium construendum ex Hispania transfretásti. Qua sanctitate vitam traduxeris, etiam his temporibus produnt miraculorum beneficia, quæ tuis suffragijs incolæ consequuntur, cùm ad sepulchrum tuum supplices procumbunt. De reliquo celeberrimi nominis famam, adhuc inter mortales degenti, peperit paupertatis, & pauperum amor; quibuscum omnia habebas communia: illos fratres appellare, atque ut talibus mira demissione animi servire solitus. *Doce me fraternæ charitatis regulam semper habere præ oculis: ut sincerus cum externa conversatione animus sinè simulatione conveniat. Sim humilis absque fictione: tristis sinè abjectione: patiens sinè contradictione: verba & facta sinè proximi offensione.*

Pauperum amator.

Fraterna charitas.

Flor. añ 1203. B. THOMA: qui Villarij unà cum duobus fratribus germanis, ac paren-

re, omnibus sanctimoniâ claris, fideliter famulatus, tam in vita, quàm post mortem multa patrâsti miracula. *Ora Deum, ut mihi det gratiam filialis erga se amoris: & promptum animum, diu noctúque illi fideliter serviendi.*

B. EBRARDE, Comes Montensis: qui cùm in quodam conflictu majorem, quàm pòst optaveras, stragem hostibus intulisses; pœnitentiâ ductus, sanctorum Petri & Pauli, ac D. Jacobi liminibus devotè visitatis, in rustica Morimundensis cœnobij villa, opilionis vilem personam induisti. Tunc sanè DEO proximus, cùm à tuis remotissimus ageres. Ditior, quando porcus à te, quàm inter delicias corpus pascebatur. Tum denique te vel maximè inveniebas, ubi omnino amissus credebaris à tuis. Verùm non longo temporis intervallo ab ijs agnitus, & ad repetenda fortunæ bona rogatus, non priùs redire acquievisti, quàm assumpto religionis habitu, nova sacræ militiæ castra in patrijs ædibus metareris: ampliſſimum nempe molitus es monasterium: in quo ad reparandam quodammodo hostium cædem, tot ad meliorem vitam revocarentur, quot olim tua manu ceciderant. *Fac, ut nunquam porcos pascam; id est, infernalia monstra*

Floruit anno 1131.

SS. liminа visit.

Opilionem agit:

à suis agnitus ad propria redit, et cœnobium cõstruit.

Cibus dæmonij peccata.

paleis ac sordibus peccatorum; quibus scilicet illa delectantur: sed pascam Angelos pane lacrymarum, quo illis gaudium, mihi verò illorum aliquando in cœlis consortium pariam.

S. BERNARDUS, ser. 12. de divers.

Miseria hominis è summo felicitatis gradu ad bestias detrusi.

Erubesce, quòd pro consortio Angelorum, consortium sortitus es pecorum; non modò in necessitatibus corporis, sed etiam in affectibus cordis. Cum jumentis partiris cibum terræ, quia panem Angelorum, panem fastidisti cœlestem. Non solùm autem, sed etiam, quod pejus est, in recto corpore curva est anima: & in corpore manet humanæ animæ similitudo, in anima verò bestiali similitudine mutata est similitudo Dei.

21. *Martij.* 12. *Cal. April.*

Ordini dat initiũ año 520.

S. BENEDICTE, Protopatriarcha Sacri Ordinis Cistercienſis. Tibi hodierna die ſolenne feſtum omnes filij tui (quorum numerus uni DEO cognitus eſt) tam in cœlis tecum tri-

umphantes, quàm in terra ſub ſanctiſſimis Legibus tuis militantes, concelebrant. Qui acceptam à parentibus nobilitatem proſapiæ atque indolis, in eruditionis arce Romanæ urbis ita excoluiſti: ut primam ſcientiarum altiſſimè jam puer imbiberis, contemptum mundi. A quo utquam longiſſimè abeſſes; penè extra orbem in obſcuro ſpeleo diu latuiſti: Romani monachi, unicè conſiliorum tuorum conſcij, liberalitate vitam ſuſtentans. Annonam tamen, ab illa charitate porrectam, intercipere conabatur invidia ſerpentis, qui primam hominis innocentiam gulæ vitio corrupit. Charitate tamen in hoc primo duello palmam reportante, alio ſtratagemate uſus, pretioſum virgineæ puritatis theſaurum avernali face ſuccendere tentavit. Sed tu novo pugnandi genere, ut hoſtem ſterneres, arma in temet ſtringens, tamdiu corpus ſenticeti aculeis laceraviſti: donec neſciret inſidiator, lilijs, an roſis iraſceretur: cùm innoxia inter ſpinas lilia efloreſcere, frendens conſpiceret. Cùm deinde virtutum ac prodigiorum lumina paulatim ad altitudinem horizontis meridiani emergerent, à vicinis monachis, hunc ſolem ſibi adoptantibus, in Patrem rogatus, ſalutifero Cru-

Juvenis addiſcit mundi contemptum:

gemino prælio vincit humani generis hoſtem.

Abbas eligitur

cis

cis, quam venenato poculo imprimebas, ſigno effeciſti, ne parricidium perpetrarent. Rurſum melioribus filijs fœcundus, innumeras claſſes in duodecim aſceteria, quaſi totidem caſtra partitus, novum religioſæ vitæ Capitolium erexiſti in vertice montis Caſſini: quem Gentili ſuperſtitione exturbatâ, & relegatis ad ſuas tenebras dæmonum ſimulachris, Divis cœlitibus conſecravſti. Tandem ſcriptis divinâ ſapientiâ pleniſſimis legibus, miraculorum gloria celeberrimus, vatidico ſpiritu multa præſagiens, ſumpto ſacro Viatico, præmortua corporis, per auſteritates exhauſti, membra, in parato tumulo inter manus & lacrymas diſcipulorũ placidiſſimè compoſuiſti. Sanctiſſima verò anima per viam rectam, lampadibus & pretioſa veſte ornatam, ad feliciſſimas Beatorum ſedes viſa eſt conſcendiſſe. *Idem ego nunc oro, quod hodie in ſolenni oratione ad te clamant alumni tui: ut excites in me ſpiritum illum excellentiſſimum, quo tu calcare mundum, mortificare carnem, ſubjugare infernum didiciſti, ac docuiſti: ut eodem repletus, ſanctiſſimam Regulam tuam fideliter obſervem; virtutes tuas imitari ſtudeam; dæmonum inſidijs viriliter reſiſtam; &, te juvante, feliciter moriar.*

Cõſtruit 12. monaſteria.

Cœlum conſcẽdit.

Spiritꝰ ſanctiſſimi Patris petitur.

§.

S. ROBERTE, Sacri Cistercienſis Ordinis glorioſiſſime Inſtitutor: qui nondum natus, ab Angelorum Regina per arrham annuli, prægnanti matri tuæ in viſu porrecti, in amores aut filij aut ſponſi cooptatus es. Anno ætatis decimo in Cellenſi S. Benedicti monaſterio, literarum & pietatis tam ſolida poſuiſti fundamenta; quæ ingentem illam naſcituri ex te Ordinis machinam, æternùm fulcirent. Tyrocinium excepere per virtutum ſuffragia variæ functiones. Priorem Cellenſes, Tornodorenſes Abbatem creârunt. Sed magìs virtutum, quàm honorum gradus ſcandere cupienti, gratius fuit, præeſſe paucis, iiſque extremam paupertatem ſectantibus, quàm alijs, quos auri abundantia redegiſſet ad inopiam pietatis. Sequebantur ubique ſanctitatis tuę famam liberalia fidelium dona: quibus cùm & Moliſmenſes, & diſciplinam monaſticam obrui cerneres: ad aliam denuo innocentiæ tutelam, incultæ, ideóque pauperrimæ Ciſtercienſis eremi confugiſti: aſſumptis quindecim ex Moliſmo ſocijs, qui pari ſpiritûs fervore ad conſequendum ſummæ perfectionis faſtigium, divinitùs impellebantur. Hæc eſt dies illa auſpicatiſſima: qua, jurantibus vobis in verba

Obijt anno 1101.

Eum annulo ſibi deſponſat Maria.

Pauperatê ubique ſectatur.

Ciſtercium fundat

Re-

Regulæ Benedictinæ ad literam obſervandæ, anno reparatæ ſalutis, 1198. novum aſpexit mundus de ſua vanitate triumphum: dum unum ſilveſtre arboretum ſubminiſtrabat fortiſſimis athletis alimenta, fomentum, & tectum, naturâ ipsâ mirante; ſe tantulo impendio, duraturam in multa ſæcula reportaviſſe de luxu victoriam. Paulò plus anno inſumptum eſt, ad firmanda tanti operis principia, tum favore Principum terræ, tum Eccleſiaſtica poteſtate. Cùm Moliſmus, te uno amiſſo, ſui totius ruinam augurata, eâdem, qua te alibi firmaveras, authoritate, ad ſe reduxit. Nec ægrè paruiſti: tot in Ciſtercio relictis ſucceſſoribus te dignis, quotquot filios deſerebas. Alberico igitur in regimen ſubrogato; tu Moliſmum, ac triennio pòſt feliciſſima tandem migratione, octogenario major, ad ſuperos evolâſti. Utriuſque tamen Domûs curam nec mors ademit: dum & ſomnolentos per viſum ad vigilantiam; & ferventes per prodigia ad tui ſequelam exhortabaris. Qui quidem tuus in Patriam tranſitus (ut hæc feſtivitas ſoli Protoparenti cederet) eo die recolitur, quo Honorius II. te ſanctorum catalogo adſcripſit. *Sim & ego inter paternas tuæ ſolicitudinis curas.*

Arborum ramis ad tecta, radicibus ad cibos utitur.

Moliſmum redit.

Poſt obitum de ſuis ſolicitus.

29. Aprilis.

Cor-

Corripe, excita, ſtimula me ad opus divinum dormitantem. Objice nictantibus oculis horribiles damnatorum vigilias, quas in flammis ſuis æternas agent inter fletus, ejulatus, & dentium ſtridores, tam facili nunc labore redimendos: & viciſſim dulcẽ felicis patriæ quietem, poſt modicas hujus vitæ vigilias tota æternitate ſecuturam.

Somnolentia excuti, enda.

S. BERNARDUS, *Epiſt.* 1. *n.* 11.

Vigilias times, & jejunia, manuúmq; laborem? Sed hæc levia ſunt, meditanti flammas perpetuas. Recordatio deinde tenebrarum exteriorum, facit non horrere ſolitudinem. Si futuram cogitas de verbis otioſis diſcuſſionem, non valde diſplicebit ſilentium.

Meditanti æterna, facilis eſt afflictio tẽporalis.

22. *Martij.* II. *Cal. April.*

B. HENRICE: qui mirabili abſtinentia, ſevera corporis caſtigatione, multos annos laudabiliter in Villario traducens; juxta meritorum exigentiam, in Abbatem Loci S. BERNARDI apud Antuerpiam, expetitus ibi-

Obijt anno 1298.

ibíq; ad graviſſimas functiones adhibitus, in ſumma Regum & Principum veneratione florebas. Tandem gratiæ gradum proximum, apud Regem regum aditurus, terræ valedixiſti; relicto cum ſanctitatis opinione, pio tui apud poſteros deſiderio. *Fac, ut omnia deſideria mea, ſicut non ſunt abſcõdita à conſpectu Dei, ita in eum ſolum, nec aliò, tendant. Illius amorem & cultum totis affectuum meorum viribus anhelem.*

Obijt circa annum 1218.

B. BENEDICTE: qui ex Ulphone Nerviorum Principe, & ſancta Birgitta, claris ſanguine & ſanctimoniâ parentibus procreatus, non potuiſti non pijſſimos mores induere; cùm & primum infantiæ nutrimentum, & educationis curæ, ex tam ſancto fonte inſtillarentur. Prævidit haud dubiè in ſpiritu vatidico mater, placitam eſſe DEO animam tuam; & adhuc in primo juventutis diluculo rapiendam, ne mundi malitia mutaret intellectum, multo ſuo labore tenerrimis amoris ſacri ſcintillis imbutum. Proinde monachis Alvaſtrenſibus te commẽdavit. Ubi paucos intrà annos ſancto, ac tantâ innocentiâ digno fine quieſcens, piæ parenti ingentis gaudij materiam prębuiſti: dum Chriſto tuam ei inter electos gloriam revelante, ſibi gratulata

eſt

est, se suo partu cœli militiam auxisse.

Verè beatus, quem Divina misericordia ante cognita & admissa peccata, ex mundi huius periculis educit. Utinam & mea fuisset ista sors! Nunc tu me è culpis præteritis emergere laborantem, tuis ac sanctæ parentis precibus subleva: Deúmque exora; ut modò castiget delicta mea, cùm punire simul & indulgere solet. Deus orand⁹ ut hîc puniat.

S. BERNARDUS, ser. 44. in Cant.

Vapulem sanè, vapulem, ut malè operans: si fortè verbera in merita reputentur. Fortassis miserebitur flagellato, qui bonum in me non invenit, quod remuneret. Pœnitentia.

23. Martij. 10. Cal. April.

O Terræ amor, Cœlíque delicium, Melliflue BERNARDE! Cui hodierna dies inauditum antehac attulit Divini amoris insigne, Christi JESU in Cruce pendentis amplexum. Prostratus coram illa sacra Servatoris effigie, ut aliàs in multam noctem consueviſti, effundebas cor tuum ante conspectum Domini: id maximè per igneos *Christus Bernardũ. amplexatur, circa annum* 1150.

Desiderat esse saucius Christi plagis.

igneos affectus eructans, ut JESUS Patiens sua in te Vulnera transferre, suósque dolores tecum habere communes dignaretur. Te nempe (quem profunda humilitas sceleratissimis annumerabat) has pœnas meruisse; velut noxium; illum verò innocentem æterni Patris Filium, gloria & honore, non spinis fuisse coronandum. Hos inter gemitus cùm crescceret in singula momenta desiderium, jamjam lætissima spe potiundi votis, te exspectatis doloribus immerseras: cùm subitò vivere cœpit Imago, aut alia sensibilis oblata species, quæ solutis de Cruce brachijs, in amplexus tuos sese demisit, ac tantâ dulcedinis copiâ cor tuum inundavit; ut tunc verè cantare didiceris solenne illud tuum: Expertus potest credere, quid sit JESUM diligere. *Inebria aridum cor meum de illa superefluente gratiarũ plenitudine, quam è fonte mellifluo Christi Vulnerum bibisti. Fac, ô parens amantissime, ut Vulnera illa sacrosancta, sint emortuæ animæ meæ resuscitatio: obliteratio peccatorum; & virtutum fœcunditas. Sint de hostibus meis victoria; mors carnis, & animæ vita: ac tandem felix vitæ meæ consummatio.*

Perfũditur ineffabili dulcedine.

Christi Vulnera, salus unica.

Electus ã. 1147.

B. BERNARDE, Claræ vallis monache, & odorifera palmes illius fœcun

dissimæ Nardi; quæ ut maximam orbis partem, ita te in Hiberniam missio cathedram Episcopatûs Nannetensis sanctitatis odore implevit. *Spirent etiam hunc benedictæ nardi odorem opera mea. Fuget illa (quæ virtus illius est) à me virus peccati: calorem vitalem Divini amoris accendat: vitam denique meam ad illud senium promoveat, quod coævum erit beatæ æternitati.* Nardus herba salutis.

B. GENTA, Vallis Floridæ in Belgio Abbatissa: cujus celeberrimum nomen erat velut unguentum effusum, post cujus fragrantiam nobiles adolescentulæ catervatim ad monasterium tuum accurrebant. Quas postquam omni virtutum perfectione imbuisti: triduo ante mortem signo globi igniti, ante fenestras tuas lucentis, de obitu præmonita, eandem facem, cœlos repetentem jubilans secuta es. *Indiget anima mea unguento gratiæ divinæ ad roborandos artus, quibus vincat salutis suę hostes: in antidotum, contra gravissimos suos languores: pro lucta denique, quã subitura est in mortis agone. Tu illud mihi, quæso, Cælitùs impetra.* *Obiit anno 1147.* Unguẽtum divinæ gratiæ.

S. BERNARDUS, serm. 10. in Cant.

Est ergo Unguentum, quod sibi conficit anima, irretita criminibus: si cùm incipit Peccatoris, lacrymę

Unguẽtum animæ pœnitentis.

incipit cogitare vias ſuas, colligat congerat, conterátq; in mortariolo conſcientiæ multas ac varias ſpecies peccatorum ſuorum, & intrà æſtuantis pectoris ollam, ſimul omnia coquat igne pœnitentiæ, & doloris.

24. *Martij.* 9. *Cal. April.*

Obijt anno 1606.

B. JUSTE: qui Juſti nomine per omnia adimpleto, in Monte Sion ſemitas Juſtitiæ ingreſſus, multis religioſæ juſtitiæ operibus excelluiſti. Tandem morbo tentatus, meruiſti à B. Bernardo de Eſcobar de obitu tuo præmoneri: quam poſt devotam ſuſceptionem Sacramentorum magno pietatis ſenſu oppetijſti. *Ora, ut per opera juſtitiæ conſequi merear Gratiam juſtificantem: atque coram juſtiſſimo Judice dignus inveniar æterno Juſtorũ conſortio.*

Obijt anno 1177.

B. RUANDE: qui ex Ordine Ciſtercienſi ad paſtorales curas ſedis Venetenſis evocatus, vitæ ſanctimoniam in clauſtro imbibitam ſtudiosè conſervans, poſt celebre viginti annorum regimen, à Bono Paſtore Chriſto, ad recipiendam laborum tuorum mercedem

dem perduci meruisti. *Verè Bonus Pastor est illis Jesus, qui dulcissimæ ejus voci obediunt, inducendi post hanc vitam in pascua paradisi cœlestis. Sed heu! quoties ego per aliena prata vagatus sum, lupum secutus, pro pastore, propriam voluntatem! Tu me errantem revoca, & Pastori clementissimo, ut me in gratiam recipiat, commenda.* Errans ovis reduci ad pascua rogat.

B. PETRE à S. BERNARDO, sacræ Congregationis Fuliensium Superior Generalis. Ad quod munus te ingentia merita, præter insignem rerum divinarum humanarúmque experientiam, provexere. His accedebat habitus corporis, absolutam virtutum idæam, tum gravitate, tum lenitate, repræsentans. *Eximium decus est, morum non affectata gravitas, temperata humili mansuetudine. Animi est & virilis & virtuosi indicium. Versetur ergo hoc vitæ tuæ speculum ob oculos meos, ad cujus normam incultos mores meos componam.* *Obijt anno 1606.* Morum gravitas.

Venerabilis Virgo MARIA de Christo, Abulensis monasterij in Hispania sanctimonialis: quæ nixa virtutum fundamento profundæ humilitatis, sanctimoniæ fabricam ad altitudinem sideribus parem promovisti. Nihil amabas, quod non saperet paupertatem. Hinc vestitus abjectissimus; *Obijt anno 1606.*

victus, & parsimoniâ & vilitate tenuis. Corpus te accepisse ad torquendum, instar mancipij, non demulcendum, rata, adeò ad frenorum patientiam assuefeciſti: ut cùm animus in cœlestia nunquam non esset intentus; ante suam mortem sensibus exuta videri potuerit. *Plerique mortales, sanè nostri nominis obliti, cum hoc mundo insanimus: dum cultum curámque, quam animæ debemus, corpori impendimus. Fac, ô prudens virgo, ut tecum meliorem partem eligam.*

Cura de anima.

S. BERNARDUS, ser. 23. in Cant.

Omnis cura sanctorum, spreto ornatu cultúq; superfluo exterioris sui hominis, qui certè corrumpitur, omni diligentia se præbet, & occupat excolendo, & decorando interiori homini, qui ad imaginem Dei est, & renovatur de die in diem.

Ornandus homo interior.

25. *Martij.* 8. *Cal. April.*

Obijt circa annum 1192.

BEISO, vir eximiæ sanctitatis: qui ex Claravalle in Frisiam, patriam tuam, missus, Monasterium Claricampense

pense primus sub regiminis tutelam suscepisti: atq; ut virtus nunquam solet esse sterilis, intrà triginta præfecturæ annos, singulis ferè lustris novum è gremio tuo fœtum effudisti: plures genituras, nisi te mors jussisset à labore quiescere. *Inepti, si non iniqui, sumus laborum æstimatores. Tædiosus est vel leviissimus labor, qui pro Deo, pro cœlo tolerandus occurrit. Cùm interim pro rebus inanibus, pernicioſis, ac stolidis, tanquam in palæstra sudare non pigeat. Tu doce me omnes labores meos ad æternitatis libram ponderare: nunquam nocivi, aut graves erunt, si hoc pondus accedat.* Labores pro cœlo impendendi.

B. BLASI, Abbas Hortensis in Hispania: cujus sanctimoniam veluti terrarum principes venerabantur, regendíque summam mirabantur prudentiam: ita cœnobium tuum cum ampliſſimo suo incremento expertum est: dum ingentibus Regum donis, & Indultis Pontificum auctus, illud ex loco insalubri ad commodiorem situm transtuliſti: ac relicto filiorum numeroso, nec minùs sanctiſſimo cœtu, senex emeritus ex hac vita migrâsti. *Regendi scientia præclariſſima est, frequens de seipso victoria. Hanc tu mihi cælitùs impera: ut imperij mei domestici invasores, desideria prava, fortiter expellam.* Victoria de seipso. *Obijt anno* 1164.

S. BERNARDUS, *serm.* 31. *de diver.*

Appetitus refrenãdus.

Oportet ergo reprimere, quem extinguere non possumus, appetitum: ut quàm citò cubile nostrum ingreditur, crescere eum nullatenus patiamur: sed sit nobis, quemadmodum dicit Scriptura: subter te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius.

26. *Martij.* 7. *Cal. April.*

Obijt anno 1440.

B. PETRE Marginet: qui Populeti in Catalaunia susceptо Cistercienſi habitu, magnam spem feciſti insignis aliquando in Religione profectûs. Sed vixdum Vota emiseras, cùm suasionibus diabolicis irretitus, arreptâ fugâ, miserè te in criminum cœno volutâsti. Nam prædonibus mixtus, mox eorum antesignanus, latrocinijs ac stupris vitæ prioris candorem turpiter corrupisti. Rursum verò Divinæ miserationis lumine in cor tuum illabente, resipiscens, sponte ad monasterium reversus, injunctas carceris diuturni, & verberum pœnas, non solùm prompto excepisti animo: sed easdem cilicijs, catenis, inediâ

Deserit monasterium

resipiscit,

& seria agit

ediâ, & omni cruciatuum genere aggravâsti. Obtentá insuper superiorum facultate, consortio piorum te indignum reputans, in quodam antro, extra monasterium, solo pane & aqua, cum obvijs ex agro herbis, victitabas. Orare incipientem cum sole occiduo, eodem in situ deprehendebat oriens: interdixeras enim somno accessum, nisi quem lex necessitatis subinde furtim extorserat. Atque ita novus ex Saulo Paulus, didicisti, quantum sit in cœlo gaudium super uno peccatore, pœnitentiam agente; quando jam penè quotidie aspiciebas cœlites, tuam solitudinem frequentantes. Obstrepere tamen huic gaudio præsumpsit infernus: quem tu non nisi contemptu dignatus, ipsum superbiæ principem, in prægrandis asini forma tibi molestum, capistro zonæ constrinxisti: nec detrectavit jussa, ferale mancipium, cùm illud cogeres ferre saxa, & ligni pondera pro usu monasterij, patientiùs sanè, quàm olim tulerat primum à majestate Divina gradum. Emancipavit denique clitellarium tuum pius in cœlum transitus, qui te quoque ab hujus vitæ laborioſis vinculis exsolvit.

pœnitẽtiam.

Invisitur à cœlitibus.

Dæmonem in forma Asini vinctũ tenet.

Dum te ex altissima scelerum abysso ad fastigium sanctitatis exurgentem considero;

lætissima spes recuperandæ per pœnitentiã salutis affulget. Quæ, ne fiat irrita, tu, orationum meritorum tuorum patrocinio effice.

Electus anno 1299.

B. JOANNES de Pontisara dictus quem universus sacer Ordo Superiorem Generalem veneratus est, in serie XXX. hujus nominis II. ex Abbatia de Moris assumptum. De te hoc circumfertur elogium; quòd fueris *Mansuetudo bonis, fulgúrque tonans sceleratis.* Supersunt gemina hujus animi tui monumenta. Alterum ex instituto à te usu, fulminandi anathema in latentes scelerum machinatores; qui in Dominica Palmarum, solenni, sed metuendo ritu de fidelium numero exauctorantur. Alterum, quando Episcoporum quorundam conciliabulum, contra Bonifacium VIII. Pontificem, factione Philippi Galliæ Regis coactum, sola præsentiæ tuæ authoritate dissipavisti. In cujus facti perpetuam memoriam, tibi, ac successoribus, idem Pontifex concessit usum ceræ candidæ in obsignandis Instrumentis: itémque imaginis sedentis in cathedra, pro figura sigilli. Fertur dixisse Pontifex, cùm tibi Diploma porrigeret: *Mecum stetisti, mecum sedebis.* Sed tandem ut infensi Regis iracundiæ, in damnũ Ordinis evomendæ, cederes; dimissa digni-

Ejus elogium,

& authoritas:

favores Pontificij.

tate

tate, privatæ devotionis operibus, digniorem tibi in cœlo sedem comparâsti. *Offendi & ego Regiam Dei majestatem, à cujus irati facie abscondere se, frustra olim tentavit primus humani generis, & peccati parens. Tu intereà pacis conciliatorem pro me agas: & pœnitndi inducias impetra, donec pertranseat furor ejus, redeátque misericordia, quæ me morientem susciptat.*

Offensi DEI quærēda reccīciliatio

B. GUALTERE de Spek, quod cognomen ex nobili ac prædivite Anglorum familia traxisti. Prima sancti- *Floruit anno* 1131.
oris vitæ rudimenta didicisti sub disciplina Stephani, celeberrimi illius Eboracensium Prioris. Sed ad altiora generosus aspirans animus, de inducendo in Angliam Cistercio consilia cœpit agitare. Quæ cùm BERNARDUS, ea de re consultus, probâsset, ac monachorum manipulum ad te ex sua Claravalle destinavisset: tu subsidio patrimo- *Rievallem fundat*
nij monasterium Rievallis in vasta eremo, quam Rius amnis interluit, condidisti: futurum deinceps Insulæ ornamentum, virtutum & erudiitonis seminarium longè amplissimum. Multum *& ornat miraculis*
tuæ liberalitati debuit Rievallis; sed plus sanctimoniæ: qua illam sub primo diluculo per miracula, summásq; virtutes inclytam reddidisti: de eo an-

te omnia solicitus; ut posteri situ humillimæ vallis admoniti, hac præsertim virtute, tantis laboribus parta, tuerentur. *Discam & ego à te, substernere conatibus meis hoc firmum humilitatis fundamentum. Hac enim basi nixus, securus sum à ruina; certus in aliarum virtutum profectu; indubius de cælo.*

Humilitas.

S. BERNARDUS, ser. 26. de divers.

Insipiens est, & insanus; quicunq; in aliis vitæ meritis, quicunq; in alia religione, seu sapientia, nisi in sola humilitate confidit.

In sola humilitate confidendū.

27. Martij. 6. Cal. April.

B. PETRE, qui in Archicœnobio Cistercienſi inter sacri Instituti alumnos adlectus, cùm fervens ille primorum Patrum spiritus in te clarissimè reluceret; electus es communi calculo in S. Patriarchæ Roberti successorem ordine XIV. hujus nominis II. magnâ quidem Ordinis lætitiâ; sed quam post sextum regiminis mensem tristissima filijs, at tibi ad cœlos evolanti jucunda mors vertit in luctum: ad quam hilariter subeundam, animum addidit felix

Obijt anno 1186.

lix nuncius, S. Hugo Bonævallis Abbas; quem in fatali lectulo recumbens vidisti triumphantis more sidera petentem, ac te, ut sequaris, suaviter invitantem. *Singulis momentis invitamur, properamus, vel inviti, ad metam. Tam stupidi tamẽ, ac cæci sumus; ut ab illa hora nos quàm longissimè putemus abesse, cùm fortè simus proximi. Tu surdam in re tam manifesta, & periculosa aurem mihi vellita, & doce, piè vivere, ut moriar piè.* Præparatio ad mortem.

B. EUSTACHI monache: cujus sanctimonia, & in Matrem Virginem pietas, etiamsi hominibus, dum vivebas, esset ignota; insigni tamen prodigio post mortem declarari promeruit: dum in linguâ tuâ, aureis characteribus expressa legebantur verba illa, quibus cœlestis Nuncius Deiparentem primus salutavit: AVE MARIA. *Fuerunt procul dubio verba hæc aurea tibi moribundo ultima: unde quasi hærebant in lingua. Doce me nunc illa cum vero devotionis affectu proferre, & ijsdem feliciter immori.* *Vixit circa annum* 1200.

Venerabilis Pater PAULE: qui in monasterio S. Lazari, quod arte tua, & industria construxeras, de superiorum licentia, sub jurata in perpetuum clausura, soli meditationi, & commentationi sacræ vacabas. In opere divino *Obijt anno* 1661.

assiduus, tibi rigidus, in alios charitate uberrimus, post prædictam à te mortis horam placidè exspirâsti. *Utilis omnino pia librorum lectio, &, si cui desuper datum est, commentatio. Ibi enim Veritas sinè adulatione proponitur: ibi sinè noxio rubore erubescere, & damnare delicta nostra: ibi veritatis & virtutum thesauros, sinè magno laboris impendio, intuemur. Imbue tu me hac pia temporis avaritia, ut perijsse diem arbitrer, cujus aliquam partem sibi lectio sacra non vendicaverit.*

Librorum pia, & frequēs lectio.

S. BERNARDUS, Tr. de vita solit.

Ne aliquando aberret nimia voluntas, necessè est, ut semper adsit mediante obedientia custodiens Veritas. Nihil enim in bonum hominis, in Deum proficientis, tam sibi convenit, quàm Veritas, & Voluntas.

Veritatis, & Voluntatis consensus.

28. *Martij.* 5. *Cal. April.*

Obijt anno 1134.

S. STEPHANE, Magne Præsul Archicœnobij Cisterciensis: qui hodierna die vitam mortalem, sanctitate, fœcunditate, & miraculis illustrem, clau-

clausisti felicissimè. Solennis tamen memoria ad lætius anni tempus dilata in diem 17. Aprilis, occasionem nobis tunc offeret, vitæ tuæ seriem, pro modulo nostro contemplandi. *Tu Divinâ ora clementiâ, in qua sperem omnem reponebas, ut desideria nostra, tuam sanctissimam vitam moriémque imitandi, suâ gratiâ (sinè qua laboramus in vanum) compleat, atque confirmet.*

Sancti, ac Beati Monachi VILLARIENSES: quorum corpora ibidem requiescunt; & quos hac die sub Vigilijs matutinis, Summus Pontifex Christus, gloriosè in chori summitate apparens, plenariâ suâ potestate, & vivæ vocis oraculo, Beatos pronunciavit his verbis: *Quotquot hîc sunt, mei sunt.* Licèt enim è florentissimo illo virtutum viridario desumpti flores, Cistercienſem hortum notis nominibus permultis exornent: certum tamen est varijs revelationibus fide dignis, plures ibi sub umbra telluris latere, quorum nomina, ut in Libro vitæ descripta, hodie solenni simul veneratione cohonestantur. *Quàm lætas modò gratias referatis Optimo Redemptori, qui vos tam felici, & in omnem retrò æternitatem permansura benevolentia fuit dignatus! Gratis ego ab eadem Bonitate creatus sum & redemptus*

Contigit hæc visio circa annum 1167.

Christi favor ingens erga Villarienſes.

Gratitudo.

ptus sum: quanta beneficia! Ah ne sinito me his vivere ingratum!

S. BERNARDUS, ser. 27. de divers.

Ingratitudo cavēda. *Obsecro itaq; fratres mei, humiliemur magìs ac magìs sub potenti manu Dei: & ab hoc tam maximo, tam nequissimo vitio ingratitudinis longè fieri studeamus: ut tota devotione in gratiarum actione versantes, conciliemus nobis gratiam Dei nostri, quæ sola potest salvare animas nostras.*

29. Martij. 4. Cal. April.

Contigit anno 1581. MOrtis, & Inferni Triumphatrix gloriosissima Virgo MARIA, ac Cistercienſium singularis Patrona: quę hodie monasterium Camberonense, lactis stillicidio nobile, quod ibidem olim in BERNARDUM tuum effudisti, ab obsidentium hæreticorum faucibus illustri prodigio extraxisti. Cùm enim illi jam admotis ad mœnia scalis, aggestísque ad portas ignibus, direptionem sacerrimæ Ædis in sua potestate haberent; omni humano auxilio destituti monachi, opem à te mâ-

gnâ

gnâ fiduciâ imploraverunt. Cùm subitò hostes in fugam effusi, questi deinde sunt, se à candidorum equitum caterva, intrà monasterij muros conspecta, depulsos. In cujus divini favoris memoriam, & grati animi significationem, dies ista publicâ supplicatione quotannis, instar perpetui triumphi, celebratur. *Tuus est hostis, ô cœli, terræque Imperatrix, quisquis humanæ salutis, quam tu, Virgo inviolata, peperisti. Ecce! interitum mihi machinantur infernus, caro, & mundus. Da mihi, ô Castrorum acies ordinata, virtutem contra hostes tuos: tunc præsertim non me deseras; cùm inter mortis angustias loquar inimicis meis in porta & aditu æternitatis.*

Maria hæreticos fugat.

Mariæ virtus contra hostes imploratur.

B. HUGO: qui metuens, ne te Canonici Cameracenses, è quorum numero fueras, in suum Episcopum eligerent; quod certò futurum esse prævidebas: salutem, quam in illo statu desperaveras, in fuga quæsivisti, addito in fugæ tegumentum vallo monasterij Valcellensis. In quo magna obediendi promptitudine, animi demissione, & impigra virtutum aliarum exercitatione, meruisti, ut morienti spectabilis Angelorum cohors assisteret, & animam tuam inter cantus festivos ad cœlos deduceret. *Tali nimirum honore*

Obiit anno 1235.

Angeli adsunt morienti.

Obedientia. *dignantur superi humilem obedientiam: qui unus, te, quod rogo, stimulos addente, satis fortè erit incitamentum; ad eam toto corde amandam.*

Obijt anno 1174. S. AYMO: olim sub communi observantia Benedictina Sabiniaci magnorum virorum magister. Qui unà cum amplissima illa Congregatione, triginta cœnobia complectente, Reformationi Cistercienſi te subjeciſti. Dum adhuc juvenis literas docereris, jam tum ſummarum virtutum ſtudioſus, prima illarum elementa collocaviſti, in tuimet contemptu, & paſſionum, ſpiritui adverſantium, victoria. Quæ cauſa fuit, ut tempus omne, quod relaxando animo conceſſum erat, inter leproſos, velut mediaſtinus quiſpiam, cõtempta natalium nobilitate, tranſigeres: fœtentia eorum ulcera manibus nihil prorſus horrentibus contrectans: quam pietatem etiam poſt ſuſceptum monachatum, ubicunque dabatur occaſio, nunquam intermiſiſti. Cùm ſub receptione ſacrorum Ordinum inſolitus quidam tremor corpus tuum concuteret; rogatus de cauſa, retuliſti: ineffabilem quendam divini ſpiritûs impetum in te irruiſſe; tantáque gaudij pluſquam humani dulcedine perfudiſſe; qua majorem vix credas in cœlo beatis

Juvenis ſolida fundamẽta virtutum ponit:

ſervit leproſis

ſpiritu divino impletur.

atis concedi. Accidit exinde non rarò, ut sub operatione tremendi mysterij, formam speciosorum juvenum præseferentes Angeli Altare circumstarent; sacrámque Oblationem è manibus tuis susceptam, Divinæ majestatis conspectui exhiberent. Aliàs tibi videbaris non ad Aram Eccl.æ stare, sed in medio totius Curiæ triumphantis agere sacerdotem: agnitis ibidē clarissimè meritorum & gloriæ gradibus, quibus Sanctorum ordines inter se distinguebantur. Quorum raptuum modum ipsemet fatebaris te exponere non posse: cùm eo tempore corpus tuum immobile ac sensibus expers cernerent in terra hærere, quod tu credebas tecum in cœlo deliciari. Trahebas ex illo felicitatis loco multiplex lumen; quod tum in aliorum conscientias, consilijs & precibus tuis juvandas, penetrabat: tum tibi infundebat altiorum disciplinarum peritiam, qua exarásti duodecim illa de rebus divinis volumina, stylo supra humanam infirmitatem elevato nobilia. Hos cœli favores clausit, an vériùs incepit? beata mors: cujus definitam horam veluti longè antè habebas perspectam, ita adventantem summo mentis jubilo excepisti. *Jacula prævisa ferire minùs, docet vulgare adagium*

Sacrificanti assistūt Angeli

& tota cœlestis Curia.

Alia arcana cœlitùs discit:

utì & mortis horam.

dagium, planè verissimum, si de ferali illo ictu intelligatur, quo mors vitæ mortali arborem sternet, jacituram in eo æternùm situ, quem illud momentum invenerit. Tu doce me strenui militis more, semper in acie stare vigilem: sic enim nulla me hora deprehendet imparatum.

Felix, qui jacula prævidet.

Circa annum 1238.

B. AGNES de Castillon: cui ne perpetua clausuræ solitudo (quam tamen diligebas unicè) gravis accideret, cœli ad suos te hortos frequenter admisere. In quibus cùm morareris, corpus, quasi nondum maturam felicitatem animæ invidens, sequi arderet, à terra elevatum, in aëre sublime pendebat; dum redux amantissima consors, illud suæ adhuc sortis admonitura, nativo statui restitueret. Sed & tu tota cœlum visa es habitare, quando per totum vitæ tempus nullum aliud ori tuo verbum excidit, quod non spargeret amoris divini incentiva. *Tu jam felix cœli inquilina, fac etiam ex corde meo cœlum, id est, sedem Dei. Perorna illud sanctæ charitatis aulæo, quo cooperiam multitudinē peccatorum, tantum hospitem ab ingressu avertere solitam.*

Orans in aëre pendet.

Anima sedes DEI.

S. BERNARDUS, ser. 27. in Cant.

Non mirum, si libenter inhabitet cœlum hoc (animam Justi) Dominus

Jesus

Jesus; quod utiq; non quomodo cæteros, dixit, ut fieret: sed pugnavit, ut acquireret; occubuit, ut redimeret.

30. *Martij.* 3. *Cal. April.*

Obijt anno 1162.

B. RAYNALDE: qui ab utero matris peculiari electione divina segregatus in vas puriſſimum, ipſam ſtatim infantiam illuſtribus futuræ ſanctimoniæ ſignis impleviſti. Ac primùm quidem in monaſterio S. Amãdi ſub legibus D. Benedicti tam religiosè vivebas; ut ſummum monaſticę perfectionis apicem videreris attigiſſe. Sed altiùs duce BERNARDO aſcenſurus, bonâ ſuperiorum veniâ, Claramvallem petijſti; magno animo ſuſcepta contentione, imitandi laborioſum vitæ rigorem, quo tunc ſancta illa congregatio florebat. Cùm verò aliquando inter reliquos meſſis tempore in agro labori inſudares, ac præ nimio æſtu propè deficeres, emiſſo ex intimis viſceribus gemitu, opem Matris miſericordiæ implorâſti. Nec diſtulit illa ſolatium: quin mox tibi viſa eſt, omnium meſſorum ordinem circuire, & ſingulorum ſudorem linteo detergere.

Transit à Benedictinis ad Cistercienſes.

videt B. V. ſudores mentientiũ detergentem.

Quj

Qui favor Virgineus omnem deinceps molestiæ sensum tibi, in quibuscunq; laboribus ademit. Sed & alteri frigido sudori lenimentum eadem Pia Mater adhibuit; quando in extremis luctanti vestem candidam porrexit, in signum victoriæ, & futuræ beatitudinis ornamentum. *Ingemisco etiam ego sub gravi pondere diei & æstûs; portans immane onus peccatorum meorum, & æstum tentationum. Tu gemitus meos ad thronum clementiæ Marianæ perfer, eámque roga, ut mihi dignetur esse, quod omnibus solet, in labore requies, & in æstu temperies.*

Eandē habet in morte cōsolatricē.

Maria solatiū afflictorum.

Circa annum 1500.

B. WALTERE, Villarij Conversus qui vanitates opum atque deliciarum; quas mundus propinabat amplissimas, piâ superbiâ contempsisti, ut Christum pauperem sequereris. Cujus vitam affectu tam dulci, & sinè interpolatione meditabaris; ut diceres: nihil extra illam dignum, quod cogitationes occuparet. *Me quoque fac sanctè superbum; ut dedigner vel minimâ morulâ admittere cogitationes, quæ non ingerant memoriam me ab æterno amantis, pro me laborantis, ac patientis Jesu.*

JESU dulcis memoria.

S. BERNARDUS, *ser. 20. in Cant.* *Sit suavis & dulcis affectui tuo Dominus Jesus, contra malè utiq; dul-*

cet

ces vitæ carnalis illecebras. Et vincat dulcedo dulcedinem, quemadmodum clavum clavus expellit.

31. *Martij. Pridie Cal. April.*

B LUDOVICE: qui dum in sæculo divitijs adhuc & voluptatibus immersus, emergere ex letali morbo desperares ope humana, ad divinam confugiens, te Ordini Cistercienſi devovisti; inter ipsa votum exprimentia verba, momento integræ sanitati restitutus. Itaque uxorem, tuæ pietati nihil refragantem, relinquens, in monasterio Heisterbacensi sacrum Ordinem, & simul verum paupertatis amorem amplexus es. Et quemadmodum celeri prodigio à corporis ægritudine convaluetas; ita ad miraculum piam, austerámque vitam instituisti, citato cursu progrediens de virtute in virtutem, usque in senium, atque ipsam mortem, quam exultans, & jubilans obijsti. *Monitum illud Regij Vatis:* Vovete, & reddite: *eâ diligentiâ obſervâsti, quàm scio, etiam mihi pari solicitudine cordi esse debere. Et utinam fideliter obedientium præmia, ac desidiosorum pœnas sapiùs in ani-*

Obijt anno 1219.

Voto cõcepto, subitò ex morbo convalescit.

Vove, sed redde

mo

mo meo revolverem! majorem utique curam ac sedulitatem aut spes aut metus in me parerent.

Obijt anno 1155.

B. GOSWINE: qui ex Abbatia Bonævallis Viennensis vocatus, toti Familiæ Cistercienſi præfectus es: Superiorum Generalium quinto ordinis loco insertus. Quanti ponderis authoritas tua fuerit; vel ex hoc uno colligi potest; quod Thaumaturgo BERNARDO (qui leges Orbi, elementis, & vix non cœlo vivus dabat) tu mortuo imperâsti; ne porrò miracula patrare pergeret: disciplinæ regulari; quam ab accurrentium nimia multitudine turbari videras, gloriam Ordinis, & supplicum salutem, divino utiq; zelo, postponens. *Aliud ego à te præceptum accipiam: ut nimirum à prodigiosa vivendi ratione abstineam. Quid enim magis prodigiosum, quàm hominem contemnere summum bonum, & amare summum malum? cœlum permutare cæno, hoc est, deliberatè Deum offendere? Hîc tu mihi frenum in plenitudine potestatis injice.*

Etiam mortui illi obediunt.

Peccatũ est prodigium

Floruit anno 1196.

B. SAPIENTIA, Abbatissa Montis Cornelij, in agro Leodiensi: quæ S. Julianam, multâsque alias sanctitatis titulo claras Virgines, DEO & sacro Ordini consecravisti. Felix omnino mater, tam illustri filiarum multitu-

dine

dine fœcunda: sed non infelicior, ubi inter earundem, & cœlestium spirituum purissimas manus, animam emisisti. *Impetra mihi ab Æterna Sapientia Christo Jesu veritatem tui nominis: ut nimirum mihi terrenum nihil sapiat: sapienter à malo declinem: studeam cum sapientibus virginibus habere oleo bonorum operum ornatã animæ lampadem: non aliter nempe cum illis admittendus ad nuptias.* Sapientia.

S. BERNARDUS, ser. 20. in Cant.

Ne mundi gloriâ, seu carnis voluptatibus abducaris; dulcescat tibi præ his Sapientia Christus. Ne seducaris spiritu mendacij, & erroris; lucescat tibi Veritas Christus. Ne adversis fatigeris; cõfortet te Virtus Dei Christus. Christus Sapientia, Veritas & Virtus.

ANNI CISTERCIENSIS APRILIS.

1. *Aprilis. Calendæ.*

Floruit circa annum 1201,

BEATE GODEFRIDE, Sacrista Villariensis: qui in cœnobio S. Pantaleonis Coloniæ sub Instituto Benedictino aliquot annos laudabiliter vixisti: inde Ordinis Cisterciensis cupidus, Heisterbachij pro admissione humiliter supplicavisti. At acceptâ repulsâ, æquo animo Colonicæ reversus, desideria tua superis ardentiùs commendâsti. A quibus Villarium adire jussus, tantam illuc & loci, & monachorum ibidem degentium, notitiam attulisti; ut manifestum fuerit, te illam non aliunde, quàm è cœlo hausisse. Mutatâ pullâ veste inalbam, in carne sinè sensu carnis conversatus, orationi, meditationi, ac rigidissimæ obser-

Cœlitùs jubetur petere Villarium.

obſervantię tam ſeriò inſiſtebas; ut qui futurus aliorum imitator adveneras, omnibus facem prę ferres, quam ſequerentur. Et eandem DEUS lucere clariùs volebat, dum illam ſignorum mirabilium operatione in publicam aliorum ſalutem produxit. Prodigijs tamen patrandis, licèt interiore quodam impetu incitari te cerneres; manum commodare refugit humilitas. Quæ tamen fruſtra obluctata eſt Voluntati divinę; dum de te nolente, certè ignorante, virtus exibat, quæ ſanabat omnes languores. Nam cingulum, quod pio tibi furto ſubtractum eſt, & puero amenti circumjectum, ſui compotem, ac incolumem effecit. Eodẽ præcincta parturiens, jam conclamata, feliciter enixa eſt. Alius diuturnam cæcitatem, qua ligabatur, eodem vinculo ſolvit. Quędam fæmina ſæpe infeliciter mortuas proles parere ſolita, poſtquam de pane, quem tu benedixeras, comedit, deinceps facilem lætúmque partum habuit. Numerum excedunt prodigia, his ſimilia: adeò ut jam ſibi gratularetur Brabantia, quæ ſuſcitatum in te ſpiritum BERNARDI, venerabatur.. Quem etiam domeſtici non rarò experiebantur, quando illis ſecreta cordium, & ſimul ſalubria conſilia aperiebas

Prodigia facit, ea à ſe fieri ignorãs

cingulo ei clam ſubrepto.

Occultit favores cęleſtes

bas. Ingentes porrò favores è cęlo privatim acceptos, perpetuo ſilentio texiſſet averſus à vana gloria tuus animus, niſi pia curioſitas quoſdam exploraviſſet. Inter quos eximius fuit, cùm die quodam ſabbatino fratribus ex officio pedes laviſſes, & ſtatim in orationem more conſueto incumberes, Chriſtus Servator; linteo præcinctus, te compulit, pedes ei ad lavandum exhibere. Id præterea jucundum etiam alijs ſpectaculum fuit, qui tecum ſacrificante videbant immenſi decoris infantulum blandè colludere; nec antè ſubduci oculis, quàm ſumpto à te cœleſti Pane. His coronidem, ſimúlque vitæ impoſuit Cœlitum Regina; quæ à te conſpecta eſt, inter nocturnas vigilias pſallentium alacritatem ſuâ præſentiâ excitare. Quam exeuntem ſubſequi juſſus, lætiſſimum accepiſti promiſſum, te paucis pòſt diebus ad Angelorum choros evocandum. Jámq; ingraveſcente febri; cùm is, qui tibi infirmo ſerviebat, invitum ſe ad prandium diſcedere, diceret; metuentem, ne ad mortuum rediret: tu ſecurè abire, mandâſti; pollicitus; quòd adhuc ante mortem te infallibiliter ſit viſurus. Cu promiſſo ut! ſtates, ſub ipſa refectione, triclinij januam aperiens, te illi ſpectan-

Pedes illi à Chriſto lavantur,

qui & ſacrificanti apparet.

Maria revelat illi horam mortis.

ctandum obtulisti, territo primùm; at audito mox tabulæ pulsu (mortui alicujus fratris signum antiquitùs fuit) tibi felicitatem transitûs gratulanti. Corpus dum pro more Ordinis lavaretur, inventum est multis vibicibus, ac plagis lividum; non sinè admiratione spectantium ignotam hactenus in te severitatem. Aperiebant præterea sanctimoniam tuam facta ad tumulum miracula: quorum intuitu honore altioris atque ornatioris sepulchri exuviæ tuæ donatæ sunt. *Immensum utique thesaurum tibi in cælo reposuisti, dum divinæ gratiæ dona tam sedulò curavisti servare in abscondito; solum arbitrũ, & retributorem Deum respiciens. Utinam & ego te imitarer; & non potiùs aucuparem vanæ gloriæ ventum, si quando fortè boni operis aliquid à me impetret vel metus pœnæ, vel desiderium, ne malus esse videar.*

Rigor vitæ in mortuo patefit.

Vana gloria fugienda.

S. BERNARDUS, *ser. 4. de Adv.*

Utile est, abscondere magis, quàm ostentare, si quid habemus boni. Sicut & mendici, cùm eleemosynam petunt, non pretiosas vestes ostendunt, sed seminuda membra, aut ulcera, si

Ostentatio boni nociva.

habuerint; ut citiùs ad misericordiam videntis animus inclinetur.

2. *Aprilis.* 4. *Nonas.*

Obijt anno 1201.

B. PONTI: qui in cœnobio Grandis-Silvæ cùm ritus S. Ordinis addiſceres, cerneréſque longam ibi ſeriem venerabilium ſenum Chori ſubſellia implere; in eos potiſſimùm intendiſti. Atque ut altiùs in eorum vivendi methodum, mox imitandam, penetrares; omni genere obſequiorum & cultûs eos ſtudebas tibi devincire. Reddebat hæc ſilva ſinè mora voci defiderij tui, echonis adinſtar, vocem amoris: dum quilibet in te ſuas virtutes mirabatur, & ſinè invidia diligebat. Id tum maximè patuit, quando Abbati demortuo te unanimis omnium cónſenſus ſucceſſorem declaravit. In qua cura non ſolùm filijs monaſterium, ſed & cœlum auxiſti. Nam quadraginta, & ampliùs, cum paterna tua benedictione decedentes, beatitudinem, qua fruerentur, tibi per viſum oſtentabant. Ita locuples prole & meritis, honoribus quoq; cumulatus es: primùm Abbas Claræ-vallis (poſt BERNARDUM quintus) Epiſcopus inde Claromontenſis

Seniores venerantur, & imitantur.

Semper altiùs promovetur.

tensis creatus: claris ubique locorum nominibus, nec tamen sanctimoniæ famæque claritudinem adæquantibus. Magnæ molis negotia inter summos terræ principes, Alexandrum nempe III. & Fridericum Imperatorem successu prospero peregisti. *Unum mihi incumbit, & id quidem gravissimum negotium: dicenda causa coram Deo Judice. Tu Processum illum ita dispone, ut ex mea parte stet misericordia: causâ enim cecidi, si sola Justitia in me ferat sententiam.* Negotium grave, reddere rationē DEO.

B. GERARDE, portæ Claravallensis custos. In quo labore omnibus te præbuisti humanum & mitem: in pauperes liberalem: orationis studiosissimum. Ad cœli denique portam evocatus, tuam ibi felicitatem Germano monacho, unà cum S. Joanne Evangelista apparens, ostendisti. *Sim & ego pervigil custos portarum animæ meæ. Quinque sunt januæ, sensus mei externi: per quas, non ritè obductis pessulis, me hostem immisisse, heu! quoties pœnituit!* *Circa annum 1190.* Custodia sensuum.

B. BERNARDA, Abbatissa monasterij S. Spiritûs de Olmedo in Hispania, miræ puritatis, & sanctimonię virgo: quæ sæpissimè media inter cæteras sanctimoniales orans, aut psallens, ultra cubiti altitudinem à terra attollebaris. Eluctabatur scilicet ad *Obijt anno 1595.*

suam originem seraphicus ignis divini amoris, qui in pectore tuo ardebat irrequietus, donec post raptus sublimes, & ferè quotidianos, mors viginti antè diebus præscita te cœlitibus conjunxit.

Oratio. *Eleva sanctissimis precibus tuis frigidas, arentes, & distractionum pondere prægraves, orationes meas. Quamvis enim non sit speciosa laus Dei in ore peccatoris; tetamen conciliatrice, cor contritum non despiciet Divina clementia.*

S. BERNARDUS, ser. 18. in Cant.

Orationis effectus. *Oratio humectat interiora arentis conscientiæ; escas bonorum operum digerit, & deducit per quædam animæ membra: fidem roborans, spem confortans, vegetans ordinánsq; charitatem, & impinguans mores.*

3. Aprilis. 3. Nonas.

Floruit circa annum 1280. B. HERMANNE, Villarij Converse qui pauperum ministerio deputatus, mira promptitudine animi totum piæ huic curæ impendisti. Majori gaudio non afficiebaris, quàm si mendicabula, datis è monasterio pannis, meliore amictu donare licuit, quàm ille fe-

erat

erat, quo tu vestiebaris. Sed interim nitebat interior animæ vestis, tam nobili virtutum ornamento decorata; ut illius pulchritudine delectata Cæli Regina, sæpe ad tua colloquia descenderit; non regio cultu, sed humili Cisterciensium habitu venusta. Favorum porrò, quibus te Mater liberalissima perfudit, non est numerus: quos humilitas tua licèt studiosè ab hominum notitia subtraxerit; non tamen in postrema vitæ hora latêre adstantes potuerunt, qui ipsam Matrem viventium tibi adesse, & ad Jubilæum æternæ felicitatis (quinquaginta enim annos in Ordine transegisti) perducere conspiciebant. *Mariæ in omni periculo subsidia, veluti totus Christianus orbis toties experitur, quoties implorat: ita & ego ad sacratissimos illius pedes prostratus, te utar interprete: hoc unum te impetrare sufficiet, ut illa mihi morienti se exhibeat patronam.*

Invisitatur à Virgine.

maximè moribundus.

Maria in morte solatium.

B. GIOMARIA, monasterij Lorvanensis in Lusitaniæ finibus monialis Conversa: quæ à primo in S. Ordinem ingressu, incredibili asperitate in corpus tuum sæviebas; nullo tormentorum genere omisso, quo caro continuis doloribus premeretur. Quàm verò immiti in teipsam manu utebaris, tam benignam alij senserunt: quos à

Floruit circa annum 1572.

desperatissimis etiam morbis solo tactu, aut formato Crucis signo liberâsti. Mortem insignia duo prodigia illustrè reddiderunt: cantus Angelorum, hymnum, *Te Deum laudamus*, læta claraque voce modulantium: & splendor ingentis radij, è sideribus ad lectulum tam conspicua luce descendens; ut passim vicinos, extra monasterium degentes, ad stuporem, & cognitâ inde causâ, ad tui venerationem, excitaverit.

Signa sub mortē.

Dona me virili animo tuo, quo in carnem tuam per tormenta, robustam manum terrentia, pugna visti. Fac, ut cùm ego rigidissimâ pœnitentiâ, propter peccata mea indigeam; id, quod tu ex puro Dei amore fecisti, ego saltem ex districti Judicij timore, & pœnarum infinitarum horrore agam.

Pœnitē tia.

S. BERNARDUS, *Serm. 10. in Cant.*

Non est omnino spernenda, nec vilis æstimanda, hujusmodi unctio pœnitentiæ: cujus odor non solùm provocat homines ad correctionem; sed & Angelos ad exultationem invitat.

Fructus duplex pœnitē-tiæ.

4. Apr.

4. *Aprilis. Pridie Nonas.*

B. ALEIDIS, illustrissimi Ecclesiæ Doctoris BERNARDI Mater nobilissima: quæ Tesselino, prosapię non inferioris viro, juncta, liberos non tam mundo, quàm cœlo dedisti; tot nempe sanctos enixa, quot proles. Eos enim mox ut mortalem hanc lucem aspexerant, tuis ipsamet manibus immortali Numini devotione singulari consecrabas: illis tanta solicitudine lac maternum unà cum pietate instillans; ut etiam in tenella ætate nihil deliciosum illis in victu vestitúq; indulgeres: non ignara; arduam cœli viam molli pede non esse terendam. Quàm verò altè imbiberint hujus educationis disciplinam, experta est horrida Cisterciensis eremus: cujus aspera supra humanas vires initia, fraterna illa cohors adeò generosè fuit amplexa; ut tantas difficultates esse cuiquam expugnabiles, vel ideo credat posteritas, quia id factum esse à filijs tuis, negare non potest. Cæterùm non pignorum duntaxat, sed & pauperum te matrem gerebas; quos undique per compita & xenodochia conquisitos, tanquam alteros filios fovisti. Cui quidem labori

Obijt anno 1105.

Liberos Deo cõsecrat,

& sanctè educat.

Pauperum gerit curam,

mira humilitate.

ca demissione & alacritate animi incumbebas, ut eorum vestes ac vasa propriis manibus emundare, cibos infirmis ingerere, sinè ancillarum ministerio sueveris. In Divum Ambrosium maxima devotione ferebaris: non sinè omine nascituri ex te novi, mellis flumina mundo propinaturi, Ambrosij. Ejus solenne festum quotannis exquisito cultu celebrabas; vocatis in castellum, quotquot adesse poterant, sacerdotibus: quibus post sacra peracta ad mensam humillimè, tanquam præsenti Christo Martha solicita, famulabaris. Hanc in se pietatem sanctus Præsul remuneraturus, te per visum edocuit, quòd ipso die sibi festivo, ad festivam cœli lætitiam sis transitura. Ad quam accitis more solito presbyteris, ac filijs, post salubria utrisq; data monita, sub illis Litaniarum verbis: *Per Passionem & Crucem tuam, libera eam Domine:* elevatam formandæ Cruci manum, ad mortis jussum demittens, suavissimè obdormivisti. Conjugem amisit maritus; at minimè matrem filij. Cùm enim tradita à te vitæ sanctioris præcepta apud quosdam languescerent (quæ unus BERNARDUS ad executionem urgebat) clara meridie spectandam te illis, & monita ingerentem

S. Ambrosio devota: ejus festa solẽniter celebrat.

Ab eo cognoscit horam mortis:

qua piè obdormit.

Post mortem filijs apparet.

tem exhibuisti. *Esto etiam mihi mater.*
Seu enim filiorum educatione occupari amas; de tua progenie sum, filius, &, absint demerita, frater Bernardi. Seu egenis opem ferre desideras (velui non desiderare jam ardens plenitudine charitatis, non potes) sum planè inter egentes ego & ægros longè miserrimus. Tu ergo gere maternam animæ meæ curam: crescet tua in cœlo gloria, si filiorum numerum augebis. Commendatio sui in curam maternam.

B. GUNZELINE, Abbas Morerolæ in Hispania: cujus maxima virtutum merita, ut glorioſiùs coronaret DEUS; te diuturna morborum quassatione in palæstra patientiæ exercuit. Languidum tamen te esse tuorum, adeóque inutilem ducem, ingemiscens; conceptâ in sanctum BERNARDUM fiduciâ, licèt jam usum omnia membra amisissent, mirabili celeritate ex integro convaluisti: publica solennitate gratijs de tanto prodigio eidem persolutis. *Acquiescere in Voluntatis Divinæ beneplacito, si non sola, sanè potissima est consolatio nostræ miseriæ. Sive igitur prospera, sive adversa mihi Deus immittat, tu me doce, eodem animo illa suscipere.* *Obijt anno 1188.* *S. Bernardi ope convalescit ex morbo.* Acquiescendū in Dei voluntate.

S. BERNARDUS, *de dil. Deo cap. 10.*

Delectabit sanè Deum, non tam nostra vel sopita necessitas, vel sortita Gaudet DEUS

suam in nobis impleri Voluntatem

felicitas, quàm quòd ejus in nobis Voluntas adimpleta videbitur: quod quotidie postulamus in oratione, dum dicimus: Fiat voluntas tua.

5. *Aprilis. Nonis.*

Obijt circa annum 1148.

B. ANDREA, sanguine, Religione & vitæ sanctimoniâ, frater germane BERNARDI. Qui cùm te ex profana militia ad sacram vocaret, difficilem te illi aliquamdiu præbuisti, castra Tesselini parentis, lætiores floridæ juventutis annos promittentia, sequi obstinatus. At beatæ matris oblatâ specie, BERNARDI colloquia blando annutu approbantis, illico manus dedisti. Transacto Cistercij tyrocinio, ad condendam Claramvallem cum reliqua cohorte missus, ab Abbate BERNARDO ad portæ custodiam deputatus, benignitatis in pauperes, vigilantiæ indefessæ, & in dandis responsis prudentiæ tuæ præconem non infrequentem audire meruisti BERNARDUM. Ad eandem portam cùm Humbelina soror, fratres visura accessisset; ac superbo vestium & famulorum apparatu, extremam vobis paupertatem tacità

Apparente matre sequitur Bernardũ.

Portarium agit.

tacita exprobraret: adeóq; BERNARDUS ne in ejus quidem conſpectum deſcendere dignaretur: tu verbis pauciſſimis, ſed in morbum, quo laborabat, valituris, illi ſanitatem & gratiam fraternam conciliáſti; illam non jam ſororem, ſed rete diabolicum, & ſtercus pretiosè involutum, appellando: gnarus, graviori telo non feriri ſuperbiam, quàm contemptu. Efficaciam dicti teſtabantur ſtatim obortæ lacrymæ; inde abjecta vaniſſimi faſtûs inſtrumenta: denique poſt ſanctiſſimam in monaſterio Villetano vitam, pia mors, cui tu cum BERNARDO, Nivardóque interfuiſti, eandem paucis pòſt annis pari felicitate dulciſſimæ fratrum præſentiæ ſecutus. *Si originem noſtram, ſi miſerias, quas patimur & expectamus, ſinè diſſimulatione penſamus, omnes cum pudore in nobis titulum illum deflebimus, quo tu ſororem ad ſui agnitionem perduxiſti. Fac, ut eandem vim in me habeat iſta conſideratio: felix erit vulnus, quo ſanabitur ulcus ſuperbiæ, originali labe naturam corruptam ad vanum tumorem impellentis.*

Sororẽ à ſæculo reddit averſam contemptu perſtrictâ illius ſuperbiâ.

Dedocet ſuperbiã, miſeriæ ſuæ cõſideratio.

S. JULIANA: quam ſteriles, & jam ſenio proximi parentes à DEO precibus (uſitato ſanctorum auſpicio) impetraverunt. Quibus quinquennis orbata

Obijt anno 1247.

Quinqueñis monasterio includitur.

bata, DEO sic providente, matrem in Cistercienſi monaſterio, Montis Cornelij nacta es, re & nomine Sapientiam. Sub cujus inſtitutione virtutes avidiùs hauſiſti, quàm ſolent in illa ætate parvuli nugas ſuas amare: ad apis indolem, ex quolibet floſculo mel pietatis docta decerpere. Cùm enim audiviſſes, Divum Nicolaum Myrenſem certis in hebdomade diebus lacte materno abſtinuiſſe; atq; eandem jejunij conſuetudinem reliquâ deinceps vitâ habuiſſe ſacroſanctam: tu id non ſupra vires ætatulæ tuæ arbitrata, clam moderatrice, ſtrenuè imitari cœpiſti; cibum ſtatutis diebus aut omittens, aut modico panis fruſtillo, edentis ſpeciem magis quàm veritatem, magiſtræ objiciens. Quæ piâ fraude cognitâ, te uſurpatæ propriæ voluntatis ream, in medias nives extra monaſterium projecit: ubi ſinè infantilis triſtitiæ ſigno oculis terram, manibus cœlum reſpicientibus, tamdiu immota hęſiſti; donec ad ſacrum tribunal coram ſacerdote noxã expiare, & illius ſententiâ abſolvi, juſſa fueris. Ubi tuam in accuſando humilitatem, & cõſcientię teneritudinem ſtupens Pater ſpiritualis, non vanè præſagijt futuræ ſanctitatis incrementa. Commendabãt Angelicam in-

Sanctorum virtutes imitatur.

Mira, in tali ætate virtus.

nocen-

nocentiam præstantissimæ dotes naturæ: eximius corporis decor; mores, & loquelæ innoxij lepôres, ad miraculum venusti. His accedebat ingenij, nihil non capientis felicitas. Præterquã enim, quod cæremonias sacri Ordinis per tyrocinij annualis decursum dexterrimè fueris complexa: latinæ linguę tantam assecuta es peritiam; ut Divorum BERNARDI, & Augustini libros, & sinè hæsitatione legeres, & sinè difficultate in sermonem vernaculum transferres. Tantis dotibus electura custodem, sub unam humilitatis umbram confugisti: vilissima quæque servitia, penè ultra vires, ambiens: ita ut per aliquot annos vaccis mulgendis operam locaveris: abjectissimâ functione non ante desertâ, quàm te vires destituerint. Sic tibi reddita toto animo te addixisti rerum cœlestium meditationi: quarum materia nulla fuit frequentior, quàm Patiens Christus. Cujus dolores tam vehemens excitavere in te divini amoris incendium; ut flammâ etiam in reliquum corpus ex corde diffusâ, faciei pallor in lilia, labra genæque in rosas mutari eo tempore cernerentur. Relaxabant fatigatam præsentes cœlites, quorum quotidiana tecum de altissimis mysterijs col-

Dotes ingentes naturæ;

atque vis ingenij.

Humilitati studet.

In meditatione cœlestium ardor.

Cœlites eam in-

visunt.

loquia summè admirabantur, qui extra cellulæ fores auscultabant. Ex hac autem cum cœlo familiaritate ortum est tantum temporalis vitæ fastidium, ut longo tempore nullum cibum admiseris, præter sacrosanctum Panem Angelorum: quem dum sumebas sensus omnes corporei opprimebantur ab internæ dulcedinis affluentia. Quantum porrò valerent tuæ apud DEUM preces, uterq; orbis didicit: dum illinc è flammis reos, hinc è lectulis morbidos eo remedio liberabas. Fuit ex urbe Leodiensi civis, qui arctiorem in dies regularem disciplinam, cùm iniquo animo ferret; multáque in te contumelias, veluti illius novitatis causam, effunderet; inter ipsa execrationis verba, ultione divina tactus, animæ corporísque vitâ periclitabatur. Quo audito ad orationem conversa, ab utroque illum languore exemisti. Concitavit in te hæc tua pietas inferni furores, ex quo emissa ad te territandam monstra, cum sæpiùs objectâ Crucis figurâ propulsavisses; nec tamen quiesceret fanaticus histrio: tu justæ tandem indignationis impetu concita, eundem humo allisum, pedibus etiam, ceu canem mortuum, conculcâsti. Dignum sanè spectaculum, cui cœlum applaudéret

Eucharistiâ solâ diu vitam sustentat.

Miracula patrat.

Dæmonem pedibus calcat.

deret, dum gloriabundum illum ſimilem ſcilicet Altiſſimo, ridebat ſub infirmæ virgunculæ pedibus trepidantem. In Prioriſſam electa non aliter ad conſenſum induci poteras, niſi metu, ne inobedientiæ culpam incurreres. Ea tamen ſolicitudine præeras; qua nullũ piæ matris munus omitteres. Solari mœſtas, excitare laſſas, proficientes ad altiora allicere, omnibus exempli facem præferre ſatagebas. Inter hæc varijs è cęlo viſionibus recreabaris. Quarum una tibi à multis annis quotidie offerebatur; ſplendida nimirum Lunæ imago, nunquam verò in plenum orbem excreſcentis. Cujus oſtenti myſterium à Chriſto edocta es: Sidus illud Eccleſiæ iconem repræſentare: quæ licèt ſplendida ſit atque decora, incompleti tamen luminis pati eclypſin, donec ſacroſanctæ Euchariſtiæ feſtivitatem ſolenniſſimo ritu quotannis obiret: ídque ut fieri curares, munus tibi Servator impoſuit. Quo honore te æſtimans indignam, arcanum illud triginta ferme annis ſilentio preſſiſti. Sed redeunte identidem, præter adhortationes ſupernas, eâdem viſione; tandem ope clariſſimorum pietate ac doctrinâ virorum, negotium ad ſupremos Eccleſiæ magiſtratus delatum, finem

Invita præficitur.

Lunæ imaginem videt:

cuius myſterium ei à Chriſto revelatur.

Feſtum Corporis Chriſti inſtitui

procurat. nem tam felicem sortitum est: ut publico illo mundi totius triumpho, exsultet in hodiernum usque diem Christiana pietas; contremiscat infernus, confundatur hæresis, erubescat Judæus, cœlum tibi ac Cistercio hujus pompæ originem aggratuletur. Officium, *Officiũ dictat.* sive solennes pro festo preces, te dictãte, conscripsit B. Joannes (qui tibi à confessionibus erat) devotione eximias, támque diu in usu habitas; dum Angelico stylo Thomas alias exaravit. At verò sanctimoniam tuam, cœlo, *In exilium ejicitur.* terræque venerabilem, improbitas civium Leodiensium non solùm injurijs impetivit, sed etiam in exilium relegavit. In quo multis ærumnis agitata, tandem in Salsinienſi monasterio, die & horâ mortis longè antè prædictâ, clarum prophetiæ dono, & omni virtutum genere ornatissimum spiritum, in manus familiarium tibi cœlestium epheborum tradidisti. *Non dubito, te adhucdum esse solicitam, ut sacratissimum* **Dignus Evcharistiæ cultus,** *divini amoris pignus digno honore, præsertim in non indigna sumptione, colatur. In hunc gravissimum reatum ne incidam, tu me, obsecro, præserva: simúlque amabilissimum Jesum exora; ut, quod Doctor Angelicus cecinit, sicut je moriens mihi dedit in pretium, sic regnans det in præmiũ.*

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 1. in Cœna D.

Si quis vestrum non tam sæpe modò, non tam acerbos, sentit iracundiæ motus, invidiæ, luxuriæ, & cæterorum hujusmodi: gratias agat Corpori, & Sanguini Dominî: quoniam virtus Sacramenti operatur in eo: & gaudeat; quòd pessimum ulcus accedat ad sanitatem.

Eucharistia minuit tentationes.

6. *Aprilis.* 8. *Idus.*

B. HENRICE, monache Villariensis: cui Cistercienſium ritus & vitæ norma, adhuc puero, adeò placebant; ut vix expectata annorum maturitate, ad suscipiendum habitum properaveris. Nec deferbuit tam altè radicata cupido consequendi summam perfectionem: sed quò longiùs progrediebaris, tantò minus te complexum esse ratus, ad majora semper anhelabas. Ante reliquas virtutes elucebat in te ardentissima charitas; qua omnia factus omnibus, jam inter vivos sancti nomen obtinuisti. Accedentibus deinde post obitum miraculis, quasi ad novam vitam productus, elevato supra terram sepulchro

circa annum 1238.

chro, publicum excipis venerantium honorem. *Charitas, qua nunc in Deo totus ignis es, te, rogo, persuadeat, ut & mihi nobilissimam illam virtutum impetres: repulsam te pati non sinet, cujus propria natura est Charitas.*

Charitas.

Vixit circa annum 1211.

B. JOANNES: qui in Villariensi cœnobio tyrocinium alacri animo ingressus, haud exiguæ olim sanctitatis spem fecisti: cùm maturas in juvene virtutes, maximè humilitatis & obedientiæ amorem, præter incorruptam innocentiã, omnes in te admirarentur. Verùm illæ animi dotes superis quoque arrisere: à quibus, nondum completo probationis curriculo, ad suum consortium assumptus es. *Agnoscam ego ex tua tam tempestiva sanctimonia, quàm rudis adhuc tyro sim in studio perfectionis. Fac me solidæ virtutum veritati, non larvato hypocrisis figmento incumbere: ut posito sincero fundamento, in hac schola quotidie doctior, id est melior evadã.*

Vera sit non ficta virtus.

S. BERNARDUS, ser. 34. in Cant.

Tria genera humilium.

Quanti humiliantur, & humiles non sunt. Alij cum rancore humiliantur, alij patienter, alij libenter. Primi rei sunt, sequentes innoxij, ultimi justi.

7. Apri

7. Aprilis. 7. Idus.

B. HERMANNE, Hemmenroden- *Circa*
sis Converse: cujus puriſſimam ſinè *annum*
labe innocentiam ne homines ignora- 1170.
rent, à brutis didicere; quæ ad nutum
tibi obſequebantur: quaſi vocis Divi- *Bruta*
næ recordarentur, qua primus homo, *ei obe-*
nondum reus violatæ legis, accepit u- *diunt.*
niverſale imperium in animantia, non
obſequij, licèt rationis expertia. Quan-
to devotionis affectu Auguſtiſſimam *Miran-*
cœli Reginam colueris, ex reciproco *dus in*
illius in te amore, & vel uno hoc admi- *eum*
rabili favore liquidum eſt. Cùm enim *Mariæ*
aliquando conſuetas de ipſa preces à *favor.*
te non ex integro perſolutas tunc pri-
mùm memoria ſuggereret, poſtquam
laſſa diurno labore membra in ſtrato
ad quietem compoſueras; ideóque ad
orandum conſternatus exſilires; cle-
mentiſſima Virgo juſſit, ut neceſſario
ſopore corpus refocillare pergeres: ſe
interim ſolitum pietatis penſum ſibi
pro te perſoluturam. Inſtante tandem
fidelis obſequij fine, ab eâdem cogno-
viſti horam mortis: quam ut tantò lę-
tior obires, etiam deſtinatam tibi in
cœlo gloriam mortalibus oculis inſpi-
ciendam præbuit. *Ora glorioſam, & gra-*
tioſiſſi-

Devotio in precibus.

tiosissimam Dominam meam; ut non permittat somnum oculis meis, nec palpebris meis dormitationem, donec quotidie integrè attentè, ac devotè, persolverim orationis pensum, ad quod me vel leges obstringunt, vel animæ necessitates ad piam consuetudinem applicavere.

Obiit circa annum 1230.

B. ERMENTRUDIS: quæ sanctæ Julianæ Cornelienſi, tam inter prosperа, quàm adversa, inexpugnabili fide adhærens, ærumnarum ejus, in exilio, ac in patria beatitudinis consortium meruisti. *Si patientiæ, & præmij, eadem esset quoad diuturnitatem mensura; daretur forsan aliquis querelæ locus: quia verò momentum compensat æternitas, quis non libenter tecum perse veret in cruce, sinè qua postmodùm vivet beatus, quamdiu Deus erit Deus?*

Patientiæ brevis longa corona.

S. BERNARDUS, ser. 43. in Cant.

Jugum Christi leve.

Erit quandoq; nobis ingens cumulus gloriæ, qui modò est fasciculus myrrhæ. An non fasciculus, cujus jugum suave est, & onus leve?

8. *April.*

8. *Aprilis.* 6. *Idus.*

B. GUILIELME, quem ex Abbatiâ Villarienſi Claravallis ad ſuum regimen, & claritatis augmentum aſſumpſit. In utriuſque autem loci adminiſtratione benevolas manus tam filijs, quàm egenis, pari ſolicitudine porrexiſti; liberalitatem tuam DEO per inaudita miracula juvante. Cùm enim aliquando bovem mactari præcepiſſes, quo pauperi & graviter infirmæ mulieri ſubvenires: atque is jam in fruſta diviſus, morbidam non à fame ſolùm, ſed etiam ab ægritudine li beraviſſet: altera die, carnium reliquijs nuſquam inventis, idem omnino bos, ejuſdem coloris & formæ, è ſtabulo ad aratrum ductus eſt. Aliàs araneum bene grandem, ſacro Calici illapſum, ſi nè horrore glutijſti illæſus: peſtifero animali, poſt integri anni circulum, abſque damno per parvam digiti puſtulam egreſſo. Plurimis ejuſmodi prodigijs clarum, Gregorius IX. unà cum alijs Abbatibus Romam vocavit, Concilij authoritate frenum protervæ tyrannidi Friderici Imperatoris injecturus. Quo quidem impium prædonem damnavit ſacer ille Senatus; ſed in reditu

Promotus añº 1235.

Bos dicitur ſtribucitus in paupe-res, vi-vus reperitur

Araneum illæſus glutit.

ditu non pauci in illius retia incidistis inter quos & te in Lombardiæ finibus comprehensum, in carcerem detrusit. Cujus gravissima incommoda invicto animo perpessus, in ipso libertatis limine, inter filiorum, te anxiè quærentium manus, exspirâsti. Tuum verò corpus, cùm pro recipiendo ultimo charitatis officio, in lavacro jaceret; tam luculentos de se radios diffudit: ut hebetati intuentium oculi, ne membra quidem intêr se discernerent: cœlo, ut etiam post fata puritati tuæ angelicæ patrocinaretur, vestem prodigiosi luminis in tegumentum pudoris substernente. Ipsâ porrò mortis horâ cuidam sanctæ virgini, ornatus aureâ, rubeisq; gemmis distinctâ chlamide visus es, quas patientiæ tuæ præmium esse dicebas. *Veluti nulla virtus aliunde, nisi è cœlo trahit originem: ita vel maximè castimoniæ Verbum non omnes capiunt, nisi quibus datum est. Tu præcinge fortitudine lumbos meos, ut periculosa hostium tela illæsus excipiam, magnóque semper animo repellam.*

S. BERNARDUS, Tr. de mor. Episc.

Multa patitur pro Ecclesia.

Castitas in mortuo prodigiosè protegitur.

In morte gloriosus apparet.

Castitas.

Encomium Castitatis.

Differunt quidem inter se; homo pudicus, & Angelus: sed felicitate, non virtute. Sed etsi illius castitas felicior,

hujus

hujus tamen fortior esse cognoscitur. Sola est Castitas, quæ in hoc mortalitatis, & loco, & tempore, statum quendam immortalis gloriæ repræsentat.

9. *Aprilis.* 5. *Idus.*

B. GUILIELME, ex strenuo milite, ac opulentissimo domino Montis Pessulani, humilis & pauper asceta cœnobij Grandissilvæ in Vasconia. Qui abjectis voluptatum irritamentis, tanta generositate animi fortissima Obedientiæ arma induisti: ut vitæ rigore, achumilitate, nulli esses omnino secundus; admirandus omnibus & charus; maximè mellifluo BERNARDO. Quem cùm in sua Claravalle languentem inviseres; atque ad propria remeaturus, non sine vatidico quodam sensu tristitiæ discederes; tanquam non ultrà illum inter mortales visurus: hac te solicitudine liberaturus, promisit: effecturum se, ut desiderium tuum denuo in hac vita impleatur. Illa igitur nocte, quam pijssimus Pater habuit in terris ultimam, te per visum dulciter affatus, ad radices montis Libani deduxit:

Obijt anno 1157.

Charus S. Bernardo;

qui ei mortuus pri-

mo apparet.

duxit, ac post breve colloquium, in altum se libravit, te inter pias lacrymas spectante, ac præmonito, te paucis abinde annis secuturum. Quem quidem cœlestis Libani ascensum in dilectis Liberiæ oris invenisti; in quas ad duo condenda monasteria fueras destinatus. Glorioſam tui nominis memoriam nec sera posteritas ignorabit: cùm hoc præsenti sæculo, post obitum tuum quinto, nemo sit ex Imperatorum, Regum, ac Principum numero per universam, quà patet, Europam, qui suâ ex sanguine tuo stirpem non derivatam agnoscat. Eant nunc monasticæ continentiæ mastyges, & assurgentia ex humilis Obedientiæ radice tot summa regnorum capita suspiciant. *Etiam in meo corde planta, ô Beate, hanc obedientiæ sanctæ radicem. Sterilis non erit, quin aliquos in me virtutum fructus germinet.*

Ex eo omnes Europę Principes originem trahũt.

S. BERNARDUS, *ser. 28. in Cant.*

Obedientia.

Felix, cui Veritas attestatur, dicens: In auditu auris obedivit mihi. Dignus, qui videam: qui priusquam videam, obedisse invtniar. Securus videbo, ad quem me obedientiæ munus præcesserit.

10. *Aprilis.* 4. *Idus.*

BESKYLLE, cui cognomen Magni conciliavere partim origo, ex Regio Danorum sanguine deducta; partim magnus ille animus, quo summos honores, pari authoritate, prudentia, & eruditione, diu inter adversa & prospera, gloriosè administratos, ad infimum denique humilitatis gradum depressisti. Juventutis quidem aurora tam felix ætatis crepusculum non promittebat: dum solito aularum vitio, ingestæ vanitatum illecebrę nobilissimam indolem ad vitiorum prærupta traducebant. Jámque dulcedo pravæ consuetudinis penè obduxerat callum; cùm invalescenti malo miseratio Divina medelam apposuit, qua luxurians surculus, velut ex vulnere, meliores deinceps fructus proferret. Morbum nempe immisit, eúmque fatalem: quo cùm exanimi similis jaceres, post horæ spatium, quasi è somno experrectus, stupentibus, qui lectum cingebant, narravisti: Te non sopore, sed gravissimo negotio per id tempus fuisse obrutum. Ductum in spiritu ad incendia damnatorum, ijsdémque injectum: inde tamen reptando evasisse

Obijt anno 1181.

Propẽdet ad mundi vanitates:

morbo corripitur,

& visione terretur.

ad tribunal quoddam immensi splendoris, cui cœlorum Imperatrix insederat. Sed & ab illa bis repulsum, clementiam denique & libertatem non aliter post multas lacrymas impetrasse, nisi votivo promisso; te quinque modijs ex tuis aliquando proventibus honori suo litaturum. Ænigma tibi tunc in angustijs posito fuerat haec mulcta: at postmodùm sphynge non eguit Dania, quando Episcopus primùm Roschildensis, inde Archiepiscopus Lundensis, utriusque regni, Daniæ ac Sueciæ Primas, Legatus insuper Apostolicus, authoritate & liberalitate plusquam regia, è quinque florentissimis Ordinibus totam illam plagam impleviſti: conditis monasterijs & alijs Ecclesijs sinè numero: unum omnibus MARIÆ Sospitatricis titulum præseferentibus. A Cistercio initium sumptum est: impetratis à mellifluo BERNARDO monachis, qui populo, hactenus Angelicæ in terris vitæ ignaro, primi nascentis Ecclesiæ vivam imaginem repræsentarent. Visis BERNARDI filijs, tam ardens desiderium ipsiusmet sanctissimi Patris concepisti: ut contemptis viarum molestijs mox Claramvallem petieris, inde nunquam recessurus, nisi BERNARDUS

Voto se Mariæ obligat:

& liberaliter persolvit.

Ejus in S. Bernardū amor.

bus obstitisset: spiritu vatidico præ-
noscens, quàm multorum adhuc salu-
tem paritura sit tua inter indomitas
illas gentes præsentia. Itaque redire
coactus, panem bina coctione, ut mi-
nùs corrumperetur, duratum, dulcissi-
mo Patri benedicendum obtulisti: sed
ille simpliciter pistum ttadi jussit, secu-
rum te faciens, diutiùs fausta precatio-
ne conservandum, quàm igne bis térq;
repetito. Id pluribus pòst annis expe-
rientia comprobavit; pane illo tam vi-
vidum odorem retinente, ac si recens
è furno prodijsset. Dentem præterea
ac de capillis ejusdem sancti tecum, ve-
lut opima spolia, reportâsti; multis, il-
lo adhuc superstite prodigijs (præsertim
in profligando ab obsessis dæmone)
clarissima. Ut autem nullum omitte-
res sanctæ administrationis munus, ad
remotiora regni, à superstitione non-
dum repurgati, viros doctrinâ & pie-
tate insignes, tanquam Apostolos, de-
legisti. Otium aliquod à regni negó-
tijs, quorum potissima moles tuis hu-
meris incumbebat, subinde nactus, se-
pulchrum Servatoris, aut Apostolo-
rum Limina sub Hadriano & Alexan-
dro III. Pontificibus devotè invisisti.
In quo posteriori itinere ab impijs Fri-
derici sicarijs captus, spoliatus, multís-

Reliquias de vivo Bernardo secum asportat,

miraculis exinde celeberrimas.

Loca sancta visitat:

Calamitates pro Ecclesia sustinet

que contumelijs intrà carceres affectus es, nc Apostolicæ dignitati sua laurea deesset. Vinculis te statim exemisse interposita Alexandri solicitudo; qui Legatis à latere Cardinalibus, & Rescripto, Christi Vicarij digno, Fridericum increpaverat: nisi avaritia prædonum auro potiùs, quàm minis, fuisse expugnanda. Quo ex Dania in grande lytrum transmisso, sedem Pontificiam cum totius regni summa lætitia repetijsti. Tandem per labores indefessos constabilitâ, tam sacri quàm civilis statûs concordiâ, ab Alexandro & Rege missionem obtinuisti, ac potestatem (tantum prudentiæ tuæ deferebatur) denominandi successorem. His rebus compositis, quidquid opum superarat, in pauperes, jam aliàs tua benignitate ali solitos, effudisti: vix reservatis impensis, ad petendam Clamvallem necessarijs. Abeuntem excipiebant per urbes vicósque tristissimæ subditorum voces, plorantium amittere se communem Patriæ Patrem, asylum Justitiæ, orphanorum Tutorem, oppressorum refugium, Fidei lucernam, totius denique regni unicum ornamentum. Sed etsi ad reciprocas te lacrymas movebant hi fletus; non tamen morabantur impatienter pro-

& à suis redimitur.

Bona in pauperes distribuit

& patriæ ultimum vale dicit.

perantem, & jam uni Claræ vallı intentum. Ad quam cùm feliciter appuliſſes, nemo ſinè admiratione aſpexit, ſubitò regnorum Primatem ſtare in choro, in menſa ſedere tyronum poſtremum: venerandam canitiem infra juvenes ſeſe demittere: regnorum clavo aſſuetas manus colligendis in agro ſpicis inclinari: vigilijs, orationum inſtantiâ, & victûs auſteritate, delicijs innutritum aſſequi illos, quos longa exercitatio ad patientiam ejuſmodi laborum firmaverat. Ceciderat inter hæc in prælio frater tuus germanus: qui in pœnis piacularibus detentus, à te ſubſidium flagitavit, ac ſinè mora libertatem obtinuit. Quatuor annis te gaviſa eſt Claravallis: poſt quos ſanctiſſimè tranſactos, à laboribus ad quietem, emeritam animam tranſmiſiſti.

Monachum in Claravalle induit.

Fratrẽ è purgatorio liberat.

Dij (quod veteres dicere ſolebant) laboribus omnia vendunt; ſed maximè cœlum: dignum nempe, quod non labore ſolùm, ſed & tormentis ematur. Tu me ad labores meos, ſi cum tuis comparavero, planè leviſſimos, animosè ſuperandos excita: & doce, nullam optare quietem, niſi quam vitæ finis dabit, æternam.

Labore cœlum emitur.

B. BERTRANDE: qui Ciſtercio coævus, primogenitam ejuſdem Filiam nactus es ſponſam: felici augurio,

Obijt anno 1117.

Firmitatis nomine insignitam: ne dubitarent posteri de solida firmitate sacri Ordinis, non nisi cum orbis terrarum ruinis spectaturi suum occasum. Quatuor annos in regimine consumpsisti, câ quidem sanctitate & industriâ, ut penè gloriam Matris adæquaveris. *Rogo te, ô beate, ne permittas mentrà sordescere in vitioso tepore meo. Infunde mihi in hujus morbi remedium, sanctiũ fervorem, quo tu in senectam & senium usque, per omnes laborum difficultates penetravisti.*

Fervor in superandis laboribus.

S. BERNARDUS, *Epist.* 341.

Erubescat anima conversa ad Dominum, minori affectu sectari justitiam, quàm iniquitatem antea sectaretur.

Studiũ virtutis

II. *Aprilis.* 3. *Idus.*

BANGELE de Victoria: qui in Ferrarienſi cœnobio tyrocinium non tam Ordinis, quàm præstantissimarum virtutum percurrens, pro vitæ & doctrinæ merito in diversis monasterijs officium Abbatis maxima laude & fructu administravisti. Tandem totius Congre-

Promotus año 1580.

Congregationis Hiſpanicæ Reformator Generalis electus, talem te in opere illo, laborum pleniſſimo, exhibuiſti, qualem omnium piorum vota exoptaverant. Dum Abbatem agebas; animi demiſſio te fecit ultimis parem: ſolicitudo, præſertim circa infirmos, omnium ſolatium: charitas, quâ ſingulis neceſſaria providebas, omnibus venerabilem: manſuetudo denique, quâ erga delinquentes utebaris, verè te Angelum pacis demonſtrabat. Ad Angelos porrò lucis te, poſt ſuperatum patientiſſimè fatalem morbum, fuiſſe aſſumptum, teſtata eſt gemina lux cœlitùs immiſſa: quarum altera ſupra locum tuæ migrationis, in forma magni ſideris ſub ipſo agone apparens, tecum exſpiravit, deſiitque videri: altera triclinium omne illuſtravit, poſtquam inter illa pſalmi: *In manus tuas commendo ſpiritum meum:* placidè obdormiviſti. *Una timoris materia, unicus terror meus, eſt mortis illa terribilis hora. Tu, quæſo, gratiam mihi impetra, quâ tremoris cauſam, quæ nulla eſt, præter peccatum, pœnitentiâ, ah non nimis ſerâ! ſed maturâ, & ſeriâ, amoveam.*

Abbatis egregiæ virtutes.

Lux in morte apparet.

Mortẽ terribilem facit peccatum.

Sancti Martyres STEPHANE Abbas, & ILDEBRANDE Converſe: qui ab hæreticis Albigenſibus compre-

Paſſi anno 1209.

hensi, alter triginta sex, alter viginti quatuor vulneribus confossi, gloriosè pro Ecclesiæ Catholicæ veritate occubuistis. *Orate pro me: ut qui Martyrij palmâ dignus non sum, longum saltem martyrium corporis mortificatione, ac dignâ pro peccatis meis pœnitentiâ, ducam.*

S. BERNARDUS, ser. 30. in Cant.

Mortificatio est martyrium.

Genus martyrij est, spiritu facta carnis mortificare; quo membra cæduntur ferro: horrore quidem mitius, sed diuturnitate molestius.

12. Aprilis. Pridie Idus.

Passi circa annum 1171.

BEati Monachi Cistercienses, conditione quidem ac dignitate diversi, sed unam ob causam passi gravem persecutionem Friderici Imperatoris: qui vos multis calamitatibus exagitatos, tandem ex totius Imperij finibus injuriosè proscripsit, eò quòd legitimo Pontifici Alexandro III. contra intrusum Victorem adhæseritis. Pauca admodùm de vestris nominibus nota in terris sunt, sed ob fidei vestræ inter tot adversa constantiam, expressa in libro Vitæ. *Vos intercessione vestra facite, ut*

nomen

nomen meum non deleatur de libro viventium; sed scribatur cum Justis, cum quibus æternùm cantare merear: Gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in cœlis.

B. ERICE, Erici magni, Regis Danorum nepos: qui cùm ad sceptrum, post patrui mortem, esses evectus, ac te monachi à sancto P. BERNARDO ad instantiam Eskylli Primatis in Daniam missi, invisérent: adeò amore illorum captus es: ut constructo, regiéq; dotato monasterio de Fyonia, abjectis regni insignibus, te illis per habitûs religiosi susceptionem associaveris. Coronabant exinde regium verticem, diadematis loco, maximarum virtutum gemmæ. Gloriabantur manus, dum pro clavo ligonem & sarculum versabant. Portabant humeri lætiùs detritam & asperam cucullam, quàm auro argentóque pictam chlamydem. Sed hæc nempe via regia fuerat, quâ de regno perituro ad immortale conscendisti. *Regnum cœleste devicti mundi præmium esse quanquam non ignoremus; tàm fatui tamen sumus; ut mundo magìs, quàm Deo servire delectet. Tu me ex ista detestabili servitute libera; quam nempe generoso animo conculcavisti.* *Circa annum* 1145. *Regno abdicato, monachũ induit.* Regnũ cęleste.

B. THEODERICE, monache & Sacerdos inclyti monasterij Eberbacensis *Floruit circa*

annum 1222. sis, vir integerrimæ simplicitatis, & verè Israëlita, in quo dolus non erat. Quamobrem DEO, cujus sermocinatio cum simplicibus est, cumprimis dilectus, interiori illo lumine donatus es, quo aliarum conscientiarum arcana perspiciebas. Intereras aliquando sacrificio cujusdam presbyteri, vitam suo muneri minùs congruam ducentis. Hunc, dum sacrosanctum cibum oti indigno admovebat, vidisti pro candidi panis speciebus ignitos carbones ingerentem. *Fac, ut oculus cordis mei sit simplex & rectus: sit ad aliorum actiones cœcus: nec quidpiam aliud videat, vel discutiat, quam seipsum.*

Formidabilis visio.

Simplex cordis oculus.

S. BERNARDUS, ser. 24. in Cant.

Quis rectus corde?

Illum ego rectum corde dixerim; qui & rectè in omnibus sentiat; & à recto, quod senserit, in nullo dissentiat.

13. *Aprilis. Idibus.*

Floruit circa annum 1173. B. HILARI: qui in monasterio Bonævallis in Delphinatu, sub disciplina sancti Hugonis Abbatis pijssimè instructus; cùm insignes virtutum tuarum flores, uberem cum ætate sanctitatis messem promitterent, eos adhuc imma-

immaturos hortis cœlestibus inseruisti. Ac ut tristem de tuo decessu Præsulem solatio afficeres, eidem instar solis resplendens apparuisti. *Præcox aut immatura mors non est, seriùs, an citiùs obùngat; nisi quæ sinè fructibus innocentiæ, vel pœnitentiæ obitur. Illis me carere non ignarus, ora, ut his eandem præveniam.* Mors nũquã est præmatura

B. IDA, Lovanij in Belgio nata: virgo verè dilecta DEO, & præter DEUM nihil amatura: utpote quem sub Panis velamine latentem, adhuc infans, per templa quærebas avidissimè: quem etiam septennis Sacro assistens, dum Sacerdos Consecrationis verba proferret, instar lucidissimæ stellæ in aram descendere vidisti: solita inter labores domesticos suavi, & penè plusquam mortali voce, carmina de illo cantillare. Avari parentis, prodigam tuam in pauperes manum exosi, verborum ac verberum fulmina, molli patientiæ scuto excipiebas innoxia: quæ tamen mox cœlum in avaritiam retorsit; vino in cellarijs parentis corrupto: quod tu tamen, ut bono malum vinceres, in meliorem protinus saporem precibus tuis restituisti. Profligato hoc bello ad alia te certamina provocavit hostis infernalis; cujus monstrosa ludibria ora- *Obijt anno* 1131. *In SS. Eucharistiam devotio infantis.* *Vincit in bono malum & precibus malitionum*

gni infestationes.

tionum armis, ut fumum flatu dissipaviſti. Cúmque ſpiſſa nocte ad incutiendum terrorem, feretrum ſtatuiſſet, ex quo aſſurgens cadaver in te proſiliebat: tu cœlites appellans, etiam tunc infauſtum morionem exploſiſti. Cæterùm lectulus quieſcentis, compoſitus erat ex ſarmentis virgultíſque, cingulo, aculeis ferreis aſpero, plumarum vices obeunte. Sic nempe, ſi unquam, florebat lilium inter ſpinas. Enimverò ſpinas clavóſque, qui JESUM ſponſum tuum quondam cruentaverant, tam altè cordi tuo habebas infixos; ut nunquam non pungeret præſens ubique eorundem memoria. Quod prodebant perennes lacrymæ, gemitus, & cordis deliquium. In quo cùm tempore quodam quaſi mortua jaceres: adfuit ille, cujus amore languebas, vulnerum ſuorum ſtigmatis decorus; tibíque in manibus, pedibus, ac latere, plagarum ſuarum cicatrices tam luculenter impreſſit; ut illarum veſtigia per omnem deinde vitam remanſerint ad inſtar gemmarum conſpicua. Et pectoris quidem vulnus tam patulum erat; ut per illud etiam naturale ſpiramen halitûs tranſmearet: tanti præterea doloris, præſertim ad digitorum, vel alterius rei contactum, ut omnem

Lectuli aſperitas.

Paſſionem Chriſti continuè meditatur

Quinque Vulnerũ ſtigmata illi imprimit Chriſtus.

huma-

humani cruciatûs acerbitatem excederet. Hac amoris tessera insignitam, te Dilectus sub peregrini pauperis persona invisit: cum quo postquam suavissimè de armis Dominicæ Passionis fueras confabulata; & jam omnino in lacrymas liquescere; ille subitò sese oculis tuis subduxit; relictâ in præcordijs tuis tam penetrabili divini amoris dulcedine, quæ vitæ mortalis omnem sensum tibi diu ademerat. Contigit interea, ut soror tua diem supremum obiret: quam cùm scires in orbe altero haberi duriùs; iterum vivere jussisti, ut meliùs viveret. Adductus erat ad te, remedium suæ miserię accepturus quidam teterrimo morbo laborans. Vix in conspectum tuum venerat; cùm, ne signo quidem à te dato; pestifera lues momento evanuit. Piscibus, aliísque brutis, utebaris ad tua jussa promptissimis. Cùm aliquando te non tam corporis, quàm cordis, divino amore languentis morbus, præter morem diu solitariam in lectulo detineret: non defuit impudens invidia, quæ tibi gravissimi sceleris calumniam audebat imponere. Verùm subitaneus splendor, in cubiculo aliàs obscuro, exortus, te ab omni suspicione absolvit: quin & dilectus tuus, sub formosi pueri specie

Christus in persona mēdici cum ea loquitur.

Sororē à morte suscitat

ægrum solo adspectu sanat.

brutis imperat.

à calumnia divino lumine liberatur.

cie bidui ſpatio tecum commoratus, conceptam ex illata injuria triſtitiam penitùs abſterſit. Quæ tempeſtas, ne denuo rediret, illibatum hactenus innocentiæ florem ad monaſterium Vallis Roſarum transferre decreviſti: rectè lilia roſis adjungens; ut per omnia Dilecto ſimilis, candorem Ciſtercienſem roſarum rubori miſceres. Veſtem novam nova ſequebantur è cœlo chariſmata: quorum illud præter alia innumera præcipuum erat, quòd ad Divinum Epulum acceſſuræ, miniſtri cœleſtes adeſſe, & te ad ſacram menſam deducere cernebantur: eo autem die corporalem cibum ventriculus omnino non admittebat. Spirabat charitatis divinæ potiùs, quàm ſuo ſpiritu corpus: unde labores manuum exercere ideo ſolùm cogebaris, ut in terris adhuc te degere ſentires: rapta per diē ſæpiùs ad cœli altiſſima. Inde verò reverſa, quo loco fueris, radij monſtrabant, quos ex oculis cum admiratione ſpectantium evibrabas. Quod iter cœleſte ne toties relegendum eſſet, tandem ibi pedem, nunquam reditura, fixiſti. *Parce Imperator! dixerat ille miles Romanus, qui ſcutum telis refertum, amiſſis armis, è pugna retulerat. Tu glorioſa corporis tui ſtigmata Divinæ majeſtati exhibe,*

Ordinē Ciſtercienſem amplectitur.

Ab angelis ad ſacram Menſā deducitur.

Ex oculis radios emittit.

hibe: & quia tu nullâ nunc misericordiâ indiges; pro me, telis miseriarum pleno, ad eandem clama: Parce Deus huic misero peccatori, te per me deprecanti. Nec desine loqui, donec misericordiam impetres. Divina misericordia.

S. BERNARDUS, *ser. 22. in Cant.*

Omnino propter mansuetudinem, quæ in te prædicatur: currimus post te, Domine Jesu: audientes, quòd non spernis pauperem, peccatorem non horres. Mansuetudo Christi.

14. *Aprilis.* 18. *Cal. Maij.*

B. JOANNES: qui à sancto Patriarcha BERNARDO in Lusitaniam missus, noviter introducto Instituto Cistercienſi, virtutum & pietatis fervore, insigne incrementum dedisti. Consummatâ demum in magnis laboribus purissimâ vitâ, feliciter, nec sinè sanctitatis opinione, ad requiem migrâsti. *Adjuva labores, ac ne in vanum laborem, tu illos ad debitum scopum dirige; Dei nempe majorem gloriam, & animæ salutem.* *Floruit circa annum* 1135. Scopus laborū.

B. EBERHARDE, Abbas, vel ex tuo solius regimine clarissimi monasterij B. MARIÆ in Salem, quod aliàs Salomonis Villa dicitur. Nihil erat *Obijt anno* 1240,

in te

in te humile, præter animum, hujus virtutis amantissimum. Genus quippe ex stemmate perantiquo Comitum de Dordorff. Indolis dotes eximiæ; utpote quas jam in juvene communia vota ad clavum evexere. Nominis mox fama celeberrima, quæ Romam usque penetravit: eâ enim moti Innocentius, & Honorius III. Pontifices, tibi munus Apostolici Legati per Germaniæ partes, ad circumferendum contra Saracenos Crucis vexillum, imposuere. Fœcunditas porrò filiorum insignis: è quibus coloniam ad Helvetios duxisti; genitâ, circa regiminis tui medium,* Mariastellâ; ac ad eam condendam misso Abbate Conrado, Patri in multis, si non per omnia suppari. Id sanè quammox initia testabantur; sub quibus Filiam, ex tantis parentibus prognatam, adhuc in cunis amabant, fovebántque, vicini Nobiles: quorum superstes in sepulchrorum inscriptionibus memoria, veterem Mariastellæ claritudinem haud obscurè demonstrat. Neque te homines duntaxat, sed etiam cœlum honorabat, tibi per revelationes familiare. Ea illustrior, qua te per visum monuit Servator; ut venturos ad te sequenti luce suos equos haberes commendatos. Mysterium hujus

Genus, velox promotio.

Legatū agit Apostolicum.

Filiam produxit,

** anno 1227.*

non ignobilē.

Revelationes.

moniti

moniti dies expoſuit; dum hoſpitio excepiſti duos, ex noviter tunc orto Fratrum Prædicatorum Inſtituto: qui de incognita in illis ditionibus vitæ ſuæ norma à te requiſiti, ex vaticinio Zachariæ [*cap.* 1.] piè doctéque diſſerebant, ſe myſtica ſignificatione ſimiles eſſe equis, ob oculos Prophetæ verſantibus. Tum redeunte in memoriam viſione; poſtquam illorum pedes humillimè laviſti, ac deoſculatus es: non illis tantùm, ſed toti deinceps ſacro Ordini liberaliſsimas manus, ad ſublevandam paupertatem, præbuiſti. Ut denique rerum geſtarum magnitudinem vitæ diuturnitas æquaret; quinquaginta ſolidis annis Salemium, vividus ſemper, & vegetus, gubernâſti: planè meritiſsimus, qui Jubilæum æternum apud Superos celebrares. *Habemus in te, Magne Præſul, vivum pietatis exemplar, & ſanctimoniæ ſpeculum. Tu gratiam impetra, qua æmulemur illa nobilia virtutum chariſmata, quæ in te depingit quærens Melliſluus noſter*

Animi demiſſio inſignis.

Ætatem agit 50. annis.

Imitatio virtutum.

S. BERNARDUS, *ſer.* 12. *in Cant.*

Quis putas, eſt jucundus homo, qui miſeretur, & commodat? pronus compati, ſubvenire promptus: dare, quàm accipere

Virtutes viriles.

accipere, beatius judicans: ignoscere facilis, ulciſci penitùs non acquieſcens: & per omnia proximorum æquè ut proprias reſpiciens neceſſitates?

15. *Aprilis.* 17. *Cal. Maij.*

Tranſit ad Claram vallem anno 1121.

B. GODUINE: qui cùm in monaſterio Aquiſcincti diu pijſſimè ſub diſciplina ſancti Legislatoris Benedicti vixiſſes; cupiditate amplioris profectûs, & ſancti P. BERNARDI amore, ad Claramvallem tranſijſti; ibíque brevi temporis intervallo, ab eodem dulciſſimo Patre in cœlum trãſmiſſus, meruiſti inter beatos ejus filios numerari: prout ipſe in datis ad contriſtatum ex tuo diſceſſu Abbatem tuum literis gloriatur. *Utinam ego tuum proficiendi deſiderium imitari, & ſic vitam inſtituere ſatagam; ut Mellifluus Parens aliquando de me dicat, quod de te jam mortuo ſcripſit, epiſt. 65.* [*Meus erat vivus, meus erit defunctus, meum in patria recognoſcam.*]

Circa annum 1116.

B. CHRISTINA, DEO & hominibus amabilis virgo, in monaſterio S. Waldburgis prope Coloniam, Inſtitutum Ciſtercienſe profeſſa: cujus puriſſimam

simam animam adeò diligebat Virginum sponsus, ut unà cum sacratissima, quam habuit in terris, familia, MARIA Matre, & Nutritio Josepho, ad te descenderit; ac præter alios favores, jucundissimam scenam suæ Nativitatis oculis tuis exhibuerit. Quo spectaculo ita divino amore succensa es, ut vitæ præsentis tædio, cœlo importuna esse non desieris; donec de mortis adventu præmonita, felicem ingressum obtinueris. *Inspiciam & ego piæ meditationis oculis immensum Redemptionis meæ beneficium: ut per hanc pietatem & augeatur in me amor Dei, & terrestris* [illegible] *illa sanctissima Trias invocanda ad præbendum mihi in necessitatibus meis auxilium.*

Christi Nativitas ei cœlitùs ostenditur.

Meditatio mysterij redemptionis.

S. BERNARDUS, *serm. 20. in Cant.*

Adstet oranti, Hominis Dei sacra imago aut nascentis, aut lactentis, aut docentis, aut morientis, aut resurgentis, aut ascendentis, & quidquid tale occurrerit: vel stringat, necesse est, in amorem virtutum; vel carnis exturbet vitia, fuget illecebras, desideria sedet.

& aliorum, orantem juvant.

16. *Aprilis.* 16. *Cal. Maÿ.*

Obiit anno 1156.

B. GUILIELME: qui ne sinè BERNARDO, tibi præ cunctis mortalibus amato viveres, sinè Abbatiali honore, quam in monasterio S. Albini Benedictinus obtinebas, vivere decernens monachi privati habitum in Claravalle induisti. Ubi te angelica mentis & corporis puritas ad intimam cœlestium spirituum familiaritatem admovit. In quorum quotidiano consortio, jam mortalis, cœli te civem esse lætabaris. His oculos tuos divino lumine illustrantibus, malignos quoque spiritus conspiciebas; iis præsertim horis, quæ in communi quietis nocturnę loco monachos detinebant. Ibi enim sub varijs larvarum formis eosdem vidisti dormientium cogitationes ludicro mimo repræsentantes; quibus aut à stygio illo grege infestarentur inviti, aut per corruptæ naturæ phantasmata premerentur. Fuit hæc tua in tenebris conspicua lux multis saluti; qui à te instructi, tales insidias idoneo remediorum antidoto prævenire didicerant. Quanta porrò charitate te fuerit prosecutus Parens mellifluus, ex eo patet; quòd statim post obitum suum ti-

Abbatiâ relictâ fit monachus.

Angelos videt,

& dæmones, quorũ insidias detegit.

Amor S. Bernardi

bi

bi in oratione vigilanti, comite S. Malachia, apparere, diem vicinæ tuæ mortis, & jam destinatione divina certam in altera vita felicitatem, indicare dignatus fuerit. *Non est opus, ut oculis corporeis intuear insidiantem saluti meæ hostem nequissimum: docet experientia quotidiana, quàm non dormiat irrequietum malum. Tu doce me, prout alios docuisti, spiritualibus armis ejus insultus prævenire.* *erga ipsum.* Armis spiritûs superandus malus.

B. GUARINE, Pontiniacensis monasterij primùm, inde Bituricensis Ecclesiæ Præsul: qui doctrinę & sanctitatis famâ clarissimus, Albigensium falsa dogmata strenuè ex Archiepiscopatu tuo eliminásti. Ut obsequium Divinum majore cum decentia perageretur, Canonicos numero & redditibus, sed ante omnia moribus in meliorem formam redactis, auxisti. Romam ad Concilium Lateranense vocatus, non sinè insigni laude & gloria in Gallias redux, paulò pòst properâsti ad concilium beatorum in cœlis. *Etiam mihi vivendi canones meliùs inculca. Si amor ac timor Dei sit primus & ultimus actionum mearum canon; jam certum est, me non posse aliter, quàm feliciter vivere & mori.* *Obiit anno* 1181. Vitę canon, timor & amor DEI.

B. SILVANE, Abbas Rievallis in Anglia *Obiit*

anno 1199.

Anglia: ad quem honorem tot ſancti te promoverunt, quot numerabantur ſuffragia: cùm ſæculum illud per totam inſulam, ſed præcipuè in Rievalle inſignium virorum feraciſſimum, vix optionem inveniret, in quem potiſſimùm dignitates conferret, nemine non digniſſimo. Eruditionis tuæ plura ſuperſunt epiſtolarum monumenta, quas Apoſtolico Tribunali in cauſis difficillimis obtuliſti: atque viciſſim Reſcripta Pontificum, Juri communi inſerta; quibus negotia, multorum annorum litigijs intricata, tuæ prudentiæ decidenda committebantur. Sunt, qui te vitæ ſanctitate cum magno Antonio, morum integritate, & animi demiſſione cum Paulo Simplici comparare; in reliqua Ordinis obſervantia, rigore nimirum victûs & ſpontaneis afflictationibus, his aliiſq; præferre, non dubitaverunt. Quæ tamen virtutum inſignia cùm orbis in te admiraretur, te ſolum illa ſcire prohibebat humilitas, qua duce poſt negotiorum ſtrepitus te intrà teipſum recipiens, tuimet (cui perpetuò ſtudebas) cognitionem haurire conſueviſti. *Neceſſaria prorſus, & tuis mihi meritis à Deo impetranda, cognitio: utpote quam veteres ex ſolo rationis lumine cenſebant virtutum primam,*

Eruditio celebris,

induſtria,

& ſanctitas,

cum pari humilitate.

&

& sapientia Christiana unam consequendæ salutis viam agnoscit.

S. BERNARDUS, ser. 36. in Cant.

Si ignoras te, non habebis timorem Dei, non humilitatem. An verò sinè timore Dei, & humilitate de salute præsumas, tu videris! Cognitio sui.

17. Aprilis. 15. Cal. Maij.

S. STEPHANE, in Anglia ex nobili Hardingorum familia oriunde: cujus indolem ad omnia summa natam cùm præveniens Divina gratia à cunis ad pietatem traxisset; primos adolescentiæ annos inter disciplinæ regularis & literarum elementa in monasterio Schirburnensi traduxisti. Altioribus inde scientijs erudiendus, in Scotiam primùm, posteà Parisios in Gallias transfretâsti. Ibi studijs divinis profanisque abundè libatis; Romam, sacros Principum Apostolorum Cineres veneraturus, iter suscepisti: adhibito in comitem clerico: cum quo juxta statutum orationis pensum, totam psalmorum quot diebus seriem decantabas; devotionem nullis viæ incommodis impedientibus. Per Gallias

Obijt anno 1134.

Pia illius juventus

studia,

Peregrinatio,

devotio.

lias patriam repetens, Robertum Abbatem, cujus celeberrima sanctitatis fama totam provinciam impleverat, visurus, Molismum properâsti; dimissóque socio, te illi religioso cœtui adjunxisti. Ubi cùm pleroſque Patri dissimiles filios,& à rigore S. Regulæ quotidie longiùs recedentes, quin & liberiùs ad perfectionem exhortanti injurios fuisses expertus: unà cum Alberico eremum petijsti. Sed Episcopi mandato revocatus, non tamen omisisti, paris fervoris consortibus suggerere consilia deserendi Molismum, atque alibi sedem indagandi, in qua sinè tepidorum obmurmuratione liceret esse ad votum pijs. Conscio igitur, & desiderijs tuis favente Roberto, Hugonem Lingonensem Episcopum, tunc Legatum Apostolicum, & Othonem Burgundiæ Ducem, non sinè socijs, convenisti. A quibus publico Instrumento munitus, divinitùs ostensam Cistercienſem silvam monasticæ habitationi proprijs manibus aptavisti: ipso statim Roberto cum aliquot supra viginti socijs sequente, & locum per ritus solennes inaugurante. Sub cujus annuali præfectura Subpriorem,& successore Alberico Priorem egisti. Illi dein fatis rapto, communi calculo, quamvis

Molismensibus se associat

auctor est consilij de petendo Cistercio.

datâ operâ, electionem declinaturus, absens, suffectus; primam curam promovendæ semper altiùs perfectioni regulari impendisti: debile in speciem fundamentum cogitatæ moli substernens, arctissimam paupertatem: relegatis per leges undique rebus omnibus, quibus nomen paupertatis non conveniret: exclusis propterea è monasterio Principum Curijs, atque ab earum frequentatione monachis: imò etiam ab Ecclesiastica supellectile proscripto aureo, argenteo, ac serico ornatu. Præsago nimirum spiritu prævideras; non priùs in Ordinem ingruere posse virtutum penuriam, quàm divitiarum abundantia irrepsisset. Verùm tantæ severitatis leges penè ipsa, quam statim pepererant, necessitas antiquaverat: nisi invicta in DEUM fiducia tua, desperabundos filiorum animos erexisset: quos primùm exemplo, ostiatim emendicatis in proximo vico panibus; dein prodigijs adeò confirmavisti; ut omnium deinceps votum & amor fuerit vel extrema egestas. Defecerant non alimenta duntaxat, sed etiam pro vestitu materia: de quo admonitus, fratrem Conversum ad frequentes nundinas destinavisti; jussum, tribus denarijs, qui soli ad manus erant,

Abbas eligitur invitus

Paupertatẽ ante omnia conservare studet.

Panem mendicat.

Paucis nũmis multa emi jubet:

& obtinet. jumenta, & currus, rebus necessarijs oneratos coëmere. Paruit ille: ac Vercellensis cujusdam civis munificentiâ succurrente, etiam ultra imperium dives remeavit. Quam Divinæ Providentiæ liberalitatem, ut firmâ memoriâ filij retinerent impressam; eidem tam fortunato mercatori, tanquam misso de cœlis Angelo, cum signis Ecclesiæ, & cantu, obviam processit.

Dona divina devotè suscipit

Contigit, ut sanguine minuto pauperculus focus nihil omnino cibi idonei haberet apponendum: hîc novo genere piscandi, per aëra piscis, ave bajulo, advolavit. Sublevatâ demum per fidelium largas donationes graviore sustentationis indigentiâ, alia molestior te cœpit urgere paupertas; dum sublatis per mortem senioribus, jam loco deerant inquilini: vix quoquam ausus vires suas tam rigidæ vivendi normæ pares æstimare. Solicitus tamen magis, quàm anxius, cuidam fratri moribundo per obedientiam imperâsti, ut mox post obitum, tibi certum è cœlo nuncium afferret: an novum hoc Institutum in sua radice sit emoriturum: an DEO placeat, illud exspectata tandem ubertate donare? Non distulit ipse etiam post mortem obediens, exequi mandata: cùm enim postera die intra clau-

Successorum defectu tristem

cõsolatur de cœlo nũcius.

clauſtrum veſpertinę orationi vacares, comparuit lætiſſimus ille nuncius: ac brevì naſcituros ex Ciſtercio tantę fertilitatis palmites promiſit, qui ramos ſuos ad ultimas orbis terrarum partes ſint extenſuri. Oraculo fidem fecit illud germen honoris & gratiæ BERNARDUS, quem unà cum triginta ſocijs ſub eoſdem dies ad tyrocinium ſuſcepiſti. Hujus illuſtre exemplum tantam poſt ſe traxit frequentiam; ut cùm omnes anguſtia loci non caperet, eorum partem emiſeris ad condendam Firmitatem: nec multò pòſt ad Claramvallem dimiſſus cum germanis BERNARDUS. Atque ita creſcente in dies monaſteriorum numero, convocatis Abbatibus, ſtabiliendæ uniformitati, leges ſanxiſti, indito illis nomine, Chartæ charitatis. Quam non ſolùm ratam habuere Calixtus II. aliíque Pontifices, ſed multis inſuper favoribus exornaverunt. Operi Divino ut imperturbata devotione aſſiſteres; quidquid cogitationum, licèt de ſe utilium, illuc non pertinebat, extra fores Oratorij deponebas, reſumendas, cùm ad negotia redires. Avita in Deiparam Virginem pietas, quàm cordi tuo profundè inſederit; multis ipſa benevolentiæ argumentis oſtendit: dum

Bernardũ ſuſcipit

& Cladam Firmitatem præficit

Chartã charitatis condit.

Fervor in opere divino.

Mariæ in ipsũ favores & donum cinguli albi.

in necessitatibus à te invocata, velox semper auxilium præbuit: aliàs in agro cum messoribus spicas colligentem, albo cingulo donavit, quo defluens in terram Scapulare vincires: tum denique, cùm caligantibus præ senio oculis, viribúsque exhaustus, dimissam regiminis sarcinam, in degenerem per suffragia collatam doleres; ipsa itidem juvante, per novam Electionem gavisus es successore, quo meliorem non optaveras. Laborum tuorum & pondus & merita is digna æstimatione perpenderit, qui ad calculos revocaverit cænobia à te, & per tuas curas à filijs erecta; annos nempe triginta tuæ gubernationis æquantia. E quibus cùm vicini Abbates te jam morti proximum inviserent; & filiali solicitudine te ad subeundum sinè metu agonem hortarentur; utpote quem tanta merita præcessissent: tu assuetæ humilitatis, etiam in illo rerum articulo, tenax, collectis utcunq; viribus: *Quid est*, ajebas, *quod loquimini? In veritate dico vobis; quia sic trepidus & solicitus ad Deum vado, tanquam qui nihil unquam boni fecerim.* Inter hæc paterna monita spiritum instar placidè obdormientis emisisti. *Ecce! Magne Præsul, cor meum, tabulam rasam. Fac ex illo charitatis*

Cænobia 30. morituri relinquit

Humilitas in morte.

ritatis chartam: scribe in illo amoris primùm Dei, tanquam summi Boni, præcepta, inveniat deinde suæ dilectionis leges Mater pulchræ dilectionis: à qua & mihi cingulum impetra: tu scis, quale, quámque necessarium. Lex charitatis.

B. BERNARDE, Villarij monache: qui graves morâ & acerbitate dolores morborum, eâ tranquillitate animi sustinebas; ut continua vultûs lętitia in tot afflictionibus ingens videretur esse portentum. Unde autem vires ad tam hilarem invictámque tolerantiam acceperis; in ipsa mortis hora sancto Abundo indicâsti, qui te amictum lumine, quod cum splendore solis certaret, vidit ad sidera conscendere: audivítque referentem; quòd patientiam tuam Martyrij laureola sit in cœlis coronatura. *Afflictiones, quas aut ex amore divino felix innocentia, aut in peccatorum vindictam dolens pœnitentia suffert; spe vitæ æternæ patientis animum, & superos gaudio replent. Quidni ergo desiderem tecum affligi, tecum coronandus?* *Vixit circa annum* 1211. *Patientiæ dignа merces.* Affligi, quàm utile

S. BERNARDUS, ser. 10. *in Cant.*

Quòd si attendamus, quantâ in unius peccatoris conversione fragrantiâ Gaudiũ Eccle-

fiæ est, conversio peccatoris.

respergatur Ecclesia; quantus fiat odor vitæ ad vitam quivis perfectè pœnitens profectò indubitanter pronunciabimus; quia domus repleta est ex odore unguenti.

18. *Aprilis.* 14. *Cal. Maij.*

Promotus anno 1223.

B. JACOBE, Archicœnobiarcha Cistercij, Generalis totius Instituti ordine XXI. Qui propter singularia gratiæ & naturæ ornamenta, per universum S. Ordinem famosissimus eras; ac proinde ex inferiore gradu ad summum evectus. Sed quanquam apud Honorium III. quod obtenta Privilegia testantur, aliósque principes gratiosus fueras; felicius tamen cum morte duellum speravisti, si privatus cum ea congredereris. Dignitatibus itaque abdicatis, uno sanctitatis titulo contentus, ex hac vita migrâsti. *Tu honorum nomina abiecisti, ut securiùs morereris. Fac, ut ego nomina ingentium debitorum, quibus Divinæ majestati obstrictus sum, ante mortem expungam.*

Obiit anno 1167.

B. IDESBALDE, Abbas monasterij Dunensis in Flandria, sanctorum prædecessorum successor simillimè qui inclytum illud cœnobium per annos

nos duodecim summâ tum pietate, ac prudentiâ, tum utilitate tuorum rexisti: quorum votis longiore præfecturâ satisfeciſſes, nisi ætas annis gravata, & quæsita in solitaria devotione præparatio ad felicem mortem, te ad seponenda publici muneris negotia persuasissent. Sepulchrum tuum nobilitavere prodigia quàm plurima: quorum illustrissimum, quia continuum, est, corporis incorrupti vivacissima species, etiam his nostris temporibus conspicua; nec ulla sui parte à quinque sæculis immutata: ita ut illud modò inspiciens arbitretur, eodem die terræ mandatum fuisse. Eodem privilegio & vestes gaudent; quæ recentissimæ inter suavitatis miræ odorem perseverant.

Corpus à 500. annis manet incorruptũ.

Quidquid de corpore meo post mortem fiat, perinde est, dummodo pretio meritorum tuorum obtineam aroma divinæ gratiæ, per quod anima à laniena vermium conscientiæ reddatur immunis.

Incorruptio animæ.

B. EBERHARDE, Conversę Hemmenrodensis: qui coquinæ servitijs deputatus, in simplicitate cordis tempus ita partiebaris, ut laborem oratio, & hanc rursum ille, excluso semper otio exciperet. Et hanc utriusque mixturam cœlo gratam esse, prodigia ostenderunt. Nam cùm aliquando exituris

Circa annum 1215.

manè ad opera fratribus cibaria parare solita sedulitate festinares; ollámq; vacuam igni admovisses, orationi paulisper vacaturus; ad focum redux; æs candens, affusâ nimis properanter frigidâ, in frusta dissilire trepidus aspexisti. Tum sancti Patriarchæ Benedicti in DEUM fiduciam imitatus, brevi, sed ferventi oratione peracta, vasi integro coquenda olera injecisti. Quibus mensæ impositis, mirabantur vescentes, cibi solito maturiùs porrecti, optimum saporem, qualem antea nunquam essent experti: ignari nempe, quòd pretiosum orationis condimentum coquus adjunxerit. *Quantum humilis ac devota apud Deum possit oratio, cibus ille animæ, & alimentum pietatis: mille exemplis constat. Tu me sic orare doceas; ut preces meæ, quod petunt, à Deo impetrent.*

Ollam confractam oratione reparat.

Ora, ut exaudiaris.

S. BERNARDUS, *ser. 18. in Cant.*

Accedat cibo boni operis orationis potus, componens in stomacho conscientiæ, quod bene gestum est, & commendans Deo. Orando bibitur vinum lætificans cor hominis, vinum spiritûs, quod inebriat, & carnalium voluptatum infundit oblivionem.

Oratio est condimentum bonorum operũ.

19. Apri-

19. *Aprilis.* 13. *Cal. Maij.*

B. BURCHARDE. Melliflui Magistri in Claravalle discipule: à quo tradita vitæ spiritualis semina in tales fructus exuberavere; ut eundem habueris fertilitatis tuæ laudatorem, ad te, dum Balermæ Abbatem ageres, sic scribentem. [Si laboravi in te, ut tu humiliter memoras, non me piget. Aravi in spem profectò percipiendi fructûs: & spes non confundit: & de fructu operum meorum satiantur viscera mea in terra aliena: & sentio ipso meo experimento, semen meum non secus viam, non super lapides, non inter spinas, sed in terram bonam cecidisse.] Hæc ille. *Tu fac, ô beate, ut semen Verbi divini, quod ex lectione sacra quotidie in cor meum recipio, non suffocetur à spinis tentationum, non arescat in petra obduratæ cordis: sed germinet ubertim, meis rigetur lacrymis, & proferat fructum centuplum.* *Floruit anno* 1136. Semen Verbi DEI.

B. WERNERE, Prior Hemmenrodensis: cujus in cœlesti patria felicitatem DEUS beato Meynero revelavit: dum is circa vitæ finem in extasim raptus, te inter alios ejusdem monasterij sanctos, cucullâ candidissimâ, & solem *Obijt circa annum* 1191.

lem suo fulgore superaturá, amictum vidit; audivítque, singularem illum vestis gloriosæ splendorem esse præmium tui fervoris, quo minimas imperfectiones pari cum maximis diligentia fugisses. *Facilis est in majora lapsus, ubi minima contemnuntur. Facigitur, ut tuâ diligentiâ meos defectus observem; eos præsertim, quos malè minimos vocamus. Quomodo enim minimum sit, quod summum Bonum offendit?*

Cura minimorũ.

S. BERNARDUS, ser. 1. in Cõv. S. Pau.

Neglectus minimorum, est gravis defectꝰ. *Cavete deinceps, ne quis parvareputet, quamlibet parva scienter delinquere convincatur. Nemo dicat in corde suo: levia sunt ista, non curo corrigere. Hæc est enim impœnitentia; hæc blasphemia in Spiritum sanctum irremissibilis.*

20. *Aprilis.* 12. *Cal. Maij.*

Obijt anno 1240

B JOANNES: Episcope Mithelensis: qui ob vitæ insignem pietatem S. Ludovico Regi familiaris & charus, post expletos in munere pastorali plures annos, relictâ sede Episcopali, in Claravalle monachus, non sinè sanctitatis

tatis opinione, diem supremum obijsti.

Sim & ego pastor bonus, non quidem multarum ovium, sed illius oviculæ, cujus curam mihi Deus adeò solicitè commendavit, ut pro illa mori voluerit: animæ nimirum meæ; cui pascendæ ita invigilem; ut corporis curam nunquam saluti animæ præponam. Pascēda prę corpore anima.

B. HILDEGUNDIS: quæ matre orbata, patrem quoque, cujus consilio virum te, assumpto Josephi nomine, simulabas, in Jerosolymitano itinere ducem amisisti. A quo moriente, fideli (ut ipse credebat) famulo commissa, sed fraudulenter ab eo in vasta solitudine destituta, nummísque spoliata, in quodam oppido te labore instruendæ juventutis sustentâsti. Peragratis inde iterum Terræ sanctæ locis, cùm Germaniam repeteres, Canonici cujusdam servitijs te addixisti. Apud quem de furto mendaciter accusata, & infami ligno appensa, ab Angelis, te vivam conservantibus, ad monasterium Schonaugiense deducta es. In quo pro viro habita, in magna puritate, & sanctimonia vitam consummâsti. Cùm verò secundùm morem corpus lavaretur; tunc primùm deprehensa simulatio, figmenti quoque suspectam te fecisset, nisi præclara ad tumulum miracula *Obijt anno* 1188. *Furti dānata liberatur à laqueo.*

aliud esse de te cœli judicium comprobâssent. *Seu te modò Josephum, seu Hildegundem vocari convenit, virilem tuum in meis laboribus animum à te efflagito; an in viribus gratiæ magìs, quàm naturæ, confisus, discam exemplo tuo, infirmitatem non esse impedimentum, sed adjumentum virtutis.*

Fiducia in viribus Gratiæ.

S. BERNARDUS, ser. 29. in Cant.

Quando enim infirmor, tunc potens sum, & fortis. [2. Cor. 12.] *Vides, quia carnis infirmitas robur spiritûs augeat, & subministret vires? Ita è contrario noveris; carnis fortitudinem, debilitatem spiritûs operari.*

Carnis infirmitas, est robur spiritûs.

21. *Aprilis.* II. *Cal. Maij.*

Obijt anno 1163.

B. FASTRADE, Caput, ac Superior Ordinis in serie VII. Qui ante Religionis ingressum, virium tuarum, ex tenera educatione (ut mos est nobilium) tibi de perseverantia suspectarum capturus experimentum; tuas ipsemet tyro, te in omni austeritatum monasticarum genere exercuisti. Inde ad seriam probationem à S. BERNARDO post multas preces receptus, tam celeri pro-

profectu ejus institutionibus respondisti; ut te ad natale solum Belgij remissum, cœnobio Camberonensi præfecerit. Ubi noviter erecta, tam ædificij, quàm disciplinæ fundamenta, felicissima dexteritate ad fastigium provexisti: fortunas suas in sinum tuum effundere gestiente quolibet, qui vel semel tui aspectu fruebatur. Spirabat enim majestatem, humanâ majorem, corporis concinna proceritas: gemina oculorum sidera ex quodam angelicæ frontis cœlo micabant; vigore suo latentem in animo magnitudinem, & lenitate supercilij, columbinam simplicitatem repræsentantia. Addebat his gratiam eloquij suavitas, cum facundia nõ minùs gravi, quàm diserta: morum denique comitas, & congrua tuæ dignitati, & inclinata ad humilem modestiæ religiosæ candorem. Rapto interim ad superos Roberto, qui magno BERNARDO subrogatus fuerat, ad Claramvallem cum cæteris Electoribus vocatus es: sed, ne in te suffragia convenirent (nec vana fuit formido) veritus, tamdiu in Asceterio Carthusiano delituisti; donec cœli quoque judicio coactus es decretam per concordia vota præfecturam suscipere. Ipsa siquidem Electorum Regina Mater,

Insignes naturæ dotes.

Latet, ne Abbas eligatur:

B.V. illi Claræ-vallis filios, ut suos cõmendat.

Virgineum Uteri sui partum brachijs tuis per visum imponens: *Accipe*, adjunxit, *Filium meum, & serva mihi illum.* Magna utriusque partis dignatio! tua quidem, cui Mater Augustissima vel Filium crederet: Claræ vallensium verò, quos eodem amoris & gratiæ loco, quo filium haberet; illis nimirum tibi sub hujus persona commendatis. Vix quatuor annis imperaveras Claræ-valli; cùm te universus sacer Ordo Patrem salutavit. Hic laborum messem, grandi animo tuo dignam sortitus, totum te communi bono, non Ordinis solius, sed orbis Christiani, impendisti. Præter alia negotia à Christi Vicario tibi commissa, ad Fridericum Imp. missus, tanta pollebas authoritate; ut, cùm a-lijs ejusmodi Legatis durus, te velut è cœlo missum Pacis Angelum, fuerit reveritus. Neque his laboribus metam posuisses, nisi eorum cursum inhibuisset mortis imperium: quam Parisijs inter manus Alexandri III. tunc ibidem commorantis, & extremæ Unctionis beneficium tibi impertientis, suaviter oppetijsti. Quæ, dum Parisijs agebantur, beatus Petrus Tolosanus ex te, sibi per visum præsente, eâdem, quâ contigere, horâ cognovit in Claravalle, licèt plusquam triginta milliaribus absens

Laborẽ pro Ecclesia, & Ordine sustinet indefessus.

Extremam Unctionem à S. Põt. accipit.

sens. *Duplex sacræ unctionis beneficium à te mihi cœlitùs impetrari precor: nunc ut Deus ungat animam meam unctione misericordiæ suæ, qua sanetur à languoribus suis: deinde ut hinc migraturus dignè suscipiam hoc Sacramentum, induátque fortitudine ad reportandam in ultima lucta victoriam.* Unctio animæ duplex.

B. HENRICE, Hemmenrodensis monache: qui cùm horrore austeritatis, in proposito suscipiendi Ordinis vacillares; ab Angelorum Regina confirmatus (quam in choro deambulantem, & psallentibus suaviter annuentem vidisti) per arduã virtutum semitam, ad perfectionis, ac tandem cœlestis beatitudinis, culmen ascendisti. *Etiam ego frequenter panico hoc metu concutior, qui modò vigilias, modò abstinentiam, aliósque observantiæ regularis labores, mihi tædiosos facit & graves. Tu ad me excitandum, consolationem illam mihi de cœlis ostende, quæ laborem hunc hilariter exantlatum consequetur.* *Circa annum* 1209. Tædiũ in laboribus fugiendum.

B. MARIA, Lorvanensis monasterij Conversa: quæ lustratis devotè terris, quas Servatoris nostri vestigia quondam sacraverant, Cistercienſi Instituto mancipata, Marthæ solicitudinem in laboribus, & Mariæ pietatem, orationum frequentiâ, magno utrimque *Circa annum* 1500.

que fervore, fuisti imitata. Extremis autem proxima, flexis humi genibus, oculis, manibúsque in cœlum erectis, sacrosanctum Viaticum tenerrimo divini amoris sensu suscipiens, innocentem animam efflâsti; multis statim ab obitu miraculis tua in cęlo merita manifestantibus. *Deduc & me in terram Promissionis: ostende mihi Christi vestigia, id est sanctissimam illius vitam, quam eo fervore studeam imitari, quem à me vocatio, & si eam consequi voluero, æterna salus requirit.*

Mortis genus optabile.

Imitatio Christi.

S. BERNARDUS, *ser. 22. in Cant.*

Quid tibi Christus debuit facere, & non fecit? Illuminavit cæcum, solvit vinctum, reduxit erroneum, reconciliavit reum. Quis non post illum libenter, atq; alacriter currat; qui & ab errore liberat, & errata dissimulat: qui deinde merita vivendo tradit, præmia moriendo conquirit?

Beneficijs suis Christ⁹ invitat nos ad sui imitationē

22. *Aprilis.* 10. *Cal. Maÿ,*

Obijt anno 1125.

BALDEBERTE: qui à sancto Patriarcha BERNARDO, tanquam judicij sui limâ satìs probatę sanctimoniæ

niæ filius, in Lusitaniam, ad plantationem Cistercienſis Instituti cum alijs deſtinatus, ſociiſque in Priorem novi monaſterij S. Joannis de Tarouca datus, omnes loci incolas admiratores tuarum virtutum habuiſti. Qua etiam ex cauſa Alphonſus Rex te ſibi in bello contra Saracenos adeſſe voluit; pari quidem ſuo emolumento, & hoſtium ſtrage. Tu enim velut alter Moyſes, quamdiu manus in oratione extendebas, tamdiu profligati hoſtes ceſſere victoriam: quod tertiùm Rex fuit expertus, ſemper, te preſente triumphans, te abſente fugatus. E bello redux, in monaſterij Ducem electus, virtutum ſplendori prodigiorum gloriam addidiſti, ægris ſanitatem, cæcis lumen, donans, tam vivus, quàm deinde in beatorum patriam aſſumptus. *Eſto etiam potens in oratione Moyſes. Leva ad Deum manus tuas, quoties nôſti, in me bella moveri: nunquam me vincet, quanquam ſæviſſimus hoſtis, ſi cum precibus tuis magìs, quàm cum infirmitate mea, illi erit congrediendum.*

Moyſis inſtar, orando victorias de hoſte reportat.

Victoria in tentationibus.

B. HUBERTE: qui è Paterno ſinu BERNARDI ad ſedem Epiſcopatûs Nepenſis raptus, dignitatem, non alia ratione perſuaſus admiſiſti, quàm ne ab amantiſſimi parentis voluntate deflecte-

Circa annum 1135.

flecteres. At non sinè maxima illius Ecclesię utilitate promotus es, quæ nimirum restitutum sibi florem, tuis laboribus & sanctimoniæ debuit. *Resti-*

Flores bonorū operū.

resoat tuo quoque patrocinio anima mea: ut quæ hactenus nihil præter spinas & tribulos peccatorum germinavit, deinceps virtutum flores producat, ex quibus mihi sertum exultationis æternæ concinnem.

Obijt anno 1618.

B. ANTONIA de Orleans: quę adhuc juvencula, conjuge orbata, cognato Rege Galliæ, aliisque nequidquam obluctantibus, Cistercienſem habitum Toloſæ induisti, Ubi sæculi voluptates austeritate victûs, splendorem generis, humilibus servitijs, & charitate eximia permutâsti. Neque his virtutibus contenta, novas insuper leges, sub titulo B. MARIÆ de Calvario, tuis sodalibus scripsisti. Quas ipsamet rigidissimè observans, celebri sanctitatis famâ mortalem vitam absolvisti. *Lex*

Calvaria est speculum vanitatis.

illa de Calvario, nulli hominum non scripta est. Omnes, non imus tantùm, sed currimus ad Calvariam. Tu doce me sæpiùs considerare futuram illam effigiem meam, ibiq; discere: Quantum sit in rebus inane.

S. BERNARDUS, ser. 36. in Cant.

Ad se humiliandum nihil anima invenire vivacius, seu accommodatius

potest

poteſt, quàm ſi ſe in veritate inve- Cogni-
nerit: tantùm non diſſimulet; non ſit tio ſui.
in ſpiritu ejus dolus: ſtatuat ſe ante
faciem ſuam.

23. *Aprilis.* 9. *Cal. Maij.*

B. GERARDE: qui primùm ſub In- *Circa*
ſtituto Benedictino, Floriaci Ab- *annum*
bas, majoris ſanctimoniæ deſiderio in- 1240.
citatus, relictâ dignitate, humilem Ciſtercienſis monachi habitum, in monaſterio Signiacenſi aſſumpſiſti. Mandato autem Apoſtolico Floriacum revocatus, cùm pro relaxando anathemate, & obtinenda perſeverandi in bene cœptis facultate, Romam, aſello vehente, peteres: nec gratiam multis precibus impetrares: diu in deſerto quodam mapali, tanquam à conſortio fidelium ejectus, cum bruto tuo latens, totum id tempus fletu, atque admirandis pœnitentiæ operibus, tranſegiſti. Quibus ad Pontificem delatis, honorificè abſolutus, ac Signiacum reverſus, tantam aſſecutus es ſanctimoniam: ut miraculorum frequentiæ modum, ne quies & obſervantia religioſa turbaretur, jam mortuo imponere Obedientia debuerit. *Utinam ego vel vivus diſcerem humili*

Mortuo miracula prohibentur.

Obedientia. *humili, ſincero, & ſimplici corde obedire! quàm lætus exſpectarem ſuo tempore, promiſſam ſinè tempore, ſinè fine, obedientiæ ſanctæ mercedem!*

Obiit circa annum 1127. B. ROGERI, Abbas Trium Fontium: quem, cùm apoſtolicus ille Piſcator hominum BERNARDUS, in primam capturam, Verbi divini rete Catalauni explicaret; unà cum aliorum, nobilitate generis inſignium cohorte, ad Claramvallem deduxit: ac non ultra triennium enutrito, primæ, ſanctiſſimæ ſuæ generationis, Filiæ deſignavit Abbatem. Brevi quidem regimine: quo tamen cœleſte regnum te adeptum eſſe, non dubitavit affirmare mellifluus Parens in epiſtola, qua triſtes tuo deceſſu orphanos inter alia his verbis conſolatur. [Etſi translatus eſt, non tamen ablatus: tamen, qui vobis fuerat ſpecialis, erit communis & nobis.] *Eſto & mihi communis. Aperi mihi Tres Fontes Salvatoris; ex quibus bibam illius amorem, timorem, & imitationem. Confortabor hac aqua vitali: ut merear amorem reciprocum; mori non timeam; ſequar ad gloriam.*

Tres fontes Salvatoris.

S. BERNARDUS, ſer. 20. in Cant.

Diſce, ô Chriſtiane, à Chriſto, quemadmodum diligas Chriſtum. Diſce amare

mare dulciter, amare prudenter, amare fortiter. Dulciter; ne illecti: prudenter; ne decepti: fortiter; ne oppressi, ab amore Domini avertamur. Christus qui amandus.

24. *Aprilis.* 8. *Cal. Maÿ.*

B. HONORATE, Claræ vallis Converse: qui devotionem in precibus ita miscebas labori, ut gratum DEO sacrificium utrobique offerres. Quod tibi jam seni indicare dignatus est Servator humani generis, in eo corporis habitu tibi apparens, in quo videri voluit, dum salutem nostram olim operatus est in medio terræ. Quem cùm supplex venerareris; sacrosanctâ suâ dexterâ te benedicens, bono esse animo jussit, utpote brevi secum in cœlo regnaturum. Tu verò gaudij immensitate absorptus, in simplicitate cordis, divinam manum apprehensam, devotissimis osculis pressisti. *Apprehende etiam nunc dexteram illam ter benedictam: reple animam meam benedictione tam copiosa, quæ à me in æternum nunquam recedat.* *Floruit circa annum* 1185. *Christi, sibi apparētis manū osculatur.*

B. BRUNO, Archiepiscope Colonienſis: qui cùm post annuam mune- *Ob. año* 1199.

ris

ris administrationem comperisses, Electioni vitium irrepsisse; dum amici tui, & consanguinei, tunc planè molestè seduli, suffragijs per minas libertatem ademerant: ut insontem te publicè testareris; posito in ara sacra baculo Pastorali, non honorem dunta xat, sed & mundum reliquisti. Atque ut tui intelligerent, te deinceps non illis, sed soli DEO victurum; pauperem Cisterciensium cucullam in monasterio Veteris Montis induisti. Ubi vitæ reliquum in magna sanctitate transegisti. *Nec sibi, nec alijs vivit, qui non Deo. Ah! quando igitur cessabit hæc mors mea, quando incipiet in me mori mundus, ut ego in Deo, & Deus in me vivat!*

Archiepiscopatu relicto, fit monachus

S. BERNARDUS, ser. 20. in Cant.

Valde omnino mihi amandus est, per quem sum, vivo, & sapio. Dignus planè est morte, qui tibi, Domine Jesu, recusat vivere, & mortuus est. Et qui tibi non sapit, desipit. Et qui curat esse, nisi propter te; pro nihilo est, & nihil est.

Mortuus est, qui nõ vivit DEO.

25. Apri-

25. *Aprilis.* 7. *Cal. Maij.*

BEatissime Pater BENEDICTE: qui ex humili stirpe, parente nimirum Molitore, in partibus Tolosanis, procreatus, juventutem primam Cistercio, in monasterio Bolbonæ consecraviſti. Cùm dehinc post emissa solennia vota, præclaræ dotes ingenij summa quæque de te pollicerentur, Parisios studiorum gratiâ missus, atq; intrà paucos annos laureâ Doctorali redimitus, monasterium Montis Frigidi regendum suscepisti. Eruditionis autem tuæ, & virtutum famam audiens Joannes XXII. Pontifex, te Apamiensem, mox Merapicensem Episcopum, denique Cardinalem, titulo S. Priscæ, creavit. Qui cùm Avenione decessisset; à Purpuratis Patribus ad Tiaram Pontificiam elevatus, Jacobi Furnerij nomen, quod parentes imposuerant, in BENEDICTI XII. appellationem mutaviſti. In supremo igitur terrarum solio collocatus, monachum tamen nunquam exuisti; cilicio, sagóque ad nudum corpus gestato, ac eodem orationis penso, ad quod monachus obstringebaris, quotidie persoluto. Sancti Petri patrimonium, erat paupe-

Creatus Pontifex año 1334. *Sedit* *años* 7. *mēs.* 4. *dies* 6. *obijt anno* 1342.

Etiam in Pontificatu monachus.

Liberalis in egenos,

amans Justitiæ.

pauperum hæreditas, non Nepotum, licèt non deessent & digni tuâ benevolentiâ. Imò fratrem germanum, duos Canonicatus possidentem, altero exuisti. Justitiæ adeò eras addictus, ut largitiones, aliásque Judicorum corruptelas, per summæ severitatis leges à Curia relegaveris. His meritis per totum orbem nominis tui famam deprædicantibus, Avenione ex tibiæ doloribus, ac medicorum aut negligentiâ aut imperitiâ, non sinè piorum luctu, migrâsti ad eum, cujus in terra vices sanctissimè sustinueras. Funeralem pompam non pauca miracula exornaverunt. *Etiamsi, pijssime Pater, claves regni cœlorum in terris successori reliqueris, non tamen desunt nunc intercessionis claves, quibus mihi cælum aperias: his impetra mihi vel unicum privilegium, ut piè & feliciter moriar.*

Privilegium beatæ mortis.

Circa annum 1211.

B. JOANNES, cognomento Rosi, Conversè Villariensis: qui licèt literarum rudis, cœlestium rerum contemplationi, supernæ gratiæ radijs simplicem animum illustrantibus, assiduè incumbebas. Atque ita mundo mortuus, vitam cœlestem, quam immortali corpore inchoaveras, immortaliter continuaturus, relicto exilio, patriam petijsti. *Mundo mortuus est, qui illius obliti-*

oblivionem, & contemptum animo suo induxit. Vicissim cœlo vivit, qui illius amorem & memoriam nunquam deponit. Tu doce me, prout utrumque semper agebas, neutrum omittere. Cœlo vivendum.

S. FRANCA, nobilium parentum Comitum de Vidalta, nobilissima Filia: quam cùm mater in utero gestaret, visa sibi est catulum ferre, strenuè latrantem. De cujus rei mysterio edocta, te septennem sacris virginibus ad S. Syrum Placentiæ tradidit educandam. Postquam dein ætas te admisit ad vota solenniter emittenda; ac Episcopus publico ritu te religionis habitu induëret: ab Angelo tibi virginale Velum imponi, mirabundi adstantes conspexere. Cujus doni cœlestis virtutem omni reliquo vitæ decursu feliciter experta es: utpote quam ex illo momento à sensûs carnalis molestia (juxta nominis tui etymon) liberam, & prorsus expertem duxisti. Cui puritati conservandæ in subsidium adhibebas rigorem in victu; statutis jejuniorum diebus nihil præter panem, & herbas insulsas; aliàs vilissima ciborum genera parcè admittens. Anno ætatis vigesimo demortuæ Abbatissæ meliorum votis subrogata, tum primùm catulæ vaticinium impleviſti; cùm torpentes

Obiit anno 1218.

Angelus illi Velum imponit.

miræ efficaciæ.

Rigor vitæ

objurgando, & adhortationibus ſtudia piarum promovendō, vigilare te ſedulò ſuper ovium tibi commiſſarum gregem demonſtraviſti. Verùm non omnibus placuere tui latratus, quin oblatrarent: & poſt multas vexationes, iniquam factionem fovente Epiſcopo, ut ſororem ſuam tibi ſubſtitueret, ad quærenda alibi meliora paſcua compellerent. Quæ quidem mox obtulit Carentia, virgo nobilis: ex cujus prædivite patrimonio novam ſedem Valeriæ, ac poſtea Plectolen ſub Inſtituto Ciſtercienſi condidiſti; claris utrobique initijs ob miracula. Vacua enim dolia, te orante, optimo vino redundabant: Eccleſiarum fores ultrò tibi ingreſſuræ aperiebantur: ad vocis tuæ imperium morbi ab afflictis recedebant. Hæc nimirum linguæ, ex præſagio ſalutiferæ, vis altera fuit; qua innumeris temporalem, ac tibi denique æternam felicitatem conciliaviſti. Ad tuum porrò ſepulchrum cœci lumen, obſeſſi à maligno libertatem, vexati doloribus, maximè oculorum, ſanitatē, in hodiernam uſq; diem inveniunt. *Etiam anima mea vacuum eſt dolium, quod utique plenum eſſe oporteret vino illo, quod lætificat cor Angelorum. Fac, ut ex oculorum ſtillis ſentiam, me tuis meritis eſſe ad votum.* S. Ber.

Cedit, & alia cœnobia condit.

Miraculis claret.

S. BERNARDUS, *serm. 30. in Cant.*

Lacrymæ pœnitentium, vinum Angelorum: quòd in illis vitæ odor, sapor gratiæ sit; indulgentiæ gustus; reconciliationis jucunditas; sanitas redeuntis innocentiæ; serenatæ suavitas conscientiæ.

Lacrymæ, cur sint vinum Angelorum?

26. *Aprilis.* 6. *Cal. Maij.*

B. JOANNES: qui ex nobili stemmate ortus, & jam Clericus, ut à mundi laqueis securior esses, sacro Cisterciensi Ordini te devovisti. Promissi verò pœnitens, cùm Divi Jacobi limina invisendo, à data fide liberum te existimares; ea nocte, qua ad propria reversus, fessa ex itinere membra ad quietem componebas, Christus Servator tibi spectabilis adfuit, jussítq; nomen tuum, aureis literis libro Vitæ inscriptum, deleri; in pœnam perfidiæ, quâ, quod DEO voveras, reddere renuebas. Recentem tamen pietatem remuneraturus Apostolus, supplex obtinuit, ut tibi parceretur; stipulatus, effecturum se, ut intrà dies quindecim tua sis sponsione staturus. Eâdem dein visione confirmatus Cistercium petijsti

Obijt anno 1145.

Seria visione votum reddere admonetur.

tijsti. Ubi & parendi, & regendi artes tam feliciter imbibisti; ut te brevi Bonavallis Abbatem, civitas verò Valentina Episcopum aspexerit. Dispare usus es utrinque fortuna: pedo pietatis flores in quiete monastica proferente: quos in publico copiosa spinarum seges excepit. Illam Eustachius quidam serebat, ejuidem sedis invasor adeò obstinatus; ut ad BERNARDI mellitas simul atque aculeatas epistolas surdus, impeteret te vi aperta, & insidijs non desiterit; donec fulmine Romano fractus, paucos demum annos imperturbatæ gubernationi concesserit. Quibus inter curas indefessas pariter ac pias transactis, ad notam migrationis horam vicinos Præsules convocâsti, & corpore in cineres ciliciúmq; abjecto, post sumptum SS. Viaticum, tam placidè obdormivisti, ut nullum signum proderet mortem, nisi paulatim languescens motus spirandi. Id postquam circumstantes notavere, querebantur, quòd ultimam à te gratiam Benedictionis petere neglexissent. Tu verò vel mortuam manum elevans, stupentium desiderium impleviisti. Mortuus, an vivus id præstiteris, diu dubitatum est; cùm nihil immutatâ frontis specie, usque ad sepulchrum permanserit oris color

Multa patiuntur ab invasore.

Epist. 185.

Moritur piè prævisâ horâ

color vigórque, qui fuerat viventis. Quamobrem ad te, velut indubiè in altera vita felicem, preces suas devota plebs confidenter deferebat: cui exemplum præibat peregrini habitûs senex, veste & canitie venerandus: qui manibus pedibúsque tuis osculo lætissimo libatis, mox videri desijt. Eodem te modo veneratus quidam de Canonicorum cœtu, qui longa febrium tabe semesus adrepserat; sed sospes & jubilans recessit. Nec ullum deinceps supplicem, utcunque miserum, liberalis tua manus à beneficijs excluſit. *Ah! si etiam mecum sic ageret Deus, ut toties nomen meum de libro vitæ expungeret, quoties rupti cum eo fœderis reus sum; jam dudum habitaret in inferno anima mea. Tu fœdus hoc, quod non est aliud, nisi sancti amoris, redintegra, & identidem mone immemorem; ut reddam Domino vota, quæ distinxerunt labia mea.*

Miracula post obitum.

Fœderis cum Deo renovatio.

B. GERARDE: quem veluti sanctissimus parens BERNARDUS adhuc juvenem constituit Longi-Pontis primum Abbatem; ita tam celeri promotione ostendit, non se annorum, sed virtutum tuarum numerum in cõsilio habuisse. Quarum præcipua fuit humilitas, & amor in dulcissimum parentem. His enim urgentibus, post a-

Promotus año 1131.

liquot æstates te ad Claramvallem recepisti, tam diu BERNARDO fruiturus, quamdiu illum terris cœlum non invideret; in id unum intentus, ut sanctissima virtutum illius vestigia tuis semper oculis obversarentur. *Formidabilis est ingressus in longissimum illum pontem æternitatis, quia caret egressu: sinè metu tamen ingrediar; si, quod unicè desidero, mors mea Bernardi, tuóque patrocinio felix erit.*

In morte patroni.

S. BERNARDUS, ser. 22. de divers.

Religio est recta ad cœlũ via.

In via estis, Fratres, quæ ducit ad vitam, in via recta... Arduus quidem ascensus ejus; utpote per ipsam montis summitatem incisus: sed via compendiosior laboris magnitudinem vel temperat, vel excludit.

27 Aprilis. 5. Cal. Maij.

Floruit anno 1121.

B. RAYNALDE, BERNARDI in Claravalle alumne, & itinerum illius per varias regiones comes individue: qui etiam innumera illius prodigia felicibus oculis intueri, infirmos pijssimis ejus manibus sanandos offerre, & eadem verè mirabilia opera, ad posteri-

posteritatis solatium, annotare meruisti, ut scriptis mandarentur, & ejus gloriam immortali memoriæ consecrarent. Cæterùm quo loco amoris apud eundem fueris; disertè loquuntur mellitæ plures epistolæ, quas ad te destinavit, postquam te invitus invitum Fusniacensibus Abbatem dederat. Ibi *comitem sibi charissimum, valdèque necessarium; quippe obedientissimum in agendis, studiosissimum in inquirendis, in conferendis utilissimum, promptissimum in rememorandis*, se amisisse deplorat.* Alibi: *Satìs*, inquit, *& plusquam satìs crucior, te carendo, te non videndo, te dulcissimo mihi solatio non fruendo: ita ut me penè pœniteat, quòd te elongaverim à me. &c.* * Hæc summum S. Patris in te amorem declarant, simúlque sanctimoniam tuam, tanta benevolentiæ prærogativa dignam. Unde nihil huic panegyri superaddo: *nisi pauca hæc suspiria mea, quibus te obnixè rogo; ut peregrinantis olim cum Bernardo socij munus resumas, mèque infirmum & miserum illius pietati repræsentes. Utrique perspectæ miseriæ meæ sunt, neutri deest vel voluntas, vel juvandi potestas.*

Amor S. Bernardi in eum.

* *Epist.* 82.

* *Epist.* 84.

Advocatus ad S. P. Bernardùm.

S. STEPHANE, Abbas Obacinæ: qui à mediocris fortunæ parentibus nullam generis, sed pietatis, & de futura

Obijt anno 1159.

Vaticinium futuræ sanctitatis.

tura vitæ sanctimonia vaticinij nobilitatem traxisti. Te namque prægnãs mater per diversa ostenta, modò sub agni, modò catuli forma vidit ingentem gregem pascere. Juvenis igitur pari progressu literas, ac pietatem, & ex his fontibus oriri solitam in rebus gerendis sagacitatem talem hausisti; ob quam parens, donec suscipiendis S. Ordinibus matureſceres, curam domûs tibi commiserit: ipse intereà pauperum & pupillorum communem patremfamilias agens. Ut porrò ad munus subeundum, dignam ea sublimi dignitate puritatem animi corporisq; afferres: ignem, quem metuebas, gelu & rigescentibus undis exarmâsti; illis collo tenus aliquot sæpe horis immersus. Gulæ somníque irritamenta inediâ & vigilijs, addito precum subsidio, tam strenue subjugâsti; ut scirent, sibi apud te hospitium nullum dari. Sacerdotio initiatus, quanquam subacti salutis hostes vix aliquid ultrà periculi minarentur: attamen tibi nuspiam securus videbaris, quàm ubi cum suis vanitatibus mundus ne in conspectum quidem admitteretur. Eam ob causam Petro quodam æqualis tecum probitatis Presbytero, in societatem adscito, incultam eremum pettens, longo tempore

Concupiscentiam domat.

Eremũ adit.

pore ſolis arborum ſilveſtrium frugibus, & herbarum radicibus contentus, latuiſti: à paſtoribus autem inventus, ac proditus, vitæ angelicæ ſocios tot paulatim nactus es; ut ex eremitorio cœnobium fabricare coactus fueris. Quo ad habitandum aptato, cùm alumnis tuis, ſeveriſſimas leges tuas ſpontanea promptitudine examuſſim obſervantibus ſatìs proviſum arbitrareris, majora meditari certamina, & aliquid animo tuo dignum, ipſam martyrij coronam anhelare cœpiſti: mox ad paganos iturus; niſi tuorum lacrymę te à conſilio avertiſſent. Sed tyrannum interea agebant circuli ferrei, corpus horribili cruciatu vincientes Quibus ferrugine conſumptis, ſucceſſit lorica, non affligens tantùm, ſed & lacerans nuda membra. Quæ tamen cùm te iter per altiſſimas nives faciente, ter in fruſta diſſiliſſet, divinitùs te moneri animadvertens; ſepoſito doloris immodici inſtrumento, conſtruendis cœnobijs te impendiſti, non pro viris ſolùm, ſed & fœminis, adeò arctâ clauſurâ obſeptis; ut per unam duntaxat feneſtram mutua daretur pro neceſſitate colloquendi, at nunquam aſpiciendi copia. Cui labori quanquam orcus, & multa incommoda obſtarent;

Cœnobium cõſtruit.

Martyrium deſiderat.

quod ſibi lõgum infert.

Clauſurã arctam monialibus preſcribit primus.

animi tamen magnitudine utrumque obicem removisti, adhibitis operi promovendo quasi pro arbitratu miraculis. Cùm enim operam quendam per scalas malignus tam furiosè præcipitem egisset, ut nulla vitæ spes superesset: tu de periculo admonitus, impositis illi manibus imperâsti; ut incolumis quantocyùs ad laborem rediret. In rabiem versus stygius hostis, arma in te expedivit, monstris & verberibus tibi per noctes importunus. Sed precum umbone bis térque repulsus, deinceps ab impostoris abstinuit. Alias cùm rupes supra marmor duræ ducendo muro obstarent; tuo jussu aliò migravere, aut cerâ molliores, fossorum sarculis cedebant. Quin tabulata in libero aëre pendebant, donec muri fulcrum ad ea ascenderet. Porrò vix multo jumentorum robore mobilia saxa paucorum fratrum humeris, ac si lanæ cumulus foret, asportabantur. Fuit in vicinia pecuniosus quidam Euclio, qui, quòd juris quidpiam in fundum à monasterio occupatum vendicaret, ædificium demoliturus fremens advolaverat. Eum autem primo congressu adeò mitigâsti; ut & juri suo renunciaverit, & consummandis ædificijs expensas de suo liberalissimè submini strârit. Con-

Letaliter lesũ subitò sanat.

dæmonem fugat.

Saxis imperat.

Avarũ repentè facit liberalẽ.

structis

ſtructis itaque pluribus cœnobijs, ut leges etiam poſt fata tua duraturas imponeres, te unà cum omnibus filijs S. Ordini Ciſtercienſi ſubjeciſti: unionem conciliante Eugenio III. qui tunc Generalibus Comitijs in Ciſtercio præſens, ducentis illis Patribus te commẽdaverat. Oppreſſit inter hæc omnem Galliam fames: ex quâ nova tibi miraculorum nata ſeges: dum multa ege norum millia modico farre (quod vel ſoli monachi ante menſem erant abſumpturi) toto ſemeſtri aluiſti. Neq; omiſiſti pia fraude mercatoris cujuſdam ſordidè avari horrea, juvandis egenis ſpoliare: immodicum, quod exigebatur, pretium unà cum uſura reddere pollicitus: quem deinde promiſſos nummos poſtulantem ſolâ præſentiâ perſuaſiſti, ut à DEO potiùs (cui per te ſua bona feciſſet fœnebria) quàm à te lucrum expectare elegerit. Retinuere prodigioſam multiplicandæ annonæ vim tua etiam horrea diu poſt obitum. Nam in anniverſaria tuæ mortis memoria ultra quindecim mendicorum millia ad Obacinam confluxerãt, accepturi juxta cõſuetudinem ſinguli panem cum pulmento, & vini dimenſo. Quam multitudinem cùm vicini nobiles, huic pietatis operi manus de-

Ciſtercio ſe ſubdit.

Modico farre aliquot mille pauperes alit

idem præſtat poſt obitum.

votas commodare soliti, cum parato panum acervo contulissent; censebant, singulos in plura frusta secandos, ut saltem plerique, si non omnes aliquid beneficij reportarent. At successor Abbas tuis meritis confisus, morem pristinum servari præcipiens, nullum sinè integra portione dimisit; nondum deficiente panum cumulo, quem vix duobus millibus existimaverant sufficeturum. Fuerit vitæ tuæ decursus mera series prodigiorum: eorum tamen numerum transgressa sunt, quæ mortem sequebantur: præsertim circa captivos, aut per injuriã, furtúmve fortunis suis exutos: quos imploratus visibili mox præsentiâ, dein libertate, vel ostensis furibus, restitutione rerum amissarum exhilarâsti. *Ædificium spirituale, quod nobis ad cælum usque erigendum est, non in alio, quàm humilitatis fundamento radicatur. Quod tu, architecte perituissime, me intrà meipsum fodere doce: modum dictat mellisluus*

S. BERNARDUS, ser. 36. in Cant.

Captivorum, & spoliatorũ patronus.

Humilitas.

In veritate tua humiliâsti me. [ps. 118.] *Nam quomodo non humiliabitur in veræ cognitione sui, cùm se perceperit oneratam peccatis, mole*

Causæ, ob quas

hujus

hujus mortalis corporis aggravatam; terrenis intricatam curis; carnalium desideriorum fæce infectam; cæcam, curvam, infirmam; mille timoribus trepidam; mille difficultatibus anxiã; mille suspicionibus obnoxiam; mille necessitatibuss ærumnosam, proclivem ad vitia, invalidam ad virtutes?

se homo humiliet.

28. *Aprilis.* 4. *Cal. Maij.*

B. JOANNES Barreri, inclytæ Fulienſium Congregationis, ſub Inſtituto Ciſtercienſi, parens & auctor. Quem genitores præ nobiles ad literarum ſtudia, & Commendam Abbatialem monaſterij Fulienſis, adhuc juvenem promoverunt. Sed piè avarus animus, argenteis ex officio perceptis fructibus minimè ſatiabatur, niſi aureum quoque animarum lucrum adjiceretur. Quo ut potireris; ſacri Ordinis aſſumpto habitu, leges exemplo ſanxiſti, quæ primorum Ciſtercij Patrum, præſertim S. P. BERNARDI, fervorem, temporis vitio remiſſum, priſtino vigori reſtituerent. Paupertatem ita habebas in pretio; ut unicâ togâ contentus

Obiit Romæ anno 1602

Ex Cõmendatario religioſus Abbas.

Ingens vitæ rigor.

tentus, caput pedésque solo virtutum operimento vestires. Humus & lectum erat quiescenti, & mensa semel in die nil præter cruda legumina cum fontana gustanti. Tandem post gravissimos labores, exhausti corporis sarcinâ depositâ, celebri sanctitatis opinione, & quamplurimis virtutum tuarum æmulatoribus relictis, cœlestis mensæ æternùm futurus conviva, migrâstiad superos. *Sanctorum doctrina est: non posse hic ventrem pasci, & illic mentem. Tu me doceas, brevi ac levi hujus vitæ jejunio horrificam damnatorum famem redimere.*

Fames æterna, redimẽda tẽporali.

Floruit anno 1136.

B. BERNARDE: qui inter mores aulicos fallacias mundi expertus, & ideo pertæsus, à sancto Patriarcha BERNARDO monasticam vestem, ac tam generosum spiritum accepisti, ut teunà cum alijs in Lusitaniam usque, ad propagandum Cisterciensem Ordinẽ, quamvis juvenem destinaverit. Ubi cœnobij Taraucensis Prior, dein Abbas constitutus, quàm sanctè præfueris, multis post mortem miraculis manifestavisti. *Omnis terra, ut ajunt, viri patria est. Sic tu in Lusitania Claramvallem inveniſti. At ego infeliciter cum filio prodigo in longinqua peccati regione vagus, te ducem imploro, quo ad Patrem misericordiarũ reducar.*

Peregrè à Deo recedit peccãs.

B. STE-

B. STEPHANE Langtone, Anglicanæ tyrannidis victor magnanime: qui furoribus Joannis Anglorum Regis, promotionem tuam ad Archiepiscopatum Cantuariensem indignè ferentis, in exilium ejectus, in consueto illorum Præsulum asylo Pontigniaci, sub monasticæ solitudinis umbra delituisti; dum sedata tempestate, securus, & Purpura, ab Innocentio III. ornatus, Insulam inter lacrymas te excipientis, licèt olim insensissimi Regis, gloriosè repetieris. Graviſſimas porrò exilij diuturni ærumnas, qua mentis constantia toleraveris, testantur conscripta per id tempus doctrinæ minimè vulgaris monumenta: è quibus eminent commentaria in universam sacram Historiam. Quin imò industriæ tuæ debemus ejusdem sacri Codicis illustrem novámque faciem, quam illi primus concinnâ librorum in capita partitione donavisti. Una deerat ad consummationem gloriæ martyrij corona; erumpente tum palam Anglorum ab orthodoxa fide secessione: sed carnificis ictum pia morte prævenisti; futurus martyr posthumus; quando barbara sævities tuos aliorúmque cineres immani crudelitate resodit, produxítque ad palmam. *Ita nunquam suæ labori*

Obiit anno 1228.

Multa egregiè scribit.

Nullus labor sinè sua mercede

labori merces deest. Purpuram, quam tu sanguine tingere optabas, terra incruentam dedit, cælum coronam immortalem. Quid igitur sterto iners, de præmio, & quidem tanto, securus?

S. BERNARDUS, ser. 46. in Cant.

Quies non ante, sed post laborem.

Delicato satìs otio dormitare voles, si non exercitatus quiescere appetas; & Liæ fœcunditate neglecta, solis cupias Rachelis amplexibus oblectari. Sed & præposterus ordo est, ante meritum exigere præmium, & ante laborem sumere cibum, cùm dicat Apostolus: [2. *Thess.* 3.] Qui non laborat, non manducet.

29. *Aprilis.* 3. *Cal. Maij.*

In SS. numerum relatus ab Honorio 3. anno 1222.

S. ROBERTE, fœcunda radix nobilissimi germinis Cistercienſis: ex qua nempe innumeri terrarum Principes, Pontificum Regúmque tiarâ insignes, nobilitate natalium illustres, suo sanguine, vel Ecclesiæ Infulis Purpurati, &, quod palmarium est, sanctitatis & miraculorum gloriâ celeberrimi palmites surrexere. Sive igitur condi-

tum

tum à te S. Ordinem dicat Alexander IV. (a) *Virtutum meritis rutilans, & sanctitatis odore fragrans in Ecclesiæ corpore membrum nobilissimum* tibi debet, tanquam capiti, & genuino parenti, suæ nobilitatis originem. Sive idem Pontifex appellet, (b) *Fidei anchoram, quæ inviolabili firmitate, fluctuantem Petri naviculam servavit in turbine:* à te robur suum accepit: etymologiá generosi nominis tui in sequaces tuos tam feliciter diffusâ; ut omnes agnoscerent: Et facere & pati fortia, Cistercienſium esse. Sive Innocentius IV. illum vocet (c) *Columbam mitem & humilem, & Electam Domini specialem, pulchram per totum:* tecum se fatetur Electum, cùm te Cœlorum Imperatrix adhuc intrà materna latentem viscera segregavit in sponsum. Sive Gregorius X. affirmet; Cistercienſem Ordinem (d) *Assistere à dextris Ecclesiæ, Sponsæ Christi, in vestitu deaurato:* omnem suam venustatem mutuavit ab auro gemmáque annuli, quo in amoris arrham te cœlum donavit. Sive à Clemente I. nominetur, (e) *Fons hortorum irriguus, fons amœnus varietate virtutum, præclarus mundiitie, pietate patens, indeficiens sanctitate:* ut ad originem suam, naturali impetu feratur hoc flumen, ad te revolvatur

(a) Añ. 1260.

(b) Ep. ad Cap. Gen.

(c) Año 1245.

(d) Añ. 1275.

(e) Año 1265.

volvatur, necesse est, nisi te primam scaturiginem nolit agnoscere. Seu denique Benedictus XII. illum contem-

(f) Añ. 1334 pletur, (f) *Quasi stellam matutinam in medio nebulæ hujus mundi; & in eâ splendidos emittentem radios instar solis:* ex lumine sanctimoniæ tuæ hausit, quidquid hactenus de se sparsit splendoris. Hæc est illa lætissima dies, quâ te Sancti titulo exornavit Christianæ Reipublicæ summus Dictator Honorius III. Nam cùm ad sepulchrum tuum cæci lumen, alij vario morborum genere afflicti, sospitatem reportarent: inter quæ prodigia celebratissimum erat, infans, invocato patrocinio tuo servatus, quem parentes è cinere latè grassantis incendij, & ruinis domûs illæsũ, ridentémque extraxerant: hoc unum gloriæ tuæ deerat, ut in aram elevatus publicis honoribus à suprema potestate exponereris. Hanc diem filij tui festivum agunt, & haud dubiè concordi devotione precantur: *Ut te singulis Patrem exhibeas; gratiam à Deo impetres, qua tuum in rebus divinis fervorem, in colenda Deipara Virgine pietatem, atque alias virtutes, strenuè imitentur: tuam denique in cœlo familiam mereantur augere. Eadem hæc meorum quoque est votorum summa.*

Prodigia ad tumulum.

Imitatio virtutum.

B. Ro-

B. ROBERTE, de Brugensium civitate, & nobili ejusdem nominis familia nate: quem mundus ad se ijs vinculis rapiebat, quibus multi succumbunt. Flos ætatis, genus, opes, naturæ dona, socij; magnetes erant, non solùm illicia. Verùm auditus vel semel de suggestu BERNARDUS, sua tibi mella tam suaviter instillavit; ut non aliter, quàm ad ejus nutum vivere statueris. Cujus institutione ac præsentiâ per septennium in Claravalle gavisus, ad gubernandum monasterium Dunense in natalem Flandriam tuam redire jussus es. BERNARDUM alterum suscepisse se patria credebat: adeò mansuetudine animi, dulci facundia, cæterisque virtutibus, vivam ejus imaginem exprimebas. Quo factum est, ut Dunæ sub tuo quindecim annorum regimine in maximam amplitudinem excreverint: excitatâ admirandi operis ac molis structurâ templi & turris; quam, ut oceani sui Pharum diu nautæ Belgici observabant; donec proximo sæculo furibundum mare totum ædificium sabulo cooperuit. Cæterùm quàm intimo amoris affectu te BERNARDUS dilexerit, testantur inprimis epistolæ, quibus te sæpiùs stylo, mera mella fundente, alloquebatur.

Obijt anno 1157.

Bernardi concione accenditur:

quem factus Abbas ad vitam revocat:

à quo tenerrimè amatur:

Sed

& designat successorem.

Sed obsignavit has literas suo de tegraculo moriturus. Cùm enim sanctissimus Parens à filijs rogaretur, quemnam ex omni numero judicaret dignissimum sui regiminis successorem? te unum designavit. Tanto tamen, & præ mille alijs valituro suffragio electus, vix consensisti, nisi multis deniq; precibus expugnatus. Non ablatum sibi, sed in te spirantem BERNARDUM, gaudebant Claravallenses; & in aurei (ut dicere solebant) sæculi sacris delicijs suaviter acquiescebant. Cùm in medio felicitatis cursu, triennio vixdum exacto, mors insperata te illis eripuit. Totus eras in strictissima disciplinæ observantia per indefessos labores, sed maximè exemplo summarum virtutum, conservanda: mitis & amabilis erga omnes; in te solum severus. Quo austeritatis amore ardens, cùm in die Paraseeves nudis pedibus, pius Dominicæ Passionis imitator, per claustra sacras ceremonias peregisses; insolitum frigus te febri afflatum in lectulum prostravit; nec antè deseruit, quàm te ad exornandum Christi Resurgentis triumphum ex hac vita emisit. Multis revelationibus & prodigijs DEUS tua viventis merita declarawit: dum aut decedentium filiorum

Præest feliciter:

sed non diu.

paratam

paratam in cœlo gloriam per visum ostendit; aut in proposito vacillantes, te pro illis orante, per miracula confirmavit. *Ut feliciter aliquando in Christo resurgam, mihi necessaria nunc est animæ resurrectio è sepulchro peccatorum. Hanc tu mihi à Deo exora; & fac, ut opera mea testentur, me hanc gratiam per te impetravisse.* Anima resurrectio.

S. BERNARDUS, ser. 58. de diver.

Videtur scilicet hujus, in quo Christus resurrexit, vultus lætior, aspectus venustior, sermo purior, incessus modestior: & ad omne opus bonum spiritus promptior. Quæ omnia quid sunt aliud, quàm quidam internæ resurrectionis hilaris nuncius? Signa resurrectionis internæ.

30. *Aprilis. Pridie Cal. Maij.*

BAMBROSI Ferrariensis: cujus nomen ex charitatis, humilitatis, & obedientiæ admirandis operibus adeò inclaruit; ut te regna Gallæciæ, Legionis, & Castellæ, Generalem Reformatorem sibi præposuerint. Quanto fervore precibus incumbere consueveris, *Obiit anno 1613*

crebræ

crebræ consolationes aperiebant, quæ animam tuam cœlitùs inundabant.

Christi præsentiâ recreatur in morbo.

Gravi aliquando ægritudine decumbens, ab ipso Creatore, cucullam candidam induto, visitari, & integram sanitatem accipere meruisti. Paucis post modùm elapsis annis eadem febris rediens, te ad consolatorem tuum facie ad faciem intuendum deduxit.

Christ' Medic°.

Ora benignissimum Redemptorem meum, ut quando ad ipsum, tanquam medicum accedo, & non candidâ quidem cucullâ, sed candidi Panis speciebus amictum adoro, dignetur animam meam à languoribus suis restituere.

Obijt anno 1190.

B. FRANCO, Abbas monasterij Domûs DEI, sanctorum filiorum sancte parens, utpote quos catervatim ad cœlum evolantes vidisti, dum pestifera contagio intrà triginta dies totidemè sinu tuo abripuit. Cùmq; illos dulcissimis consolationis parernæ verbis ad mortem intrepidè subeundam animares; sanctâ quâdam invidiâ superstites dolebant, se à numero decedentium excludi rati, certos se esse de æterna felicitate, si sub scuto tuæ præsentiæ ultimum agonem exciperent. Hos tandem & ipse secutus, mortem, quam contemptu viceras, ab alijs jam mortuus, prodigiosè arcebas, quando ad sepulchrum

30. monachos, intrà 30. dies emittit in cœlũ.

pulchrum tuum devotè precantibus sospitatis beneficium, quotquot petebant, largiebaris. *Doce me, ô felix domitor & contemptor mortis, ante fatale periculum submovere causam formidinis; quæ præter peccatum nulla est: & cui tollendo nullum supereſt remedium, nisi sola, sed itidem vera & seria pœnitentia.*

Causa metûs in morte, peccatum.

S. BERNARDUS, de cõvers. ad Cler. c. 21.

Convolate ad urbes refugij, ubi possitis & de præteritis agere pœnitentiam, & in præsenti obtinere gratiã, & futuram gloriam fiducialiter præstolari. Non vos retardet conscientia peccatorum, non pœnitentiæ austeritas ipsa deterreat. Neq; enim condignæ sunt passiones hujus temporis ad præteritã culpam, quæ remittitur: nec ad præsẽtem consolationis gratiam, quæ immittitur: non ad futuram gloriam, quæ promittitur nobis.

Adhortatio ad agendam pœnitentiã.

ANNI

ANNI CISTERCIENSIS MAJUS.

1. *Maij. Calendæ.*

Vixit anno 1212.

BEATA SAPIENTIA, Cœnobij de Rameya sanctimonialis: cujus Angelicam vitam non paucis favoribus cœlites honoraverunt. Erat in amoris tui delicijs miraculum illud sanctimoniæ, Ida Nivellensis: quæ etsi migrationis suæ definitam horam jam diu antè per revelationem cognoverat; adeóque in momenta singula illius, graviter ægrotæ, mors exspectaretur: tuis tamen, aliarúmq; precibus victa DEI Bonitas, tredecim annorum spatio illius vitam prorogavit, ac tibi mutatæ sententiæ causas per visum indicavit: non alias nimirum assignans, quàm lacrymas & suspiria tua, quibus, si ex tam puro corde ascendãt, nihil

Deum precibus expugnat

nihil possit in cœlo denegari. Ijsdem denique machinis veluti cœlum sanctâ violentiâ rapuisti: *Sic te per sacros amores tuos obsecro, ut de mea nunc salute solicita, efficias, ne pretiosissimum tempus, quod Deus mihi ad agendam pœnitentiam concedit, per socordiam sinè fructu dilabi sinam, sed illud bene impendam.* Tēpus bene impendendū.

B. BERNARDE Rhedonensis, ex humili discipulo S. BERNARDI, ab Eugenio III. sacro senatui purpuratorum Patrum adscripte, titulo Diaconi Cardinalis SS. Cosmæ & Damiani. Qui haustam à sanctissimo institutore vitæ puritatem, & sæculi contemptum, pertinaciter retinens, manus tuas ab omni munere tam sanctè custodivisti, ut rarum hoc in eo dignitatis gradu elogium, cum totius orbis applausu, reportaveris: *Nondum natum esse, cujus aurum vel argentum in munus acceperis.* Quinque annis te Urbs admirata est: post quos te cœlestis Curia ad repositam Justitiæ coronam evocavit. *Æterna nimirum lege statutum est, ut ascensurus in montem Domini ingrediatur sinè macula, & operetur justitiam. Hanc tu me ita sectari doce; ut in die illa magna lætetur cor meum, quando coram justo Judice non mera iniquitas, sed vera justitia inventa fuerit in me.* Obijt anno 1155. Incorruptus cultor justitiæ. Justis cœlum patet.

S. BERNARDUS, ser. 55. in Cant.

Judiciū Dei severum.

Ego justitias judicabo. [ps. 74.] *Vias justorum (ni fallor) & actus eorum discussurum, & examinaturum dicit. Verendum valde, cùm ad hoc ventum fuerit; ne sub tam subtili examine, multæ nostræ justitiæ (ut putantur) peccata appareant.*

2. *Maÿ*, 6. *Nonas.*

Obiit anno 1616.

B. CANDIDE: qui candidam innocentiæ vestem sinè macula ad decrepitos usque annos conservâsti. Et quanquam inter hæreticos Hybernos educatus fueris, adeò tamen à levitate morum & perverso dogmate abhorrebas, ut anno ætatis decimo sexto ex Insula fugiens, solus sinè duce Romam petieris. In quo itinere mira felicitate usus es in vitandis viarum erroribus: bivium enim offendens, post pronunciata illa verba: *Vias tuas, Domine, demonstra mihi, & semitas tuas edoce me:* clausis oculis progressus es, ac per callem, in quo perrexeras, semper ad desideratum locum ferebaris. Romæ in amicum conterraneum incidisti: à quo ductus

ductus in Hiſpaniam, ut internum vitæ candorem ejuſdem coloris veſte augeres, in monaſterio Nucalenſi Ciſtercienſem habitum induiſti. Ubi cùm in te, jam ad ſacros Ordines promoto, Superiores ſpiritum verè Apoſtolicum cernerent; in patriam te remiſere. In qua ut ſecuriùs veritatis catholicæ ſemina ſpargeres; diſſimulato in publicis congreſſibus monacho, ſub medici perſona aditum tibi ad ſummos infimóſque feciſti. Et licèt arti medicæ nunquam ſtudueris, feliciter tamen morbos graviſſimos perſanáſti: divinâ utique virtute exilibus herbis, à te porrigi ſolitis, infusâ; dum & oculis capti viſum, & mortui vitam ſimplici illo remedio recuperabant. In his ſanctis laboribus, collecto ingenti animarum lucro, vitam horâ pridem præcognitâ clauſiſti, ſummo catholicæ plebis dolore. *Tota vitæ hujus peregrinatio bivijs intricatur, quæ concupiſcentia blanditijs, Deus æterni gaudij promiſſis conſternit. Tu averte oculos meos, ne videant vanitatem, clauſiſque mundo oculis curram ſemitas mandatorum Dei.*

Apoſtolico ſpiritu in Hyberniam redit.

medicũ agit, & multos cõvertit

Bivium ſalutis.

B. MAFALDA, Caſtellæ Regina: quæ regio thoro immaculatum Chriſti thalamum prudentiſſimè anteponens, in Parthenone Aroucenſi deſti-

Obijt anno 1252.

natum coronis verticem, humili Velo Ciſtercienſi obnubilâſti. Et ne deeſſent congruę huic diademati virtutum gemmæ, illas vel ſanguine tuo rubentes flagellis; vel cæruleas aſſidua cœli contemplatione; vel in adamantis naturam duras, victûs auſteritate compoſuiſti. Neque magnetica vis amoris divini deſiderabatur; qua multos à virgineo Sponſo favores & prodigia, ac denique ipſum ad te cœlum attraxiſti. Immortalis tuæ coronæ etiam corpus eſt particeps; quod ab annis inde 400. integrum & incorruptum aſſervatur. *Cedant nunc merita tua in ornamentum deformatæ animæ meæ. Amabit ſic pulchram cœleſtis ſponſus, nec excludet à nuptijs æternæ vitæ.*

Gemmæ virtutum.

Corpus à 400. annis integrũ manet.

S. BERNARDUS, ſer. 52. in Cant.

Non me capio præ lætitia: quòd illa majeſtas tam familiari, dulcíq; conſortio, noſtræ infirmitati ſe inclinare minimè dedignatur: & ſuperna Deitas, animæ exulantis inire connubia, eíq; ſponſi, ardentiſſimo amore capti, exhibere affectum non deſpicit.

Magna Dei dignatio erga hominem.

3. *Maij.* 5. *Nonas.*

B. ALEXANDER: qui suasu ductú- que sororis tuæ Mechtildis, relicto regno, clam è Scotia in Picardiam fugiens, ibidem in monasterio Fusniaci pro sceptro baculum, agendis pecoribus aptum, pro purpura servilem conversorum cucullam apprehendisti. Soli DEO nota erat generis nobilitas; latentem tamen majestatem prodebat tum frontis jubar, tum animi magnitudo, grande quidpiam observantibus insinuans. Quod suo bono expertus est vir quidam nobilis: qui venandi ardore in patentes campos (ubi armenta pascebas) delatus, imminentis ursi rabiem jam frustra effugere quærebat. Cujus trepidationem cernens, arrepto ex pallentis manu telo, formidabilem belluam uno ictu confeciſti. Hujusmodi gestis, præter alia virtutum opera celebris, genus tamen manifestare non sustinebas, nisi novi regni heres. Mox autem post felicem obitum cuidam fratri te per visum exhibuisti, coronam in capite, aliam manu gestans, cum dicto: *Corona, quam in manibus teneo, corona extitit temporalis, quam dese-*

Obijt anno 1217.

Regnũ terrenũ deserit,

Ursum sternit:

glorio-sus apparet.

rui: illa, qua caput ornatur, corona est, quam communem cum sanctis accepi. Etiã mihi Unigenitus Dei Filius suo Sanguine jus ad regnum cæleste acquisivit: de qua licèt miser per peccatum exciderim, spem tamen concipio restitutionis, si tua intercessione & patrocinio me Judici Clementissimo commendaveris.

Jus ad cœlum.

Floruit circa annum 1163.

B. WALTERE, itidem ex regia Scotorum familia oriunde; & pariter vilia fratrum Conversorum munia, pomparum terrenarum fastui præferens in Meylrosa: ubi hospitum obsequio deputatus, ut charitatem pleno sinu posses effundere, prodigiosa de cœlo subsidia tulisti. Laborabat aliquando cœnobium gravi penuria frumenti: qua durante, panem hospitibus eundem, sempérque integrum longo tempore appositi, nihil omnino decrescentem, cùm tamen non pauci ex illo quotidie saturarentur. Finem autẽ miraculo feciſti, mox ut illud in vulgus fama produxit; vanæ gloriæ tineas humilitati magis, quam pani metuens. Aliàs cùm tres in monasterium peregrinos induxisses; tertium nemo, præter te, aut vidit aut agnovit. Quis verò ille fuerit, eadem nocte secundùm quietem intellexisti: dum sub habitu illius hospitis Angelus monasterij

Unico pane plurimos satiat.

Angelum suscipit hospitẽ.

Tutelaris

Tutelaris in hæc verba te allocutus est. *Fixum*, ajebat, *teneas, quòd eleemosynæ, & orationes vestræ ascendunt ante Dominum.* Sancti Walleni Abbatis tui obitum cùm graviter infirmus, ob visionem quandam, Romæ de ipso factam, anxiè deplorares; ipse te ostensione suę in cœlo gloriæ consolari, & in veritatis testimonium integræ sanitati restituere dignatus est. *Jam gnarus, quale hospitium Deo maximè placeat, doce me cordis mei triclinii tali ornatu comere, ut ad illud suâ gratiâ divertere non dedignetur dulcis hospes animæ Jesus.*

Anima, hospitiū Dei.

S. BERNARDUS, *ser. 46. in Cant.*

Non putes, de propriæ amore quietis, sanctæ obedientiæ actibus, seniorúmve traditionibus, præjudicium ullatenus faciendum: alioquin non dormiet tecum sponsus in lecto uno, illo præsertim, quem tibi pro obedientiæ floribus, cicutis, atq; urticis inobedientiæ aspersisti.

Spōsus dormit in lecto obedientiæ.

4. *Maÿ.* 4. *Nonas.*

Floruit anno 1601.

B. DIDACE, Donate Ordinis Cisterciensis: qui in Valle Paradisi apud Hispanos longo tempore sanctissimè conversatus, admiranda simplicitatis & humilitatis exempla reliquisti. Cui DEUS inter orandum cœlestia arcana, & divina mysteria patefecit, rerúmque futurarum eventus indicavit. Vir eras in oculis tuis humilis & abjectus; sed in conspectu DEI & hominum verè magnus: diabolicis verò spiritibus adeò formidabilis; ut tuam præsentiam non ferentes, malè occupata hospitia deserere cogerentur. Trophæa hæc erant innocentiæ tuæ; quam in tam illibata munditie conservâsti; ut cùm in mortuali lectulo totius vitæ noxas sacro Judici detegeres, is divinam in te gratiam obstupescens, testatus fuerit, se nullius peccati letalis te reum deprehendisse. Locus sepulturæ designatus est in templi ambitu, in quo, velut prævisо exspectationis tuæ domicilio, pleraſque noctes in oratione vigilaveras. *Descendam & ego seriâ ac frequenti meditatione in locum illum horroris, ac tristissimæ solitudinis, ubi*

Fugat dæmonem.

Innocentiæ vitæ

ubi fœtidum hoc cadaver vermes depascentur: scio, etsi non lætior, nunquam tamen non melior ex illa fovea redibo. Mortis memoria.

B. CATHARINA: quæ Judæis parentibus Coloniæ Agrippinæ nata, singulari DEI favore prævenia, nondum completo sexennio, altiore quàm pro ætate prudentiá, mirari primùm Christiani ac Judaici nominis discrimen, paulatim verò illud huic præferre, & præsertim ad dulcissimum MARIÆ nomen ingenti gaudio perfundi cœpisti. Quod ut tantò sæpiùs audires, furtivè subductos panes egenis distribuebas, toties in lætitiæ lacrymas soluta, quoties MARIÆ invocatio petentium, aut gratias agentium verbis miscebatur. Migrante Lovanium patre, Reynerum, notæ pietatis Presbyterum, rogâsti, ut te in Fidei mysterijs erudiret. Id aliquamdiu, nemine piam fraudem advertente fecit. Sed per servorum nequitiam prodita, & jamjam in custodiam raptanda, à cœli Regina jussa es fugam arripere, & ad monasterium Parcę Dominarum properare. Ibi salutaribus undis abluta, Rachelis appellationem in Catharinæ vocabulum mutavisti. Quo audito, parens nullum non lapidem movebat, quò te in suam potestatem redigeret.

Obijt anno 1222.

Audito Mariæ nomine exultat

Baptizatur.

Nam provinciæ Ducem, quin & Episcopum homo pecuniosus aureis telis ita sibi fecit obnoxios; ut nîinvocatus fidelium animarum Pastor Honorius, suam interposuisset authoritatem, parum abfuerit, quin te Christi oviculam lupi diripuissent. Alio postmodùm ariete, blandimentorum scilicet, expugnanda, parentum & cognatorum adventum ex tetri fœtoris (qualis Judæorum esse solet) signo præsentiens, Abbatissam rogavisti, ne illis tui videndi copiam faceret. Jam sacro Cisterciensi Velo armata, ut tot bellis finem imponeres; ad publicam Juris disceptationem prodire minimè verita, coram emptis à parente causidicis, tam generosâ mentis constantiâ, & simplici licèt facundiâ tuam causam perorâsti: ut pios ad lacrymarum imbrem, hostes ad vana minarum tonitrua adegeris. Deinceps enim ab incursibus libera, unam hanc suscepisti curam; ut Liberatrici tuæ diu noctúque pæana cantares: à qua vicissim multos favores, grátiam patrandi miracula, & alias insignes consolationes ac denique cœlestem gloriam in summa senectute accepisti. *Floruisti sanè inter spinas lilium: quæ te ut non otiosæ circumdederet, ita sub potentissimo Mariæ patrocinio reliquerunt*

Variè impugnatur

insidijs elusis,

causam dicit,

& vincit.

querunt innoxiam. Roga eandem inferni domitricem, ut me inter ſpinas tentationū periclitantem non permittat hoſtibus ſaluis ſuccumbere.

S. BERNARDUS, ſer. 48. in Cant.

O candens lilium! O tener, & delicate flos! Increduli & ſubverſores tecum ſunt: vide, quomodo cautè ambules inter ſpinas. Plenus eſt mundus ſpinis: in terra ſunt; in aëre ſunt; in carne tua ſunt. Verſari in his, & minimè lædi, divinæ potentiæ eſt, non virtutis tuæ.

Tentari, & nō vinci, divinæ virtutis eſt.

5. *Maij.* 3. *Nonas.*

S. MARTINE: qui cùm ob ſanguinis nobilitatem, & præſtantiſſimas naturæ dotes, in magnam ſpem generis à parentibus educareris; amiſſo inter adoleſcentiæ flores patre, ipſe quoque mundo valedicens, Ordinem Ciſtercienſem in cœnobio Hortenſi amplexus es; juvante, & promovente piiſſima matre; quæ te cum amplo patrimonio per ſolennem donationem Blaſio, tunc ejuſdem loci Abbati, obtulit.

Obiit anno 1213.

tulit. Quanta vitæ puritate, & virtutum laude primos sex religionis annos peregeris, ex eo clarum est; quòd tevotis communibus jam tum in Blasij successorem elegerint Hortenses. Regimen porrò tuum DEO acceptum esse, filiorum docuit sanctimonia, quos ad omnem perfectionem erudiebas: sed & Regibus gratum; utpote qui ad Hortam non semel tantùm accedere, ac te familiariter invisere dignabantur. Ea denique fuerat sanctitatis tuæ veneratio; ut bellorum duces & milites sibi certam de hoste victoriam pollicerentur, si tuis auspicijs, & fausta precatione muniti, prælia inirent. Quæ bellatorum fortuna in maximum cœnobij incrementum cedebat: dum grati victores opima spolia tecum, velut triumphorum causâ, liberaliter partiebantur. Vacabat inter hæc Sedes Seguntina: cui, postquam viginti annos monasterium gubernaveras, cum totius regni gratulatione impositus, effecisti, ut tam clero quàm populo ad tuarum virtutum exempla conformato, Sponsam sic exornatam, cum gloria alterius curæ tradideris; atque ad Hortam tuam te denuo receperis. Ubi pristina vitæ monasticæ exercitia, cum incredibili animi demissione resumes,

Juvenis eligitur Abbas.

à Rege invisitur.

spolijs hostiũ donatur.

Episcopus ordinatur.

summo

ſummo perfectionis apice conſcenſo, non habebas ultrà, quo enitereris, niſi in cœlum. Utrobique autem relicto tui ingenti deſiderio, & Hortenſibus, & Seguntinis ſua vota impleviſti. Non longè enim ab obitu, Juvenis quidam peregrinus (cujus originis fuerit, exitus probavit) aſpectu pulcher, Epiſcopo ſucceſſori & Canonicis caput attulit, cum dicto, id eſſe cujuſdam magni Sacerdotis, olim illius civitatis Epiſcopi. Quibus dictis bajulus ille evanuit. Sacræ exuviæ cum decenti veneratione ſuſceptæ, cùm pluribus in dies miraculis illuſtrarentur, nemini jam dubium erat, quin ſub tuo nomine colendæ forent. Sed omnis controverſia diremta eſt, quando multis pòſt annis corpori è terra elevato caput deeſſe compertum eſt, cùm de cætero eſſet incorruptum: indéque firmata fides, quòd ab Angelo ſub Juvenis perſona Seguntum translatum fuerit. Atque hinc eſt, cur te ſancti Sacerdotis titulo, ut per oraculum indito, publicis ritibus Eccleſia honoret. *Præſerva me, Magne Sacerdos, ut nihil operis aut cogitationis admittam, quod pluſquam Angelicæ dignitatis officium dedeceat: ne pretioſiſſimum æternæ ſalutis remedium, mihi vertatur in judicium & condemnationem.*

Angelus caput illius Seguntũ defert.

Alta ſacerdotis dignitas.

Beati plusquam centum Monachi: qui ab hæreticis Gallicanis per varia tormenta cruciati, candidam Cistercij gloriam, vestri sanguinis purpura tinxistis. *Coronam, quam recepistis, & quam ego à Dei bonitate exspecto, sola tollet, quæ illam vobis contulit, perseverantia. Hanc mihi à Deo, nec enim majus aliquid rogare possum, per merita vestra impetrate.*

Perseverãtia.

Vixit circa annum 1229.

B. ALEIDIS, prima Vallis Ducis Abbatissa, ex primæ nobilitatis parentibus Brabantinis nata: quæ cùm ingenij bonitate, & acceptis à superna gratia virtutibus esses clarissima: humillimarum tamen functionum studiosa, nihil glorioſius esse ducebas, quàm nomen ancillæ pauperum: quibus ea demissione animi serviebas, qua Christo corporaliter præsenti fuisses famulata. *Didicisti nimirum à Christo, cui te totam addixeras, pretium & præmium humilitatis. Utinã & me ad eam sectandam tam valida incitamenta excitarent!*

Humilitas.

S. BERNARDUS, *ser. 16. in Cant.*

Quæ sit vera humilitas?

Appetere de humilitate laudem, humilitatis non est virtus, sed subversio. Verus humilis vilis vult reputari, non humilis prædicari. Gaudet

det contemptu suo: hoc solo sanè superbus, quòd laudes contemnit.

6. Maij. Pridie Nonas.

B. PETRE, Prior monasterij Alvastrensis in Suecia: qui dum in gravissimis pro monasterio, & animarum salute laboribus agitabaris, famem, sitim, pericula itinerum, contumelias, & mille alias molestias æquissimo animo supportâsti. Quarum afflictationum sublata occasione, ne patientiæ suum deesset alimentum, nec tamen infirmi novitate rigoris turbarentur, extra clausuræ septa habitaculum elegisti: in quo humanæ vitæ fomentis, cibo somnóque, vix non omnino exclusis, Angelus terrenus inter cœlestes vixisti, cùm paulò minor ab illis felicitas tibi ad intuenda divina mysteria diu noctúque illucesceret. Ijsdem jubentibus, Revelationes S. Birgittæ in unum volumen conscriptas, vulgâsti. Neque difficilis tibi fuit ad cœlum via; quod nimirum adhuc mortali semper patere solebat. *Cæcitatis nostræ vitium est, si cœlum ignoramus. Lux illa stellarum serena, tot monstrat causas amoris in Creatorem, quot radios emittit. Oriatur in corde*

Obijt anno 1378.

Vita Angelica.

Lumen amoris divini.

corde meo; te accendente, hoc indeficiens lumen, mèque totum rapiat in illum amorem, quo solo beata erit æternitas.

Circa annum 1260.

B. HENRICE: qui cùm in munere Episcopali negligentiùs, quàm decebat, ovium creditarum pastorem ageres, Pastorum Princeps D. Petrus tibi sub nocturna quiete librum apertum ostendit: cùmque primo intuitu verba illa occurrerent: *Mortificas animas, quæ non moriuntur, & vivificas, quæ non vivunt:* perterritus, vultum avertebas. Illo autem urgente, ut plura legeres; vidisti in margine scriptum; *Quando reduces animas de inferno, quas per tuum destitutas exemplum æterno supplicio tradidisti?* Ita visio quidem ab oculis, sed non ab animo evanuit. Idcirco ut reddendam rationem ex parte minueres, ac tuæ saluti meliùs invigilares; relicto pastorali officio, ovium te gregi in monasterio Camberonensi adjunxisti: ibíque tum animi mansuetudine & humilitate, tum vitæ rigore & pœnitentiæ operibus dignum te reddidisti, qui inter oves electas ad cœli pascua deducereris. *Egerem & ego sæpiùs ejusmodi monitore, dum sepositâ salutis æternæ curâ, inveteratæ negligentiæ indormio. Tu Petrum age: & stertentem ad serias tandem vigilias excita.*

Admonetur curæ salutis per visum.

Vigilantia.

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 21. in Cant.

Cùm te torpore, acediâ, vel tædio affici sentis; noli diffidere, aut desistere à studio spirituali: sed juvantis require manum, trahi te obsecrans, sponsæ exemplo. Torpor spiritûs fiduciâ superãdus.

7. Maij. Nonis.

B. GOBERTE, Comes Asperi montis in Lotharingia, ut genere ac divitijs potens; ita non minùs magnanima belli virtute celebris: qui proprijs opibus militum copias contra Saracenos; ad recuperandam Palæstinam, eductas, multis tuo ductu victorijs inclytas fecisti: tunc maximè de palma lætus, cùm ex manubijs egeni ditescerent: quorum pater ac tutor vulgò audiebas. Sed gloriæ majoris avidus, ut de mundo ac teipso triumphum adornares, Cisterciensibus in Villario nomen dedisti. Hic arma in temet convertens, vitæ austeritate, vigilijs (ad quas te per varios cruciatus excitare solebas) & orationum instantiâ, eminebas præ multis: veluti etiam prodigiorum famâ: quibus post acceptam in cœ- *Circa annum* 1240. *Miles pius & fortis, & in se rigidus*

in cœlis laborum coronam, sepulchri quoque honores cumulavisti. *Tanta est pugnandi in hac vita necessitas, ut ne fugæ quidem remaneat locus: sed, quod Romanus ille Imperator dixerat, vincēdum sit, aut pereundum. Tu mihi, ne hostibus succumbam, tuum de cœlo robur submitte.*

Vincēdum, aut pereundū

Circa annum 1200.

B. ADAME, Abbas monasterij de Trappa, egregiarum virtutum exemplar, & miraculorum patrator mirificè: qui postquam monastici rigoris observantiam in provincia Parthica insigniter promovisses, multósque ad eam amplectendam doctissimis exhortationibus invitásses, plenus diebus ac meritis migrâsti ad Dominum. *Utinam ego tuum in conquirendo spirituali lucro fervorem aliquatenus imitarer, & veluti tu proprio profectu non satiatus, etiam aliorum salutem promovisti: ita ego in quotidianas augendi meriti occasiones studiosiùs intenderem.*

Proficiendi studiū.

S. BERNARDUS, *ser. 47. in Cant.*

Proficiendum semper

Nequaquam sufficit, semel vel secundò operari, quod bonum est, nisi incessanter addas nova prioribus, quatenus seminans in benedictionibus, de benedictionibus & metas.

8. *Maÿ.* 8. *Idus.*

S. PETRE: qui ad omnem pietatem à parentibus assuefactus, in monasterio Bonævallis vitæ sanctioris novos natales accepisti. Admirabantur inte Superiores hilarem, & ad omnia promptam obedientiam: æquales charitatem, nullis obsequiorum laboribus fatigabilem: inferiores tuum in rebus divinis ardorem, despoticum in passionum turbas dominium, aliáque virtutum decora, velut in speculo intuebantur, ex quo perfectionis summæ compendiosam viam ediscerent. Unde cùm ad construendum Stamedense monasterium cohors fratrum è Bonavalle esset emittenda; tu octavo nondum finito in Religione anno, ijsdem Abbas designatus, ea jeciſti fundamenta, quæ sciebas in maxjmam altitudinem surrectura. Pauperes tam liberali commiserationis affectu complecteberis; ut non solùm illis mensa tecum esset ubique communis, sed etiam, ut ij foverentur, tu detractâ exteriori veste algebas: ut lautè cibarentur, herbis, & aqua mensam tuam instruebas. Effundebat se idem charitatis ardor in alios etiam

Obijt anno 1174.

Adhuc tyronis summæ virtutes.

Fit Abbas Stamedij:

liberalis in egenos.

Miracula patrare incipit.

etiam, quacunque demum ex miseria tristes: dum cuidam nobili fœminæ, precibus tuis quindecennem sterilitatem abstulisti; alterum, cui paralysis omnia membra ligaverat, non secus ac olim Servator noster, tollere grabatum suum, & ambulare jussisti. Notissimam ex his prodigijs sanctimoniam tuam Clerus Tarantasiensis ad thronum Archiepiscopalem vocavit: cui electioni nunquam consensisses, nisi te Capituli Generalis, & BERNARDI authoritas compulisset. In hujus muneris administratione si tuos in reformanda Diœcesi labores recensere, si charitatis & humilitatis actus innumeros, si miraculorum catalogum pertexere esset in animo, prolixum volumen impleri necesse foret. Nullam enim Ecclesiam in toto districtu omisisti, quam non digno Pastore, & decenti supellectili ornaveris. Nemo fuit ex omni egentium numero, qui liberalitatem tuam non senserit: imò vel nunc non sentiat in pluribus xenodochijs ac monasterijs, quæ aut noviter erexisti, aut è ruderibus extracta, redditibus auxisti. Id ex millibus memorabile; quòd quadam die Dominica aliquot mille pauperes, pro more ad curiam tuam accurrentes, unicâ pernâ

Ejus jã Archiepiscopi labores

solicitudo,

liberalitas.

&

& modica viciarum quantitate (quinque vix hominibus in unius diei alimoniam sufficiente) satiatos dimiseris: luce diei citiùs, & qui peterent, deficientibus, quàm qui darent. Alio tempore ultrà duodecim horas in edita turri, ligneis cancellis, ne ab irruente multitudine opprimereris, munitus, continua manuum impositione ascendentes vel allatos per unam cochleam infirmos excepisti, per alteram descendentes cum gaudio receptæ sanitatis, emisisti. Eadem series prodigiorum te per urbes pagósque iter facientem ubique comitabatur. Cùm autem jam publica vox populi te, ut verè sanctum deprædicaret, metu vanæ adulationis, fugâ in Germaniam arreptâ, ferè per annũ latuisti ignotus. Quo quidem tempore fortunatissimus tibi videbaris, cùm inter monachos ultimo & neglecto, una esset, sinè negotiorum strepitu, cum DEO familiaritas, nunquam interrumpenda, nisi pauperum clamor, cœlo vim inferens, effeciſſet, ut agnitus ad tuos incredibili plebis jubilo reducereris. Inde ad publica orbis negotia vocatus, discordantes inter se Reges ac Principes, aut eloquentiâ divinâ persuasisti, aut signis miraculorum adegisti ad pacem.

Modico cibo ingentem multitudinẽ satiat.

Prodigia innumerabilia

Fugâ honorẽ declinat.

Expertus

Schismati se opponit

Expertus est hos laborum tuorum fructus Alexander III. Pontifex, pro quo in feralem schismatis furibundi silvam primus te, & propè unus, immisisti. Hic iterum prodigiorum armis pugnatum, relictis per omnes regiones peragratas sanctimoniæ tuæ vestigijs: verè vestigijs: nam & illis vim divinam impressisti. Cujus rei memoria celebris extat haud longe à monasterio Bellæ vallis: ad quod dum senio ac defatigatione debilis properares, in loco, ubi parumper quietis ergo resederas, incolæ crucem fixerunt, multis postea miraculis celebratam. Itaque ad Bellam vallem delatus, cùm te in optata mortis vicinia esse, lætus agnosceres, post suscepta miro devotionis ardore Sacramenta, expletis in Præsulatu annis triginta tribus, animam de tota republica Christiana quamoptimè meritam, in medio plallentium confratrum ad cœlos emisisti. Corpus per biduum pro devotæ plebis solatio expositum, quot beneficia in supplices distribuerit, obstupescere quivis potuit, dinumerare nullus: veluti etiam illa, quæ cum temporis decursu ad sepulchrum, verè glorioſum, picturarum antiqua, & recentia monumenta ostendunt.

illius vestigia miraculis clara.

Sepulchrum ex prodigijs gloriosum.

Non sola Bella, sed tota hæc lacrymarum

vallis

vallis sit medicâ manu tuâ felix: in una anima mea invenies sat copiosam infirmitatum materiam, ex qua miraculorum numerum augeas.

B. GALTERI, Clarævallis Converse: qui humili, & miram dulcedinem spirante charitate, ad omnium obsequia promptus, quanta essent tua apud DEUM merita, à familiari aliàs tibi Angelo discere meruisti. Vocabat ille te per visum ad Ecclesiam, jussítq; vestimentis Sacerdotalibus indutum, Sacrum de Spiritu sancto dicere: cui refragari non ausus, licèt literarum rudis, injunctum munus feliciter expleviſti. Ac ne somnium inane crederes fuisse, singula per ordinem illius Missę verba ita memoriæ inhæsere, ut sinè hæsitatione illa jussus recitares, & usq; ad beatam mortem libri instar essent, ex quo devotæ contemplationis & orationis gustum hauriebas. *Felix fuit simplex ignorantia tua, quæ sic divinitùs erudiri promeruit. Quot horas in vana & inutili lectione combussit curiositas mea! Tu doce me legere, prout suadet*

Floruit Circa annum 1151.

Visione mira erudìtur.

Legēda utilia.

S. BERNARDUS, *ser.* 36. *in Cant.*

Quid est, sapere ad sobrietatem? [Rom. 12.] *Vigilantissimè observare, quid*

Quænā scientia sit utilissima?

quid scire magis, priusve oporteat. Tempus enim breve est. Est autem, quod in se est, omnis scientia bona, quæ tamen veritate subnixa sit: sed tu qui cum timore & tremore tuam ipsius operari salutem pro temporis brevitate festinas, ea scire prius ampliusq; curato, quæ senseris viciniora saluti.

9. Maij. 7. Idus.

Obijt anno 1165.

B. PETRE, Alphonsi primi Lusitanorum Regis frater: qui negotiorum causâ ad Claramvallem missus, dulcissimo BERNARDI colloquio in tantum captus es, ut eidem promiseris, dimissâ profanâ, sacram sub Cistercio militiam sequi. Verùm cùm & ingenti corporis specie, & robore nulli esses ea tempestate secundus; præterea multis Maurorum victorijs inclytus; evanescere inter blandientis fortunæ & armorum strepitus, pius ille spiritus cœpit. Cùm idem, à quo illum acceperas BERNARDUS, tibi per visum candidam cucullam obtulit: renitenti primùm; quam tamen, promisso

S. Bernardus illum

in me-

in memoriam redeunte; gratanter acceptatam in Alcobatia induisti. Sed animum inter belli pericula imperterritum penè dejecit monastica sobrietas; cùm vastum corpus castrensi assuetum luxui frugalem Regulæ parsimoniam non ferret. Adhibuisti quidem compescendo malo flagella, aliásque pœnalitates; frustra tamen, nisi in auxilium vocata castrorum acies MARIA impresso fronti tuæ Crucis signo, hoc animi carnísque dissidium composuisset. Porrò quàm rigidam à te disciplinæ observantiam exegeris; vel ex hoc uno liquet: quòd cùm te quispiam pristinæ militiæ consors inviseret, & jactantiùs de bellicis facinoribus disseruisses: ejus sermonis noxam septem mensium silentio ita castigaveris; ut nullum verbum, nisi in oratione proferas. Sic texens victorijs victorias, evolâsti ad immarcessibilem coronam in regno, quod non nisi victores admittit. Id sanè insueti luminis, odorísque amœnitas in obitu totam domum perfundens, manifestè indicavit. *Gaudeo de triumphis tuis nec ignoro, quibus armis illos comparaveris. Tu modò firmato manus meas in certamine: cadet utiq; in conspectu meo adversarius, si illi sit cum duobus congrediendum.*

Tentationes vincit ope B.V.

Incautũ jer monem rigidè punit.

Auxilium in pugna.

Circa annum 1135.

B. GERARDE: qui abjecto militari balteo, quo eras famosissimus; relictis prætereà divitijs longè maximis, inter pauperes Villarij Conversos tot virtutum titulis claruisti, quot olim inter arma trophæis. Sed feliciùs sub vexillo Christi merebas; sub quo nempe sanctimonię gloriam,& pro stipendio cœlum reportâsti. *Culpa excusabilis est, aberrare à via, quam nulla vestigia notaverint. Recta in cœlum via mille sanctorum, atque ipsius Dei-Hominis vestigijs trita est. Quis proinde rubor erit, per illa progredi nolentis?*

Via in cœlum est nota

S. BERNARDUS, ser. 47. in Cant.

Tu, Domine Jesu, doces manus meas ad prælium exemplo virtutis tuæ, tu caput meum post victoriam tuæ coronas præsentiâ majestatis. Sive quia pugnantem te specto; sive quia te expecto non solùm coronantem, sed & coronam: in utroq; mirabiliter tibi me allicis; uterq; funis violentissimus ad trahendum.

Christi exemplum incitat ad pugnam

10. Maij.

10. *Maÿ.* 6. *Idus.*

B. PETRE: qui inter arma educatus aliud vitæ genus; præter bellicum, propemodum ignorabas. Et cùm robore membrorum emineres, audaciam juvante fortuna, non inglorius militabas. At postquam seriâ æstimatione pensabas, quàm tristi fato quotidie socij raperentur, sinè præmissa cura beatæ mortis: tædere te cœpit periculosi laboris, cujus minerval tandem non foret aliud, quàm pœnitenda æternitas. Igitur melioris militiæ Duci BERNARDO in Claravalle nomen dedisti. A quo, dum erat superstes, pijssimè instructus, DEO in vera simplicitate cordis serviebas. E vivis autem translatus dulcissimus Parens, tibi in splendida luce apparuit, ac cœlesti doctrina tam prodigiosè imbuit, ut, licèt antea nomen idiotæ tua tibi simplicitas imposuerit, ab illa hora eruditissimum quemque superares. Accessêre huic prodigio plura alia per manus tuas patrata; utì & revelationes rerum divinarum, quibus usque ad felicem vitæ finem illustrabaris. *Quàm necessarium mihi sit interius animæ lumen, etsi miser cum dolore sentiam, ex hac tamen caligine*

Obijt circa annum 1175.

S. Bernardus ex rudi facit doctum

Lux animæ.

nunquam emersurus sum, nisi per intercessionem tuam fiat, ut illa lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, illuminet tenebras meas.

Obijt circa annum 1184.

B. TERESIA, Regum Aragoniæ stirpe oriunda: quæ statim post nuptias vidua, ex bonis mariti, ad te hereditem spectantibus, insigne monasterium de Gradefes condidisti: quod juxta dotem ampliſſimam, alijs possessionibus auctum sedecim annis sub Instituto Cistercienſi sanctiſſimè rexisti, atq; post obitum sepulchro miraculis glorioso decorâsti. *Ora pro me, ut regni cælestis hereditatem, per peccata mea perditam, bonorum operum pretio recuperem.*

Circa annum 1235.

B. JOANNES, olim Canonice regularis: sub qua regula quanto pietatis fervore vixeris, declaravit ardens desiderium, quo ad supremum perfectionis gradum contendebas. Hoc ipsum nempe studium te persuasit, ut relicto mitiori Instituto, Cistercienſe in Villario amplexus fueris. Ubi probatus inventus, sacratis DEO virginibus in moderatorem datus es: quas non solùm verbo & exemplo fideliter instruxisti, sed etiam doctis lucubrationibus, quæ feceris & docueris, posteritati voluisti esse testatum. *Rara est illa felicitas, qua supremus perfectionis apex attingitur. Co-*

natus

natus tamen veluti omnibus incumbit: ita nemini difficilis est; minùs impossibilis, nec sua mercede vacuus. Tu me meritis tuis in hoc saltem conserva & conforta.

Conatus pius

S. BERNARDUS, ser. 47. *in Cant.*

Necessè est sanè reparare frequenter, & semper recentiores apponere flores, quòd diu odorem suum minimè retineant, nec decorem. Alioquin jacet & marcet flos boni operis, atq; in brevi omnis ex eo nitor exterminatur & vigor; si non alijs atq; alijs superjectis pietatis actibus, continuè reparetur.

Nunquam cessandum in via perfectionis.

II. *Maij.* 5. *Idus.*

B. GUIDO, sanctissimi Patris BERNARDI frater natu maxime: cui ad mundi contemptum vocanti, facillimum præbuisti assensum. Et conjux quidem juvencula, jámque filiabus fœcunda, pio consilio pertinaciter obluctabatur: tam vehementi tamen amore sanctioris vitæ exarseras; ut eremitam in ipso sæculi medio agere, & nobilitate generis, militari gloria, opibus

Obijt anno 1136.

Ab uxore dimittitur.

pibus, luxúque calcatis, pauperem ruri agricolam induere decreveris, donec per mortem aut consensum uxoris libertas daretur, monachatum amplectendi. Hunc verò obicem brevi temporis intervallo amotum iri, vaticinatus est BERNARDUS: dum illa fatali morbo correpta jam sponte à te flagitavit, quod priùs in te aversabatur.

Claram vallem cum S. germano migrat:

Transacto Cistercij tyrocinio; ad condendam Claramvallem germanos reliquos secutus, magnanimâ constantiâ extremam illam circa initia egestatem sustinuisti: cui adeò eras addictus, ut, dum œconomiæ præeras, vineam, à Converso plantatam, execratione reddideris sterilem, ne frugum illius abundantiâ sacra paupertas aut parsimonia periclitaretur. Non minori zelo humilitati cavebas. Eam ob causam non

cujus miracula arguit præsũptionis.

semel BERNARDUM miracula patrantem seriò monere ausus es, ne in juvenili adhuc, & incauta ætate, sibi à vanæ præsumptionis spiritu pateretur illudi. Sed magistrum nempe docebas; cujus invicta animi mansuetudine zelus tuus ad scientiam fuerat erudiendus. Ab eodem denique Pontigniacum missus, subitanea ibidem febri es obrutus. Cujus periculi olim vates, & tunc non insçius BERNARDUS, a-

gonem

gonem tuum precibus fratrum Claræ-vallis anxiè commendavit: sed mox in hæc verba lætus prorupit: *Fratres,* inquiens, *rogate Guidonem, ut oret pro S. Bernobis; jam enim eo loco est, ut possit.* Quo *nardo* autem loco jam tum fueris, eidem ali- *paret.* quoties multo amictus lumine ostendisti. *Cùm igitur orare pro miseris nobis exulibus efficaciter nunc & feliciter possis; etiam mei non esto immemor. Dirige gressus meos, per sublimia virtutum tuarum vestigia scădere non valentes, per amatas Bernardo humilitatis valles in viam salutis.*

S. BERNARDUS, *ser. 37. in Cant.*

Non est periculum, quantumcunq; te humilies, quantumcunq; te reputes minorem, quàm sis, hoc est, quàm te veritas habeat. Est autem grande malum, horrendúmq; piaculum, si vel modicè plus vero te tollas, si vel uni videlicet in tua cogitatione te præferas. Humilitas nulla nimia.

12. *Maij.* 4. *Idus.*

B. WERRICE, Prior Alnensis, magnis virtutibus, sed præsertim charitate in proximos clare: qui, quantum per *Obijt anno* 1217.

Benignus in pauperes: per juratam paupertatem licebat, Divi Martini in pauperes liberalitatem æmulatus, quidquid vestimentorum tibi demere poteras, egenis erogabas. Quæ tua benignitas adeò in consuetudinem abierat; ut etiam equus, quo ad itinera longiora utebaris, eam observaverit, solitus, viso mendicabulo, sua sponte subsistere, veste meliore ornatos concito cursu prætervolare. Multas noctes in choro transigebas sinè somno, sed non sinè divinitùs immissâ luce: quæ aliquando per septem radios extensa, septemplicem in cœlo retributionem laboribus tuis promittebat. Cùm denique senilis debilitas manum tuam impediret, ne ultrà ad egenos extenderetur, ægri succedere in beneficia; qui aquam, in Sacrificio abluendis manibus à te adhibitam, pro indubio contra febres antidoto bibebant. Lectionis piæ tam avidus, ut non alibi sepeliri volueris, quàm ubi illa quotidie juxta morem S. Ordinis frequentatur: quasi posteros ad nobile illud studium vel mutâ præsentiâ excitaturus. *Innumeri sunt, qui melioris vitæ initium, aut in virtutibus profectum, libris debent. Tu intellectum meum illumina, & voluntatem move; ut ex operibus meis appareat fructus lectionis.*

equo id agnoscente.

revelationes,

prodigia;

lectio sacra.

B. JOAN-

B. JOANNES: qui dum in Vereri Monte Conversum sincera mentis demissione ageres, humilitatem tuam respiciente Domino, multa prophetiæ spiritu prædixisti, quorum veritatem illico probavit eventus, & secuta divinitùs ultio in irrisores. *Quid est tota sacra pagina, quàm vox prophetica, justis præmia, impijs tormenta prænuncians? Et irrisori similis est, qui nec minis nec promissis ad meliorem vitam movetur. Tu me doce vaticinia illa tali cum humilitate, ac timore revereri, ut non ultionem, sed misericordiam divinam merear.* *Floruit circa annum 1217.* Observanda S. Scripturæ vaticinia.

S. BERNARDUS, ser 54. in Cant.

In veritate didici; nihil æq; efficax esse ad gratiam promerendam, retinendam, recuperandam; quàm si omni tempore coram Deo inveniaris non altum sapere, sed timere. Humilitas & timor.

13. *Maÿ.* 3. *Idus.*

QUis mihi, ô felicissime Christi JESU collactanee BERNARDE, nunc pro atramento liquorem lactcum, imò quis mihi stylum præbebit Angelicum, ut inauditum ab omnibus *Contigit anno 1146.*

retro sæculis MARIANÆ dilectionis favorem, quo benedicta labia tua hodierna dies irroravit, pro dignitate recenseam? Aspicio te inter ubera commorantem Sponsæ Spiritûs sancti: Lac illud sugentem, quod, ut biberet, immensa Divinæ majestatis sublimitas sese ad infimam humanæ miseriæ inclinavit abyssum: & qui erat ab æternitate incomprehensibilis, parvuli formam suscepit, ut Virgineâ in terris ambrosiâ pasceretur; quâ nempe gratiorem nec condita à se cœli promptuaria poterant propinare. Sed & tu parvulus eras in oculis tuis, solus ignorans, quantum esset de magnitudine tua cœli terræque judicium. Quid igitur faceret Mater humilium, auditâ voce dilecti parvuli, clamantis, *Monstra, te esse Matrẽ?* Matrem sanè nilhil aptiùs nisi ubera demonstrabant. Obmutescat calumniator impudens, hoc privilegium ad fabulas damnare non veritus. Miretur potiùs cum toto terrarum orbe divinam melliflui styli tui, maximè cùm de sacratissima Virgine loqueris, dulcedinem, ex hac utiq; scaturigine profluentem: credátque, ut multorum pia fides est, Amabilissimam Matrem te sæpiùs hac prærogativa fuisse dignatam. *Sed ego interim etiam ad te vota mea*

converto

converto, & clamo: Monstra, te esse Patrem. Quod melius non præstabis, quàm si propitiam mihi reddideris clementissimam misericordiæ Matrem. Nullum quidem momentum est, quo ejus subsidijs non indigeam, sed una est hora, à qua quia tota dependet æternitas, nunc anxiè utrique periculosam mortis meæ duellum commendo.

Mortis duellũ patrocinijs muniendum.

B. THOMA: quem in Angelica vitæ puritate educavit sacra eremus monasterij Dunensis: & Anglicani furoris impietas ad gloriosam martyrij palmam produxit. Natalis enim soli, Fidem orthodoxam deserentis, ruinam cùm æquo animo pietas tua non ferret; Insulam intrepidus repetijsti. Sed liberam tuam pro defensione veritatis catholicæ vocem detestata crudelitas; postquam te multis æruminis afflixit, nec tamen ab animi constantia dimovere prævaluit, tandem publicâ sententiâ in crucem egit, ac adhuc semivivâ linguâ falsa dogmata confutantem, membratim discerpsit. *Dei solius donum est incorrupta Fides. Quam veluti sanguine tuo testatus es: ita fac, ut eam in me esse vivam, opera mea fateantur.*

Passus circa annum 1580.

S. BERNARDUS, serm. 51. in Cant.

Itaq; nec sinè flore fructus, nec sinè fide opus bonum. Sed fides sinè operibus

ribus mortua est: sicut inutiliter quoq; flos apparet, ubi non sequitur fructus.

14. *Maij. Pridie Idus.*

Passi circa annum 1425.

SAncti Martyres AULÆ-REGIÆ in Bohemia: qui ab hæreticis intercepti, & in Tilia arbore suspensi, novo victoriæ ornamento, tilijs pro palma coronati, evolâstis ad sidera. Cujus vestri triumphi perennem memoriam conservat arbor, in qua pependistis, ejus folijs in hodiernam usque diem capucij monachalis formam referentibus. Posset hæresis insaniam suam in continuo à tot annis prodigio erubescere, nisi infernali collyrio dementari, quàm veritatem mallet agnoscere. *Vos, ô sancti, orate, ut hoc capitis tegumentum, vel sola antiquitate venerandum, sit mihi galea salutis; humilitatis (quam primariò repræsentat) insigne; scutum religiosæ disciplinæ. Ac veluti coronam verticis tegere solet, ita me juvet ad promerendam in cœlesti patria promissam Christum sequentibus coronam.*

Foliatiliæ prodigiosa.

Capucium monasticum.

Floruit anno

B. PETRE: quem Catalaunum mundo dedit, BERNARDUS verò è mundo

mundo ad Claramvallem rapuit. Ide[1178.] sanctus Doctor suas tibi virtutes tam altè impressit, ut plurimis post ejus obitum annis in te, tanquam vivacissimo speculo reluxerint. Superstes erat tunc in filijs BERNARDUS: quorum etsi ingentem numerum reliquit; tu tamen cum paucis aliquot singulariter eminebas. Spectaculum erat mirabile mundo, Angelicis dignum oculis ea tempestate Claravallis: quando longus seniorum ordo chori subsellia non tam candore vestis, quàm veneranda canitie decorabat; & in tanta ætatis, indolis, natalium diversitate, una erat omnium similitudo morum, idem proficiendi ardor, eadem disciplinæ regularis, ubique perfectissima, observantia. Et, quod exsuperat lætitiæ omnem sensum, dum ad omnes se extendebat dulcissimi Parentis vatidicum promissum: Neminem ex toto filiorum cœtu ab æterna felicitate excludendum. *Speculum hoc magnorum sanctitatis exemplorum, quæ tu in Bernardo imitatus es, in ejus tuáque vita etiam mihi proponitur. Tu modò imitandi unam mihi gratiam impetra: ne vivam velut homo, considerans vultum nativitatis suæ in speculo, mox, quæ viderim oblitus; sed sæpe me alloquar, ut seipsum*

Felicitas Clarævallis.

Speculum exemplorum.

S. BERNARDUS, ser. 55. in Cant.

Judicium de ſeipſo.

Judicabo mala mea, judicabo & bona. Mala melioribus curabo corrigere actibus, diluere lacrymis, punire jejunijs, cæteríſq; ſanctæ laboribus diſciplinæ. In bonis de me humiliter ſentiam; & juxta præceptum Domini, ſervum me inutilem reputabo, qui, quod facere debui, tantùm feci.

15. *Maij. Idibus.*

Obijt anno 1618.

B. MARGARITHA, Vallis Roſarum monialis: quæ à ſæculi vanitate ad DEUM toto animo converſa, humilitatis operibus, & perfectionis omnimodæ ſtudio te continua exercitatione addixiſti. Raptus frequentes experta, beatiſſimæ cœlorum Reginæ præſentiâ fruebaris; ſpiritu etiam prophetico clara. Cùmque extema ægritudine laborares, & inopinata paralyſi Abbatiſſa miſerè cruciaretur; tu pollicita es, te illi ſtatim à morte ſoſpitatem integerrimam de cælo allaturam. Quàm verò compendioſum eò iter habueris, eodem penè momento ſecuta promiſſi veritas fidem fecit. *Ferale malum*

Stat promiſſo ſub mortem facto.

lum est paralysis, efficiens ex homine spirans cadaver. Tu animam meam ab hoc morbo libera: move stupidam ad opera pietatis: ne jaceat in vivo corpore, velut putridum cadaver. Animæ paralysis.

B. RICHARDE; monasterij Eboracensis in Anglia pius quondam ascetа sub Instituto Benedictino. Cujus arctiorem observantiam desideranti, duodecim se socij adjunxere, cum quibus ad incultam eremum egressus, ope Trustini Archiepiscopi, initium dedisti monasterio Fontanensi. Celeberrimâ deinde Ordinis Cisterciensis famâ motus, à Patriarcha BERNARDO monachos petijsti, qui te illius ritus edocerent. Quem favorem quàm ille benignè indulserit, loquitur aurea epistola, quâ te in bene ceptis confirmavit. Crevere deinceps in tantam amplitudinem tui Fontes, ut ex illis integra flumina virorum sanctitate & doctrina illustrium prodierint. *Discam & ego ex hac epistola illud, quod in te admirans Bernardus laudat, proficiendi in meliora studium: nec sim inter illos, quos ibidem ita deplorans, ait:* *Floruit anno* 1132.

S. BERNARDUS, *Epist. 96.*

Multo facilius reperias, multos sæculares converti ad bonum, quàm unum Paucitas pro-

ficientium deploratur.

unum quempiam de religiosis transire ad melius. Rara avis in terris est, qui de gradu, quem fortè in religione semel attigerit, vel parum ascendat.

16. *Maij.* 17. *Cal. Junij.*

Obijt anno 1197.

B. EUSTACHI, Abbas monasterij Hemmenrodensis: qui, ut paratam laboribus tuis in cœlo mercedem in hac vita prægustares, eandem lætissima visione tibi Mater totius consolationis ostendit. Ex more constitutionum Ordinis filios Heisterbacenses visita veras: cum quibus dum in solenni psalmodia hymnum, *Te Deum laudamus*, decantares; visa est illa de cœlo delabi, & pendentem aureâ catenâ coronam manibus in medium chori demittere. Nobile hoc sertum pro gemmis gestabat inserta præsentium nomina, fulgore suo totum Oratorium illustrantia. Silentium, finito cantico factum, hæc vox ab illa descendens interpolavit: *Sicut ego hodie sum in gloria mea, ita isti omnes mecum erunt in æternum. Tu ora, ut meo in clementissimam Matrem qualicunque devotionis affectu impetrem*

Lætavisione recreatur.

impetrem, si non promissione revelatâ, saltem confidentiâ humili plenam, de consequenda salute mortem.

B. ADAME, ex Abbate Caroli-lo- *Floruit*
ci ad Episcopatum Silvanectensem e- *anno*
vecte: qui præter insignem sanctimo- 1211.
niam mira etiam eruditione pollebas: quod testatur ingens Homiliarum volumen, totius anni circulum complectens. Nec impar doctrinæ fuit eloquentia, zelo Apostolico armata; illíque respondens fructus, quem muneris tui conscius Pastor, de grege commisso retulisti. Incitabat nempe animum tuum ad arduos labores, viva & quietis ignara Fides, qualem in animarum maximè pastoribus exigit Doctor gentium, fidei vitam ex operum motu quodam dignoscens. *Impetra mihi à Deo hanc vitam: quâ manus vivas ostendam in orationis devotione; pedes in obedientiæ velocitate; oculos, in meditationis ardore: omnes denique corporis & animæ vires, in elevatione continua mentis à terrenis ad cœlestia.* Viva Fides.

S. BERNARDUS, ser. 2. in Pasch.

Sicut corporis hujus vitam ex motu dignoscimus; ita & fidei vitam ex operibus bonis. Itaq; vita quidem Signa vivæ Fidei.

corporis

corporis est anima, per quam movetur, & sentit: vita verò fidei charitas est, quia per illam operatur.

17. *Maij.* 16. *Cal. Junij.*

Floruit anno 1147.

B. LAURENTI: qui à sancto Abbate BERNARDO cum socijs in Brabantiam missus, celeberrimi monasterij Villariensis, dura licèt, sed eò nempe diutiùs duratura fundamenta jecisti. Ad exemplar Matris Cistercij, & Claræ-vallis, multo tempore constructa ex arbore rudi tuguria, cœnobium, herbæ cum aqua mensam, paupertas promptuarium vestimentorum præbuere. Quæ tamen omnia læto animo tuus in DEUM ardentissimus amor amplectebatur. Quin imò cùm hanc penuriam fidelium liberalitas abunde jam sublevâsset; ne austerum hunc vitæ tenorem deserere cogereris, dimisso regimine, solitarius, absque omni rerum temporalium usu, partem vitę reliquam transegisti. Tandem miraculis, & sanctitate celebris, ad eum, quem solum quærebas, vitæ auctorem feliciter migrâsti. *Quàm longè alia foret mea vivendi ratio, si non nimis oscitanter, ut hactę-*

Rigor vitæ maximus.

ut hactenus, sed tecum seriò perpenderem, quàm arcta sit, etiam innocentibus, ad cœlum via!

B. GISILBERTE, Abbas Hemmenrodensis, virtutibus tanto munere dignis ornatissime: sed præcipua inter has enitebat animi mansuetudo, quâ erga delinquentes utebaris. Cùm enim in aliquo fratre animum correptioni minùs idoneum cerneres, pœnam delicto debitam tam diu differre consueviſti, donec illi à DEO humilitatem, & culpæ agnitionem impetraveris. Quæ tua regendi suavitas ad eum obedientiæ amorem tuos filios perduxit, ut etiam pro arbitrio tuo morerentur, vel jussi ad vitam denuo redirent. Cujus luculentus testis est Mengosus Conversus. Decumbebat is ex letali vulnere, quod incauto ictu ferri ligna findens sibi inflixerat: jámque ad ultima per extemæ Unctionis Sacramentum se præparaverat; cùm te ab illo necessitas accelerandi itineris ad Comitia generalia avocavit. Ne verò illius agoni deesses, confidenter ei præcepisti, ut ante reditum tuum non moreretur. Qui cùm omnem, quantum in se esset, obedientiam promisisset: eâ tamen horâ exspiravit, quâ tu ex via redux jam exteriorem cœnobij portam

Floruit anno 1184.

Benignus in delinquẽtes.

Cõversum mori prohibet.

portam intraveras: satis promisso factum ratus, si te, ut convenerat, de via reverso, decederet. At audito campanæ mortualis signo, cognitóque, pro Mengoso pulsari; indignanti similis ad eundem accurristi. Cui cùm ter iterata jussione mandavisses, ut fidem datam exsolveret; quasi de somno exper. rectus, lætissima narratione exposuit, quàm ineffabili gaudio per modicum illud temporis spatium fuerit inundatus. Plura deinde ad confirmandam rei veritatem adjunxit: sed nihil magis urgebat, quàm ad illas delicias repetendas missionem; quam illi jam non invitus indulsisti. *Quis non miretur, & promptissimo animo amplectatur Obedientiam, quæ vitæ mortisque arbitra, januas cœli claudit & aperit? Utinam & mihi non per aliam januam exire contingat de hoc mortalitatis ergastulo!*

Mortuum ad vitam revocat.

Obedientia.

S. BERNARDUS, Exhort. ad Mil. Temp.

DEO nihil placet extra obedientiam

Nec studium bonæ actionis, nec otium sanctæ contemplationis, nec lacrymæ pœnitentis, extra Bethaniam (quæ dicitur domus Obedientiæ) accepta esse poterunt illi, qui tanti habuit obedientiam, ut vitam, quàm ipsam, perdere maluerit. 18. Ma-

18. *Maij.* 15. *Cal. Junij.*

BASCELINA, Polengerij Priorissa: cuius futuram sanctitatem mater ex cœlesti revelatione prævidit. Patre quinquennis orbata, statímque à matre de sæculo educta, institutore potita es Angelo tutelari, qui infantiam tuam tum verbis, tum alijs signis, tam solicitè moderabatur; ut ob insolitam illi ætati morum maturitatem, esses intuentibus pro miraculo. Idem te sub peregrini persona monuit, ut à quodam perverso homine tibi caveres, qui venusti oris tui pulchritudine dementatus, larvâ pietatis insidias, virginali thesauro structas tegebat. Ne verò innoxia causa alijs cederet in occasionem ruinæ, tibi soli hactenus ignotam frontis picturam cinere, inediâ,& macerationum coloribus adeò immutâsti; ut una ibidem pietas sedem fixisse videretur. Sacro Ordinis Velo ornata, vix ullo momento ab orationis dulcedine poteras amoveri, dicere solita: hominem, qui DEI sibi ubiq; præsentis memoriam non ubique itidem retineat, vix tibi hominem, Ratione præditum, videri. Quam in precando devotionem accendebant suo lumine cœlestes

Vixit circa annum 1195.

Angelo utitur institutore:

& eodē monitore insidias evadit.

Oratio assidua

Angeli

oranti lumen præferunt.

cœlestes spiritus, quod tibi in vigiliis nocturnis statas ex libro lectiones decantanti, præferre conspiciebentur. Iis addebat fervoris spiritum columba, quæ te ad oratorium, & inde ad cellulam deducebat. Eruperat aliquando periculosum incendium, quod, te cum effigie Crucifixi Servatoris accurrente, subitò sopitum est. Erat inter sanguine tibi conjunctos proximus mellifluus BERNARDUS: is cùm te per vitæ decursum piè amâsset, ad superos migraturus, te per spiritum invisere, & glorioso triumphi sui spectaculo exhilarare dignatus est. Plura tibi ejusmodi ostenta cœlestia sunt exhibita: ex quorum notitia multorum occultissima conscientiarum ulcera sanâsti. Vestes tuæ, ac præcipuè velum, morbos, ac dæmonem ab afflictis pellebant: juvabant etiam illos efficacissimè, qui inter ignita spiritûs immundi jacula periclitabantur. His meritis annisque plena, toto anno prædictâ mortis horâ, ad cœlestem felicitatem evolâsti.

S. Bernardus ei apparet.

Miracula.

Angeli Custodis auxilium.

Angelicis jam choris sociata, mitte ad me monitorem illum tuum; qui me vel in oratione languidum, vel fluctuantem in tentationibus, suâ præsentiâ excitet ad devotionem, & ab hostibus defendat.

Obiit

B. MARGARITHA, flosculo verè inno-

rè innocens virgineæ puritatis: quem ne quid vel minimæ labis contraheret, in ipso propemodum ortu mors demessuit, undecimo ætatis anno; dum in horto tyrocinij sub sancta magistra, Ida de Nivellis, adolescerès. Hæc innocentiæ tuæ conscia, tibi decessuræ hoc ultimum mandatum imposuit; ut quem gloriæ gradum in altera vita receperis, sibi quantocyùs, si DEUS id permiserit, ostendas. Cui præcepto obtemperans, illam non solùm de felicitate tua, sed multis etiam alijs arcanis, rerúmque futurarum eventibus, reddidisti certiorem. *Hausisti occultæ hæc sapientiæ divinæ oracula ex Deo, tanquam libro vitæ. Scripsit & mihi librum vitæ Sapientia Dei Incarnata, in quo imitandas mihi virtutes suas aureis characteribus exaravit. Tu me doce illi libro, per studium non tam lectionis, quàm actionis diligenter incumbere.* anno 1218. Vita Christi liber vitę est.

S. BERNARDUS, ser. 13. in Cant.

Origo fontium & fluminum omnium mare est: virtutum & scientiarum Dominus Jesus Christus. Continentia carnis, cordis industria, voluntatis rectitudo, ex illo fonte manant. Non solùm autem, sed & si quis Origo scientiarum Christus.

callet

callet ingenio, si quis nitet eloquio, si quis moribus placet, inde est. Inde scientia, inde sapientiæ sermo.

19. *Maij*, 4. *Cal. Junij.*

Obiit anno 1197.

Illustri fama floret.

B. PETRE, cognomento Cantor, ex officio, quo inter Canonicos Parisienses fungebaris. Cujus tam excelsa fuit eruditio; ut tanquam Lúminare maximum totius doctrinæ, omniúmq; scientiarum principem fama communis laudaverit. Tam exactus ad legum normam Justitiæ amor; ut vulgò dicereris, neque ab astutia falli, neque à cupiditate posse corrumpi. Tanta denique prudentia; ut Summi Pontifices, maximè Cœlestinus, alium non habuerint in tota Gallia, cui ardua negotia delegarent expedienda. Hinc non immeritò Jacobus Cardinalis de Vitriaco te appellat, tubam cœlestem, altissimam cypressum; qui velut lucerna ardens & lucens, ac civitas supra montem posita, & candelabrum in domo Domini, tuum sæculum illustraveris. Magna sunt hæc de te præconia: quæ tamen longè supergressa est animi demissio; hæc, cùm actionum tuarum

tuarum esset perpetua moderatrix, e- *Honorē*
nituit clarissimè, quando te ad Episco- *fugit.*
patum Tornacensem vota civium, te-
stimonia populorum, honoratorum
arbitrium, electio Cleri, & Regis be-
neplacitum vocabat. Tantæ authori-
tatis pondus cùm aliter non valeres,
fugâ declinavisti, monachum Cister-
ciensem in Longo Ponte induens. Ac
ne forsan aliquando fortissima acce-
deret ad te promovendum Obedien-
tiæ machina, nec fugam utique, nec
tergiversationem admissura, in ipso
probationis anno sanctissima morte
etiam illud periculum prævenisti. *Par-*
thorum mos est, fugiendo vincere. Quàm Vincē
multas ego de hoste antiquo numerarem dum fu-
victorias, si peccandi occasiones fugiendo giendo.
pugnans declinâssem!

Sancti Martyres, PATRICI, & *Passi*
MALACHIA: qui ab hæreticis Hy- *anno*
bernis in crucem acti, alter semivivus 1285.
in quatuor partes dissectus, alter lan-
ceâ transfossus, gloriosè agonem ve-
strum consummâstis. *Deum pro me o-*
rate, ut me aliquando in terrifico agone
sudantem, misericorditer eripiat de mani-
bus inimicorum meorum.

B. JOACHIM, Abbas Curatij, & *Obijt*
Florensis in Italia Congregationis In- *anno*
stitutor. Mirabilem vitam tuam mira 1211.

in ortu signa, & oracula cœlestia præiverunt: quæ mox in pueritia cœperunt eluceſcere; dum artes literarum humaniorum ſupra fidem celeriter ei complexus. E ſcholis ad aulam promotus, depravatos hominum mores cùm nec probare, nec emendare in alijs poſſes, Palæſtinam petijſti: ubi primùm Terræ ſacræ, deinde cœli ſpectator, terrenarum rerum faſtidio, & ſolitudinis vehementi deſiderio inarſiſti. In quam te ſtatim conferens, non ultrà prodijſſes in publicum; niſi nimio rigore fractus, & proximo vitæ periculo per opem divinam ereptus, ad altiora ſtudia te vocari intellexiſſes. Reverſum in Siciliam Sambucina ſuſcepit: in qua tamen haud diu moratus, inſtruendæ in doctrina Chriſtiana plebi, ac animarum promovendæ ſaluti, non minore fructu, quàm fervore, te impendiſti. Verùm illud vitæ genus ſaluti propriæ minùs proficuum ratus, Curatij monachis Ciſtercienſibus te aſſociâſti. Cujus monaſterij Priorem cùm aliquot annis laudabiliter egiſſes, communi calculo electus Abbas, non niſi Epiſcopi & vicinorum Abbatum precibus coactus, conſenſiſti. Summis infimiſque grata erat tua gubernatio; unì tibi diſplicebat rerum externarum

Ingenio felix.

Aulam deſerit.

Solitarius vivit.

Concionatur publicè

Fit monachus

& mox Abbas.

cura

cura, ad sacrum otium aspiranti; in quo rimandis divinæ Scripturæ arcanis vacare extra turbas liceret. Dignitate ergo relictâ, in Casæmario commentaria in Apocalypsin Divi Joannis exorsus, eorum primam partem Lucio III. nuncupavisti. Adeò acceptum fuit Pontifici scriptum; ut datis ad te literis, cœptum laborem continuare præceperit. Idem mandatum à successoribus Urbano & Clemente accepisti. Quietem verò semper majorem indagans, ad Petram Altam secessisti uno tantùm comite, qui verba dictantis exciperet. Plura ibidem opera elucubrâsti: quorum profundissimam doctrinam magnum illud Carmeli decus, Divus Cyrillus, tibi familiarissimus, summopere venerabatur. Accessit eruditioni donum Prophetiæ: unde passim Prophetæ nomen tibi fama imposuit. Inter prima vaticinia fuit clades Siciliæ, & expeditionis Jerosolymitanæ exitus infelix: utrumq; infortunium nimis celeri veritate secutum, deplorante Europa. Lætius oraculum edidisti de Divis Francisco ac Dominico; eorum patriam, & habitum Ordinis, cujus Patriarchæ futuri essent, quadraginta annis antè, quàm orbi innotucrint, præostendens. Inter hæc plu-

Pedum relinquit, ac stylum apprehendit.

Multa scribit:

& prædicit.

Ordinẽ Florenſem inſtituit.

rimis ſub tua diſciplina degere ambientibus, novam Congregationem erexiſti, Ciſtercij quidem ritus obſervaturam, ſed adinſtar ſeparatæ reipublicæ, ſub immediata Sedis Apoſtolicæ tutela gubernandam. Huic leges ſanè rigidas exemplo magìs, quàm imperio dixiſti: alternis tantùm diebus cibum, in Quadrageſimali jejunio nil præter panem & aquam ſumens. Prima ſedes fuit monaſterium Florenſe; ex quo reliqua inde nata, Inſtituti nomen, & normam traxerunt. Excoluerunt deinceps Florem iſtum varij Pontificum & Regum favores; ſed altiùs provexerunt alumni tui, qui eruditione & ſanctitate clariſſimi, ad publicos honores promoveri merebantur. In his tamen laboribus tuis non defuit, quo te hominem agnoſceres: liber nempe de SS. Trinitatis myſterio, quem inconſulto impetu contra Magiſtrum Sententiarum vulgaveras. Ipſe tamen verborum tuorum ſpontaneus judex, publico retractationis Inſtrumento damnaviſti, quidquid in ſcriptis tuis judicio S. Matris Eccleſiæ non probaretur. Hinc etiam factum eſt, ut cùm in Concilio Lateranenſi dogma illud Patrum ſuffragijs rejiceretur, ea ſententia in librum, non in perſonam ferri, fuerit declara-

Auſteritas illius in victu.

Retractat errores in ſuis ſcriptis repertos.

declaratum. Senio tandem confectus, placido fine inter filiorum manus quieviſti: nec ſinè vaticinijs ſub ipſam horam mortis ad poſterorum inſtructionem pronunciatis. Quæ præter vitam pijſſimè tranſactam juremerito opinionem ſanctitatis tibi pepererunt. Sed, ut Virtus nunquam æmulis caret, in lucem emerſit quorundam inofficioſa cenſura, famam tuam lacerare auſa. Ego autem, quemadmodum judicium cœli, ſanctimoniam tuam poſt fata per multa miracula conteſtantis, piè amplector: *Ita te rogo, ut ex illo tuo vatidicarum ſcientiarum theſauro me doceas fixâ ſemper retinere memoriâ Dei præſentiam, mihi ubique intimè unitam. Hæc doctrina me accendet ad ejus amorem. &c.*

Sanctè moritur.

Miraculis poſt obitū clarus.

Præſentia Dei.

S. BERNARDUS, ſer. 6. in dedicat.

Verè Dominus eſt in loco iſto. [*Gen. 28.*] *Ubi enim pluit ſuper juſtos & injuſtos,* Pater *eſt, Pater miſericordiarum, expectans homines ad pœnitentiam. Ubi damnat obſtinatos,* Judex *eſt, & horrendum, incidere in manus Dei viventis. Ubi cubat,* Sponſus *eſt: & beata anima, quam introduxerit in cubiculum ſuum.*

DEUS tripliciter preſens eſt.

20. *Maÿ.* 13. *Cal. Junÿ.*

Obÿt circa annum 1218.

B. GUIDO, Generalium Ordinis in serie ſucceſſionis XV. hujus nominis I. Ad quam dignitatem te evexit diu perſpecta in negotijs graviſſimis dexteritas. Sed eadem te, ut Ciſtercio dedit, ita ſtatim eripuit; dum à Clemente III. Diaconus & Presbyter, inde ab Innocentio Epiſcopus Cardinalis Prænestinus renunciatus, labores feliciſſimos pro totius Reipublicæ Chriſtianæ commodo impendere juſſus es. Suſcepit, ac ſuſpexit te Gallia & Germania Legatum Apoſtolicum. Volens lubénſq; Conſtitutiones tuas amplexus eſt uterque Status, Eccleſiaſticus atque civilis. Inter alias laudabiles conſuetudines à te inductas, illius memoria indelebilis perſeverat, cujus initium Coloniæ feciſti: ut nimirum, quando in Miſſæ Sacrificio elevaretur, vel per urbis compita ad ægros deportaretur Sacroſanctum Chriſti Domini Corpus, campanulæ portatilis ſigno, populus ad illius venerationem excitaretur. Quam devotionem mox prodigia ſtabilierunt. Nobilis enim quidam hujus pietatis fervore ſtimulatus, in lutulen-

Uſum cymbali in Sacro primus inducit

lutulenta platea procumbens, pretiosas vestes, nullâ prorsus maculâ læsas, è sordibus sustulit. *Excita etiam me ad dignam devotionem erga sacratissimum Mysterium: ut tam externo corporis cultu, quàm humillima animi veneratione, adorem illam majestatem, coram qua Angelicæ Potestates contremiscunt.* Veneratio SS. Eucharistiæ.

B. VIVIANE: qui à S. Patre BERNARDO ad gubernandum monasterium Altæ Cumbæ missus, vivere in Viviano sanctissimum Magistrum, Sabaudis tuis ostendisti. Cùmque ob negotia Romam peteres; is sacræ Curiæ te, tanquam *ob religiositatem tuam sibi amicum familiarissimum*, suaviter commendavit. *Commendo & ego quotidie necessitates meas Pijssimo Parenti: sed citiùs exaudiar, si tua commendatio adjungatur. Sic enim obtenturum me spero, ut potentissimo ipsius patrocinio, quod olim in terris multa afflictorum millia experta sunt, ego quoque de cœlis ad animæ corporisque salutem gaudere merear.* Promotus anno 1135. Patrocinium S. Bernardi.

S. BERNARDUS, *ser. 62. in Cant.*

Sunt cœli sancti, vivi, rationales, qui enarrant gloriam Dei: qui favorabili quadam pietate nostris se votis libenter inclinant, & sinuatis ad tactum Invocatio sanctorũ.

ctum noſtræ devotionis affectibus, in ſua nos recipiunt viſcera, quoties digna eos intentione pulſamus.

21. *Maÿ*, 12. *Cal. Junÿ.*

Floruit anno 1172.

B. JOANNES, Dulcis memoriæ Prior Claræ vallis; Paternarum traditionum tam diligens æmulator; ut verè non alio, quàm ſanctorum Fundatorum primævo ſpiritu, vivere credereris. Paupertatis amorem, ut omnia alia, ita maximè veſtimenta prodebat; quibus non niſi centonis in modum pannoſis uti gaudebas. A divinarum laudum decantatione nulla te ſeparabat infirmitas: quæ licèt te frequenter inceſſerent; nunquam tamen perſuaſerunt, ut curandæ ſanitatis causá pedem Infirmitorio inferres. Ad manuum laborem dux eras ex munere, & omnium exemplar ac ſtimulus indefeſſo fervore. Tandem fatali morbo, & obedientia cogente ad Infirmitorium deportatus, aſſueti nihilominus rigoris tenax, ne minimum corpori levamentum in melioribus cibis, aut molliori ſtrato indulſiſti: hanc unam ſeveritatis tuæ rationem aſſignans: non commiſſu-

Obſervantia verè ſtricta.

commissurum te, ut malignus hostis coram DEO Judice ullius remissionis te possit coarguere: insigni purissimæ conscientiæ argumento, hunc unicum nævum metuentis, quem alij vel inter virtutes numeravissent. *Si anima vermibus in escam cederet, & caro mori nesciret, æqua videri posset diligentia fovendi corporis, & negligendæ animæ. Sed aliter sentiendum & agendum esse, præter experientiam manifestam, tuum utique exemplum mihi persuadebit.* *Conscientiæ teneritas.* Curãda salus animæ.

B. JACOBE de Rupe: qui secundùm Fulienſium constitutiones asperam vivendi methodum sectatus, duplicem de mundi vanitate triumphum duxisti: dum generis splendorem juvenis, & postmodum oblatos Infularum honores contempsisti. Cordi erat intereà unus supremi Numinis honor; à quo per Verbi divini prędicationem promovendo solum denique mortis imperium avocavit. *Doce me hæc vana & transitoria verè despicere, facilius & utilius profectò illa abjecturum, quàm relicturum, quando è manu vel invitì rapientur.* *Vixit circa annum 1611.* Contẽptus mundi.

S. BERNARDUS, *ser. 61. in Cant.* *Anceps est, & caducum terrenum omne. Conversatio nostra in cœlis sit:* Vanitas rerum terrenarum.

& nec cadere, nec dejici formidabimus. In cœlis petra, in illa firmitas atq; ſecuritas eſt.

22. *Maij.* II. *Cal. Junÿ.*

Circa annum 1201.

B. HELSUINDIS, nobilis Patricij Aquenſis filia: quæ invitis parentibus ſuſcipiendi Ordinis Ciſtercienſis avida, adhuc parvula per culinæ feneſtram in monaſterium S. Salvatoris irrepſiſti: nec alia conditione revocantem matrem ad domum paternam ſecuta es, quàm accepto promiſſo non denegandi poſt menſem reditûs. Sed cùm ficta identidem procraſtinatione deludi te cerneres; clam aufugiens, eâdem, ut priùs, januâ aditum inveniſti. Quamvis autem parentes te per vim denuo reduxerint, importunis tamen precibus deſideratum eorundem conſenſum impetraviſti; gratulantium ſibi cum temporis decurſu, cùm nempe, translato ad Porcetum cœnobio, in celebri ſanctimoniæ laude florentem loci illius Abbatiſſam aſpexerunt. *Hic Divinæ providentiæ mos eſt, ſuis adeſſe, cùm ab auxilÿs humanis deſeruntur. Tu ora, ut licèt malignus ob peccata mea mihi perſua-*

Vocationis divinæ modi varÿ.

persuadere conetur; projectum me esse à facie Dei: firmâ tamen in ejus misericordiam fiduciâ roboratus, non desistam per bona opera certam facere vocationem meam. In Dei fiducia.

S. BERNARDUS, *ser. 56. in Cant.*

Prope est Dominus sanctis & electis suis, etiam cùm longè esse videtur: at non æqualiter omnibus; sed alijs plus, alijs minùs, pro meritorum diversitate. DEUS semper prope est.

23. *Maij.* 10. *Cal. Junij.*

B. GUILIELMUS, Monachus & Sacerdos in Claravalle: cujus innocentiam plurimis DEUS favoribus donavit, præsertim in revelandis consiliorum suorum secretis. Inter quæ illud singulare: dum aliquando ad divinum Tribunal raptus, vidisti, ab irato Judice mundi in maligno posiri scelera per universalem pœnam vindicatum iri: Matrem tamen Misericordiæ audisti his verbis sese ferali sententiæ interponentem: *Parce, dilecte Fili mi, parce, etsi non propter illos, saltem propter amicos meos, personas* ORDINIS CISTERCIENSIS. Quæ Clementia *Floruit anno 1222.* *Mariæ favor erga Cistercienses.*

Reginæ Angelorum adeò tuum, aliorúmque corda in ejus venerationem inflammavit, ut reliqua tua deinceps vita nihil aliud fuerit, quàm vox laudis, & gratiarum actionis, pro sua in genus humanum misericordia. *Concipiat ô utinam & ipsa preces pro me ad Filium suum, Judicem aliquando meum; dicátque! Parce, dilecte Fili, huic misero peccatori, si non propter ipsum, saltem propter amicos meos Cistercienses, qui me vel in cælis jam beati honorant, vel in terris mihi devotè famulantur.*

Maria Advocata.

Obiit Circa annum 1131.

B. TESSELINE, magni Filij BERNARDI dignissime genitor. Tibi debet terrarum Orbis hunc Religiosæ vitæ Alexandrum, si te, ut strenuum militem laudare voluero: si pietatem tuam, atque insignem justitiam; rursus BERNARDUM velut Justitiæ solem quendam, mundi totius Dictatorem, omnium controversiarum arbitrum suspicient Regum Fasces, ac Pontificum Tiaræ. Quòd si quis fortasse quærat, quot proles ex te prodierint: huic pro responsione dicendum erit, quod olim Abrahamo fideli DEUS: *Numera*, inquiens, *stellas cæli:* filiorum enim, quos cœlo BERNARDUS genuit, copiam, nulla, nisi Divina arithmetica assequetur. Quin ut eundem quoq;

numerum

numerum tu augeres, factus ex patre filius, seniles humeros jugo Religionis in Claravalle submisisti: meliorem à filio vitam, quàm illi dederas, accepturus, quippe ab illo per Vota solennia in vitam immortalem regenerandus. *Ingens privilegium, & quod soli religiosæ pietati conceditur; ut ad primam innocentiam iterato sacræ Professionis Baptismo redire liceat. Sed huic beneficio alterum superaddi à te postulo: gratiam scilicet Divinam, quâ tantum thesaurum incorruptum conservem.*

Profes-sio Religionis est alter Baptismus.

S. BERNARDUS, ser. 11. de divers.

In Baptismate, quando nihil nobis adhuc voluntas nostra nocuerat, satìs fuerat, abrenunciare diabolo..... Cæterùm postquam mundi fallentis illecebras, & infidelitatem propriæ voluntatis manifestè sumus experti, de cætero jam secundo (ut ita dicam) conversionis nostræ Baptismate, meritò prorsus, & non ad insipientiam nobis, non resarcire tantummodo fœdus primum, sed etiam roborare solliciti, ipsis quoq; affectibus pariter abrenunciemus.

In secundo Baptismo etiam affectibus abrenunciandũ.

24. *Maij.* 9. *Cal. Junij.*

Floruit anno 1299. B. GUILIELME: qui ex alto nobilis prosapiæ gradu ad infimum humilitatis centrum in Villario descendisti. Ex quo rursum per virtutum gradus te ad cacumen perfectionis elevâsti: scalam nempe concinnabas, qua te cœlo inferres. Et ne ab hac scandendi vicissitudine etiam post mortem cessares; ex humili sepulchro corpus, ob innumera ibidem patrata miracula, in altiorem locum, pro populi veneratione, translatum est. *Fac, ut te nunc sequar in descensu ad infimam humilitatis vallem; quo fiet, ut te assequar in ascensu montis vitæ æternæ.*

Floruit anno 1351. B. GODUINE, celebris in sæculo Medicinæ scientiâ. Sed meliori hominis portioni medicamenta vitæ immortalis quæsiturus, te disciplinæ magni Doctoris Thavmaturgi BERNARDI submisisti; tam docili quidem ingenio: ut vitæ austeritate, aliisque virtutum speciebus, animæ non sospitatem solùm, sed & sanctimoniam consecutus fueris. Urgente dein charitate, artem pristinam resumens, pauperum morbidorum in monasterij hospitiocam curam egisti; quæ Galenum Religiosum

gioſum, potiones medicas aureâ charitatis Tinctură conſpergentem, decebat. *Ad mortem uſque infirmæ animæ meæ, quæſo, talia ſuggere, & adhibe remedia, quæ ſcis mihi ad æternam ſalutem profutura.*

S. BERNARDUS, ſer. 61. in Cant.

Quid tam ad mortem, quod non Chriſti morte ſalvetur? Si ergo in mentem venerit tam potens, támq; efficax medicamentum; nulla jam poſſum morborum malignitate terreri. Chriſti mors medicina vitę.

25. *Maij.* 8. *Cal. Junij.*

B. GILBERTE de Hoylandia, Abbas Suinshetenſis in Anglia: qui teneram ætatem liberalibus ſtudijs câ ſolertiâ excoluiſti; ut non tam literis, quàm bonis moribus operam dediſſe viſus fueris. Quos ut non meliores ſolùm, ſed & optimos redderes, præſtantiſſimo pædagogo BERNARDO formandos in Claravalle tradidiſti. Is poſtquam te pro more ſuo ſibi ſimilem effecerat, in patriam remiſſum, cœnobio Suinshetenſi præpoſuit: non ignarus, illud eruditione & ſanctimonia *Obijt anno* 1166.

tua

tua insigniter illustrandum fore. Rerum supernarum meditationem velut vix unquam deserebas; ita sinè molestia ulla evagationum mentis in mul. tam plerunque noctem protrahebas. Tranquillitas mentis interior sereno semper pacis lumine gaudebat: vitiosos enim corruptæ naturæ motus ita extinxeras; ut (quæ in hac vita mortali pauciſſimorum felicitas est) nullos omnino sentires. Hanc animi tui ideam exterior agendi modus ob oculos ponebat. Eras quippe naturâ mitis, in omni congressu affabilis, ingenio subtilis, eloquio clarus & facilis, sermone simul & actione suavis & humilis: unde de vivis ereptus BERNARDUS in te, velut in quodam Eliseo alter Elias, vivere dicebatur. Quod vel maximè loquuntur elegantissimi Sermones in Cantica Salomonis; quos post mellifluum Doctorem continuare jussus, tam nobili stylo usus es, ut idem in te omnes doleant eruditi, quod in BERNARDO; utrumque nempe in pretiosissimo labore, nondum absoluto, pijs Sponsæ divinæ amplexibus immortuum fuisse. *Doce me & Bernardi & tua melle dulciora scripta sic legere, ut apum imitatus indolem, nullum florem sinè lucro bonæ cogitationis prætervolem.*

Lumen hominis interioris

liberũ à passionum motu:

& resplendens in homine exteriore.

Scripta mellifluæ.

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 57. in Cant.

Nullius omnino sermo, qui ædificat ad pietatem, ad virtutem, ad mores optimos, negligenter est audiendus, quoniam & illic iter, quo ostenditur salutare Dei.

Omnis sermo pius est utilis.

26. Maij. 7. Cal. Jun.

BHENRICE, Ludovici VII. Galliarum Regis frater germane: qui cùm sanctissimum Abbatem BERNARDUM super quibusdam negotijs aliquando consuluisses, & ex Claravalle recessurus te Congregationis illius sanctæ precibus commendares; vatidico spiritu verba tua excipiens admirabilis ille Theodidactus: *In brevi*, subjunxit, *experimento proprio probabis, quantum tibi istorum prosit oratio.* Nec diu dilata est vaticinij veritas. Repente enim amore divino, ac rerum terrenarum fastidio incalescens, eâdem die sacri ordinis habitum humillimè petijsti: obtentum, non vulgaribus, sed sanè regijs virtutibus exornâsti. Adeò ut cùm aliquot pòst annis ad Insulas Bellovacenses vocareris; renitentem tuam

Obijt anno 1179.

Orationis vis.

tuam ac BERNARDI humilitatem magnus ille Petrus Cluniacensis, inter alia elogia tua, his verbis ad consensum inducere conabatur. [Si vitæ meritum quæritur, magnum est. Quomodo enim non magnum est, cùm de tanto tantillum se fecerit? Cùm regij sanguinis, ut sic loquar, superbiam tam robusto humilitatis pede calcaverit? Cùm luxus, & pleno cornu fluentes mundi delicias, tormentis innumeris, & mille mortibus commutaverit? cùm undique arridentem mundum irriserit? cùm abnegans semetipsum, & tollens crucem suam, Christum morientem secutus fuerit?] In illa autem dignitate docendo, & magnarum virtutum exemplis prælucendo, insignem coram DEO, & hominibus gloriam adeptus es. Eras enim vir miræ continentiæ, & voluntariæ paupertatis studiosissimus: in pauperes munificus; in hospitibus colligendis humanus, ac liberalis. Nulla tibi familiaritas magis cordi fuit, quàm cum viris sanctitate, & doctrinâ claris.. Tandem ad thronum Archiepiscopalem Ecclesiæ Rhemensis evectus, propiùs nempe cœlo admotus es; quod octennio pòst sanctis operibus ornatissimus conscendisti. *Tu quidem, cùm monasticam cucullam induc-*

Elogia regnũ terrenũ deserẽtis.

Episcopi virtutes.

indueres, ſpretâ regis fratris indignatione, ſoli Chriſto regi placere ſtuduiſti. Fac ut & ego pluſquam regiam Dei majeſtatem ita timeam offendere, ut potiùs vitæ, ac totius mundi jacturam facere paratus ſim, quàm in ullum peccatum conſentire. Fuga peccati.

S. BERNARDUS, *ſer. 16. in Cant.*

Si reum regiæ majeſtatis, quamvis humanæ, humanis legibus plecti capite ſancitum eſt: quis finis contemnentium Divinam Omnipotentiam erit? Peccatum eſt crimen læſæ majeſtatis Divinæ.

27. Maij. 6. Cal. Junij.

B. RODOLPHE, Converſe monaſterij de Luka: cujus ſimplicem pietatem varijs revelationibus Divina bonitas conſolari dignata eſt. Cæteris jucundior illa fuit, quę tibi poſt vigilias nocturnas ad diurnos labores egreſſuro, & inter preces auroram expectanti, apparuit. Pendebat coram te in ligno Crucis ſuæ ſublimis, ac pretioſiſſimo ſanguine ſuo rubens Sol Juſtitiæ; ejus latera hinc inde cingebant quindecim alij, pariter ſuffixi crucibus, & meridiani ſolis inſtar fulgentes. Quos omnes *Floruit anno* 1221. *Clarus revelationibus.*

omnes cùm ex facie agnoſceres, eſſe de confratrum tuorum numero, nec tamen viſionis myſterium intelligeres; ab ipſo Servatore edoctus es: hos eo, quo penderent, ordine propediem ad æternam gloriam aſſumendos: ſecum meritò conregnaturos; utpote qui per juge mortificationis ſtudium ſecum modò paterentur: & poſtquam omnes deceſſerint, te denique ad eandem felicitatem iſtos ſecuturum. *Proponam & ego deinceps frequentiùs oculis meis hoc memoriale immenſi in me amoris divini: inſcribam memoriæ meæ illa Apoſtoli verba: Mihi autem abſit gloriari, niſi in Cruce Domini mei Jeſu Chriſti.*

Mortificatus, cum Chriſto Cruci affixus eſt.

S. BERNARDUS, *ſer. 61. in Cant.*

Fremit mundus, premit corpus, diabolus inſidiatur: non cado: fundatus enim ſum ſupra firmam petram. Peccavi peccatum grande; turbatur conſcientia, ſed non perturbabitur; quoniam Vulnerum Domini recordabor: Nempe vulneratus eſt propter iniquitates noſtras.

Vulnerum Chriſti memoria dulcis.

*****
***

28. *Maÿ.* 5. *Cal. Jun.*

B. GUILIELME, Converſe Heiſter bacenſis: qui præter alia dona cœleſtia, perennem lacrymarum fontem orationibus tuis devotiſſimis à DEO obtinuiſti. Solebas autem ter quotidie largiores fletus effundere: dum nempe conſiderabas peccati gravitatem, quæ licèt injuriam ſummam Divinæ majeſtati irroget, ab inſanis mortalibus tam rarò perpenditur: inde amaritudinem Dominicę Paſſionis; quam ad eliquandum in lacrymas totum mundum, credebas ſufficere, cùm intereà ingratum genus humanum vix aridis oculis tam immenſum miſerationis divinæ beneficium intueri dignaretur: denique beatorum in cœlo gaudia: ad quorum fruitionem cupiebas totam animam per pia hæc ſtillicidia, & ardentes amoris gemitus, emittere. *Totidem, ſi non plures, mihi cauſæ ſuppetunt con inui lacrymarum imbris. Sufficient mihi tres iiidem fontes, qui utinam nunquam ina reſcant! Delicta nimirum juventutis meæ, quæ Compunctionis: Vulnera Chriſti, quæ Compaſſionis: vita futura, quæ lacrymas jam timoris, jam pÿ deſideriÿ & amoris eliciat.*

Circa annum 1215.

Tres lacrymarum cauſæ.

Fletûs cauſæ paſſim obviæ.

B. HE-

Floruit circa annum 1400.

B. HELENA: quæ cum ipso materno lacte pietatem, & amorem erga mellifluum BERNARDUM suxisti. Adhuc enim propè infans, audito illius dulci nomine, aut conspectâ effigie, tanta piorum affectuum abundantia quasi obruebaris; ut non solùm ad lætitiæ lacrymas, sed etiam extra sensus corporis, rapi consueveris. Cùm perætatem licuit, virginibus Cistercienſibus in monasterio Cellensi apud Lusitanos sociata, vitam ejus sanctissimam vigili semper memoria revolvebas. Erat illa tibi pro viridario amœnissimo, per cujus flosculos instar apis argumentosæ, alis contemplationis volitans, pretiosa virtutum mella legebas. Arridebat tibi præcipuè Fasciculus ille myrrheus, quem inter brachia gestans passim à pictoribus repræsentatur. Et quàm fortiter eundem pectori tuo adstrinxeris, demonstravit totius penè corpusculi continuum vulnus: quod, ne unquam in cicatricem coalesceret, novis identidem diverberationibus recrudescere jussisti. Ad sanctissimi autem oneris hujus amplexum, geminus te incitabat amoris stimulus; BERNARDI alter, alter amantissimi virginum Sponsi: cui gratissima esse lilia non ignorabas, quæ inter Passionis suę spinas

Amor singularis in S. Bernardū.

Cujus vitam imitatur:

continuo martyrio.

ſpinas floreſcerent. Utrique tandem in cœlo jungenda, pluribus ſanctimoniæ tuæ ſignis in terra relictis, ex hac vita migrâſti. *In utriuſque dilecti tui amores accende cor meum. Ab utroque tota mentis aviditate ſuſcipiam dulciſſimum myrrhæ faſciculum: hic unus ſit ſolatium animæ meæ, hic ſit incentivum divini amoris, hic denique culcitra morientis.* Faſciculus myrrhę dulcis.

S. BERNARDUS, ſer. 70. in Cant.

O verè amandum, & totis medullis cordis amplectendũ Sponſum! Quid jam cunctetur Eccleſia totâ ſe devotione committere tam fido redditori, tam pio indultori, tam juſto propugnatori? Spõſus animæ cur amandus.

29. Maÿ. 4. Cal. Jun:

SS. Martyres monaſterij de ZEDELIZ in Bohemia: qui in ea tempora incidiſtis, quibus Huſſitarum hæreticorum immanis inſania Nerones, Diocletianos (& ſi quæ peſtilentiora monſtra in Chriſtianos ſævierunt) è damnatis refodêre cineribus, quibus ſepulta eſt avita Germaniæ Libertas: Paſſi circa annum 1421.

num Divi

Hæresis insania detestabilis.

Divinum humanúmq; laceratum Jus: conculcata pietas: protrita Fides: & furibunda totius Orci rabies in Europæ ruinam è suis sedibus excita. Hæc detestabilis amentiæ procella, cùm aliorum quoque Ordinum monasteria funditùs evertisset, denique & in vos intumuit. Receperatis in charitatis hospitalis sinum Carthusianos, ex Asceterio suo Pragensi ejectos. Quo audito, bacchantium carnificum turba, tam hospites, quàm vos, varijs lanienæ barbaræ torturis excruciatos, ad eam gloriæ palmam provexit; quam illi infernalium modo ignium titiones, veluti vobis æternùm invidebunt; ita ego humili pietate aggratulor: *Ac rogo, ut me in hac periculosa (necessaria tamen) hujus vitæ militia adversùs hostium malitiam, vestris intercessionibus adiuvetis.*

Floruit anno 1281.

B. PETRE, Converse cœnobij Dunensis: qui ostensurus, mentem esse corporis dominam; quidquid in vile mancipium herilis potestas invenit, in carnem tuam congessisti. Pascebas illam toto religiosæ vitæ decursu, solo pane arido, potu aquę pro delicijs subinde condîto. Par cibo vestis erat, setis spinísque aspera: contra quarum molestias si fortè callum ex longa consuetudine obduxisset; verberibus flagellorum

Austeritas admiranda.

gellorum, dolores exaggerâsti. Sic ad terram suam depressus homo inferior nulli impedimento fuit spiritui, quin se liberè ad superna elevaret, indéque cœli favoribus, præsertim prophetiæ illustratus reverteretur. *Mortificationi opponitur nimius amor sui, hostis capitalis virtutum: qui maximè se prodit in appetentia rerum superfluarum. Has me doce non abjicere tantùm, sed pio etiam odio ad exterminium usque persequi.*

Amor sui.

S. BERNARDUS, *serm.* 58. *in Cant.*

Tolle superflua, & salubria surgunt: utilitati accedit, quidquid cupiditati demis. Non potest virtus cum vitijs pariter crescere: ergo ut illa vigeat, ista crescere non sinantur.

Superfluis auluntur vitia.

30. *Maij.* 3. *Cal. Junij.*

B. NICOLAE, Villarensis monasterij Abbas, honestate & gravitate morum inter paucos conspicue: cujus verba & facta latentis sub pectore bonitatis erant indicium: nec dubitavere, qui te familiariùs noverant, quin DEUS, qui charitas est, sub eodem sibi elegerit habitationis peculiaris sedem.

Obijt anno 1240.

Sed & Musæ ibidem sacratiores habitavere: quarum vocem suavissimam te præcinente expressit chorus psallentium, & ad posteros transmisit repertum in demortui scrinijs poëma, quo prævisæ mortis horæ, ut olorum mos est, prælusisti. Hujus carminis initiales versiculi erunt mihi pro hodiernæ diei tessera: quos utinam in ultimo peregrinationis meæ momento, pari tecum periculi contemptu canere liceat!

Mortẽ invitat.

Tu mors es, de quâ scio, quòd non parcis, & æquâ
Cunctos mole premis, jungens extrema supremis:
Grata venis menti fessæ, Christiũ sitienti.
O mihi chara veni, solvens à compede rerum.
Hanc animam mirè cupidam patiaris abire.

Mortis cõtemptus.

B. JACOBE, monasterij S. Galgani sacerdos venerabilis: qui sub devota celebratione sacrosancti Sacrificij admirandis è cœlo visionibus fruebaris. Frequentiùs oculis tuis obversata est extensa de nube lucidâ manus, linteo, quod sacro Calici substernitur, supplicia peccatis debita inscribens, in sceleratos utique effundenda, nisi Incruenta Victima Divinæ Justitiæ indignationem placaret. Hujusmodi sanctimoniæ

Floruit anno 1222.

Revelationibus illustratur.

ctimoniæ signis celebri, sese commendaverant Fratres Prædicatores, rogantes, ut novo tunc Ordini suo felicem à DEO propagationem impetrares. At cùm nescires, quisnam orandi modus hoc in negotio gratissimus Divinæ bonitati esset; Christus Servator certas tibi formulas dictavit inter Missæ sacrificium recitandas: quibus, postquam Apostolica authoritas accessit, & ipsi Prædicatores usi, plurima de cœlo beneficia obtinuerunt. *Felicem me! si per te cœlitùs impetravero illa gratiæ dona, quibus intrà viscera mea dignè recipiam pretium salutis meæ sub immensæ profunditatis mysterio absconditum: si fide firma, & charitate perfecta, ceu geminis brachijs amplectar dulcissimum animæ meæ hospitem.*

Pro Ordine Prædicatorũ orat.

Eucharistiæ digna susceptio.

B. ERMENTRUDIS, Abbatissa in Deitkirchen: cujus vita pijssima ex ipso fine potest æstimari. Morti enim proxima, historiam Dominicæ Passionis coram te legi præcepisti: cúmque ad illa verba perventum esset: *In manus tuas commendo spiritum meum:* per suavissimum amoris divini suspirium animam emisisti: ac pòst beatæ Ascelinæ glorioſa apparens, summam DEI in te clementiam laudavisti, quę animam tuam à corpore solutam mox

Obijt circa annum 1215.

Post obitum apparet.

cœlitibus conjunxerit. *Sub scuto Dominicæ Passionis mori, præoccupata de infelici morte victoria est. Sed ne aliter ego decedam, sacratissima illa Insignia mihi imprime. Inexpugnabile erit, licèt in angustijs trepidans cor meum, si horum armorum fulgore resplendeat.*

Passio Christi solatiũ moriẽtium.

S. BERNARDUS, ser. 61. in Cant.

Patet arcanum cordis per foramina corporis; patet magnum illud pietatis sacramentum, patent viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto. Quidni viscera per vulnera pateant? In quo enim clariùs, quàm in vulneribus tuis eluxisset, quòd tu, Domine, suavis & mitis, & multæ misericordiæ?

Per vulnera Christi patet misericordia DEI.

31. *Maÿ. Pridie Cal. Junÿ.*

Obijt anno 1221.

B. STEPO, sanctimonialium in monasterio Montis Salvatoris Sacellane: quem de alterius vitæ felicitate securum fecit Angelorum Regina: eam enim beata Margaritha vidit gestantem manu coronam, tibi in meritorum præmium destinatam. Sed revelationis

lationis fidem reliquerat ambiguam, genus mortis omnino alienum à vitæ transactæ innocentia: dum febri maligna correptus, corruptísque amentiâ sensibus, animam emisisti. Verùm crebra ad tumbam miracula ostenderunt, pretiosam sæpiùs in conspectu DEI esse mortem sanctorum, licèt in oculis hominum æstimetur afflictio exitus illorum. *Etiamsi Christus curam præparationis ad mortem non tam seriò nobis commendâsset, tuum sanè exemplum satìs superque somnolentiam meam excitare potest, ne gravissimum hoc negotium ultrà procrastinando negligam: sed nunc agam, quod decretoriâ illâ horâ me egisse optabo.*

Dei judicia occulta

Præparatio ad mortẽ.

B. HERMANNE: qui à parentibus, indolem tuam pietati magìs quàm sæculi vanitatibus idoneam cernentibus ad studia primùm, inde ad collegium Canonicorum Boñensium promotus, cùm te mundi periculis nimis vicinum reputares, in Hemmenrode arctiores vivendi canones, sub Instituto Cisterciensi arripuisti. Quo id spiritu egeris, B. Henrico, magnæ sanctitatis ibidem Converso, DEUS ostendit: dum super caput ab Abbate sacrum religionis habitum suscipientis, columbam candidam conspexit: quam exinde frequenter idem vir sanctus tibi nunc sa-

Obijt anno 1225.

Colũba super caput tyronis appareret.

crificanti, nunc munia Prioris obeunti præsentem videre meruit. Unde mirum non fuit, infinita maligni spiritûs machinamenta, quibus multos infestabat, per acceptam divinitûs prudentiam tuam fuisse elisa. Torquebatur è fratribus quidam gravibus immundi veteratoris sagittis: cui à te consilium petenti nihil aliud imperavisti, quàm ut redeuntem ad pristinas molestias hostem his tantùm verbis à se abigeret: *Confessarius meus tibi præcipit, ut me vexare desistas.* Non huic duntaxat, sed pluribus quoque alijs sic delegatum à te imperium saluti fuit. Et pietati tuæ serviebat ludibrijs suis miser andabata; dum sub divinis laudibus modò specie immanis Æthiopis, modò rusticani hominis monstroso schemate, quin & caudæ vulpinæ figurâ oblatus, suos tibi conatus detexit; quos tu mox aut monitis paternis prævenire, aut orationum armis dissipare solebas. Inter tot utilissimas curas licèt fatigari nescires, subesse tamen quàm præesse malueras. Descendebat nimirum humilitas tua, altiùs statim ascensura. Id jucunda, & mysterijs plena visio tibi præmonstravit; ex qua & futuram promotionem, & ejusdem successum clarè cognovisti. Missus igitur ad construendum monasterium

Tentatis mirè subvenit.

Dæmonis larvas intuetur.

Revelatur illi futura promotio.

sterium Heisterbacense, liberalitate Aleidis, pijssimæ Fundatricis, per annos circiter quinque novellam plantationem ad uberrimos sanctimoniæ fructus educâsti. Quâ mortuâ, impij heredes in bona jam dudum DEO sacrata involantes, tantum lucri diris vexationibus reportaverunt; ut divinâ in eos desæviente vindictâ, horribili omnes morte interierint. Nondum sedata erat hæc tempestas, cùm ex Heisterbacho tuo Hemmenrodem revocatus es, ac illius cœnobij gubernaculo admotus. Secuturi erant omnes filij Heisterbacenses, ut à prædonum furore liberis, in materno tecum gremio vivere liceret. Quibus ob intempestivos metus increpitis, tridui orationem impetrâsti. Quo elapso, per visum tibi opem promisit afflictorum solatium MARIA manu gestans ramum spinæ sylvestris, flore recenti, contra hiemalis tunc morem temporis, vernantem: jussítque locum indagare, in quo ejusmodi vepretum inter emortua frigore arboreta floreret. Mox reperto prodigiosi germinis indicio, fixæ ibidem novę sedi inditum nomen, Loci S. MARIÆ. Sed aspirans ad meliores tandem sedes anima, nondum perfecto opere, ad cœlos evolavit. *Iterum recentem mihi*

Dei ira in bonorum sacrorũ invasores.

B. V. opem affert afflicto.

Fiducia in B. V.

addis stimulum, totâ mentis fiduciâ committendi me Piissimæ Deiparenti. Scio, eadem est illi solicitudo de mortalium salute, quæ Filio, qui venit quærere, & salvum facere, quod perierat.

Regimẽ dimisit anno 1137.

B. FULCO, summæ perfectionis indefesse sectator. Vivebas in celebri Savigniacensium Congregatione laudabiliter: auditâ tamen B. Ligerij famâ, quâ tunc eremum Dunensem illustrabat, de superiorum licentia ad eundem te contulisti. Prævideratorcus surrecturi aliquando monasterij sanctimoniam, quam ob causam te, visibiliter importunus, à proposito deterrere conabatur: sed irrito labore. In dies enim crescente discipulorum numero, eremitorium transivit in ampliſſimum cœnobium, in quo Savigniacensium leges à te inductę, rigidissimè observabantur. At ne sic quidem acquievit fervor ille tuus, ad altiora semper contendens. Occasionem exequendi, quod diu agitaveras, consilij præbuit tua promotio ad dignitatem Abbatialem: quæ cùm humili animo esset gravissima, ad Claramvallem secessisti: ubi à sancto Patriarcha BERNARDO multis precibus impetrâsti, ut te inter tyrones recepto, filiorum suorum charissimum (sibi nempe in

Insidias dæmonis contemnit.

Fit ex Abbate tyro.

Claravalle

Claravalle succeſſurum) B. Robertum Dunenſibus præfecerit. Hîc deſiderij tui ſummam adeptus, ita ultimos vitæ annos tranſcurriſti, ut tantum in tanto filio Patrem nemo non agnoſceret, & veneraretur. *Terra, licèt infœcunda, culta tamen, fructus producit. Sterilem ergo cordis mei agrum, exemplo indefeſſi fervoris tui me doce diligentiùs excolere: nullus hîc labor ſuo fructu carebit.*

S. BERNARDUS, ſer. 63. in Cant.

Viro ſapienti ſua vita vinea eſt, ſua mens, ſua conſcientia: nihil quippe incultum deſertúmve in ſe ſapiens derelinquet. Stultus non ita. Cuncta apud eum neglecta invenies, cuncta jacentia, cuncta inculta & ſordida. Sapientis & ſtulti diſcrimen.

ANNI CISTERCIENSIS JUNIUS.

1. *Junij. Calendæ.*

Floruit circa annum 1140.

BEATE CONRADE; monasterij de Hegena decus insigne: cui prodigiorum multitudo, quæ manibus tuis DEUS operabatur, Medici cognomen peperit. Nemo enim cæcus tibi offerebatur, cui non optatum viæ ducem, sanos oculos, donaveris: nemo claudus, quin à te redivivis auctus viribus, viam sinè fulcro relegerit: nemo denique à pessimo Inferni hospite oppressus; quem non à tortore crudeli liberum dimiseris. Sed & hæc ipsa beneficia, qui à te vivente inter mortales non acceperant, à jam adcelites rapto innumeri impetraverunt. *Languentium consuetudo est, peritissimos quosque medicos conquirere. En! adduco tibi*

Medici nomen ex miraculis trahit.

tibi cæcam, ſurdam, & peccatis (id eſt, totidem dæmonibus) obſeſſam animam meam, juva, & ſana miſeram.

B. PETRE, ſancti Patris Roberti in Moliſmo diſcipule, ac ad eremum Ciſtercienſem comes: qui unà cum reliquis ſacri Inſtituti Fundatoribus in ſudore vultûs tui, exciſo ſylvæ ſenticeto, excelſam Ordinis Cedrum plantâſti, quæ deinceps ramos honoris per totum Chriſtianum orbem extendit. *Floruit anno* 1098.

Fac, ut mens mea habeat Cedri naturam: ut ſe erigat in cœlum uſque: altiùs ſemper, atque altiùs tendat: nil niſi ſumma, niſi divina quærat. Pia ſuperbia eſt, quæ terrena contemnit. Erigendus in cœlum animus

B. ALBERTE: qui in monaſterio Bremenſi non ſolùm religioſi, ſed etiam Apoſtolici fervoris ſpiritum imbibiſti. Is ne ſub ſilentij clauſtralis umbra deliteſceret, in publicum ab Archiepiſcopo Bremenſi productus eſt; qui te conſecratum in Epiſcopum Rigenſem, ad imbuendos Chriſtianâ doctrinâ Livones miſit. Quo in labore triginta annos, non ſinè ingenti fructu, compleviſti: vocatis in ſubſidium promovendi operis, qui vel eloquentiâ barbaram gentem mitigarent, vel contumacem armis perdomarent. Hinc inſtitutus ſub tuis auſpicijs militaris *Floruit anno* 1203. *Apoſtolus Livoniæ.*

Ordo Gladiferorum: cujus industriâ multa infidelium millia Christi ovili adjuncta, & non exiguus Martyrum numerus cœlo adscriptus. *Ora pro me, ut in militia sacra, cui nomen dedi, fortiter & fideliter agam. Id ante omnia præcave, ne meiipsius insanus proditor, hostibus per deliberatum in peccata consensum me dedam captivum.*

Militia fidelis.

S. BERNARDUS, ser. 6. de diverſ.

Peccatũ deliberatum, est suimet volũtaria damnatio.

Intentionem & propositum mentis ea solicitudine custodiamus, quâ vitam animarum nostrarum volumus custodire. Quoniam istud omnino est peccatum ad mortem, cùm ex consensu, & deliberatione delinquimus, proprio judicio condemnati. Nec ideo sanè id dixerim, si quis fortè delicti hujus sibi conscius est: sed ut expaveſcat præcipitium, & citiùs adjiciat, ut resurgat.

2. *Junij.* 4. *Nonas.*

Circa annum 1300.

SS. Martyres CUPRUNICENSES in Polonia: qui à Tartaris eam regionem repentino incursu devastantibus

tibus, unà cum aliorum, ad vos confugientium multitudine, crudeliter enecati estis. Victoriæ vestræ memoria hodierna die Sendomiriæ magno populi concursu celebratur. *Docete me vestram, aliorúmque Martyrum memoriam eo modo recolere, quo Divus Augustinus hortatur, dum ait: ab ijs sanctorum gaudia in veritate celebrari, qui ipsorum exempla sequuntur.* Cultus sanctorum.

B. MARTINE de Vargas: qui in monasterio Petrensi, exuto homine sęculari, induisti Cisterciensem. Nec te solum sacra illa vestis ex veteri homine in novum mutavit, sed à te illa per totam Hispaniam novum splendorem obtinuit. Cùm enim pleraque monasteria, ob deplorandam Commendatæ administrationis abominationem, interitum spectarent, bonis fortunæ per hirudines illas direptis, & inter paucas vero pastore destitutas oves disciplinâ in pessimos mores degenerante: utriq; miseriæ in remedium ad primam sacri Ordinis originem respiciens, illa virtutum arma produxisti, quibus in suis adhuc initijs, ac duorum sæculorum incrementis se Cistercium à ruina servaverat illæsum. Primum Reformatæ militiæ castrum erexisti non procul ab urbe Toletana in Monte Sion. Inde ex-

Obijt hac die anno 1446.

Ordinis ruina, Comẽdæ relegãtur.

plicata signa, Apostolicæ Sedis authoritate fulgentia, totam paulatim Hispaniam cum regnis vicinis in eadem sanctissima fœdera copulavere. Baltheus, seu novæ militiæ tessera, erat è lana candida contextum cingulum: id tamen supra spinas asperum tibi fecere malevolorum obtrectationes, cùm in negotio tam arduo pauci, iique infirmi, suffragarentur, innumeri obsisterent. At demum generosè superatis omnibus obstaculis, dubium reliquisti: an olim nata, Conditoribus; an perinduſtriam tuam renata, Reformatori plus debeat celeberrima his temporibus Hispanica Congregatio. *Tu nôsti, ô spiritu & zelo Divino plenissime Reformator, quàm multa opus habeam reformatione: cui obluctatur propria voluntas, stipata inveteratæ consuetudinis malo, & suggestionibus maligni hostis. His difficultatibus superandis, te adjutorem imploro.*

Institut Congregationem Hispanicam, magno labore, & fructu.

Reformatio sui ipsius.

Obijt anno 1581.

B. LUDOVICE de Estrada: qui postquam monasterij tui Hortensis regimen summa cum laude administravisses, ad primam cathedram, & Abbatiale munus Complutensis Academiæ promotus, doctrinâ, pietate, atq; prudentiâ, effeciſti, ut te posteri pro Fundatore agnoscant. Ab oratione regressus in publicum, sæpe visus es, divinæ

vinæ radios è vultu emittere. Eximiam tuam in pauperes charitatem, prodigioso annonæ augmento superi remunerabantur. Pari benevolentiæ affectu prosequebaris cujuscunque Instituti homines: quod præ alijs experta est clarissima Societas JESU, tunc primùm orbi innotescens; quam & ab injurijs verbo ac scripto strenuè vindicâsti, & exhibitis alijs favoribus haud parum promovisti. Ita de omnibus bene meritus, ad meritam laborum mercedem, non sinè sanctitatis famâ, ex hac vita migrâsti. *Partem pijssimi cordis tui à te supplex peto: illam scilicet, quam Dei & proximi charitas tam abunde impleverat. Hæc enim scala est, per quam (nec alia via patet) ad cœlum scandimus.*

Charitas in pauperes, et alios.

Charitas est via in cœlum.

S. BERNARDUS, ser. 12. in Cant.

O beata, quæcunq; es anima sic affecta, sic imbuta rore misericordiæ, sic affluens pietatis visceribus, sic te omnibus omnia faciens, sic facta tibi tanquam vas perditum, ut cæteris præstò semper occurras atq; succurras, sic denicq; mortua tibi, ut vivas omnibus.

Charitas perfecta.

3. Junij.

3. Junij. 3. Nonas.

Vixit circa annum 1195.

B. LIFARDE: qui claram, ex qua progenitus eras, familiam monasticæ humilitati postponens, in Hemmenrode supplex petijsti, ut sub habitu Conversorum pascendis porcis deputareris. Quem abjectissimum laborem cùm aliquot annis in vera cordis simplicitate promptissimè exercuisses: meritis tuis, pro suo in humanum genus odio, invidens superbiæ spiritus, te vano cogitationum vento ita transversum egit; ut, cùm sordidæ functionis vilitatem relicto quondam generis splendori comparares, fugâ libertatem quærere statueris. Ita fluctuante inter spem metúmq; animo, cùm destinatâ ad scelus nocte ad quiescendum te lætus componeres, assistit lateri tuo viri venerabilis species, signóque, ut sequaris, admonet. Cujus vestigijs inhærens, ad cæmeterium perveniſti, ac jussus recenter ibidem sepulta cadavera inspicere. Quorum teterrimum fœtorem exhorrescenti, & metu propè exanimi, Dux ille tuus: *Si*, inquit, *hoc ferre non vales, quod mox eris ipsemet, qua ratione feres tormenta, quæ superbis reservat in æternis*

Tentatur à spiritu superbiæ.

Terrifica visione liberatur.

æternis ignibus Divina Justitia? His dictis, téque ad lectulum reducto, dispariuit, simúlque stolidum fugiendi consilium. Exinde nidor graveolentis haræ, nedum tædio, sed in delicijs erat. Atque ita novis radicibus firmata humilitas, ex periculis tam serijs emergens, ad miracula primùm, & ad cœlos denique assurrexit. *Radix superbiæ est, miseriæ nostræ, & bonitatis in nos Divinæ oblivio. Ut hoc malum evellam, sequar frequenti memoria ducem tuum, ad eundem locum, quem tibi ostendit: ut ex consideratione futuræ calamitatis discam, quod multi non credunt, tu tamen doceri, & docere meruisti: digniùs esse humano fastigio, porcorum gregem pascere, quám nutrire in animo superbiam.*

Superbia nascitur ex oblivione DEI, & sui.

S. BERNARDUS, ser. 13. in Cant.

Si inventus fueris ad opus impiger, ad fructum referendum fidelis; pro labore tuo mercedem accipies. Si quo minùs, tolletur à te talentum, & nihilominus exigetur lucrum, & vocaberis servus nequam, & piger.

DEO serviendum fideliter.

4. *Junij. Pridie Nonas.*

Obijt Circa annum 1151.

B. HILARI Converſe monaſterij de Morerola: qui non ignarus, quàm grata ſit DEO humilis & prompta obedientia, ad illius amuſſim omnes actiones dirigebas. Audieras aliquando inter agri labores ſignum campanæ, te ad clauſtrum vocantis: ad quod pro more properanti ſe objecit fluvius Ezla, tunc fortè profundiore præterſolitum alveo undas agens: nec cymba aderat, quæ te in campos egreſſum antè tranſportaverat. Cùm tu non multùm hæſitans: *Quiſquis es*, ajs, *qui hanc obedientiæ ſanctæ remoram opponis, nihil agis: obedientia mihi navis erit, remus, ac remex:* injectóque in aquas pallio inſiſtens, ac ſigno Crucis te muniens, momento ulteriorem ripam tenuiſti. *Mare eſt mundus, infidum, & quotidianis naufragijs infame. Quod ut ſecurus enavigem, exemplo tuo inſtruor, ne me alijs velis remiſque committam, quàm ſacræ Obedientiæ.*

Pallio utitur pro navi.

Obedientia.

Floruit anno 1212.

B. MARGARITHA, Henrici Ducis Brabantiæ filia. Commendabat juvenilem ætatem tuam, quidquid felicitatis in liberis parentum vota deſiderant

derant. Nam sub formæ venustissima specie, latebat prudentia, qualem vel in senibus admiramur. Quæ nobilissimæ tam naturæ, quàm Gratiæ dotes, cùm per omnes Principum aulas celebrarentur, summę sortis procos spe nuptiarum accenderat. Sed horum omnium expectationem una dies præcidit, quâ nempe in monasterio Vallis Ducis (quod pius parens ex voto condiderat) Virginem Cistercienſem solennissimo ritu professa, cuinam Sponso cestum devoveris, admiranti Brabantiæ ostendisti. In Abbatissam successu annorum electa, veluti calcatos olim honores invita admisisti; ita quàm sanctè præfueris, vetusta monumenta, Officio Ecclesiastico cultam te fuisse referentia testantur. *Æquavisti generositatem stemmatis magnitudine operum: quorum pretium propè unicum est, Intentio: quâ tu, cùm toti mundo posses, uni Deo placere voluisti. Hanc in corde meo dirigendam tibi assume: &, si vitiosa sit, ad scopum suum, qui extra Deum nullus sit, reducas.*

Procos spernit,

& monasterium petit.

Recta Intētio.

S. BERNARDUS, *ser. 40. in Cant.*

Ergo solum inquirere Deum, propter ipsum solum, hoc planè est, utramq; geminatæ Intentionis faciem habere pulcher-

Quæ sit rectissima Intentio?

pulcherrimam: atq; id proprium, ac ſpeciale ſponſæ; cui meritò ſingulari prærogativa audire conveniat: Pulchræ ſunt genæ tuæ, ſicut turturis. [*Cantic.* 1.]

5. *Junij. Nonis.*

Paſſi anno 1536. B. GUILIELME, Abbas monaſterij Fontanenſis: qui unà cum Abte Riverienſi Anglicani furoris, ſimúlſiue cœli victima, in quatuor partes diſcerptus es; ut nempe plura ex vulnerum augmento erigeres de triumphata tyrannide trophæa. *Premor ab hoſte, non ex Anglia, ſed ab Angelica dignitate detruſo. Vos mihi aſſiſtite, ut vincam veſtris meritis, quem vos glorioſo ſanguine triumphâſtis.*

Victoria de hoſte.

Obijt anno 1170. B. BONIFACI: qui triplicem te venerandi titulum mihi offers. Primum, quòd inter primos BERNARDI alumnos ex Claravalle, id eſt, ex ſchola ſanctitatis prodieris. Inde quòd ab eodem in Brabantiam miſſus, Villarij officio Prioris eâ viiæ puritate, & prudentiâ perfunctus fueris, quæ teſtabatur, quanta ſit BERNARDI in formandis

mandis ad virtutem animis vis atque felicitas. Denique quòd miraculis post obitum clarus, & venerationi publicæ expositus, fiduciam mihi præstes, *quâ supplex te accedam, obsecrans, ut me doceas signa morti præmistere, non miraculosa, sed religiosa, quibus horam felicem à Deo obtineam.*

B. SIGERE, monache Hemmenrodensis: ex cujus beata morte intelligi potest transactæ vitæ innocentia, & erga Matrem Virginem devotio. Cùm enim ad extrema deveniſſes, & ad datum agonis tui signum quidam Conversus accurreret, in via obviam habuit eandem morientium Patronam, quæ illi mandavit, ut omisso lugubri cantu, tibi jucundum melos hymni, *Te Deum laudamus*, circùm feretrum accineretur. *Optabilis felicitas, sic mori: & nunctam facili labore comparanda, nisi execrabilis illa pestis, Procrastinatio præparationis ad mortem, tot salubria consilia, & proposita, identidem suffocaret.* *Floruit circa annum* 1210.

Præparatio ad mortē.

S. BERNARDUS, ser. 75. in Cant.

Túne aliud tempus ad quærēdum Deum, ad operandum, quod bonum est, reperturus tibi es in sæculis venturis, præter hoc, quod constituit tibi De⁹, in quo recordetur tui? 6. Jun.

Nunc tempus salutis.

6. Junij. 8. Idus.

Obijt anno 1466.

B. GUNDISALVE, Præsul pijssime monasterij Azebeyri in Gallæcia: qui vitæ sanctimoniâ tot virtutum tuarum præcones meritus es; ut, cùm hominum linguæ ad eas celebrandas non sufficerent, ære campano cœlum acclamaverit. Nam quotiescunque ex agro ad cœnobium revertebaris; æneæ illæ linguæ, nulla vi humana compulsæ, insonabant. His post obitum tuum tacentibus, alij successerunt encomiastes, continua miracula, quæ in hodiernum usque diem ad sepulchrum tuum spectantur. *Sonet etiam in meis auribus æs illud terribile, quod mortales universos excitabit è somno, cùm novissimam tubam Magnæ diei præcursor Angelus inflabit. Discam nunc illam timere, ut sinè timore tunc audiam.*

Sono campanarum excipitur intrans cœnobium.

Novissima Tuba.

Floruit anno 1129.

B. WALTERE de Monte mirabili: qui in Campania claris genere majoribus ortus, unà cum paris studij, ætatis, & stemmatis cohorte, in Claravalle divertisti; ut Virum illum miraculorum (*sic ibat fama per orbem*) BERNARDUM coràm intueri liceret. Et cùm is à vobis discessuris pereret, ut in gratiam

gratiam sui ludicras Bacchanalium insanias missas faceretis, ferociter abnuistis. Rogabat deinde, ut saltem pocum cereviſiæ humanitatis ergo admitteretis. Bibistis quidem omnes, sed non sinè metu, ne cœlesti aliquo philtro vasculum impleviſſet: præsertim postquam audiviſtis, *Poculũ salutis* vobis propinari. Nec vanum fuisse metum ea mox hora aperuit. Quâ ad unum omnes ad Claramvallem reversi; non tantùm paucorum, quos melliflus Pater petierat, dierum, sed omni deinceps abjuratâ mundi insaniâ, in magna sanctitare ad æternæ gloriæ metam (feliciùs; quàm in ludo hastico) cucurriſtis. *Reliquit & aliud salutis poculum posteritati Bernardus, melle plenum, melliflua nimirum scripta: sed rari sunt, qui suam inde salutem hauriant: primoribus tantùm labris gustamus, saporem laudamus: aliter sanè victuri, si aliter biberemus.*

Poculũ salutis à S. Bernardo accipit:

celeri effectu.

Scripta Bernardi, sunt poculũ mellis.

B. JOSEPH à S. Germano: qui ante Religionis ingressum, Romæ ob insignem doctrinam cum pietate conjunctam, in summa existimatione versabaris. Anhelanti ad pretiosum Obedientiæ meritum, placuit præ alijs sacris Ordinibus, Congregatio Fulienſium: in quam receptus, quòd paucos annos

Obijt circa annum 1608.

annos supervixeris, severa carnis maceratio in causa fuit. Sed te adeò properavisse ad mortem, nemo mirabitur, qui quotidianos raptus, per quos beatorum in cœlo gaudijs intereras, consideraverit. *Agnoscat etiam anima mea, se cœlo natam: patriam suam frequenter in pia meditatione invisere gaudeat: nec se ad cœnum terrenarum vanitatum stolidè amens condemnet.*

Cœlum patria animæ.

S. BERNARDUS, ser. 52. in Cant.

Vera de concupiscentijs victoria.

Transsiliisti carnis oblectamenta, ut minimè jam obedias concupiscentijs ejus, nec tenearis illecebris? Profeciisti: separâsti te; sed nondum elongâsti: nisi & irruentia undiq; phantasmata corporearum similitudinum transvolare mentis puritate prævaleas.

7. Junij. 7. Idus.

Obijt anno 1159. S. ROBERTE, qui ex cœnobio Fontanensi in Anglia, ad condendum Neomonasterium assumptus, gemino amoris funiculo, quorum alter in puritatem

ritatem animi tendebat, alter in pauperes, ita tibi divinam Bonitatem devinxisti; ut ipsum Virginis Filium sub egeni persona susciperes, illi pedes abluere, & deosculari merueris. Cùmque more consueto effunderes cor tuum in conspectu DEI, multísque lacrymis te ac filios tuos illius clementiæ commendares, cœlitùs ad te vox allapsa: *Confide*, inquit, *fili: exauditæ sunt preces futuris tuæ. & nomina filiorum tuorum, pro quibus rogâsti, in cœlis scripta sunt: non nisi duo ex illis scripti sunt in terra.* Veritati fidem astruxerunt duo ex Conversis, qui per illos dies jugo religionis abjecto, miserè perierunt. Aliàs ad maris litus fratres misisti, ut ejecta naufragio (de quo præter te nemo habuerat notitiam) corpora sepulturæ mandarent. Indulgebas, utì quorundam fuerat opinio, paulò liberaliùs, quàm pro dignitate, cujusdam piæ fœminæ familiaritati: nec omisit sagax in ejusmodi occasiones invidia, innocentiam tuam gravissimâ infamiâ lacerare. Sed tunc nempe proxima sunt cœli auxilia, cùm humanis destituitur innocentia. In spiritu enim præsens Pacis ille Angelus BERNARDUS, securum te fecit: in vitæ tuæ mortalis occasu orituram solem, qui hoc nubilum sua luce non so-

Christũ hospitio recipit.

Voce cœlesti de futuris instruitur.

In spiritu videt absentia

S. Bernardus illi apparet.

non solùm dispellat; sed ad posteros quoq; nominis tui splendorem transmittat. Præluserunt huic gloriæ tuæ spiritus cœlestes, qui, dum in extremo certamine eras, visi sunt turmam infernalium belluarum à lectulo tuo arcere. Eosdem deinde te in globo igneo, unà cum anima præfatæ fœminæ, ad sidera deducentes sanctus Godricus anachoreta conspexit. Ex innumeris à morte miraculis illud maximè jucundum, quod mutus memoriæ prodidit. Is à matris utero omni loquendi facultate destitutus, multo gemitu fletúque sancti martyris Thomæ Cantuariensis opem imploraverat, ad cujus tumulum erat assiduus: cùm per visum illi se offert sanctus Præsul, jubétque ad Novum monasterium, ac tuum ibidem sepulchrum sua vota transferre; ducem se illuc fore, redituro ad propria linguam pro duce servituram. Inexpectatum hunc præconem sui à te accepti beneficij tota tunc Anglia audivit, & obstupuit. *Queri non possum, me à Deo non accepisse linguam ad formãda verba idoneam: sed hoc doleo; quòd sanum & utilem illius usum à tot annis necdum didicerim. Quoties præstitisset, me fuisse mutum, quàm in tot indecentia verba profusum, de quibus Deus exiget rationem aliquando severissimam!* B.UR-

Angeli assistũt morienti.

Mutus accipit loquelam.

Sanus linguæ usus.

B. URRACA: cujus Parentes Comites monasterium de Cannas excitaverunt. In quo Cistercienſe Inſtitutum profeſſa, ac poſt mortem Armezenæ Abbatiſſæ, gubernaculo admota, non ſinè præclara ſanctitatis opinione de hoc ſæculo migrâſti. *Floruit anno 1236.*

Simulachra deorum gentilium ſunt caduca omnia: à quibus tamen juvari nos poſſe, ſtulta ſuperſtitione putamus. Prudentiùs tecum illa contemnam, &, utcunque res terrenæ fluant, confidenter exclamabo: Dominus mihi adjutor, non timebo, quid faciat mihi homo. Res caducæ indignę amari.

S. BERNARDUS, *ſer. 83. in Cant.*

Quid optabilius charitate? quâ fit, ut humano magiſterio non contenta, per temet, ô anima, fiducialiter accedens ad Verbum, Verbo conſtanter inhæreas, Verbum familiariter percuncteris, conſultéſque de omni re, quantum intellectu capax, tantum audax deſiderio. Fiducia in Deũ.

ANNALES

8. Junÿ. 6. Idus.

Floruit anno 1153.

B. MEDARDE, gemina sanctissima familiaritate, cum DEO, & mellifluo BERNARDO felicissime; per quam ad intima ejusdem pijssimi Parentis arcana penetrâsti. Cùm enim amoroso amplexu à Christo Cruci affixo constringeretur, te solum spectatorem, utique tam amantis quàm amati voluntas admisit. Eundem præterea videbas sub vigiliarum nocturnarum cantu circumeuntem per chorum, & dulcissimâ præsentiâ suâ psallentes ad alacritatem devotionis pro more animantem. Audiens autem postera die conquerentem, quòd corporea detentus infirmitate, choro interesse non valuerit, fatentem tamen, se spiritu evolâsse, quò corpori non licuerit: meritò admiratus es mirabilem DEUM in sancto suo, utpote in cujus potestate sit, corporis absentiam spiritu, carnis speciem induere jusso, supplere. Abeodem denique ad Abbatiam de Moris avocatus es: sed brevì familiaritatem, nunquam ultrà dissociandam, in cœlo renovaturus. *O te ex amicitia tam sacra beatum! & me viceversa infortunatum,*

Bernardũ videt, Christi amplexibus inhærentem:

& in choro, licèt absentem.

qui

qui suavissimè ad hujus amoris fœdera utrimque invitatus, inire tamen detestabile pactum cum inferno, id est peccato, non erubui. Verùm sicuti Divina misericordia, & bonitas Bernardi inexhausta est: ita spero, me tua intercessione in utriusq; gratiam reducendum. Fuga peccati.

B. JOANNES: qui post sanctam monasterij Fontanensis in Anglia gubernationem, ad Episcopatum Elienſem evectus, inter gravissima regni negotia sic agebas, ut uni tibi vacare videreris: exteriore habitu, & actionum modestiâ simplex, sed in disceptandis controversijs sagacissimus. *Rimare, & scrutare cor meum: si quid in illo insincerum, non simplex & rectum inveneris, protinus exturba. Dæmonis, non hominis, lingua est, quæ à corde discordat.* *Obijt anno 1225.* Cor simplex.

S. BERNARDUS, *ser. 82. in Cant.*

Quàm incongruè simplicitati duplicitas admiscetur! quàm indignè tali fundamento talis structura committitur! Hujusmodi versutiam sibi serpens induerat; cùm se, ut deciperet, consiliarium exhibebat, simulabat amicum. Duplicitatis inventor diabolus.

CALENDA

9. Junij. 5. Idus.

Floruit anno 1150. B. ERMENGARDIS, Comitissa Britanniæ: quæ vel uno hoc titulo venerationem summam mereris, quòd à dulcissimo BERNARDO tantopere merueris diligi. Non enim, nisi di-
* *Epist.* 116. ctâsset amor, ad te scripsisset: * *O si legere posses in corde meo, quod ibi de amore tuo, suo digito Deus scribere dignatus est!* Unde ut tanto dilectionis affectui te non exhiberes ingratam; monasterium de Busajo condidisti. Quin ut te veram BERNARDI filiam ostenderes; assumpto Cistercienſi habitu, non antè vivere desijsti, quàm sanctissimam amantis effigiem, strenua virtutum illius imitatione, ad vivum expresseris. *Ita nunquam defuere omni sæculo viriles è debiliori sexu animi, qui viros ignaviæ possint arguere. Utinam ego hanc tandem exuerem, & me magni Doctoris Africani verbis alloquerer: Si potuerunt isti, & istæ, cur non ego? Cælum nauseat, qui laborem.*

Viriliter age.

Promotus año 1231. B. JOANNES: qui in monasterio Villarienſi Monachi nomen non solâ veste exhibiturus, solitaria devotione DEO, & animæ saluti vacabas. Preces

cum

cum gemitu & lacrymis deliciæ tuæ erant, & unica cura. Quæ pietas tua ut & alijs prodesset: noviter erecto monasterio Grandimontensi præpositus, vitæ sanctissimæ exemplo probavisti; & solitudinem esse virtutum publicarum palæstram. *Malè aliorum defectus culpat, qui suos ignorat. Hoc malum ut declinem, solitudinem tecum adibo: ut* Observatio. *nimirum præter me solum nihil videam, nihil observem, minùs judicem. Sat laboris hæc solitudo dabit, quo me utilissimè exerceam.*

S. BERNARDUS, *ser. 57. in Cant.*

Perfectus omnis reputabitur, in cujus anima tria hæc congruenter atq; opportunè convenire videbuntur: ut & Perfectionis tria indicia. *gemere pro se, & exultare in Deo noverit, simul & proximorum utilitatibus potens sit subvenire; placens Deo, cautus sibi, utilis suis.*

10. Junij. 4. Idus.

B. MARIA, Walencuriæ, seu Polengerij monialis: quæ sub sancta beatæ Ascelinæ disciplina piè educata, *Circa annum* 1181.

eidem post obitum circumdata cœlesti lumine apparuisti, ac decantato illo Psalmi versiculo: *Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri:* lætabunda & exultans te ad cœlos recepisti. *Psallo & ego diu noctúque Domino virtutum: sed quàm frigidè, quàm languidè, quàm longè aliter, ac me sanctailla carmina doceant! Tu fac, ut psallam deinceps sapienter: hoc est, ut idem eructet cor meum, quod lingua pronunciat.*

Psallēdum sapienter

Floruit anno 1170.

B. PETRE, monache Claræ-vallis: cujus sanctum & verè columbinæ simplicitatis animum mellifluus Parens BERNARDUS summè diligebat. Unde mirum videbatur ejusdem oraculum, vaticinantis, te, unà cum alijs, quos simul tunc sacra Ordinis veste induebat, in Abbatiali dignitate morituru. Reliquis itaq; omnibus prophetici sermonis veritatem complentibus, tu solus ad decrepitam usque ætatem in tua simplicitate, absque administratione ullius officij permanebas. Sed dilatam, non ablatam fuisse (juxta adagium) promissi fidem, eventus docuit; dum in Gronlandiam vocatus, & in Abbatem Novæ-Vallis electus, venerabiles canos tuos hoc tandem diademate, gemmis virtutum ornatissimo

S. Bernardi vaticinium, licèt serò impletur.

mo

mo, coronavisti. *Simplicissimum illud Ens entium Deus, cor simplex, tanquam rem suæ naturæ simillimam, amat. Ut ego ab hoc summo Bono amari merear, ora, ut cor meum tale sit, quale depingit aureo suo calamo*

S. BERNARDUS, *Tr. de Præc.* c. 14.

Ego verò, ut interior oculus verè simplex sit, duo illi esse arbitror necessaria, charitatem in intentione, & in electione veritatem: ut oculus videlicet cordis non solùm pius, qui fallere nolit, sed & cautus sit, qui falli non possit. Charitas, & Veritas cordis custodes.

II. Junij. 3. Idus.

B. REYNERI: qui inter primos per urbes Belgij iter facientem, & sacrum rete explicantem S. BERNARDUM secutus es, non ad Claramvallem duntaxat, sed ad montem summę perfectionis. Talis nimirum fueras, ut & Prioris officio dignum, & occupatus Ecclesiæ negotijs, parem te judicaverit, qui in regenda congregatione, absentis personam sustineres: meritum denique, *Obijt anno* 1150.

denique, quem paucis ante obitum ſuum annis ad cœlum præmitteret. *Ora, ut, cùm ſagenam illam magnam aliquando Angeli excutient, ego inter piſces Electos colligar, non verò cum malis foras abjiciar.*

Obiit anno 1170.

B. ALEIDIS, Cameræ MARIÆ monialis: quæ novum tuo ſæculo Jobum exhibuiſti. Claſſicum irruenti in te morborum catervæ præcinuit fædiſſima lepra; quæ (ut ad doloris conflictus te ſcires vocari) totum corpus, in loricæ modum veſtivit ulceribus: quibus unà cum effuſo purulento humore inareſcentibus, cutis perquam ſimilis erat annoſæ quercui, cujus rugoſum corticem videbaris induiſſe pro ſcuto patientiæ, inter omnia hæc tormenta ſemper invictæ. Sed hac etiam veſte rurſum à tabe & vermibus derosâ, pedes & crura, cum incredibili doloris augmento, uſque ad oſſa nudabantur. His acceſſit, te ab hominum conſortio ſeparandi neceſſitas, ne contages ſeſe in alios effunderet. At ſic à mundo excluſam Chriſtus non rarò inviſere, ad ſuaviſſimos amplexus invitare, ac de cœleſtibus arcanis inſtruere dignatus eſt. Audieras aliquando in Vigilijs Divæ Urſulæ feſtivis moniales alacri voce nocturnis precibus intentas

Mira in diris doloribus patientia.

Chriſti apparitione roboratur.

tentas: & tunc primùm ægritudini tuæ audebas irasci; quòd te à tam pio consortio, & apud DEUM merito arceret. At iterum Christus, te non harum solummodo, sed & sanctarum Martyrum in cœlo præmia reportaturam, promisit. Aggerebantur interea dolores doloribus: ita ut jam damnatorum in tartaro pœnas, jam ignium piacularium tormenta te perpeti, fatereris: adhortante Servatore; ut alteram suppliciorum partem pro sceleratè viventibus, alteram pro animabus in ergastulo luentibus, Æterno Patri suo offerres. Illud maximè stupendum, accedentes ad te morbidos, præsertim leprâ maculosos, solo tuo contactu, sospitatem consecutos esse. Cùm denique virus, per omnes corpusculi artus serpere non desinens, etiam oculorum lumen extinxisset; gaudebas, jam nihil te, præter cœlum, per interiores mentis radios aspicere: ad quod, integro anno de die & horâ mortis præmonita, feliciter evolâsti. *Utinam in te, velut in vero patientiæ speculo, altiùs perpenderem Christianum illud axioma: non dari transitum ab otio hujus vitæ ad quietem futuræ; nec à delicijs terrenis ad cœlestes: sed præmia servari laboribus, & gaudijs excipi cruces! enimverò non adeò cruces metuerē.*

Dolores suos pro alijs offerre docetur

Leprâ alios liberat.

Hic labor, ibi quies.

S. BERNARDUS, *ser. 68. in Cant.*

Dulcis post laborem quies.

Opportunè post tristitiam gaudium subit, post laborem quies, post naufragium portus. Placet cunctis securitas, sed ei magis, qui timuit: jucunda omnibus lux, sed evadenti de potestate tenebrarum jucundior.

12. *Junij. Pridie Idus.*

Circa annum 1200.

B. OPTO, Conversæ Hemmenrodensis: quem morum integritas, ac aliæ virtutes, maximè humilitatis studium, ad sanctitatis famam in hac vita, & in altera ad promissa humilibus præmia evexere. *Cæcitas est sanè dolenda, quòd tam splendidè promissa præmia tam levi labore (quid enim facilius, quàm de se, id est, de cæno & nihilo, sentire humiliter?) nobis comparare gravemur.*

Humilitas.

Vixit circa annum 1195.

B. GUIDO, monache Claravallis: qui ex Germaniæ partibus Parisios, studiorum gratiâ profecturus, suadente itineris duce, ad Claramvallem divertisti. At ille tum loci sanctitate, tum gravitate monasticæ disciplinæ, in amorem sacri Ordinis repentè accensus, etiam

etiam te ad ſocietatem pij conſilij invitavit. Cui tu haud leviter indignatus, in ſequentis diei aurora ad deſtinatas Lutetias te properaturum, dixiſti: ipſe interim videat, ne inconſulti fervoris impetus, longæ pœnitentiæ materia fiat, & vulgi fabula. Verùm aliter ſentire ea te nox docuit. Nondum enim ſoporem plenum palpebræ admiſerant, cùm tu inexperto antehac ſomni impetu raptus, viſus tibi es in profundiſſimum puteum eſſe delapſus: nec ullam emergendi ſpem affuiſſe; donec Divus Joannes Evangeliſta, cucullam Ciſtercienſem indutus, auxiliari manu porrecta, te in libertatem eduxerit: ea tamen conditione, ut ſacram religionis veſtem, quâ ipſum modò videres ornatum, mox in Claravalle ſuſciperes. Cui divinæ vocationi cùm velociter ac ſtrenuè reſpondiſſes; eò perfectionis progreſſus es, ut præter plura alia cœleſtium arcanorum ſpectacula, ipſum inſcrutabile SS. Trinitatis myſterium intueri meruiſti: tantâ luminis tum claritate, tum ſubtilitate, ut ſæpe faſſus fueris, inter omnia DEI elogia, quæ Fides docet, illud jam tibi certiſſimũ, quòd verè ſit Ineffabilis. *Eundem ineffabilis miſericordiæ Deum pro me ora, ut ſicut mihi per*

Formidabili viſione vocatur ad Ordinẽ.

SS. Trinitatẽ videt.

Omnipotentiam suam ubique est præsentissimus, ita in anima mea efficaciter operari dignetur per suam gratiam ea omnia, quibus novit, me illi posse placere.

S. BERNARDUS, ser. 69. in Cant.

DEUS gratiæ gratiã superaddere solet.

Tanta est Verbi dignatio, tanta benevolentia Patris Verbi, ad bene affectam, & bene compositam animam (quod quidem ipsum Patris munus, & Verbi opus est) ut quam sua tali benedictione prævenerint, & præparaverint sibi; sua quoque dignentur præsentia.

13. Junij. Idibus.

Floruit anno 1149.

B. NICOLAE: qui ex Morimundo in Poloniam missus, celebre monasterium Andræovienſe condidisti: Filiam suæ Matri tam similem, ut vulgò alter Morimundus audiret. Et licèt temporum iniquitas insignia virtutum tuarum opera posteritati subtraxerit; quia tamen fide digna scriptorum monumenta te sanctitatis titulo exornant, non video, cur non te *orem, ut doceas me verè mori mundo, ne moriar infelix.*

B. GE-

B. GERARDE: quem nescio, an potiùs fratrem, an filium appellem. Fratrem te illi si non dedisset nascendi conditio, Religio feciſſet, & amor supra fraternum intimus. Sed cur non te & filium dicam illius, qui te Christo genuit, jam penè mundo immortuum? quem in Claravalle colebas non ut Patrem duntaxat, sed ut sanctissimum? qui denique bis conclamatum, è mortis faucibus prodigio gemino eduxit? Fuit, cùm ne fratri quidem aliquid deferres, ad religionem capessendam te vocanti: ille verò digito in latus tuum impresso, seriò ostendit, quàm acri stylo militaris hastæ sis brevi ad consensum persuadendus. Ab hostibus enim eodem lateris loco graviter ictus, & in carcerem conjectus, fratris opem epistolâ, non tam atramento, quàm lacrymis scriptâ implorâsti: quamvis autem accurrentis auxilium tunc fuerit irritum, non tamen vaticinium, quo tibi proximam libertatem promisit. Nam persanato celeriter vulnere, ruptis prodigiosè vinculis, & januarum seris, per tot propemodum miracula ad fratrem redijsti, quot olim Apostolorum princeps, de manu Herodis ereptus ab Angelo. Ita tibi tuísque restitutus, post elapsum in Cistercio tyrocini-

Consilium vocantis Bernardi spernit: sed ictu sapere discit.

Educitur ex carcere prodigiosè.

tyrocinium, BERNARDO ad Claræ-vallis fundationem emisso non tam in socium laboris, quàm sublevamen datus es. Curas œconomiæ in te reposuerat: quas tanta charitate administrasti; ut ipse BERNARDUS testatus sit: te, cùm plus omnibus laborares, minùs omnibus accipere solitum: ita ut, cùm alijs omnibus necessaria ministrares, tu sæpe egeres in pluribus. *Ego*, inquit, * *vocitabar Abbas; sed ille præerat in solicitudine. Tibi debeo, si profeci, si profui: cur enim securus intus non essem, cùm te scirem agentem foris manum dexteram meam, lumen oculorum meorum, pectus meum, linguam meam?* Cæterùm quàm unicè spiritus BERNARDI ex te, & ex illo tuus, utriusque ex DEO penderet, in itinere Romano eluxit. Nam cùm Viterbij subitanea febris te ad extrema deduxisset: cum lacrymis & gemitu ad orationem prostratus pijssimus Pater: *Expecta*, clamabat, *Domine Deus meus, usque ad reditum: restitutum amicis, tolle illum, si vis, & non causabor.* Recepta igitur quammox sospitate, & expeditis negotijs, reducem, pristina febris, quasi pactorum fidem exacturа, denuo adoritur: quâ ingravescente, circa medium noctis, quam inter mortales ultimam habuisti, inopinatò

Agit œconomũ in Clararavalle

* *serm. 26. in Cantic.*

In Italia moribundo sospitatem impetrat Bernardus

cantare

cantare psalmum hilari voce cœpisti: *Laudate Dominum de cœlis. &c.* Accitus BERNARDUS, admirans simul, & exultans, hæc ultima verba, lætitiæ causam exponentia, audivit: *Quanta, ajebas, dignatio Dei, Patrem hominum esse! quanta hominum gloria, Dei filios esse & heredes! nam si filij, & heredes.* Plura locuturum, vires destituêre: nec aliud percipi potuit, quàm hoc extremum suspirium: *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.* Id multis instar prodigij visum est, quòd te amantissimus germanus siccis oculis terræ mandaverit; cùm neminem aliàs filiorum sinè lacrymis sepelire soleret. Sed deflere nimirum non poterat, quem jam lætari inter beatos cœli cives, te illi divinitùs felicitatem tuam revelanre, sciebat. *Vinctum me esse peccatorum meorum catenis non ignoras, ô beate! Tu cum dulcissimo germano advola; educ miseram animam meam, jam quidem de dira servitute peccati, & post superatam feliciter tuo patrocinio mortis luctam, ad gloriæ tuæ consortium.*

Cantãs moritur.

Cur siccis oculis à S. germano sepultus.

S. BERNARDUS, *ser. 76. in Cant.*

Nónne sanctorum vox est: Transivimus per ignem & aquam, & eduxisti nos in refrigerium? [*ps. 65.*]

Beati in cœlo nobis gaudẽt

succurrere. 65.] *Quid?. ipsi transierint, & nos in medijs ignibus & fluctibus derelinquent, nec saltem manum porrigere dignabuntur periclitantibus filijs? Non est ita.*

14. Junij. 18. Cal. Julij.

Passi anno 1180. GEneroſi Martyres, Milites TEMPLARII: ſic dicti, quòd urbem, ac Templum Jeroſolymitanum veſtris armis contra Gentiles, pro communi reipublicæ Chriſtianæ bono defendendum ſuſceperitis. Leges, ſeu vivendi methodum vobis petentibus, ex mandato Concilij Trecenſis, præſcripſit, magnus ille ſacrorum bellorum Dux BERNARDUS. Veſtis erat ad normam Ciſtercienſium alba, ſcapulari nigro diſtincta: idem Vexillis color: & in ſacramento militari poſt DEUM ac Sanctos, Superiores Ciſtercij primi nominabantur. Inter alia munimenta caſtrum validum impoſuiſtis ripæ Jordanis, Vadum Jacob appellatum, frenum fluvij, hoſtibus maximè inviſum. Ad quod expugnandum Saladinus, Turcarū tyrannus, vi improviſa totius

Milites Templarij, Ciſtercienſes.

totius regni vires effudit, & quotquot vivos in poteſtatem redegit, ſerrâ medios per latera diſſecuit. Licuit barbaræ crudelitati ſic in corpora fævire: at fallitur, ſi ſibi de victoria blanditur; dum invictos animos veſtros ad æternum inter cœlites triumphum tranſmiſit. *Tanti vos cœlum emiſtis: mihi ſanè in documentum obſervatu digniſſimum: quo diſcam, illud nondeſidiâ, ſed laboribus eſſe venale: nempe, violenter rapiendum.* Cœlum ſuo pretio vequale eſt

B. MENCIA, Fundatrix, & Abbatiſſa monaſterij de Arroyo: quæ nuſquam fuiſti parcior, quàm in admittendis commoditatibus, quibus caro nutritur: nullibi profuſior, quàm in fundendis precibus, lacrymis, & flagellorum verberibus innocenti corpuſculo tuo infligendis. Noveras nimirum, hæc eſſe monilia, quibus anima redditur digna ſponſi cœleſtis amoribus. *Excita animam meam ad ſimile ſtudium placendi illi ſoli, qui licèt non eſſet Bonitas de ſe amabiliſſima, tot tamen beneficijs ab æterno exhibitis, & in æternum promiſſis, utique meretur amari.* *S. BERNARDUS, ſerm. 64. in Cant.* *Floruit circa annum 1160.* Amor DEI.

Da mihi animam, quam frequenter Verbum ſponſus inviſere ſoleat; cui familiaritas auſum, cui guſtus famem, cui Anima ſponſa Chriſti.

cui contemptus omnium, otium dederit: & ego huic incunctanter assigno vocem pariter, & nomen sponsæ.

15. *Junij.* 17. *Cal. Julij.*

Floruit anno 1214.

B. AGNES, monialis Rameyæ, felix familiaritate B. Idæ, cui, innocentiam tuam non ignoranti, eras inter pias sancti amoris curas. Et quemadmodum vera charitas in eo consistit, ut amans felicitatem dilecti desideret; ita pia virgo de te solicita, apud Sponsum, per quotidianas revelationes sibi familiarissimum, de tuæ salutis futura expectatione inquirebat: cui Servator locum amœnissimum ostendit, in quem primo statim post mortem momento sis admittenda. Oraculum hoc suâ itidem præsentiâ Christus confirmavit; te gratiæ cœlestis plenitudine adeò mirabiliter inundans, ut diu soli spiritui vita remanserit, corpore sinè sensibus immobili. His favoribus initiata, in tanta puritate vitæ cursum absolvisti, ut nemo dubitaverit, te inter prudentes virgines ad nuptias sponsi receptas, numerandam. *Imitare etiam nunc sanctam tuam magistram, & sicut*

Miro modo divinâ gratiâ inundatur.

ſicut illa tibi precibus dona cœleſtia impetravit: ita tu facias, ne triſtiſſimam ſponſi vocem cogar audire: Neſcio vos: ſed apertam videre & introire merear miſericordiæ januam.

B. ABRAHAM, verè fidelis adminiſtrator ſanctæ familiæ tuæ in monaſterio de Pratea: qui ut magni nominis etymon per omnes Patriarchę virtutes exprimeres, de nobili familia paternæ domûs egreſſo, una hereditas erat Paupertas. Iſaacum immolavit ſacrificium afflictionis ſpontaneæ, quâ carnem non ſimplici morte trucidâſti. Nec defuit clara filiorum poſteritas, ex illibato puritatis flore progenita. His nimirum meritis viam tibi ſtraviſti ad Terram Promiſſionis. *Floruit circa annum* 1180.

Impetra mihi à Deo cor fidele, id eſt, fide vivens, illuminatum, & ardens. Cœcum, imò mortuum eſt cor meum, niſi hoc vitali ſpiritu vivat. Fides.

S. BERNARDUS, ſer. 76. in Cant.

Quid non invenit fides? Attingit inacceſſa, deprehendit ignota, comprehendit immenſa, apprehendit noviſſima; ipſam denique æternitatem ſuo illo vaſtiſſimo ſinu quodammodo circumcludit. Fidenter dixerim: Æternam Fidei vis immēnſa.

nam, Beatámque Trinitatem, quam non intelligo, credo: & fide teneo, quod non capio mente.

16. Junÿ. 16. Cal. Julÿ.

Obÿt anno 1246.

S. LUTGARDIS, virgo Brabantina: cui cùm parens ampliſſimam dotem, cambio in dies affluente augendam, deſtinaviſſet, neque connubium tibi diſpliceret; Chriſtus ſui ſacratiſſimi Lateris vulnus tibi oſtendens, cor tuum adeò ſui amore ſauciavit; ut jam duodecim annos nata, nuptijs tuis inhiantes, fugâ ad monaſterium D. Catharinæ declinaveris; & eorundem deinde inſidias non ſinè miraculo, ac vaticinio de mox ſecuto temeratorum interitu, evaſeris. Sacrato virginitatis velo ſub legibus Benedictinis donata, ab omni quorumcunq; hominum alloquio te abſtrahens, verba cum unico Patris æterni Verbo miſcebas. Cúmq; non deeſſent æmulæ, quæ te ſingularitatis, brevì evanituræ ſuggillarent; ipſa Virginum Regina, non ſolùm perſeverantiæ te admonuit; ſed etiam de quotidiano gratiæ divinæ augmento ſecuram reddidit. Quin ineptarum ſiniſtram

Chriſti amore ſaucia-tur.

Silentio ſtudet:

& à B. V. laudatur.

nistram de te opinionem prodigijs, in carum conspectu patratis, emendavit cùm te in festo Pentecostes modulantẽ hymnum, *Veni creator Spiritus*, ultra duos cubitos à terra elevatam; & aliàs tempore Vigiliarum, immensi luminis jubare rutilantem viderunt. Vernum ætatis tuæ tempus hi radij illustrabant. Postquam verò Sol Justitiæ te æstiva sui amoris flamma incendit; planè, sinè fabularum commento, Solem esse in Virgine, manifestum erat. Unde, cùm divinitatem quandam spirarent omnia, quæ à te fiebant, solo manuum tactu, aut salivâ (quam moniales, te non observante, ex humo studiosè colligebant) omni morborum generi medebaris. Sed quàm utile alijs tam grave tibi fuit hoc morbos sanandi donum: quòd accurrens ad petenda beneficia multitudo, te à gustu internæ dulcedinis importunè avocaret. Id ergo in alium favorem converti à dilecto flagitâsti: qui in vota tua pronus, mysticos psalmorum sensus tibi aperuit: ita ut non solùm intellectu caperes, quod verba sonant, sed etiam vaticiniorum arcana, quæ ore Regij vatis Spiritus Divinus olim effuderat. Animadvertebas non fatigari, sed ad majora semper munera provocari liberalissimam

Sublimis in aëre pendet.

Miracula patrat.

Psalmorum intelligentiâ donatur.

lissimam Sponsi manum: qui cùm jam ultrò promitteret, te, quidquid rogaveris, accepturam; nec enim esse, quod ipse tibi aut nollet, aut non posset largiri: Cor ejus Divinum, ausu simplicissimo petijsti. Illo autem tuum sibi vicissim vendicante; lis felicissimâ utriusque cordis permutatione dirempta est. Ex quo tempore nulla unquam cogitatio, quæ non cœlo digna esset, ne à longè quidem animum tuum pulsavit. Verùm quomodo cor illud Divinum in te viveret, sanguine (ut cordis est indoles) non nisi suo nutriendum? Hîc iterum rarâ felicitate experta es, non defuisse cordi suo, qui non defuit tibi. Nam cùm aliquando ad decantandas noctu divinas laudes properares, in ostio Ecclesiæ te excepit in sua Cruce suspensus Servator: qui dextro brachio te suaviter amplexus, os tuum Vulneri pectorali admotum, verè torrente voluptatis, pretiosissimi cruoris sui, inebriavit. Nec ignota esse poterat, licèt solertissimè celares, nobilis hæc inundatio sacri amoris: spiritus enim, ex ore tuo emissus, balsami odorem, & humoritidem inde profluens, mellis plusquam humanum saporem spirabat. Quamvis autem omnium scientiarum thesauri in corde tuo, utpote jam sortem

Cor suũ cum Jesu permutat.

Ex Latere Jesu sanguinem bibit,

prodẽte corpore miraculum.

sortem mortalium supergresso, essent reconditi: eosdem tamen ad sublimius lumen elevatura DEI Sapientia, ad te misit dilectum suum Joannem: quem in forma rutilantis aquilæ vidisti ad te pervolantem, tanto splendore pennarum illustrem; ut radios in omnem latè terrarum orbem diffundere videretur. Is ore suo ad tuum admoto, verè *eloquium ignitum vehementer* pectori tuo instillavit. Deinceps enim homines eruditione clarissimi sublimitatem sermonis tui obstupescentes, nulli humano intellectui pervia Divinitatis arcana ex te cognoscebant. Sæviente Albigensium hæresi, ad placandam Numinis iram, suadente Misericordiarum Matre, septenne jejunium in pane & zytho suscepisti: non admittente ventriculo quidquam alterius cibi, licèt jubente obedientia sumere tentares. Accidit per abstinentiæ illius pœnalis dies prodigium, cui simile nulli, quantum mihi constat, annales prodidere. Optimus erat subinde corporis tui habitus, non secus, ac si lautissima mensa fuisset apposita. Quæ res eo tantùm die in te fuit observata, quo è sororibus aliqua ob infirmitatem meliùs in cibo potúq; est habita. Sic dum te atterebant mundi scelera, alebant alio-

Cœlestis theologia illi infunditur.

Septem annorũ jejuniũ suscipit

refecta interim admirabili prodigio.

rum beneficia,& esurie exhausta membra saginabat charitas extra naturalem (ut loquuntur philosophi) suæ activitatis sphæram. Irretitus erat celeberrimus ea tempestate Jacobus de Vitriaco (cui donum dicendi pro suggestu impetraveras) periculosis, nondum tamen vitiosis amoribus: quos ut ex ejus etiam nolentis corde DEUS expelleret, precibus importunis obtinuisti: prout ipse postmodum hunc extraordinariæ benevolentiæ favorem, gratianimi ergo, posteritati admirandum, scripto testatus est. In oratione privata adeò Divini amoris igne exæstuare solebas; ut digiti copiosas olei guttas stillarent, salutares illis, qui in morborum medelam eas adhibebant. Moris antiqui fuerat, ut post certum annorum à tyrocinio numerum moniales publico ritu ab Episcopo consecrarentur. Quam cæremoniam cùm tibi unà cum alijs sacer Antistes impenderet, visus est imponere tibi corollam auro fulgidam, dum reliquorum capita serto, ex cingulis lineis contexto ornaret. Cantantis in choro tam amabilis vox erat; ut omnium corda ad miram devotionem incenderet: modulatore nimirum utebaris Agno cœlesti; qui non rarò conspectus est sub psalmodia in humeris

Alijs à Deo donatis, licèt ignaris exorat.

Grantis digiti stillant oleum medicinale.

Aurea corona illi divinitùs imponitur.

humeris tuis quiescere. Anno ætatis vigesimo quarto in Abbatissam electa, tam graviter sub onere illo gemuisti; ut post paucos menses, probante consilium ac dirigente Servatore, clandestinè (ne scilicet filiarum lacrymæ cor abiturientis expugnarent) ad Aquirense Cisterciensis Ordinis monasterium recesseris: dolore quidem incredibili illarum, quas deseruisti, sed nullo damno: precibus enim tuis (quibus apud DEUM omnia poteras) eisdem ita providisti; ut & Matrem tibi succedere dignam, & admirabile bonorum omnium augmentum nactæ fuerint. Gratulabatur interea, ac summopere laudabat Regina cœlitum, quòd Institutum Cisterciense, singulariter sibi dilectum, fueris amplexa. In eodem te proposito confirmabant, quotidiana Angelorum præsentia, & infinita alia prodigia: quæ omnia recensere, nimiæ foret prolixitatis. Sic felicem animum unicus timor angebat; ne scilicet ad regendi curas te obedientia denuo compelleret: id quippe plura Gallię monasteria expetebant: hanc tamen tristitiam sustulit cœlitùs impetrata linguæ gallicæ imperitia; intrà annos quadraginta vix totidem verba capiens. Fatis ea tempestate raptus Innocentius III.

Transit ad Cisterciense:

gratulante Deipara.

Præpanitimet

& obicem pa-nit.

tristi habitu se tibi spectandum dedit.

Juvat animas in Purgatorio.

At paucis inde diebus elapsis lætior redijt: postquam nempe orationum tuarum ariete, vectes ergastuli piacularis ferreos confregisti. Eâdem machinâ plurimis clausos cœlorum fores reseraviſti. Quin & ipse serpens antiquus, cùm tua illum innocentia longè à te abarceret, victorias tuas sensit in alijs.

Dæmoni imperat.

Illudebat tenebrarum ille princeps, lucis angelum mentitus, cuidam moniali: quo per spiritum cognito, nequissimum hospitem non tantùm in exilium relegâsti, sed eo etiam pro cursore usa, B. Simonem Conversum ex Alna pro eâdem afflictâ preces fundentem, accersisti: cum quo junctis devotionis viribus effecisti, ut illa virgo, ab uno extremo ad alterum (*Nec enim ad sapientiæ caducæ placita adstringuntur Influentiæ cœlestes*) felici transitu, deinceps Angeli divino lumine clari consortio gavisa fuerit.

Anhelat ad martyrium.

Imparia erant excelso animo tuo hæc, quantumcunque sublimia virtutis supernæ dona; quamdiu non dabatur occasio, quâ dilecto tuo Sponso Sanguinum, parem amoris vicem rependeres. Itaque crescebat in dies desiderium sustinendi Martyrij: nec desijt augeri; donec ruptâ intestinorum majori venâ, effuso undequaq; cruore

cruore vestimenta à vertice ad calcem usque immaduerint. Ex quo dolore languentem consolatus est, suis quoq; stigmatis rubescens, Amator tuus, pol licitus; te ex his rosis texuisse tibi coronam, quali nunc in cœlo S. Agnes triumpharet. Nec stetit ille sanguinis torrens; toties corpus rubeo colore tingere solitus, quoties Dominica Passio tibi meditationis erat materia: capillis quoque eundem colorem referentibus. De quibus cùm cincinnus clam te, pervim contemplationis absorptâ, fuisset abscissus, tam diu rubicundus apparuit, donec statuta horarum partitio te ad alias functiones avocaverit: redeuntibus illico in nativum colorem crinibus. Porrò pro communi orbis salute injunctum cœlitùs septennalis jejunij supplicium, eâ, quâ priùs, mentis alacritate suscepisti: quo vires tuas nimiùm attenuante, ad Epulum Divinum à duobus cœlestibus ephebis, comitante Virginea Matre, deduci conspecta es. Fuerit sanè corpus infirmum ac languidum; sed incolume experiebantur, qui ex tota Brabantia quotidie Aquiriam petebant, & à quacunque, seu animi seu corporis ægritudine, tuo auxilio liberabantur. Quæ tamen tam mirabili modo peragebas; ut ne momento

S. Agnetis martyrium sustinet

Passionem Christi meditata, sanguine perfunditur.

Ab Angelis ad S. Communionẽ ducitur.

mento unico mens ab unione Divina abstraheretur. Imò cùm perennes pro mundi sceleribus lacrymæ usum oculorum aliquot ante obitum annis corrupissent, nihil hebetato interiore visu, ad cœlorum altissima, & intimos aliorum cordium recessus penetrabas.

Oculis orbatur.

Tria à Christo ei ante mortem injunguntur.

Sub idem tempus tria tibi præstanda Christus demandavit: Ut nempe totius orbis nomine Æterno Patri, pro effusis in suas Creaturas beneficijs gratias referres: Inde, ut peccantibus veniam à Divina misericordia exorares: ac denique, cùm felix ad patriam transitus vicinus sit, ut sepositò mœrore, cor tuum cœlestibus gaudijs immergens, futuræ te gloriæ præpararet. Quibus fidelissimè expletis, inter lætissimos Angelorum cantus ad thalamum amantissimi Sponsi conscendisti. Sanctitatis tuæ verè mirabilis memoriam hodiedum conservant innumera prodigia, quæ in supplices è glorioso tumulo diffundis. *Nunquam desponder salutis recuperandæ spem æger, quamdiu à medicis non deneganur remedia. Hac ego fiducia tibi gemitus meos exhibeo. Nihil tibi infernis degenti denegavit Deus; minùs denegabit jam in cœlis gloriosæ: præsertim si more consueto pro peccatoribus orans petieris animæ meæ miseræ salutem.*

Miraculis & hodie clara.

Spes salutis.

S. Ber-

S. BERNARDUS, *ser. 83. in Cant.*

Docuimus, omnem animam, licèt oneratam vitijs, peccatis irretitam, deputatam cum his, qui inferno sunt: hanc in sese posse advertere; non modò unde respirare in spem veniæ, in spem misericordiæ queat; sed etiam unde aspirare audeat ad nuptias Verbi, cum Deo inire fœdus societatis non trepidet. Pœnitentis fiducia erga DEUM.

17. Junij. 15. Cal. Julij.

B. FERDINANDE, Princeps Lusitaniæ, & sacræ militiæ Avisiensis, sub Instituto Cistercienſi, Magister generalis: qui à Mahumetanis per insidias in Africa captus; post multas contumelias & ærumnas animo, qui regium Christianúmque Heroëm decebat, superatas, in squalido carcere vitæ simul & longo martyrio finem imposuisti. Corpus in capsa lignea è mœnibus suspensum, cœlestis per noctem splendor, aliáque prodigia illustrârunt. *Etiam meum vitæ cursum aliquando capsa lignea claudet: in quam si me piâ novissimorum* Passus anno 1443.

morum consideratione abjicerem, quàm salubria de instituenda vitæ ratione consilia illinc afferrem!

Floruit anno 1229.

B. THERESIA: quæ soluto connubio, quod cum consobrino contrahere coacta fueras, geminam dotem, à natura & fortuna acceptam, ad monasterium Lorvanienſe transtuliſti. Hîc ſuſcepto Ciſtercienſi habitu, experimento diuturno didiciſti, quanto feliciùs nupſeris caſtiſſimo Sponſo Sanguinum, quàm conſanguineo. Mutuos enim utrimque amores oſtendebat tum ſanctimonia vitæ, tum poteſtas admirabilis patrandi prodigia: namq; ſolo ~~aurpſeus claudio reddebas mem~~brorum ſoſpitatem: plures jamjam ſpiritum efflaturos, eodem remedio ex mortis faucibus eduxiſti. Cùm deniq; non ignota obitûs hora adeſſet, ad Eccleſiam te duci rogans, demiſſis in terram genibus te DEO, ſub Panis forma præſenti, dein circumſtanti ſororum cohorti commendâſti. Omnium ora lacrymis obruebantur: cùm tu lætiſſima voce canticum Marianum modulari incipiens, non antè tacuiſti, quàm poſt illum verſiculum: *Suſcepit Iſraël puerum ſuum:* ubi caput manibus excipiens, exſpirâſti. In eo autem corporis ſitu diu immobilem, odoris planè peregrini

Prodigiorum modus mirabilis:

uti & mortis.

peregrini fragrantia, & lux cœlestis, utraque per totam domum diffusa cingebant: quibus cum recondito in terram corpusculo disparentibus, lucem aliam supplices ad sepulchrum per innumera beneficia invenerunt. *Vulgaris loquendi modus est, eum, qui vitam exuit, à morte prostratum. Sed succubuit in hoc duello prædo immanis, dum te reliquit erectam. Tu me ab animæ casu conserva immobilem. Cadat corpus, quacunque hora Deoplacuerit: modò letali hostis ictu anima non prosternatur.* Mors felix.

S. BERNARDUS, ser. 85. in Cant.

Impulsus, eversus sum, ut caderem. [*psal.* 117.] *Impulsor diabolus est, impulsor mundus, impulsor homo. Quis iste homo sit, quæris? Quisq; sui. Noli mirari. Usqueadeo homo impulsor sibi est, & suimet præcipitator; ut non sit, quod ab altero impulsore formides, si ipse à te proprias contineas manus.* Cadendi causa quisque sibi est.

18. *Junij.* 14. *Cal. Julij.*

BELISABETH, monasterij Schœnaugiensis Abbatissa: quæ anno ætatis *Floruit anno* 1275.

ætatis duodecimo mundum valere jussisti. Per totidem deinde annos, si quæ vanitatis in te supererant reliquiæ, per exquisitos cruciatus adeò expulisti; ut gloriari meritò potueris, te mundo, tibíque illum esse crucifixum. Itaque animus vinculis terrenis liber toto impetu ferebatur ad sidera, quæ quasi desiderijs tuis famulantia, lucem tibi præferebant, quâ, quoties volebas, oculos ad Seraphinos usque evibrabas. Sed ne oculi tam sublimis aspectu luminis læderentur, ipsa cœlitum Regina, vel alij sanctorum chori, ad te quotidie, præsertim in diebus festivis, descendebant. Ex quorum colloquio admirabilem illam scientiam hausisti, quam scriptis à te de rebus divinis libri exponunt. Nec lingua duntaxat, sermonis latini, sinè docente perita, prodigiosum erat instrumentum, sed etiam oculi plusquam humana acie vigebant; dum sacrosancti Panis Species, sub vero carnis colore & forma conspiciebas. Quo suavissimo cibo tandem in Viaticum sumpto, eò perrexisti, quò te ingentia merita præcessere. *Hanc unam ex libris tuis doctrinam inscribe cordi meo: ut quoties ad sacram synaxim accedo, non aliter me parare studeam, quàm si primo post sumptionem momento sim moriturus.*

Rigor vitæ.

Cœlorũ arcana inspicit.

Multa scribit admiranda.

Hoc

Hoc exercitio diripiam morti è manu, ſuum amaritudinis telum, quod unum eſt, antecedens formido.

B. CADUCANE: cujus eruditionem, non minùs claritate ſtemmatis, quàm pietate illuſtrem, ſuſpiciens Inſula Britannica, ad Epiſcopatum Benchorenſem evexit. Quam dignitatem ita ſuſtinebas; ut & oves concreditæ manſuetum, & lupi non inermem ſuo baculo paſtorem experirentur. Poſt labores tandem graviſſimos etiam tibimet vigilaturus; relictâ Pontificali tiarâ, monachum in Dorenſi cœnobio induiſti: ubi reſumptis utilitatis publicæ curis, ſtylo commendâſti, quæ pro ſuggeſtu olim declamaveras. Te autem in dimiſſo honoris faſtigio etiam ſubeſſe didiciſſe, oſtendit humillima converſatio, quâ ultimæ ſortis fratribus inferior haberi deſiderabas. In qua pietate conſeneſcens, mortem famâ ſanctitatis celebrem oppetiiſti. *Ubique mihi verbis & exemplis commendatur humilitas: jubeor eſſe ſicut parvuli, aliàs regnum cœlorum non intraturus. Ne talia deinceps abſque fructu audiam, impetra mihi ſupernè gratiam, quali te Deus donaverat, & ſine qua me nôſti virtutem hanc nobiliſſimam conſequi non poſſe.*

Obiit anno 1225.

Duæ Epiſcopi virtutes.

abdicat Infulã.

Libros ſcribit.

Humilitas.

S. BERNARDUS, *ser. 85. in Cant.*

Humilitatis encomium. *Magna, fratres, magna & sublimis virtus humilitas; quæ promeretur, quod non docetur: dignæ adipisci, quod non solet addisci: digna à Verbo, & de Verbo concipere, quod suis ipsa verbis explicare non potest.*

19. Junij. 13. Cal. Julij.

Promotus año 1149. B. JOANNES: quem cùm sanctus BERNARDUS inter filios suos laudatissimum invenisset, ad condendam Laudem, seu monasterium Laudense in Belgium misit: nempe ut tibi majorem offerret segetem comparandæ laudis. Quam copiosè collegisti regimine sapientiâ & virtutibus pleno; præcipuè fervidâ diligentiâ, cantandi graviter & decorè laudes divinas: quas æternùm cum beatorum choris modulaturus, feliciter ex hac vita transivisti ad immortalem. *Doce me toto, ut ajunt, pectore ad laudem incumbere: non quam ab adulantium vanitate stulti venantur, sed, quam tu tantopere amâsti, divinam, & cui nihil præponendum, S. Regula jubet.*

Laus divina

B. HER-

B. HERTWICE, monasterij Hem- *Obijt*
menrodensis Prior: qui cùm munus il- *anno*
lud in magna, sed hominibus ignota, 1221.
sanctimonia sustinuisses, in ipsa tan-
dem ultima vitæ hora aperuisti, quàm
te amaverint superi. Fatali enim mor-
bo cùm mox moriturus esse videreris,
subitò receptis viribus, orantes circa
lectulum fratres ad suas quemq; fun-
ctiones discedere jussisti, altera die eâ-
dem horâ redituros; tunc enim à Do-
mino te ex hac miseriæ valle educen- *Angeli*
dum. Rediere quidem illi statutâ ho- *accinũt*
râ, sed non soli: suavissimus enim An- *mori-*
gelorum cantus fratrum psallentium *bundo.*
vocibus auditus est misceri. *Moriendi*
modum definit vitæ methodus. Grande, si Mors
agnosceremus, beneficium Dei, tam grave est echo
negotium arbitrio nostro relinquentis. Tu vitct.
me bene mori optantem, doce bene vivere.

S. BERNARDUS, ser. 65. in Cant.

Qualem te paraveris Deo, talis opor- DEUS
tet appareat tibi Dominus. Cum san- omni-
cto sanctus erit, & cum innocente in- bus est
nocens erit. Quidni & cum amante omnia.
amans, & cum vacante vacans,
& cum intento intentus, &
cum solicito solicitus?

20. Junij. 12. Cal. Julij.

Circa annum 1170. B. MACHARI, Bonæ Vallis Conversi: qui inter alia religiosæ vitæ documenta didicisti, Obedientiæ perfectionem in eo sitam, ut cæcis propriæ voluntatis oculis, actiones ad illius præscriptum dirigantur. Animo itaq; in hac pia cæcitate firmato, cùm aliquando ex agro ad monasterium properares, fluvium latitudinis, & altitudinis spacioſæ non aliter superavisti, quàm si per medios solidósq; campos gradereris: stupentibus, qui in vicinia spectabant, messoribus. *Sic nullum non genus incitamenti ad amandam obedientiam suppetit. Tu ora, ut juvante Divina gratia, rapidum voluntatis propriæ torrentem, omni pietati infestum, forti obedientiæ pede superem.*

Ambulat super aquas.

Obedientia.

Circa annum 1250. B. BENIGNA, Uratislavienſis monasterij in Polonia sanctimonialis; quę à Tartaris illam regionem igni ferroq; devastantibus capta, &, cùm à Fide dimoveri non posses, post horrendos cruciatus occisa, sacrum virginitatis velum purpurâ glorioſi sanguinis tinxisti. *Jus ad cœlum sinè meritis sperare, non spes est, sed præsumptio. Quid ergo me fiet,*

demeritis

demeritis tam gravibus oppressus, & meritorum nullorum conscio? Unum nempe superest remedium, ut tu Deum exores ad suæ Passionis merita mihi misericorditer donanda. In hoc spem meam repono.

S. BERNARDUS, ser. 61. in Cant.

Ego fidenter, quod ex me mihi deest, usurpo mihi ex visceribus Domini; quoniam misericordiâ affluunt, nec desunt foramina, per quæ effluant. Meritum proinde meum, miseratio Domini. Non planè sum meriti inops, quamdiu ille miserationũ non fuerit. Merita nostra ex viscerib. Christi.

21. Junij. II. Cal. Julij.

B. EUSTACHI: qui in Baudeloënsi sylva, dum prima monasterij fundamenta ponerentur, tum paupertatis & laborum diuturnâ tolerantiâ, cùm vitæ puritate meruisti inter sanctos loci illius Fundatores, cum æterna laude numerari. *Quàm nobile ædificium posset ego in corde meo Divinæ majestati construere, si priùs horridum vitiorum spinetum exscinderem. Tu me in hoc non levi, ut experior, labore sudantem adjuva.* *Floruit anno 1197.* Vitia eradicãda.

B. CON-

Obijt anno 1191.

B. CONSTANTINE: quem mirabilium BERNARDI operum appendicem non immeritò dixerim. Etenim cùm per Campaniæ Comitis sententiam publicè ad scelerum tuorum supplicium ducereris, jamjam futurus infamis ligni longa appendix: inopinatus (an fortè vatidico suo spiritu adductus?) BERNARDUS occurrit pompæ ferali; funémque, qui è collo tuo pendebat, arripiens, renitente primùm, mox consentiente Judice, te ad Claramvallem deduxit, graviore, si mora temporis, leviore, si modus, & meritum spectetur, cruce suffigendum.

S. Bernardus eum à laqueo liberat.

Pœnitentia rigida.

In eâ enim ultra triginta annos constantissimè perseverans, opere ostendisti, feliciùs, versa jam vice, te illam ferre, quàm te ipsa portâsset. Vivendi igitur ista lex erat, ut præter panem & aquam nihil gustares: diem labores & preces implerent: nox ternis, quaternísve flagellationibus, quasi totidem vigilum militarium stationibus, distingueretur: oculi denique semper in terram defixi, perpetuos lacrymarum imbres effunderent. Ut dubium omnino non fuerit, te ex cruce ad gloriam, de fletu ad gaudium, beato vitæ & miseriarum fine transijsse. *Quis de infinita Dei misericordia desperet, cùm te ex scelera-*

tissimo

ratissimo, & jam damnato latrone, videt mutatum esse in monachum, sanctitatis titulo dignum? Sed & quis non imitetur pœnitentem, qui se noverit pariter nocentem? Jam cœlo intulit pedem, cui pœnitentia desierit esse amara. Pœnitentia.

S. BERNARDUS, ser. 61. in Cant.

Quid enim, si multorum sim mihi conscius delictorum? Nempe ubi abundavit delictum, superabundabit & gratia. Et si misericordiæ Domini ab æterno usq; in æternum: ego quoq; misericordias Domini in æternum cantabo. Spes in misericordia DEI.

22. Junij. 10. Cal. Julij.

BARNOLDE, Villariensis Conversę; qui tanta severitate in gulæ vitium animadvertisti, ut ex abstinentiâ denique nata fuerit totalis inedia; stomacho nullos omnino cibos pacificè recipiente. Quam ob causam cùm in manifesto vitæ periculo, auxilia humana nihil proficerent, pio errori remedium cœlites submiserunt: dum secundùm quietem visa tibi est S. Maria Magdalena *Floruit anno 1222.*

Abstinentia rigida.

Magdalena leni pectoris attactu molestiam omnem abstergere. Ita viribus repentè auctus ad nova prælia appetitum vocâsti, escas quidem admittens, sed usqueadeò modicas viléque, ut à prodigio continuo nihil abfuerit, sic vitam sustentare. Integram nempe famem allaturus eras ad mensam cœlestem, ad quam te tandem beata mors invitavit. *Sospitatem animæ & corporis invenit, qui gulæ gulam fregit. Tu tange pectus meum, & move ad veræ sobrietatis, si non abstinentiæ rigidioris amorem.*

Passus anno 1222.

B. SERLO, Meylrosæ in Anglia asceta, doctrina & pietate insignis: quarum virtutum intuitu te B. Adamus, Cathenensis Episcopus, in coadjutorem, & Verbi DEI ministrum assumpsit. Cùmque ambo Jura Ecclesiastica strenuè defenderetis, ab impijs invasoribus, post plagas & vulnera, in flammantem furnum injecti, pro Justitia Martyres evolâstis in cœlum. Nec inulta sæviebat impietas, tortoribus illis perpavenda mortis genera illico consumptis. *Utinam dignaretur Deus cor meum injicere in ardentem furnum amoris sui! quàm gratum illi offerrem holocaustum, si redacto in cineres & nihilum omni vitioso amore, solo illo vere vitali calore viveret anima mea!*

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 83. in Cant.

Solus est amor ex omnibus animæ motibus, sensibus, atq; affectibus, in quo potest creatura, etsi non ex æquo respondere auctori, vel de simili mutuam rependere vicem. Amor DEI.

23. Junij. 9. Cal. Julij.

B MARIA de Ægnies, admirandæ sanctitatis virgo: quæ sub habitu & Instituto Cistercienſi solitariam vitam professa, totam Leodiensem provinciam virtutum tuarum famâ replevisti. Felices se existimabant viri undequaque clarissimi, si familiari alloquio tuo, per angustæ fenestræ cancellos frui concederetur: quos nunquam sinè multo spirituali profectu à te dimittebas. Hi cùm eandem ob causam frequenter accederent, non rarò te orationi intentam, & unà cum MARIA Deipara in aëre sublimem offendêre. Sentiebant interea à te matrem pauperes, quos consilio, & auro hinc inde emendicato sublevabas. Medicam manum laudabant morbis desperatissimis cruciati, quos tamen non antè donare sospitate

Obijt anno 1213.

Orans elevatur à terra.

sospitate corporis solebas, quàm illis animæ curam persuasisses. Mulierem fortem metuebat stygius hostis,,quem designatis à Servatore armis, jejunio nimirum & oratione, profligabas pro libitu. Inter innumera visa cœlestia, aspiciebas aliquando sanctissimum Patrem BERNARDUM in eminenti quadam gloria, alis ornatum, ea specie, quâ à pictoribus Angeli repræsentantur. Cujus rei causam scisitanti respondit: pennas illas indicare sublimem spiritum, quo inter mortales olim degens, in altissima Scripturæ arcana,& per raptus nulli homini notos, ad Seraphinos usque pervolaverit. Felici tandem ex hac vita migrationi te quadraginta dierum ab omni humano cibo abstinentiâ præparâsti. *Doceme imitari solicitudinem tuam, qua,te ad felicem mortis horam parâsti. Veniet,& fortè cùm minimè* putavero, *veniet momentum, in quo sanguineis lacrymis, si daretur, unicam horam, huic negotio impendendam, emerem, quarum nunc multa millia otiosè transire permitto.*

Dæmones fugat.

S. Bernardus apparet alatus.

Præparatio ad mortem.

Obiit anno 1112.

B. FELIX: qui cum sancto Roberto ad Cistercium migrans, unum ex illis primis luminaribus eras, quæ sylvæ ignobilis tenebras converterunt in *lucem magnam.* Cùmque tibi morituro

sanctus

ſanctus Abbas Stephanus aſſiſteret, de tua etiam poſt mortem obedientia indubius, mandavit; ut mox, ubi inter cœlites fueris admiſſus, certum ſibi referas nuncium, quidnam de S. Ordine DEI providentia ſtatuerit. Quod ſinè mora præſtitiſti, viſus illi multo ſplendore cinctus, promitténſque brevi futurum ingens Ordinis incrementum. Atque ut te adhuc filium obedientiæ exhiberes, non niſi accepta, ut vivus conſueveras, Benedictione, ad beatas ſedes te recepiſti. *Felix eras nomine, ſed obedientiâ felicior, utpote quæ te ad felicitatem æternam deduxit. Infelicia proinde ſunt propriæ voluntatis mancipia, quæ ſequaces ſuos hìc animi libertate deſpoliat, quâ nihil dulcius; & ibi flammis cruciat, queis nihil horribilius. Clara optio, utra ſit pro duce eligenda.*

Obedientia poſt mortẽ.

Obedientiæ felicitas.

S. BERNARDUS, Tr. de cõtem. mũ.

Pone propriam voluntatem, & jugum, tam importabile, quàm multiplex abjeciſti. Non eſt dominus crudelis ad illam: non eſt tyrannus tam impius & inhumanus, ſic urgens ſervum, & non parcens. Fatigatum magìs inſtigat, ſubditum premit duriùs inquietũ malũ. 24. *Jun.*

Voluntas propria, tyrannus crudeliſſim'.

ANNALIA

24. Junij. 8. Cal. Julij.

Floruit circa annum 1270. B. RAYNALDE, cœnobij Persigniacensis apud Cænomanos Abbas: vir admirandæ abstinentiæ, & sanctitatis: qui post diuturnum solidæ virtutis experimentum, curà aliorum humiliter susceptâ, famam tam celebris sanctimoniæ adeptus es, quæ te catalogo virorum illustrium S. Ordinis inseruit. *Geminum habet Deus catalogum eorum, quos elegit, innocentium nempe, & pœnitentium. Tu cura, ut alterutro inscribi merear.*

Circa annum 1171. B. MAURICI: qui inter alias virtutes, quibus te sanctus Hugo Abbas Bellæ Vallis imbuit, præcipuè imbibisti perseverantiam in cœpta semel via perfectionis. Hæc tam altas in corde tuo radices egit: ut cùm longo tempore paralysis te in Infirmitorio detineret, à communi tamen statarum precum, & jejuniorum observantia, ne latum, ut dicitur, unguem recesseris. Et ne dubitares de debita huic virtuti corona, visi sunt auditíque Angeli, ponè mortualem lectulum, decessuro victori lætissimum pæana præcinentes. *Ah quoties Propositiis meis ad montem vitæ in melius*

melius mutandæ ascendi! quoties cum regio Psalte dixi: Nunc cœpi! *Tu fac, ut infirmitatem meam ad uvet mutatio dexteræ Excelsi, & perficere donet, qui velle ledit: utrumq; enim ejusdem datoris est munus.* Volendum efficaciter.

S. BERNARDUS, ser. 64. in Cant.

Quid prodest scire, quid te oporteat facere; si non datur & velle facere? Quid si velis quidem, & minimè possis? Quantos expertus sum, agnitâ veritate, tristiores, & eò magis, quòd jam confugere ad ignorantiæ excusationem non liceret: scientes, & non facientes, quod Verbum hortaretur. Scire, & non facere, res inutilis.

ANANIA

25. *Junij.* 7. *Cal. Julij.*

B. GUILIELME, Abbas Bellælandæ: qui in sæculo non sæculariter degens, partâ per vitæ austeritatem de illecebris carnis victoriâ, prophetiæ & miraculorum gratiam consecutus es. Expensis autem periculis, inter quæ te deprehendebas, ad sacræ obedientiæ tutelam confugisti. Sub qua de virtute in virtutem progrediens, ut non solo exemplo, sed etiam dignitate cæteris præires *Floruit circa annum* 1160.

præires, eorũ non tam ſuffragia, quàm preces clavum gerere coëgerunt: quem uſque ad beatum vitæ finem in ſumma ſanctitate tenuiſti. *Non deeſt imperandi occaſio, modò non deſit induſtria & pia voluntas, per quam regendi curas in ſeipſum quiſque convertat. Tu hujus regni mei habenas moderare: clavus eſto, timor Dei: qui ſi ſit ſemper in manibus meis, felix efficiet imperium.*

Imperium ſui ipſius.

Obijt anno 1264.

B. EVA: quæ pio amoris fœdere S. Julianæ Cornelienſi fueras adſtricta, imò in Chriſto filia. Cùm enim ambigua conſilij eſſes, an ſolitariam in Recluſorio vitam agere, ſaluti tuæ conduceret; illâ ſuadente, & de Divina gratia ſecuram reddente, id vitæ genus ſuſcepiſti. Ita ab hominum conſortio ſemotam quotidie cœlites inviſebant: à quibus hauſtam cœleſtem ſapientiam, ad multorum ſalutem diſpenſaſti. Ipſa etiam Juliana, illud cœli delicium, haud parum à te conſolationis accepit, dum grandi illo negotio de inſtituenda feſtivitate Venerabilis Sacramenti occuparetur: cujus pompam ſolenniſſimam, tandem à ſupremo Eccleſiæ magiſtratu decretam, illa quidem jam vivis erepta, de cœlis, tu verò ſuperſtes videre meruiſti: veluti ad te gratulans Chriſti Vicarius Urbanus IV. epiſtola

Revelationibus illuſtratur.

peculiari

peculiari scribere dignatus est: ubi inter alia his te verbis salutat: *Magnificet*, inquiens, *anima tua Dominum, & exultet spiritus tuus in Deo salutari tuo, quia viderunt oculi tui salutare tuum, quod paravimus ante faciem omnium populorum. &c.* Ita DEO, Angelis, & hominibus grata & venerabilis, in supremo ætatis ac meritorum gradu, vitam mortalem continua per extremos dies meditatione Passionis Dominicæ piè clausisti. *Æternæ salutis curam abjecit, qui non sub eâdem cogitatione spiritum efflare desiderat. Ut ego mortem tuæ non dissimilem obtineam, doce me jam illud unicum salutis remedium ea pietate versare in animo, cui tu fuisti immortua.* Mors beata.

S. BERNARDUS, ser. 62. in Cant.

Quid enim tam efficax ad curanda conscientiæ vulnera, nec non ad purgandam mentis aciem, quàm Christi Vulnerum sedula meditatio? Vulnera Christi medicina.

26. *Junij.* 6. *Cal. Julij.*

B. HUGO, Hemmenrodensis monache, doctrinâ & pietate celebris: qui cùm sancti Davidis, monachi itidem *Circa a.* 1210.

Hemmenrodenſis vitam ſtylo, & ſtudioſa imitatione laudabiliter expreſſiſſes, ad ejuſdem quoque ſancti felicitatem æternam aſſumptus es. *Laudabile ſtudium eſt, legere ſanctorum vitas: ſed ſi deſit imitatio, cibus eſt, quem quis tantùm aſpicit, non comedit, parum nempe impinguandus.*

Monachum induit anno 1150.

B. BARTHOLOMÆE, Lauduneníis Epiſcope: qui cùm totos ferme quadraginta annos, magno labore, paríque fructu, Eccleſiam tuam rexiſſes: vitæ reliquum tuæ ſolius curæ impenſurus, in Fuſniacenſi cœnobio Inſtitutum Ciſtercienſe amplexus es: ubi ſanctimonia tua in ipſo ſtatim probationis anno per revelationes cœleſtes eluxit: è quibus illa ſæpiùs occurrit de ijs, qui tardiùs ad communem orationem accedebant: hos enim à maligno, ſub mauri ſpecie, retrahi videbas *Meritò me terreat, atque ad majorem in opere divino diligentiam excitet tam turpis pediſſequus: qui licèt ſe non ſemper exhibeat in ſpectabili larva, procul dubio tamen pigris ſe ducem impigrumq; comitem jungit.*

Dæmonem videt.

Diligẽtia in opere DEI.

S. BERNARDUS, ſer. 85. in Cant.

Reſiſtite diabolo, & fugiet à vobis. [*Jac. 4.*] *Iſte eſt, qui ſtantes in paradiſo impulit, & evertit; ſed conſentientes,*

sentientes, non resistentes. Iste est, qui seipsum de cœlo superbus, nullo impellente, præcipitavit: ut scias, multò magis hominem suiipsius casui imminere, quem propriæ substantiæ pondus gravat. Casum sibi debet peccator.

27. Junij. 5. Cal. Julij.

B. RODOLPHE: qui ex monasterio Berdonensi cum fratrum cohorte ad locum, Cantavos dictum, emissus, fideles tuâ sanctimoniâ ad multam liberalitatem provocâsti: quorum auxilio insigne ibidem cœnobium condidisti; ac prudentissimo regimine dignis tam ædificijs, quàm inquilinis auxisti. *Castella validissima sunt Religiosæ domus, in medijs mundi turbis ad quietem & salutem animarum erecta. Felix, qui se intrà munientam continet, infelix, qui sese in interitum sponte præcipitat.* *Floruit anno* 1150. Securitas vitæ religiosæ.

B. DANIEL: qui officio Prioris in Valle S. Petri tanta sanctimoniæ laude perfunctus es, ut postmodum tua te merita ad Abbatialem dignitatem Schonaugiensiensis monasterij evexerint. Ubi omnibus virtutibus pastore *Floruit anno* 1203.

dignis inclytus, nunquam ad tremendum Sacrificium accedebas, nisi animo ab omnibus curis exonerato, & conscientiâ per intimos angulos discussâ. Accidit autem, ut post prolata sacrosancta verba clarè videres, Calicem non vini speciebus, sed vero sanguine impletum: cujus rei admiratione aliquamdiu suspensum tenuit, metuentem, ne erubescendum aliquid in te hic rubor argueret. Sed cùm post diligens examen nihil deprehendisses, adorâsti cœlestem favorem, sumptóq; pretiosissimo nectare, tantam in animo sensisti dulcedinem, ut in alium omnino hominem tibi videreris esse mutatus. *Impetra mihi à Deo lumen, quo sæpissàs conscientiæ meæ tenebras introspiciam, præsertim cùm ad sacrosancta mysteria accedo. Pavendum fulmen est, quo Apostolus discutere sese ac probare omittentem, reum Corporis & Sanguinis Domini pronunciat.*

Species Vini in sanguinem mutari videt.

Discussio conscientiæ.

S. BERNARDUS, *ser. 55. in Cant.*

Scrutabor ego vias meas, & studia mea; quò is, qui scrutaturus est Jerusalem in lucernis, nihil inscrutatum in me sive indiscussum inveniat: neq; enim judicatur[o] est bis in idipsũ.

Seipsũ judicãs à DEO non judicatur

GARAMA

28. *Junij.* 4. *Cal. Julij.*

B. MALCHE: qui cùm duplici infirmitate laborares, mentis scilicet & corporis, illam maligni illusionibus, hoc æstu periculosæ febris, occupantibus: superveniens S. Malachias, te ab utraque molestia liberavit. Eundem medicum tuum deinde ad Claramyallem secutus, quàm solidè convalueris admiranda vitæ sanctimonia & miracula demonstrârunt. *Floruit anno* 1139.

Tu scis, quoties gemens exclamem: Non est sanitas in carne mea, non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum. Tu ergo pro restituenda mihi plena sanitate medicum illum exora, qui de cælo descendit, ut sanaret omnes. Sanitas animæ.

B. GUDA, monasterij de Hovenes Soror Conversa: quæ tempore à coquinæ laboribus vacuo, pium Mariæ otium orando, de cætero Marthæ sedulitatem humiliter famulando exercuisti, utrobique dilecti JESU præsentiam experta. Nam in opere manuali sæpe visus est sub forma duodecennis pueri tecum familiariter colloqui, & in adjumentum laboris manus commodare. *Circa annum* 1180.

Optima est conjunctio Mariæ & Marthæ Hujus personam agit in homine Voluntas,

illius Ratio. Utramque tu juva: & Rationi quidem, ad pedes Jesu per contemplationem sedenti, lumen impetra, Voluntati vires, ut bene cognita fortiter impleat.

Lumen Rationis, & Voluntatis.

S. BERNARDUS, ser. 85. in Cant.

Non parum profecit anima tua, cujus immutata voluntas, cujus illuminata ratio est: ut bonum & velit & noverit. In altero vitam, in altero visum recepit: nam & malum volendo mortua erat, & bonum ignorando caca.

29. Junij. 3. Cal. Julij.

Obijt anno 1132.

B PETRE, Archiepiscope Tarantasiæ: qui à S. Stephano ex Cistercio ad condendam Firmitatem cum alijs emissus, Prioris officio tanta perfectione functus es, ut communi suffragio Abbati primo succesferis. Doctrinæ autem & sanctimoniæ tuæ famâ in regiones longè dissitas diffusâ, brevi à Clero Tarantasiensi ad Archiepiscopalem sedem vocatus; adeóque primus eras, qui humili Cisterciensium cucullæ imposuit publici honoris Insignia. Reportatum ex paucorum annorum regimine

regimine celeberrimum nomen, præter miracula, tam in vivis, quàm post obitum, à te patrata, successor illustrius effecit; ea ratione, qua ex noctis opaco æstimamus splendorem solis. Is enim vitiosè intrusus, ac luxui deditus, pretiosa templorum ornamenta, amplos pro juvandis egenis proventus, aliáq; per industriam tuam comparata bona, nefariè dilapidavit: relictâ novi laboris segete Magno illi Petro, qui è Stamedio, Cistercienſis itidem Ordinis cœnobio assumptus, & huic lurconi fuit subrogatus. *Malè queror de hujus vitæ brevitate, cùm tuo me exemplo doceas, modico temporis intervallo ingentia bona à non deside posse comparari. Quàm dulcis erit morienti memoria bene impensi temporis, quàm amara neglecti!* Pretiũ tẽporis æstimãdum.

B. CUNO, monache Hemmenrodensis: qui acquisitam inter beatos gloriam tuam B. Isembardo, ejus loci Sacristæ demonstrâsti. Fulgebas in veste candida, radios instar solis emittente: cujus splendoris causam esse dicebas: quòd te ab omni vel minimo nævo servare studueris immaculatum; si quid tamen per inadvertentiam irrepserit delicti, illud mox rigidâ pœnitentiâ castigaveris. *Unica stilla de contrito corde expressa, plus modò habet viriũ* *Circa annum* 1218. *Appareret gloriosus.*

Qui hîc flebit, ibi ridebit.

ad delenda peccata, quàm in orbe altero habiturus sit integer lacrymarum oceanus. Cur ergo nunc rideo, ut æternùm fleam, & non potiùs per momentum gemo, ut æternùm rideam?

S. BERNARDUS, ser. 75. in Cant.

Operãdum est dum lucem habemus.

NUNC tempus acceptabile, nunc dies salutis sunt: tempus planè & quærendi, & invocandi: quando plerunq; & antequam invocetur, adesse sentitur. Quòd si per bona opera quæritur Deus, ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes; præsertim cùm Dominus apertè pronunciet: venire noctẽ, quando nemo potest operari.

30. *Junÿ. Pridie Cal. Julÿ.*

Obÿt anno 1228.

B. ARNULPHE, Villarij Conversę: qui cùm primos juventutis annos, per assuetam illi ætati levitatem transegisses; inspiratione divina mutatus in alium, malè perditi temporis jacturam rigida carnis castigatione, vigilijs, aliísque Christianæ pietatis operibus resarcire conatus es. Non omisit hos labores

bores intervertere hostis humani generis, immissâ Cypride, quæ te de castro pudoris dejiceret. Sed unius fugæ ad Villarium compendio, & Venerem, & ejus nutricem mundum triumphâsti. *Fugit mundi pericula.*

Ubi numero Conversorum adscriptus, cùm cæteræ actiones præseferrent rudem simplicitatem; in inveniendis tamen afflictationibus mirè exercebas ingenium. Nam funè ex setis equinis in multos nodos contorto, corpus ita constringebas; ut scissum continuato vulnere corpus vermibus scateret. Ex quorum fætore te alijs gravem esse videns, mutâsti armorum genus. Flagra calcaribus gravia succedere; quibus te quotidie non tam cædere, quàm discerpere, inflictis plerunque bis mille validissimis ictibus, videbaris. Ex tot tamen vulneribus ne cicatrix quidem in sequentem diem remansit; sed post modicam quietem integer surgebas; cœlo vires ad nova prælia reparante. Hæc tyronis exercitamenta monstrabant, quid sit à veterano expectandum. *Admirabilis potiùs, quàm imitabilis austeritas.*

Conversorum itaque laboribus destinato, summa curarum erant egeni: sub quorum persona Christum, non secùs ac Magi in paupere præsepio, venerabaris. Ex innocentiæ fonte promanâsse hunc amorem, ipsa etiam bruta, tibi *Charitas in pauperes.*

Bruta habet obsequētia.

ad nutum obsequentia testabantur. Id præter alia complura duo porci notissimum fecere, quos currui injectos, intrà monasterij septa silere jussisti; datâ per agros altùm grunniendi licentiâ, donec proximi pagi pauperibus victima fierent: stupentibus, qui spectaculo jucundo aderant. Aliàs accu-

Innocēs pœnam sustinet

satus de nimia in pauperes profusione, sistebaris Abbati (sinè cujus tamen assensu, non omnibus noto, ne micam elargitus es) hujus criminis reus: qui & datę facultatis,& virtutis tuę consćius, te coram deferentibus acriter correptum,extra monasterium obscuro carceri inclusit. In cujus tenebris tanta lu-

recreatus cœlitùs.

ce perfusus es, quâ majorem non poteras optare: dum Electa ut sol Virgo Mater Puerulum JESUM tibi obtulit brachijs & osculis premendum. Hic

Animi fortitudo mira:

prodidit sese raræ fortitudinis animus tuus, nullo,quàm patiendi ardore succensus. Vix enim sinu receperas suavissimum donum; cùm mox ad Deiparam suspirans: *Tolle*, exclamabas,*ô Domina, tolle à me hoc gaudium: sufficit mihi in hac vita ipsius gratia; hæc in alteram reservemus. Quid enim deinceps paterer, cùm hujus inundatio gaudij pellat à me omnem sensum doloris?* Exinde nulla præterijt dies, quâ Virginis amabilis-

simæ

simæ præsentia te non consolabatur: idque vel maximè, quando precibus tuis miscebas septem lætitiæ causas, quas illi cum mortalibus degenti creabant, [1.] Salutatio Angeli, ac [2.] Elisabethæ: [3. Partus virgineus, [4.] Adoratio Magorum: [5.] Justi Simeonis oraculum: [6.] Gloria Resurgentis, ac [7.] Paternam dexteram repetentis Filij. Grata erat Angelorum Reginæ hæc tua devotio: sed æquè acceptum sibi fore pietatis obsequium, te docuit, si per totidem capita, illius in cœlo felicitatem recoleres. Ignorantiam verò fatenti, hæc esse, recensuit- Primum, ajebat, est triumphus, quem curia cœlestis mihi adornavit ad sedem, DEO proximam, cum anima & corpore assumptæ. (2) Luminis immensitas; quâ totum à me cœlum illustratur. (3) Tituli honoris post DEUM summi. (4) Unio arctissima voluntatis meæ cum Divina. (5) Securitas obtinendi à DEO, quidquid petiero. (6) Infinitus animarum numerus per auxilia mea choris Angelorum adjunctus. (7) Quia certa sum, gloriam meam non solùm non minuendam, sed per omnes temporis revolutiones augendam fore. Ut verò preces tuæ, etiam his mysterijs quasi conditæ, minùs vacuæ redirent; per

Septem Mariæ gaudia terrena

totidem cœlestia

ejusdem Magistræ tuæ sacratissimas manus DEO offerebas. Quas ad votum tuum exaudiri sentiebant, quotquot se tuæ devotioni commendavere: sive in corporis sive in animi morbos remedium quærebant. Accurrebant autem quotidie plurimi; quibus conscientias suas ita ante oculos ponebas, ut secretorum suorum majorem à te notitiam, quàm à seipsis haurirent. Tot te consulentium desideria ut implere commodiùs valeres, visum est moderatoribus tuis, te à manuum labore omnino absolvere. Sed in hoc otio primas sibi partes vendicavit patientiæ negotium. Cùm enim communium afflictionum, diri licèt dolores, tuo patiendi desiderio tandem viles,& virili animo nimiùm molles viderentur; loricam squammis & catenulis contextam nudo corpori ita adstringebas,ut rubigo per sanguinis humorem generata cutem ad ossa usque exederet. Illam porrò membrorum partem, ab hoc tormento liberam, erinacij pellibus vestiebas: assumptis etiam in cruciatûs instrumenta spinarum aculeis, quos è sylvis non sinè delectu comportatos, aut sub vestibus abdere, aut in lectulum componere solebas. Cibus denique talis erat,quem vix non

Alijs intima cordis eorum secreta aperit.

Novi iterum cruciatus.

canes

canes famelici nauſearent. Quemadmodum verò ſupra vires humanas fuerat tam multiplex & acerba tortura; ita ſupra communem mortalium ſortem ſuperni luminis torrente anima perfundebatur. Languebas aliquando non tam defectu virium, quàm amoris divini incendio, & flammea quadam cupidine fruendi Chriſto. Neque fruſtravit te deſiderio animæ pijſſimus Conſolator, qui tibi in ea forma, quâ olim in terris videri voluit, aſſiſtens, juſſit oculos in altum evibrare, Electorum in cœlo gloriam intuituros: cùm verò ad altius quidpiam te aſpirare diceres; Auguſtiſſimæ Matris ſuæ thronum in eminentiore ſcena exhibuit. At ne ſic quidem ſatiato, intimum Divinitatis theſaurum reſeravit, dum in luce, jam non inacceſſibili, ſed clariſſima, ipſam DEI majeſtatem ſpectandam conceſſit. De qua viſione cùm ad omnium ſtuporem ſubtiliſſimè ſoleres diſſerere; non ſe continuit Doctoris cujuſdam pia curioſitas, quin per colloquium rei veritatem exploraturus, Villarium properaret. Qui poſtquam ad difficillimas quæſtiones reſponſa audivit, omni expectatione majora; à te digreſſus publica voce faſſus eſt: veriſſimè in te comprobari Servatoris o-

Illi à Chriſto revelatur gloria Beatorum Mariæ & SS. Trinitatis.

raculum: *Quia abscondisti hæc à sapientibus, & revelâsti ea parvulis.* Hoc imminentis Visionis de facie ad faciem præludium fuit. Nam non multi postmodum dies elapsi sunt, cùm præcognitâ mortis horâ, Ecclesiæ Sacramentis præmunitâ, genibus humi positis, tergeminato suspirio animam emisisti. *De plenitudine supereffluentium in te cœli favorum adjuva infirmitatem meam. Nihil Divinæ Gratiæ est impossibile. Hæc animâ meam, etsi millies mortuam, eruet etiam ex inferno inferiori.*

Gratia DEI.

S. BERNARDUS, ser. 85. in Cant.

Omnia possum in eo, qui me cõfortat. [*Philp. 4.*] *Nihil Omnipotentiam Verbi clariorem reddit, quàm quòd omnipotentes facit omnes, qui in se sperant. Denique omnia pssibilia sunt credenti, An non omnipotens, cui omnia sunt possibilia?*

Fides facit hominem omnipotentem.

FINIS
PRIMÆ PARTIS

OMNIA AD MAJOREM DEI,
Beatissimæ Virginis MARIÆ, &
Sanctorum CISTERCII
Gloriam.

INDEX

INDEX NOMINUM.

Numerus paginam indicat.

A

ABraham Abbas Prateæ. 453
Abundus monachus Villarij. 199
Adam Episcopus Sylvanectensis. 377
Adam Abbas de Trappa. 354
Ægidius Abbas de Baudeloa. 83
Agnes monialis Cornelienſis. 60
monialis in Germania. 141
de Castillo. 232
monialis de Rameya. 452
Ailredus Abbas Rievallis. 30
Alachrinus Episcopus. 14
Alardus monachus in Luka. 5
Albericus Abbas Cistercij II. 70
Albertus Episc. Rigensis. 419
Aldebertus Abbas Taroucæ. 304
Aleidis monialis Westphaliæ. 99
Mater S. BERNARDI. 198. 247
monialis Cameræ MARIÆ. 442
Abbatissa Vallis Ducis. 350
Alexander Abbas Belli Loci. 99
Alexander Rex Scotorum. 341
Algotus Episcopus Curiæ. 49
Amadæus monachus Bonæ Vallis. 40
Ambrosius Abbas Ferrariæ. 333
Andreas S. BERNARDI Germanus. 250

INDEX

Andreas monachus Claræval lis. 150
Andreas monachus Rivi Sicci. 158
Angelus de Victoria. 270
Antonia Abbatiſſa Toloſæ. 306
Anna Abbatiſſa Pondunj. 167
Arnoldus Converſus Villarienſis. 473
Arnoldus Converſus Strombergenſ. 146
Arnulphus Abbas S. Bernardi. 166
Arnulphus Converſus Villarienſis. 488
Aſcelina Abbatiſſa Polengerij. 381
Aymo monachus Savigniacenſis. 230

B

Bartholomæus Abbas Populeti. 147
Epiſcopus Laudenſis. 482
Beatrix monialis Spinoſi Loci. 56
Benedictus Patriarcha. 206
XII. Pontifex Max. 311
monachus Alvaſtræ. 212
Benigna Virgo, & Martyr in Polonia. 470
Berengaria Regina Luſitaniæ. 173
S. P. N. BERNARDUS Sanctorum Canoni adſcribitur. 51. Lactatur à B. V. 369. Amplexatur Chriſtum. 213.
Bernardus Abbas Ciſtercij XII. 1
Abbas Taroucæ. 326
Cardinalis. 337
Epiſcopus Lealhenſis. 64
Epiſcopus Nannetenſis. 214
de Eſcobas Abb. Montis Sion. 117
monachus in Gallia. 20
monachus Ciſtercij. 178

Bernardus monachus Villarij. 293
Confessor Salsiniæ. 43
Bernarda Abbatissa de Olmedo. 243
Bertradis Recluſa. 120
Bertrandus Abbas Firmitatis. 269
Blasius Abbas Hortæ. 219
Bonifacius Episcopus Lausannæ. 131
Prior Villarij. 428
Bonus Abbas de Custodia DEI. 160
Boso monachus Claræuallis. 57
Bruno Archiepiscopus Coloniæ. 309
Confessor Parisiensis. 74
Burchardus Abbas Balernæ. 297

C

Caducanus Episcopus Benchorensis. 467
Cæsarius Prior Villarij. 143
Candidus monachus Nucalensis. 339
Carolus Abbas Villarij. 76
à S. Bernardo, Fuliensis. 185
Catharina monialis in Germania. 68
Judæa monialis Parcæ Domin. 345
Christianus Episcopus Hiberniæ. 197
monachus Heisterbacens. 95
monachus Hemmenrod. 97
Christina monialis Nazarethana. 175
monialis S. waldburg. 282
Cisinandus monachus Taroucæ. 10
Conradus Dux Bauariæ. 195
monachus Hegenæ. 418
Constantius monachus Claræuallensis. 193
Constantinus Conuersus Claræuall. 472

Cunanus Abbas Marganensis. 44
Cuno monachus Hemmenrod. 487

D

Daniel Abbas Schœnaugiæ. 483
Didacus Episc. Oxomens. 15
Didacus Convers. Vallis Paradisi. 344
Desiderius Convers. Claræval. 145
Dominicus Martinez Abb. Alcobaciæ. 75

E

Eberhardus Abbas in Salem. 279
Convers. Hemmenr. 295
monachus Villarij. 53
Ebrardus Comes Montens. 205
Edilwaldus Episcopus. 15
Edmundus Archiepisc. Cantuar. 141
Eiso Abbas Claricampens. 218
Ela monialis de Lacok. 88
Eleonora monialis de Castris. 144
Elisabeth de Wans monialis Aquiriæ. 17
monialis Castrens. 161
Abbatissa Schœnaugiæ. 464
Emebertus monach. Claræval. 203
Ericus Rex Danorum. 273
Emmanuel monach. in Frisia. 112
Ermengardis Comitissa Britanniæ. 438
Ermentrudis Abbatissa in Deitkirch. 411
Ermentrudis monialis Cornelienſis. 260
Eskyllus Primas Daniæ mon. Claræval. 265
Eustachius Abbas Hemmenrodens. 176
mon. Trium Fontium. 182
monachus Sueciæ. 225

Eustachius monach. de Baudeloa. 471
Eva Recluſa Leodienſis. 480

F

Faſtradus Generalis VII. 300
Felix monachus Ciſtercij. 476
Ferdinandus Princeps Luſitaniæ. 463
Franca Abbatiſſa Valeriæ. 313
Franciſca mon. Villerienſ. 117
Franciſcus Fulienſis. 159
Franco Abbas Domûs DEI. 334
Frowinus Abbas in Salem. 126
Fulco Abbas Dunenſ. 416

G

Galdericus mon. Claræval. 125
Galterius Generalis XX. 55
Converſ. Claræval. 359
Gelaſius Abbas in Anglia. 176
Genta Abbatiſſa Vall. Floridæ. 215
Gerardus Abbas Longi Pont. 317
S. P. N. BERNARDI German. 447
monachus Signiaci. 307
mon. Claræval. 164
converſ. Villarij. 362
Portarius Claræval. 243
Gertrudis Abbatiſſa Trebiniaci. 195
Gilbertus Abbas in Anglia. 107
Abbas Suinſhetenſ. 399
Gilda Prioriſſa de Pennebek. 115
Giomaria converſa Lorvanienſ. 245
Giſilbertus Abbas Hemmenrodenſ. 379
Gobertus converſ. Villarij. 351

INDEX

Godefridus à S. Mauro, Fulienſ. 7
de Perona, Prior Claræval. 47
Sacriſta Villarij. 238
Godeſchalchus mon. Vallis S. Petri. 168
Goduinus mon. Claræval. 282. 398
Goſwinus Generalis V. 237
Gregorius mon. Villarij. 179
Gualterus de Birbach mon. Hemmenr. 61
de Spek mon. Rievallenſ. 223
Guarinus Abbas Alpium. 101
Epiſc. Bituricenſ. 285
Guda converſa in Hovenes. 485
Guido Abbas Floridi Campi. 65
Generalis XV. 390
mon. Claræval. 444
S. P. N. BERNARDI German. 365
Guilielmus Abbas Bellælandæ. 479
Fontanenſis. 428
Claræval lis. 261
Wallenſis, Martyr. 180
S. Theoderici. 23
Guilielmus Archiepiſc. Bituricenſ. 24
à S. Alexio, Fulienſ. 50
Dux Aquitaniæ. 109
mon. Oliveti. 111
mon. Claræval. 284
Walchæus, Epiſc. Midenſ. 9
de Monte Peſſulano. 263
monachus Villarij. 398
mon. Claræval. 375
Converſus Heiſterbacenſ. 405

Gumarus

Gumarus monachus Villarij. 193
Gundisalvus Abbas Azebeyri. 430
Gunzelinus Abbas Morerolæ. 249

H

Heiliga Recluſa in Germania. 43
Helena monialis Cellenſ. 408
Helinandus mon. Frigidi Montis. 92
Helſuindis monialis S. Salvat. 394
Henricus Cardinalis Epiſc. Albanenſ. 4
Abbas Vitæ Scholæ. 113
Abbas Loci S. Bernardi. 211
de Marilis, monachus Villarij. 170
Dux Burgundiæ, mon. Ciſterc. 172
Rex Galliæ, Archiep. Rhemenſ. 401
mon. Veteris Montis. 39
monachus Anguli. 39
mon. Hemmenrod. 303
converſ. Villarij. 257
monachus Camberonæ. 352
Contractus, monachus Claræval. 54
Herbertus Abbas de Moris. 154
Hermannus Abbas Hemmenrod. 413
converſ. Aquiriæ. 163
converſ. Villarij. 257
converſ. Hemmenrod. 413
Hertwicus Prior Hemmenrod. 469
Hilarius mon. Bonævall. 274
converſ. Morerolæ. 426
Hildegundis Schœnaugienſ. 299
Himmana Abbatiſſa Salſiniæ. 179
Honoratus converſ. Claræval. 309

INDEX

Hoſtradus Abbas. 6
Hubertus Epiſc. Nepenſ. 305
Hugo Abbas Bonævallis. 191
Abbas Nucariæ. 204
monachus Valcell. 229
de Monte felici, mon. Claræval. 156
monachus Hemmenrod. 483

I

Jacobus Abbas Grandipratenſ. 22
Generalis XXI. 294
mon. S. Galgani. 410
mon. Vall. S. Lamberti. 16
de Rupe, Fulienſ. 393
Ida Abbatiſſa Argenſolij. 11
Ida Lovanienſis. 275
Idesbaldus Abbas Dunenſ. 294
Ignatius Abbas Morerolæ. 90
Ildebrandus Converſ. Martyr. 271
Joachim Abbas Curatij. 385
Joannes Abbas Caſæmarij. 123
Abbas Wallenſ. Martyr. 175
Abbas Gradimontenſ. 438
Abbas Laudenſ. 468
Generalis XXX. 222
Epiſcopus Mithelenſ. 298
Epiſcopus Valentiæ. 315
Epiſcopus Elienſ. 434
Converſ. Villarij. 138. 312
Prior Cornelienſ. 2
mon. Claræ vallis. 279
monachus Villarij. 258. 364

Joannes

Joannes à S. Hieronymo, Fulienſis 26
de Jardin monachus Villarij. 68
de Craticula Epiſc. Alethenſis. 87
Barrerius, Generalis I. Fulienſ. 325
monachus Bonæ Vallis. 189
Joſeph à S. BERNARDO, Fulienſis. 431
Joſeph Schonaugiæ. *vide.* Hildegundis.
Iſembardus monachus Hemmenrodenſis. 136
Iveta Recluſa Hojenſis. 34
Juliana monialis Montis Cornelij. 251
Julianus monachus Claræ vallis. 177
Juſtus monachus Montis Sion. 219

L

Laurentius Abbas Villarienſis. 378
Lifardus Converſus Hemmenrodenſis. 424
Ludovicus de Eſtrada, Abbas Complut. 422
Lutgardis monialis Aquiriæ 454

M

Macharius Converſus Bonæ vallis. 470
Mafalda Regina, monialis Aroucæ 339
Malachias Martyr in Hybernia. 385
Malchus monachus Claræ vallis. 485
Mamertus Abbas S. Petri. 177
Margaritha Abbatiſſa Vallis Ducis. 426
monialis Vallis Roſarum. 374
monialis de Rameya. 382
MARIA Deipara ſervat Camberonam. 228
de Ægnies Recluſa. 471
de Chriſto monialis Abulenſis. 217
à Matre DEI, Abbat. de Pinto. 82
monialis Dunemarchenſis. 171

MARIA

INDEX

MARIA monialis Walencuriæ 439
Conversa Lorvanienſis. 303
Martinus Sacerdos, Epiſc. Seguntinus. 347
Martinus de Vargas, Reformator Hiſpan. 421
Martyres Aulæ Regiæ in Bohemia. 372
Novæ Vallis. 90
in Germania ſub Friderico Imp. 272
Zedelizenſes in Bohemia. 207
Cuprunicenſes in Polonia. 420
Templarij in Palæſtina. 450
Calatravæ in Hiſpania. 130
Cellæ MARIÆ in Germania. 108
Mauricius monachus Bonævallis. 478
Mechtildis Abbatiſſa in Fueſenek. 149
Medardus Abbas de Moris. 436
Mencia Abbatiſſa de Arroyo. 451
Menegoldus Abbas S. Georgij. 127
Michaël Triquier. mon. Fontis Danielis. 58

N

Nicolaus Abbas Villarij. 409
Abbas Andreovienſis. 446
Fagan, Epiſcopus Waterfordiæ. 171
monachus Igniacenſis. 113
monachus Villarij. 114
Nivardus S. P. N. BERNARDI German. 103

O

Odo Subprior Claræ vallis. 128
Opto Converſus Hemmenrodenſis. 444
Ozilia monialis Cornelienſis. 7

P

Patricius Martyr in Hybernia. 385

Paulus

Paulus monachus S. Lazari. 225
Pavonius monachus in Luka. 106
Petrus Archiepiſcopus Tarantaſiæ. 355. 486
Abbas Armenteræ. 3
Abbas Novæ vallis. 440
Abbas Sineronenſis. 185
Epiſcopus Claromontenſis. 242
Generalis XIV. 224
monachus Ciſtercij. 419
monachus Caduini. 21
monachus Claræ vallis. 363
de Confluentia, mon. Hemmenr. 28
Toloſanus monachus Claræ vallis. 139
Prior Alvaſtræ. 351
Prior Dunenſis. 93
de Caſtro novo, Martyr. 481
Marginet, monachus Populeti. 220
Luſitaniæ Princeps mon. Alcobac. 361
Catalaunenſis, mon. Claræ vallis. 372
Cantor, monachus Longi Pontis. 384
à S. BERNARDO, Fulienſis. 217
Converſus Villarij. 83
Converſus Dunenſis. 408
Converſus Bonæ Vallis. 169
Placidus à S. Mauro, Fulienſis. 45
Quadratus, Abbas Bonæ Vallis. 142

R

Rachel. *vide*, Catharina Judæa.
Radolphus Abbas Godonij. 21
Radulphus Abbas Claræ vallis. 165
Raymundus Abbas Fiterienſis. 187

Raynaldus Abbas Fusniaci. 318
Abbas Persigniæ. 478
monachus Claræ vallensis. 233
Rembertus Conversus Villarensis. 78
Reinerius Conversus Villarensis. 104
Reinerus Prior Claræ vallensis. 441
Richardus Abbas Valcellensis. 77
Richardus Abbas Fontanensis. 375
Robertus Institutor Ord. Cisterc. 209. 328
Abbas Novi Monasterij. 432
Prior in Cistercio 153
Rodolphus Abbas de Cantavos. 483
Rodolphus Conversus de Luka. 403
Rogerius Abbas Loci Regij. 110
Rolandus Abbas Cheseriaci. 46
Ruandus Episcopus. 216

S

Sacerdos. *vide*, Martinus Episc. Segunt.
Salomon monachus Hemmenrodensis. 22
Sanctia Regina Lusitaniæ. 181
Sapientia Abbatissa Cornelienſis. 236
Sapientia monialis Rameyæ. 336
Saulienſis Abbas Martyr. 162
Serlo monachus Meylrosæ. 474
Siffridus monachus Heisterbacensis. 122
Sigerus monachus Hemmenrodensis. 429
Simplicius monachus Bonæ Vallis. 157
Stephanus Abbas Cistercij III. 226. 287
Abbas Obacinæ. 319
Episcopus Cardinalis Præneſt. 116
Archiepiscopus Cantuarienſis. 327

Stephanus Abbas Martyr. 271
Stephanus monachus Alvastræ. 155
Stepo Sacellanus S. Salvatoris. 412
Sylvanus Abbas Rievallis. 285
Sylvanus monachus Claræ vallis. 129

T

Teresia Regina Arag. Abbatissa Gradef. 364
Teresia monialis Lorvanienſis. 464
Tesselinus, Parens S. BERNARDI. 396
Theobaldus Generalis XXVII. 126
Theobaldus monach. Villarij. 50
Theodardus monachus Caræ Sylvæ. 57
Theodericus monachus Novi Castri. 151
Theodericus monachus Eberbacenſis. 273
Thomas Eremita in Anglia. 163
Thomas monachus Villarij. 204
Thomas monachus Dunenſis, Martyr. 371
Torphimus Episcopus Humarienſis. 19

U

Udalricus Abbas Cæsarienſis. 135
Vincentius Archiepiscopus Cracovienſis. 195
Vitavienſes Virgines Martyres 72
Vitalis Conversus S. Sulpitij. 118
Villarienſes monachi Translati. 49
Villarienſes monachi Beatificati. 227
Vivianus Abbas Altæ Cumbæ. 391
Ulboldus Conversus Veteris Montis. 73
Ulricus Abbas Villarij. 2
Ulricus Eremita in Anglia. 183
Urraca Abbatissa Cannenſis. 435
Urraca monialis Barrenſis. 22

INDEX

W

Walterus Conversus Meylrosæ. 342
Walterus Conversas Villarij. 234
Walterus monachus Claræ vallis. 430
Wernerus Prior Hemmenrodensis. 297
Wernerus Prior Alnensis. 367
Wulfridus monachus Stratæ Floridæ. 119

INDEX
SENTENTIARUM S.P.N. BERNARDI,
ad singulos dies appositarum.

A

ABnegatio sui. 57
Actionum puritas. 68, earū regula triplex. 139
Æterna meditanti, facilis afflictio temporalis. 211
Amor DEI. 145. solus respondet beneficijs. 475.
Anima amans, sponsa Christi. 11. 451. anima Justi est cœlum. 176. animæ sponsus cur amād⁹. 407

B

Baptismus alter est Religio. 397
Bona coram hominibus providendi modus. 162

C

Cadendi causa quisque sibi est. 465. 482
Carnis infirmitas est robur spiritûs. 300
Castitatis encomium. 262
Christus est Sapientia, Veritas, & Virtus. 237. nos ad se trahit suis beneficijs. 304. quomodo amandus

dus. 308. est origo scientiarum. 383. ejus mansuetudo attrahit peccatores. 279. ejus mors est medicina vitæ. 399. ejus exemplo incitamur ad pugnam. 362.
Circumcisio duplex. 5
Cogitationes bonæ inventu faciles. 76
immundæ, à longè excludendæ. 167. 186
Cognitio sui. 287. 306. Compunctio duplex. 247
Compatiendum est, conregnare volenti. 180
Conversio peccatoris est gaudium Ecclesiæ. 293
Conversionis signa, 3
Conscientiam bonam duo faciunt. 104
Corde rectus quis? 274
Cruce hostes fugantur. 164. Crux amanda. 59

D

DEUS solus animam satiat. 141. gaudet, in nobis suam impleri voluntatem. 249. nobis triplicitèr præsens est. 389. semper prope est. 395. gratiam gratiæ superaddit. 464. se accommodat voluntati hominis. 469. ei fideliter servias. 415
DEI faciem quis quærat? 46. vox nunc amabilis, pòst formidabilis. 30. Bonitas nostrum solatium. 51. 160. misericordia multiplex. 60 auxilium in tentatione petendum. 124. Judicium exactissimum. 338. erga hominem dignatio. 340
Devotio est animæ requies. 17
Duplicitatis (seu machiavellismi) auctor est dæmon. 437

E

Evchariстia minuit tentationes. 257. ej' effect'. 100

F

Fides facit hominem omnipotentem. 494. sinè operibus inutilis, 371. ejus vis immensa. 483. fidei vivæ signa. 377.
Fiducia in DEUM. 435. 463. 473

G

Gemitus animæ suspirantis in cœlum. 33

Gemitus animæ pœnitentis. 190
Gratiarum actio meretur gratiam. 136

H

Historia comparatur horto. 178
Homo exterior est index exterioris. 154. interior ornandus. 218. hominis miseriæ. 206
Humilitas. 166. est perfecta Justitia. 89. quæ sit vera? 350. nulla est nimia. 367. ejus laus. 460. in eâ sola confidendum. 424. ejus causæ. 324. juncta timori. 369. humilium tria genera. 258

I

JESU dulcis memoria. 224
Ingratitudo cavenda. 228. ejus damna. 147
Intentio rectissima quæ? 427
Judicium de seipso. 574. judicans seipsum, à DEO non judicatur. 484
Jugum Christi leve. 260

L

Lacrymæ sunt unguentum animæ. 215. vinum Angelorum. 315. extinguunt ignem Purgatorij. 198
Legendum, ut imitemur. 396

M

MARIA fiducia nostra. 64. salus Universi. 94
Martyrium est, mortificatio. 272
Mentis ad superna elevatio. 40
Meritum nostrum ex Christi visceribus. 471
Minimorum neglectus, non minimus defectus. 298
Mortuus est, qui DEO non vivit. 310
Novissima consideranda. 184

O

Obedientia qualis esse debeat. 152. lectulus sponsi est. 343. est magna felicitas. 264. eam suo exemplo docet Christus. 15. extra illam DEO nihil placet. 380.
Operandum, dum lucem habemus. 488
Oratio est condimentum bonorum operum. 296 ejus effectus. 244. adjumenta. 283.

Orandum

Orandum perseveranter. 120. orans quid petat. 98
Ostentatio boni est nociva. 241
Otiosæ cogitationes fugiendæ. 75

P

Patientia cur amplectenda? 8
Pacis conservandæ remedia. 143
Passionis Dominicæ meditatio assidua 86
Peccans deliberatè, seipsum sponte condemnat. 420
fit unus cum dæmone dæmon. 155
Peccatum est crimen læsæ majestatis Divinæ. 403.
ejus jugum grave. 70. horror. 44.
Peregrinus mundi est homo, non civis. 172
Perfectionis signa tria. 439
Pœnam brevem sequitur gaudium longum. 131
Pœnitentia. 213. non dissimulanda. 109. ejus condimentum. 23. fructus duplex. 246. ed eam adhortatio. 335. impœnitentis periculum. 21
Præparatio ad regnum DEI. 92
Proficere nolle, est deficere. 115. proficiendum est semper. 78. 354. 365. proficiunt pauci. 375
Quies non ante, sed post laborem. 328. post eum dulcior. 444.

R

Redemptionis beneficium semper recolendum. 162
Redemptionis, & Creationis discrimen. 203
Religio est recta ad cœlum via. 318
Resurrectsonis internæ signa. 333

S.

Sancti nobis succurrunt invocati. 391. 449
Sapientis, & stulti discrimen. 417
Scire, & non facere, res inutilis. 479
Scientia quæ sit utilissima? 359
Sensus peccati, minuit dolorem externum. 194
Sermo inculpabilis. 53. quilibet pius est utilis. 401
Solitudo ubique invenitur. 82. superborum. 122
Spes de Prædestinatione. 66
Spem salutis faciunt Innocentia, & Pœnitentia. 106

Sponsa vera quænam dicenda? 19
Superfluis aluntur vitia. 409

T

Tempus salutis nunc est. 429
Tempus vitæ, tempus pœnitentiæ. 73
Tentari, & non vinci, DEI munus est. 374
Tepor in divinis, pudenda res est. 118
Torpor spiritûs, fiduciâ superandus. 353
Tribulationes quo animo ferendæ? 80

V

Vanitas rerum terrenarum 398
Veritas, & charitas, cordis custodes. 441
Veritatis cum Voluntate consensus. 226
Victoria vera de Concupiscentiâ. 432
Virtutes viriles. 281 virtutis studium. 270
Vita cœlestis in terra. 157
Voluntas propria est tyrannus crudelis. 479. malum grande. 127. separat à DEO. 169. deserenda. 48.
Voluntatis nostræ unio cum Divinâ. 150 illuminatæ gratia duplex. 480.
Vulnera Christi ostendunt misericordiam DEI. 412 sunt medicina. 481. eorũ memoria dulcis. 404

INDEX
RERUM MEMORABILIUM.

A

Abbatis virtutes. 271
Absentia vident. 140. 192. 433
Absolvitur à peccatis voce cæleſti. 28
Amor nimius in filium, ſit doloris materia. 41

Amore Divino succensi. 29. 84. 119. 230. 253. 176. 456.
Angelus hospitio recipitur. 252. *instruit virginem.* 381. *in hastiludio alterius personam agit.* 62. *Velum imponit virgini,* 313.
Angeli conspiciuntur. 12. 58. 96. 119. 121. 200. 284. *assistunt Sacrificanti.* 134. *adsunt morienti.* 229. 434. *accinunt moribundo.* 469. 478. *sepulchrum fabricant.* 91. *ad S. Cõmunionem deducunt.* 278. 461. *oranti lumen præferunt.* 382. *fâmiliares adsunt.* 200. 284.
Annulo fit desponsatio cœlestis. 209
Animæ ex Purgatorio liberantur. 12. 198. 201. 254. 269. 460.
Apostata verè pœnitens. 20. 23. 193. 220
Apparitiones variæ. 161, 221. 250. 359. 368. 376. 410. 414. 466. 473. *terrificæ.* 183. 265. 274 280. 315. 352. 424. 445. 493.
Apparentes post mortem. 117. 126. 242. 243. 248 262. 290. 297. 341. 383 411. 440. 487.
Apostoli ad Infideles. 29. 56. 155. *Hyberniæ.* 339. *Livoniæ.* 65. 419.
Aqua in vinum mutatur. 62
Araneus innoxiè glutitur. 261
Asini formâ dæmon ligatur. 221
Austeritas vitæ. 47. 50. 67. 68. 74. 107. 110. 112. 135. 177. 181 218. 245. 276. 313. 321. 326. 353. 378. 388. 406. 406. 408. *admiranda potiùs quàm imitabilis.* 84. 489. 492.
AVE MARIA: *aureis literis scriptum in linguâ defuncti.* 225

B

Baptismus alter per visum in cœlo recipitur. 83
Benignitas in delinquentes. 379
S. P. N. Bernardus ad tyrocinium suscipitur. 291 Sanctorum catalogo adscribitur. 51. de quo observatio singularis. 52. Christum amplexatur. 213. ejus rei spectator. 436. S. Guilielmū convertit. 109. mortuum suscitat. 55. salutis vadem se sistit. 128. ægrum sanat. 249. absentia videt. 267. Lactatur à B. V. 369. ex idiota facit doctum. 363. à morte servat. 448. à laqueo liberat. 472. apparet alibi ante mortem. 436. post mortem. 262. 382. 433. alatus. 476 salutis poculum offert. 431. illius adhuc viri reliquiæ prodigijs claræ. 267. propheiæ implētur. 113. 440. 447. illi interdicuntur miracula. 125. 366. etiam mortuo. 236. illi similes, ac familiares. 31. 32. 263. 284. 297. 318. 331.
Biblia sacra primùm in Capita distribuuntur. 372
Bruta sanctis obsequuntur. 53. 259. 440.
Bos in pauperes distributus, reviviscit. 261

C

Calatravensis Militiæ origo. 188
Campanæ divinitùs pulsantur. 430
Caput sancti ab Angelo transfertur. 394
Castitas amatur. 34. 132. 427. in morte prodigiosè protegitur. 262.
Charta Charitatis conditur. 291
Christus cor suum cum sanctâ permutat. 456. apparet Cruci affixus. 18. 403. cucullâ indutus. 334. Patiens. 28. 48. Vulnus Lateris ostendens.

dens. 454. parvulus. 134. 240. aliàs. 111. 309. 442. in Missa. 140. 168. Potat sanctam ex Lateris Vulnere. 456. juvat lavantem vasa coquinæ. 485. amplexu confert donum puritatis. 29. consolatur ægrotum. 84. 195. 203. Vulnera sua alteri imprimit. 276. Hospitio excipitur. 433. lavat alteri pedes. 240.

Cibus insipidus cœlitùs conditur. 151. cibi ab alijs sumpti sanctam alunt. 457. cibo modico plurimi saturantur. 323. 342. 357.

Cingulũ miracula patrat. 239. è cœlo donatur. 292

Claræ vallis felicitas. 373

Clausuræ strictæ primus institutor. 321. ejus sponteneus rigidúsque observator. 179.

Columba capiti insidere visa. 76. 413.

Conjugium virgineum. 17

Cõmendatarij Abbates excluduntur. 421

Cordium arcana inspiciuntur. 12. 120. 231. 492

Corpus manens incorruptum. 83. 142. 295. 340

Corona spinea tegumentum capitis. 58

Cuculla alba à B. V. donatur. 71

Cymbali usus sub Missâ instituitur. 390

D

Dæmon cachinnans apparere cogitur. 13. fugatur signo Crucis. 34. est infestus. 97. 140. 201. 416 Angelum lucis mentitur. 121. 460. pedibus à virgine calcatur. 254. fugatur. 202. 207. 276 322. 244. 460. illius insidiæ deteguntur. 121. 284. 414. ad moribundum accurrunt. 57

DEUS arguit in dilectis suis etiam minimos nævos. 36. ejus judicia à nostris diversa. 124. 413

Dignitates & honores abdicantur. 2. 32. 105. 269 284. 298. 307. 310. 315. 378. 416. 467. contemnuntur. 4. 24. 30. 47. 148. 294. 393. fugiuntur. 87. 229. 301, 385. 459. ab invitis admittuntur. 132. 255. 289.

E

Elogia singularia Ordinis Cisterciensis. 329
Episcopus à filio suo consecratus, alium filium suum inaugurat Archiepiscopum. 64
Episcopi virtutes. 105. 165
Eucharistia piè suscipitur. 100. eximiè colitur. 144 275. sola in alimentum corporis sumitur. 254 ejus festum solenne institui procuratur. 255
Excommunicationis in die Palmarum auctor. 222

F

Facies moribundi splendet. 72
Facies pulchra deformatur amore castitatis. 381
Fervor in opere Dei 291. in disciplina regulari. 135
Fluvius prodigiosè superatur. 97. pallio pro nave adhibito. 426. aliàs sicco pede. 470.
Fœmina virum simulat. 299.
Fortunati in sæculo. 40. 148
Fruges agri ante tempus matureſcunt. 44
Fundamentum duplex virtutum. 230
Furti injustè damnatus conservatur. 299

G

Gaudia Mariæ septem cœlestia, & terrestria. 491
Gemmæ virtutum. 140
Genibus flexis moriens. 494. eodem situ diu permanens post mortem. 464.
Gladiferorum militum origo. 420

H

Hæresum oppugnatores. 14. 16. 19. 22. 25. 160. 171 184. hæreticorum insania. 408.
Herbis solis victitantes. 70. 199. 210
Honor. vide. Dignitas.
Humilitas. 110. 115. 165. 181. 258. exempla. 14. 42 286. etiam in mortis articulo. 292.

I

Jejunium septem annorum suscipitur. 457. 461
Jesu & Mariæ amor inseparabilis. 129
Joannes Apostolus apparet in forma aquilæ. 457
Imitatio virtutum. 252
Immaculatæ suæ Conceptionis festum agere jubet Maria Deipara. 85
Innocentia vitæ usq; ad mortem. 9. 186. 344.
Inquisitor primus hæreticæ pravitatis. 184
Judæa ope B. V. Mariæ conversa. 346
Justitiæ cultor eximius. 312. 337

L

Lacrymarum causæ. 29 405. earum donum. 95. vis 104.
Lampas ardens apparet in pectore. 170
Lectio sacra sinè libro, sub mensa. 63
Leprosa sanat leprosos. 443. eis servitur. 35. 230
Linguarum dono clarus. 117
Lux circumdat moribundum. 246. 272.. ex oculis emicat post orationem. 278.

M

Magnanimitas. 341. in regia virgine. 181
Mansuescendo. 59
Manus puræ à munere. 337

MARIA *Virgo Deipara, est singularis Cisterciensium Patrona. 72. eos commendat. 302. cum ægro preces persolvit. 98. ægrum sanat. 95. invisit. 134. osculum dat. 158. 200. pro alio pensum orationis persolvit. 259. preces remunerat. 39. dona largitur. 71. 200. 292. 209. pro alio cantat in choro. 200. formulas orãdi dictat. 201. 491. gratulatur amplectenti Cistercienſem Ordinẽ. 459. hæreticos fugat. 229. metentium ſudorem tergit. 233. adeſt morienti. 38. 79. 63. 68. 94. 146. 234. 245. à tentatione liberat. 361. Filium offert ad amplexus. 6. 490. apparet in cuculla Cisterc. 98. 245. aliàs apparet. 122. 200. 203. Ejus eximij cultores. 3. 61. 68. 71. 88. 93. 145. 158. 225. 266 291. 346. 491. auxilium in anguſtijs. 35. 415. mirus favor erga Ciſtercienſes. 395 ejus ſimplex veneratio eſt magni meriti. 146. ejus nomen audiens Jubæa exultat. 345.*

Martyrium longum. 9. 406. S. Agnetis experta. 461. ejus corona patienti promittitur. 443.

Manus puræ à munerum corruptela. 337

Medici nomen pariunt miracula. 418. medicum feliciter agens. 339. 398.

Meditatio quotidiana. 28

Miles fortis & pius. 353.

Miſſam audientis devotio, & fructus. 62. ejus devota celebratio. 7. 122. 128. 484. ſub eâ apparent Angeli, & Sancti. 134. 231.

Miracula recenſentur. 25. 111. 130. 132. 182. 192. 314. 382. 455. poſt mortem. 144. 314. 316. 330

358 374. 434. 462. *insigniora.* 322. 358. *innumera.* 357. 455. *amplexu fiunt.* 464. *prohibentur post mortem ad sepulchrum.* 236. 307.
Mors læta. 47. 106. 143. 179. 194. 235. 449. *beata.* 25. 94. 304. 316. *præmatura.* 212. *pro alio subitur.* 13. *mortui sub his verbis:* In manus tuas Domine &c. 271. 411. *mortuus ad vitã redit.* 91. 148. 277. 379. *mortuus splendet.* 59
Morbus animi dextrè sanatur. 63. 414.
Mortificatio est Crux Christi. 404. vide. *Austerit.*
Morum & indolis descriptio. 71. 159. 384. 402.
Mundi vanitas contemnitur. 40. 148. 207. 426.

N

Nativitas Christi per visum ostenditur. 283
Naturæ dotes insignes. 253. 301.
Nummis paucis multa emuntur. 289

O

Obedientiæ commendatio notabilis. 164. *obediens etiam post mortem.* 380. 477.
Observantia strictissima. 392
Oculi radios emittunt. 278
Odor suavis ex sepulchro. 20. 295. *odor myrrhæ è manibus diu decumbentis emanans.* 69.
Olla fracta oratione in integrum restituitur. 296
Opum pius usus. 73
Oratio victorias parat. 305. *virginem à vi conservat.* 37. *orationis vis mira.* 37. 150. 336. 401. *in illa attentio.* 66. 291. 400. *orandi studiũ.* 159. 381. *orantis digiti oleum stillant.* 458. *orantis manum cereus ardens non lædit.* 10. *orans pro occisore.* 185. *orans, sublimis in aëre*

pendet

pendet. 232. 243. 455. 475. orans vacua dolia vino implet. 314. vide. Miracula.
Ordo Cistercienſis ab origine mancipat⁹ Mariæ. 72 inſtituitur. 210. illum cœlitus juſſi amplectũtur. 133. 139. 238. viſione admoniti. 183. 315. 445. aliorum conſilio. 40. 54. 349. 175. 331. à monaſterijs alterius Ordinis ſuſcipitur. 101. 416. alius cum tota familia. 169. & hiſtrio. 92.
Ordo Gilbertinorum inſtituitur. 108. Guilielmitarum. 110. Florenſis. 388 Fulienſium, 325. Dominicanorum, & Franciſcanorum prædicuntur. 387. Prædicatorum Ordo à Ciſtercienſibus fovetur. 218. 411. & Societas Jeſu. 423.

P

Palæſtina devotâ peregrinatione viſitur. 74. 196.
Panis ſpecies ſub forma carnis apparent. 466. ſub forma Pueri. 128. 168. inſtar ſtellæ de cœlo in Aram deſcendentis. 275.
Patientia in morbis. 5. 11. 96. 161. 163. 442. in opprobrijs. 70. 275 in adverſis. 107. 211. in perſecutionibus. 171. illius merces. 293. patiendi ardor inſatiabilis. 490.
Paſſionis Chriſti pia meditatio. 12. 28. 84. 253. 277 illius arma ſunt pueri crepundia. 199. ſub illius meditatione ſanguine perfunditur. 461
Paſſionum humanarum dominium. 400
Paſtores gregum. 205. 341.
Pauperes juvantur. 27. 77. 424. 207. 261. 275 312. 323. 355. 368. 423. 492.
Paupertatis amatores. 116. 209. 217. 289.
Peccata cœlitùs dimittuntur. 38. 83. 96. 134.

Pœnitentia vera. 41. 194. 221. rigidissima. 472.
pœnitentiæ agendæ stimuli. 183.
Prophetiæ dono clari. 36. 368. 387. vid. Apparitiones. &c.
Pueri dictum sapiens. 103
Puritas. vide. Castitas.

R

Radix magnorum stemmatum. 264
Rapius divini. 100. 137. 202. 231. per triduum. 119. 164. per triginta dies continuos. 69.
Reliquiarum sanctarum cultus. 78
Religiosi veri icon. 21
Revelationibus clarl. 43. 97. 123. 137. 480.
Regum & Ducum sanguine orti. 22. 172. 181. 195 273. 339. 341. 360. 264. 401. 426. 463.

S

Sacristæ in suo officio diligentia. 137
Scriptis celebres. 2. 31. 93. 286. 327. 387. 400. 467. 481. 466.
Seniorum veneratio. 242
Silentij stricta observatio. 53. ejus trãsgressor se rigidè castigat. 361.
Spiritu divino sancta repletur. 230
Superbia vituperata emendatur. 251

T

Te Deum laudamus: cantans, cœlesti visione recreatur. 376. id moribundo accinunt Angeli. 246 mortuo accini jubet B. V. 429.
Trinitatis SS. mysterium revelatur. 202. 445. 493
Tentati, cœlitùs liberantur. 140. 361. 424
Templarij Milites Cistercienses. 450

V

Vaticinio prævio nati. 131. 313. 320. 386.
Viarum errores declinandi modus. 338
Vinea execratione sterilis. 366
Vini species sub forma sanguinis apparent. 484
Virtus ante ætatem matura. 11. 103. 199. 252.
Virtutum egregia conjunctio. 24
Virtutes tyronis. 355. Episcopi. 402.
Virtutum trias. 138
Vita Angelica. 351
Voto, amplectendi Ordinis, sanitatem recipit 235
Vulnera Christi ferro ignito imprimuntur. 85
Vulnera Christi. vide. Christus. Passio. &c.

Menda emendata.

Paginâ 5. lineâ 19. *perferendis* adde: *mihi à Jesu Patiente* p. 13. l. 9. lacrymis p. 22. in marg. *Religiosi.* p. 31. in marg. charit. p. 130. l. 7. prodigiosè p. 139. in marg. *Cœlitùs* p. 143. marg. *moritur* p. 198. l. 4. *infernalium* p. 199. l. 6. *formandos* adde: *animos* p. 218. l. 12. tecum p. 223. l. 7. *pœnitendi* p. 244. l. 21. animi *adde te* p. 271. l. 13. lucis p. 312. l. 28. in mortali p. 361. adde juxta lin. 1. in marg. *eum in visu monet.* p. 367. marg. *apparet.* p. 370. l. 20. nihil p. 379. l. 22. extremæ p. 382. l. 3. conſpiciebantur. p. 404. l. 11. felicitatem p. 428. l. 10. ſimúlque p. 483. l. 19. *munimenta* ibid. l. 25. Schonaugienſis p. 494. l. 19. *poſſibilia*

Cætera, ſi quæ fortè diligentiam noſtram effugerint, talia utique non erunt, quin ſinè œdipo corrigi, & à candido lectore diſſimulari poſſint. Vale.

Th
2569